

۷۲

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات
بارتالی

شماره ثبت:	۷۹
رده بندی دیویی:	۱۳۲۶ ق ۸۶۷ و ۹۵۵/۵۷۵
سرشناسه:	ویجویه محمد باقر
عنوان قراردادی:	
عنوان:	تاریخ انقلاب، آذربایجان و ملوای تبریز
کاتب:	تاریخ کتابت:
محل نشر:	[تبریز] ناشر: اداره جلیله تاریخ نشر: ۱۳۲۶ ق
صفحه شمار:	۲۶۳ ص. مصور ☐ درسی ☐ گراور یا افست ☐
زبان:	فارسی ابعاد: ۱۳۵۲۰ نوع خط: نستعلیق
روش تهیه:	وقفی ☐ اهدایی ☐ خریداری ☒ ارسالی ☐
توضیحات:	خریداری تاریخ ثبت: ۱۳۳۳
یادداشتها:	
موضوع (ها):	۱- ایران - تاریخ - انقلاب مشروطه، ۱۳۲۴ - ۱۳۲۷ ق - آذربایجان - ۲- آذربایجان - تاریخ مقرن ۱۳ ق - ۳- آذربایجان - جنبش ها و قیام ها - ۴- تبریز جنبش ها و قیام ها
شناسه (های) افزوده:	الف عنوان -
فهرستنگار:	منزله
تاریخ فهرستنگاری:	مهر ۱۳۹۰

تاریخ انقلاب از بایگان و طوبی تریز

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

این حقیر

اقل الحاج محمد قریب نجویه انقلاب

۱۸۱

از بایگان و طوبی تریز را که از عهد قدیم بحال طاق

باین شد در تریز روی نداده باین که چند دفعه بکلان

رود خور و شده و سله باین طور طول کشیده و مدت

چهار ماه شب و روز جنگ تصانی کشیده بود روز بروز ششم

پس از اتمام عمل شهر و فراغت انامی بعضی از دوستان وطن پرست

و مجاهدین ملت دوست در عهد طبع و نشر آن حالات که در حقیقت

از عهد تواریخ آذربایجان بود برآمدند بنا بر این

سال ۱۳۱۸ خورشیدی

در این شهر

و اجازه مدیر محترم اداره حبس و معائنات

بر چاپ آن اقدام نمودم بواسطه اینکه این بنده در ضبط این احوالات

حکایات و العاده برده بود فلذا حضرت ایشان طبع این کتاب را

بر دیگران مخوف و موقوف فرمودند که دیگر کسی اقدام بر این کتاب

نمایند البته در صورت مسئول

خواهند شد

و دیال

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران
شماره ۱۴۵۳
کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران
۱۴۵۳

العلی
آوردن بایکسان
بنوای تیر

از طرف
اواره جلیله
تجمع این
اجازه بدهند
مختار است
نزد

بسم الله الرحمن الرحیم

حد و سپاس بپایان بخداوندی که وجود او را در حسن و جود
و جامع عوالم علوی و سفلی فرموده که هیچ چه مرغ خیال بکند که نشانی
نمی تواند رسید چنانچه من عرف نفسه فقد عرف ربه و آرد شده
حکمت بالعه اش صاحب نور و ظلمت و عقل و نفس نمود که کتاب
مقام علوی و سفلی بآن نور و ظلمت بنماید و تکالیف را سال
رسل رسانیده و حجت را بخلقش تمام کرده هر که تابع عقل شود بدرجات
و هر که تابع نفس گردد در کما اسفل و آرد شود و فاعل محنت آرد
است که در امورات اختیاری می خواهد عبادت نماید و می خواهد محبت کند

و عالم امکان را عالم امتحان قرار داده تا شقی از سعید و سعید از شقی شود
 و عمل حسنه بته برد او عباد و تسبیح و قبا و کلاه و عمامه نیست چنانچه
 مستبدین خوش ظاهری در اینان حیرت افرا تیریزان را خرق و ریای
 مصیبت و بلا نای ناکه ان ارضی نموده اند غم صورت و کبرک طبیعت
 سفید پوش سیاه قلب اند و این ظالمان شیطان طینت بجهت حسنه
 با شرار یک صفت همدست و همعهد شده ریشه بندگان خدا را میکنند
 و جمیع شجره خیالات فاسده ایشان از سرچشمه امیس آبیاری میشود در مقام
 خود شرارت ^{بشان} تقریر خواهد شد و خداوند همسایان در هر زمان که روزگار را
 انقلاب و زمانه را بجزفت ساری بخاطر آید یک سعادت مند را تائید نماید
 که بندگان خدا را از اینگونه کرگان تیره و ندان بجهان نماید چنانچه
 بیشه و لای و رمی و ارکان ایوان مهرمندی غصه صولت دریا و دل تنگ
 بیت صاحب شرافت و غیرت دیر با شجاعت سردار ملت
 جناب **شمار خان** امیر خیزی دام بقائه و جناب **سار** ملت
 مشروطه با **قرخان** حین بابانی زید غر چهاراموید مشروطه
 که دامن جلالت و رشادت میان زده و سپیده کیست و دشمنان را

ملت پجاریه سپر کلور تفنگ اساخته اند مجاهدانی بسیل آنه بامیان
در مقام مدافعه ایستاده نگهبان فرموده تابع امر و نهی حضرات حج السلام
بخت الاشراف شده بیدق اسلام و شروط را بلند نموده و منی که از
شیاطین انوس رخنه بارکان دین حسین و شروط برسانند و نام
خودشان را در میان دول متمدنه بلند نموده اند و این وجود با غیرت
که نادر زمانست چقدر زحمتهای کشیده و چه قسم عمر بماند با ملت نموده
اگر عسری از عشاران نوشته شود این کتاب جلد خواهد شد اصل
نظر در عهد جنگهای ایشانست که بعد از این باقی بماند و این بنده
و قایم این روزگار کجاست از زبان پاریسی ساد و تحریر و تقریر
نمودم استدعا از مطالعه کنندگان آنست که با الفاظ ساده این باب
بسیطر لطف ملاحظه فرموده از معایب آن اغماض فرمایند و تله التوفیق
مقدمه باید دانست که اول امور چه گونه بوده در هر چه ملاحظه
ملت آمده است فاعبر و یا اولی الالباب پوشیده نماند از بعضی حالات
این ایام که در بریز واقعه که چگونه این شهر آباد و آرام را غارت و غارت
نموده امانی با غیرتشنه بچه ملاها مستملاک کرده اند باین امور است

و وقت طغیانی شوند و بدانند مناسبتی که در عالم و حالتی در سر بر آفتاب
فتاده و از چه راه شده و کدام سلسله باعث گشته آگاه گردند
همچو وقت بظاہر خوش منظر ایشان گردید و نشوند که مثل ایشان
مارهای افنی میباشند ظاہر هر نرم و زنگارنگ و بی پایت میباشند
شتر سوار را خاکستر نمایند چنانچه در این زمان که خشک و ترتر
لمبران بلکه تمام ایران از آتش فتنه ای ایشان سوخته شد و غرق در آتش
آتش فتنه ایشان گشته اند

اول بیدار است که این تاریخ بعد از رسیدن کار خات زباده است
تمام لب مطلب نوشته شده که از غم و توارخ قبر زیارت اخلقت
عالم و آبادی این شهر عظیم اینگونه حوادث نشد و نخواهد شد ماضی و قبل
اگر حاضر شوند متحیر و پریشان خواهند شد و هلا در محله و کجای
جنبه و ثبت شده پیش از نوشتن احوالات تبریز از اول گرفتن
بطریق مختصا کیفیت ایام گذشته را عرض نمایم تا رشته مطلب
آید بعد از آن استلای تبریز و احوال و جوایز و دی جناب سردار و
سالار بفرمایند

در سنه چهار و سیصد و بیست و چهار در غره شهر جمادی الثانیه
 طهران شورش نمودند علما عازم قم و ملت در خانه وزیر محنت از مجلس
 متحصن شدند در چهار و بیست و چهار همان شهر جمادی الثانیه علیحضرت منظر الدین
 شاه فردوس مقام ملت مشروطه داده دولت ایران مشروطه شد
 فرمودند با قساص مجالس شورای ملی و قانون نظامنامه انجمنهای ایالتی
 بعد از تدقیق در مجالس شورای ملی تبریز آمد ولی شاه
 محمد علی شاه در اولیعه در تبریز اذن انجمن نداد و جناب آقا سید شمس آقا
 پیشماز شتر بازی در غره شهر شعبان همین سنه اسباب شورش باخا
 مستطاب حاجی میرزا حسن آقا مجتهد درست نمود و چند نفر سید شتر بازی
 فرستاد و با طایفه شش لوله بازار را بستند و زیر بیرق گلنیس رفتند
 علما و سادات و تجار و کسبه و سایر طبقات ملت یکدل و یکجهت خواستند
 مشروطه و انعقاد انجمن شدند چنانچه اتحاد و اتفاق تبریزیان در افق
 مشهور گشت آنچه علما بودند در مسجد مصطفیان و سایر طبقات و خانه
 انگلیس نشسته و سایر امانی فوج و فوج و فوج و فوج میشدند تا شاه فردوس
 جایگاه اذن انجمن دادند و شاهنشاه حالیه نیز که آنوقت لایعنه ای

بشرطه گرفتن

شسته شود

مکر با مورات ملت کسب می نمایند

مانند محفوظ

داشتند مصفا فرمودند انتخاب و کلاذ از تجار و صنف و کسبه و عساکر
و علماء و ملاک و زراع از هر طبقه کشته از هشتم شهر شعبان المعظم که تملک
اون بجن شاهی ای عیاله مقام آمده بود الی پانزدهم شهر شعبان
چراغان کردند و دکلاهی بجن مشغول و طایف ملی شدند از قبیله صلاح
و تغیر نرها و منطقه جات که کم بود اسطه عدم مراقبت عمال و کارگذاران شرفی
کرده و بالا رفته بودند من جمله نان که مینی و دودار بود کم به بهشت عباسی سنگ
نرخ دادند و امانی از هر چه اسوده شده و عرایض و تظلمات خود را با بجن تقدیس
بردند و بر عبت تمام با یکدیگر طریق و داد و ستاد و شفاق و اتحاد و شفاق سپردند و بدین
دست ظلمت و غلبت کوتاه شد بعضی آقایان ملاحظه فرمودند که رجوعات ملت با بجن
رفت و محکمه بسته شد و حکمرانی رخل رسید و نرخ غلات نزول بهم کرد کم اظهار
کردند از آنجمله جناب آقا شیخ شمس الدین که خود مؤسس این اوضاع بود بنای برتری و
کذاشت و ریاست طلب با چهل نفر رسید بنام الواد میآمد و میر عموم ملت دیدند که بکشت
آقا شیخ شمس از استبداد بدتر شد که بد بخواه خود همه چیز میکند عذرشرا خودستند و باز دارند
از شهر خارج کردند بعد ملاحظه نمودند که جناب جمیرا کریم اما مجموعه نیز بطریق استبداد و قیاد دارند
از شهر بیرون نمودند آقا شیخ شمس بطهران رفت و جناب جمیرا کریم اما مجموعه رفت

به قریحه میدان بعد از آن خلاف حاجی سید محمد زودی اشکارا شد بعد از آن
 بعد از آن باطن خباب حمیرا اسدآله مجتهد بطا هر آمد هر دو را از شهر ج
 کردند اینر دور رفتند طهران در ماه مبارک رمضان همین سلسله این چهار
 آقایان را لا بد از شهر بیرون نمودند چون پیش از این باری کسی نبود که کفر
 از آقایان در خلوت بگوید ولی آزادی در حرف حق گفتن شد و عرض
 روز باطن ایشان ^{سایه} برآورد و آئین ایالتی آورد و در منستان سربازان
 صفی خانه مرحوم حاجی حسین خان ^{سایه} مرتب شد و در آنجا بمن مقدس علما و تجا
 و اعیان و صاحب خدایان و و کائنات و آئین ایالتی بمن کلا بقرآن مجید
 قسم خورده و مهر کرده بودند که به دولت و ملت خیانت ننمایند درین ایام
 از طهران بیرون در پی تکرار میآمد که و کلا ایالتی را که دوازده نفر انتخاب
 و روانه نمایند بعد از رمضان المبارک بمراج فرودس مکان مظفرالدین شاه
 مرضی مستولی گشته شاهنشاه عالییه را بطهران خواستند سوار چهل و نه
 و حسین کلا قراج و داغ را خواسته بودند ایند و طایفه شیر بر هر چه از دستشان
 میآمد در قرا داغ و غرض راه از نهب غارت مضایقه نکردند تا در حاکم
 شوال شاه عالییه از تبریز عازم طهران شدند با چهار هزار سواره و شش هزار

موت و در خیابان در باغ حاجی فرج صرف با کمال مرحمت با اعضا
 انجمن گفتگو و خدا حافظ فرمودند در طهران مرض شاه مرحوم روز بروز شد
 کرده و در او اخر شهر ذی قعدة الحرام در سنه هجری از دار فناء باز عجبی حلت و
 بدریای رحمت خداوندی غرق شدند و اعلی حضرت ^{علیه السلام} همایونی محمد علی شاه ^{خانی}
 ملکه صاحب تخت و تاج گردیدند و مرحمتی با اهل محاسن نمودند و در خصوص
 بستن و تخت نشستن و تاج گذاشتن مجلس انجمن گفتگو اعضا مجلس
 شورای ملی این کیفیت را به تیریز رسانیده از کم اعتنای شاهنشاهی
 شکایت کردند و کلامی بر زمین طهران از تیریز در این ایام هفت نفر
 شده از راه باد کوبه و قفسیسیس رفته بودند و به بیم ذی الحجه الحرام خاچه
 اعتنای شاهنشاهی مجلس مقدس و بشر و طه کوشش و مالی تیریز شد باز
 بسته و جدا خواستار شروط و تا مه شدند و در ۲۴ ذی حجه و کلامی از پان
 وارد طهران گشتند عمل مشروطه را ختم نمودند و بدیجیع ولایات خبر دادند و بدیج
 و نهم ذی حجه چرانغان کردند که مشروطه تا مه گنستیسون اعلی حضرت یونانی
 فرمودند ایام عاشورا گذشت اول عتاش تیریز از وسایس و پان
 مستند و صاحبان ملاک و علما، سود و ریاست طلب شود و از غرض

محرم سنه یک هزار و سیصد و بیست و پنج هجری ابتدا نموده تحرکات نمودند بعضی
 دسته های سینه زن شلوغی کردند بعد از آن حاجی میرزا حسن میلانی را
 که شخص فکی و با خبر و به احتیاج بود و از عصنا محسوب میشد با کلوله زدند اگر چه
 نزد ولی کمال تمام جرحتش طول کشید بعد از آن تقویت خباب حاج میرزا حسن
 آقا محمد نطنز نام ملک قراچین را چایپید و چهار نفر را هم کشند امانی ^{عنور}
 تریز اجتماع نمودند و این طوم را بختاب نظام الملک ^{حکایت} ایراد نمودند جناب
 فرمودند من خود سرگردانم اقامی مستدشاکه است اینقره از عظم غشاش
 تبریز بود و در این گیر و دار جناب حاجی میرزا حسن آقا هم یک مجلس نمودند
 از اعیان تبریز و وکلای اینر ^{مجلس} و فرمودند به آن مجلس یک سندی بنویسند
 بودند که چهار نفر از تبریز باید تبعید شود بعضی هفت نفر گفتند که آقا شیخ سلیم
 و آقا میرزا حسین و آقا میرزا علی و آقا میرزا علی که بر و آقا میرزا جواد باشد
 چه مطالب مشروطه را بملت میرسانند و کلا و عصنا ی انجمن مقدس
 تفکک مهر گردانیده و مهر انجمن که در نزد جناب حاجی مهدی آقا کوزه کبک
 که عضو بزرگ انجمن بود گرفته مهر کردند این اول تفکک بازی و اول ^{شرایط}
 بود که کشاده شد چنانچه این سند شرارت مهور شد به رفیع الدوله ^{سکا}

سپردند که امشب باید اینهارا برور سواره و استبداد از شهر خارج نماید
 ملت پچاره انفقرو را شینند و از مشروطه مایوس شدند بجهت اینکه اصل
 پنج مشروطه آنها بودند که محتات مشروطه را در منابر ملت میرسانیدند بجهت
 تقدس جمیعند بعد از واد و فریاد بسیار اخر الامور فرستادند ششمار
 حاضر شدند ایشان گفتند که جناب حاجی میرزا حسن آقا چنین کار کرده
 مگر این خیانت ملت نیست با جناب ^{شاه} ^{ایمان} ^{محبوبه} ^{قسم} ^{خورد} ^و ^{حالا} ^{که} ^{مستقیم}
 خود عمل نماید ملت اینست محبت را اینجورایم حاصل از شهر بیرون کردند
 جناب ایشان هم عازم طهران شدند ولی جناب ^{تفاسد} ^{باشم} ^{در} ^{طهران} ^{بودند}
 و عصیان آنجناب مقدس بجهت بعضی ^{خطات} ^{ایشان} ^{به} ^{تریز} ^{خواستند} ^{ایشان}
 هم عازم تریز شدند در این گیر و دار تار و آید و بود و انفقرو در ماضی منطفقرو
 هزار و سیصد و بیست و پنج اتفاقا قادی بعد از رفتن جناب محمد خا
 حاجی میرزا حسن آقا و آقا میرزا صادق آقا و حاجی سید محمد آقا حاضر و
 برای انشاء کون شهر خود بخود از شهر خارج شدند بسرور و وفودا
 عقب ایشان رفتند جناب حاجی میرزا حسن آقا و آقا میرزا صادق آقا و قار
 جناب حاجی سید محمد آقا و اگر گشتند بهر جا که بخوابد بود بعد از ترخیص و

ایشان خاب عاجیز و محسن قاضی خانه خود محاسب کردند و جمیع شماران و
 جمع نمودند و قرار گذاشتند پنج چیز را اگر انجمن قبول نمود نماز میگذاریم و عقد
 میخوانیم اگر قبول نکردند میگذاریم و میخوانیم آن پنج تکلیف چه بود اول انجمن
 بر اعیان مردم نرسند و و اعطای اسم مشروطه در میان بر نیارند و مارا هم
 با انجمن حضار نمایند و بانه خدا کاری نداشته باشند و علماء که رفته اند برگردانند
 یعنی مشروطه نباشد در عرض چهار چیز است بدین دیدند که از مشروطه با ایشان
 ضرر دارد و ایشان شدند و خاب قایما را دادند و خودشان را
 دانستند که گویا بقرآن و حدیث و کتب اربعه می ایشان هستند
 آیند و نظر عالم بزرگ از چیز دیگر که در نزدیکی تریه حاجی آقا گوشت نشین شدند
 آقا سید هاشم فرزند و این آقا مظهر جمعه سلمه با انجمن مقدس آورد و وی
 از پیش نبرد تا شورش پسر رحمان و ضرغام حاجی فرامرز خان تحریک دربار
 مستبد خاندان شمس بطور پیوست و آقا سید هاشم شتر با بانه گشت بسیار
 تحریک انشورش حرکت میدادند شورشیان با کجزار و مقصد سواره
 پنجره سخنی بریزد و شورش آوردند از فضل خداوندی رحیم خان در طهران و سکر
 و شورش شتر از ساکت شد و غارت مردم مشرد گشت و این شورش

بیع الاول و بیع الآخر و جمادی الاول و جمادی الثانیه بود بعد از آن در طهران
 در اوخر سنه قضیه میدان توپخانه طهران گشته باغواهی در باربان بکام قایم
 علماء سوء قاطر چهپا و غیره و الواد و فرانش میر غصب توپخانه خمشدند مشو
 اینجاعت حاج میرزا فضل الله و شیخ طه و حاجی سید محمد یزدی با چند قسم سهای
 حقه بازی مردم را غوا کرد و ند از این طوایر نیز خبردار شد جماعت خود نیز در بار
 بسته و در تکران فغانه بنشسته بودند و کشته شدند تا این امر قهر را ساکت کردند
 مجلس قوت گرفته رحیم خان میرزا سید محمد یزدی و میرزا حسن که روز تا
 دوباره دولت جناب نظام الملک است امیر دول و شاهزاده عظم فرمانفرما را
 آذربایجان نمودند و ایشان را در تبریز شده با قرار شرطه رفتار داشتند
 ناقضه ساوجبلاغ و آمدن کونج سکر ثانیه ظهور پیوست و شاهزاده فرزاد
 عازم ساوجبلاغ شدند با توپخانه و قورخانه در تبریز غوغای قاتل داشتند
 و این غوغا در ماه و پنج شد و بیت روز طول کشید میرزا شمس از آن خواه که کما
 میرزا فضل الله طهران داده بودند باین سید بزرگوار هم پانزده هزار تومان
 داده بودند و این سید تسبیح دار و جبین پینه بالواد و شراب و سرخاب داده
 خود جمع کرده بود و بقرار رسیدن فرستاد کرده با تفکات پنج تیر و میان شهر

در وازه ستران و باغچه تیراندازی زیاده از طرفین در مدت بیست روز
آمد تا آنی پس نفر از کوچک و بزرگ مردان بکینجا گشته شد دست از
فساد برداشته ایام ناشوراشد جناب اجلال الملک را آنجن مقصد
و رئیس نظمیه کرده چهارصد نفر نظمیه از برتریز از آدمهای کارآمد گرفته شهر را
بقلمی آرام نمود و محاسن عدلیه در آلاقا پوشانده شد و عرایض مردم کلا با
رجوع گشت در مقام محاکمه ششاد و گدا و تنگدست گذاشتند و محاسن
کشاده گردید بامروز است شهری رسیدگی میشد و زنجهای با کولات روز
متمنل میکرد و در شرفانی مستقر شد و از آنجا به خصوص نوشتند تا
گذارند و بکوچه های شهر بجا و علامت گذارند تا ششاد نمایند شهر آرام و روز
باز می شد و بریز با کفایت تمام و آنجا به شرط استقام می گشت
از اول سال شمسی که عید نوروز باشد که تقریباً غرور بروج الاول بود از محنت
شروط و آنجن دیده میشد در سنه یحیر از و سیصد و بیست و شش هجری که از
اول مشروطه تا باین ایام بیست ماه بود و این مدت در باریان از روزهای
و اعیان و اجتماعات با ملت سراسری میگردوند و فخر ایشان در
شروط بود چون دست ظالمان از همه فروع از فراش تا آغز کوته

تریز گشته با چند قانون که برای آنها را بنمایند از قانون حکومت و عدل
 و بلدی و قانون مالی که همراه داشت برقیات ایشان مشغول شد
 در شهر باد و نفر ترود و میگرد و ریحان خوانده شد یک خدمت کشت از روی
 مگر که در طهران بخت میبش که ده بودند گفت در عرض خنده در طهران بخت
 رجوع نکردند اکنون تمامی خدمت دارم که یابرو میت روانه نمایند یا
 از ویل شده لشکر و سپه از آنجا خارج نمایند بخت مقدس با لقب سردار
 نصرت که دولت داده بود مامور از ویل شد که در دستش تفکات و دو
 عرا و توپ جلو و پیچید و هزار تومان خرج داد و روانه نمودند در این کبر و
 جناب حاج میرزا کریم اما مجبور از قریب میدان و جناب حاج میرزا حسن مجتهد
 از طهران با عزت تمام تحت راد و شش مالی و در ملک و اردو میروند
 غافل از این که از هر جانب اسباب بلایا بر خود متبادر گردید و پیش
 و رود اینها آفات دهم شتران یک بخت با بسم اسلامیه در دم
 در واره و غارت گیل داده که ما بین دو محله بزرگ شیران و غارت
 خفته مشغول جمع آوری اسباب شرارت شد اما در طهران در غارت
 سه نفر بخت مشروط حرکت می نمودند که یکی میرزا و در خاست و شایان

که از نه

الحکم علیهم بان بودند مجلس امر نمودند که این نفر از دربار همسایه یونانیان
 تبعید شود و همچنین است بایونانی که اصلاً نمیخواستند این نفر غنایع و خراب شوند
 جمعی از سواره و قزاق و سپاه و سیاه خوری باشش عرا و ده توپ در اوایل
 شهر حسبادی اولی سنه هزار و سیصد و بیست و شش از طهران خارج
 بیایند و در لقی تشریف ببردند و در آن روز جمال الدوله و علاء الدوله و میرزا
 حسن آخ نماز که رئیس مشروطه بودند که پیرامند تخت انحضرت خارج
 ماند کردند و پیشتان و دیگران را نیز احضار نمودند که اخبار طهران بجا
 نرسانند و از لایات و شهرهای دیگر خبر بیاورند و مجلس خبر و
 بایست که باین طریق باشد که در آن روز و در آن مجلس بایست که باین
 ترتیبی حاصل شود اینها باین ترتیب که در آن مجلس فقره را در مجلس
 به مقام مذاکره گذارند چون اهل غرض در مجلس بود یکی رای دادند
 بر این که مار منطوقیت بهتر است باید اسلحه و رنجیده در مقام منطوق
 ایستاده شویم از و کلاً آن لقی را داده و بجا میرزا را باینجهم بدادند
 رای میدهد و ندولی چه فایده که اکثریت آراء بدادند اسلحه قرار گرفت
 بایونانی وزیر محنتاران دول فرمودند که سه ماه مجلس را منقضی و بعضی

خبر کرد

بعضی مفسد در مجلس مقدس هست ایشانرا هم خارج خواهم کرد با این نیت
 اصل غرض در باریان بر سه قسم زدن این مجلس مقدس بود با مجلس
 علماء سوء و وزرا و امرا در خفیه کار خودشانرا دیده و خاک سبزه
 ریخته بودند

اما احوالات تیریز محنت انچه از این دید از روانه کردن در سیحان تیریز
 و چهار نفر مثبت و پنج باشد ن قایان سوء در تیریز بعضی اخبار موخسه و
 میرسد و از قزوین و تلکرافت آمد که در باریان سه مجلس شورای ملی را محیره
 و امر بر اکنذکی مینمایند و کما در تلکرافت و سایر اخبار تلکرافت افغانه جمعه
 بولایات ایران خبر دادند که مجلس در محیره است و علیحضرت
 که قانون اساسی داده بموجب قانون عمل نمایند بلکه زیر پا کرده و بار
 مشروطه خلل میرسانند در اینصورت شاه سلطنت مشروطه بدرگاه
 ماست و الا فلا از همه ولایات با علیحضرت بایوز تلکرافت کردند و
 شما سلطنت مشروطه اید اگر در باریان مشروطه را قبول نداشتند بموجب قانون
 از دربار خارج میشوند بیوجه مجلس تقطیس بردار نیست چرا که بر اکنذکی
 میفرمایند در این ایام آقا سید ما ششم که اسباب شرارتها داده نموده بود در

جناب مستطاب حاج میرزا حسن مجتهد و جناب حاج میرزا حسن آقا مجتهد و جناب
 حاج میرزا کریم آقا مجتهد و جناب آقا میرزا صادق آقا مجتهد و جناب آقا
 شیخ عبدالرحیم کلیری و سایر عظامه داران را جمع نمودند و صحنه بم
 عهدی در برهم زدند این امر شریف نوشتند و مهر کردند که کویا ^{ظلام}
 به دست و هم مشرب شده بپهران تلکرافت نمودند از طرف ^{اعیان} علمای و
 و تجار و کسبه که علیخیرتاً ما شمار ^{اینها} ^{بهم} ^{در} ^{مشرطه} را علیخیرتاً
 شاهنشاهی سایر تلکرافات رازیرمستند که ^{بهم} ^{تلکرافت} را
 اعلان نموده بازار پهران نشر دادند و از آن قایمان در اسلامیه
 جمعه بقدر پانصد نفر نگه داشتند و از آن ^{بهم} ^{تلکرافت} و قمره
 مسلح با تفنگهای پنج تیر نمودند و در اطراف اسلامیه گذارستند و
 حاجی فرامرزخان و حاجی موسی خان بجوانی را با شجاع نظام و میرزا ^{محسن}
 و علیخان مرندی با سواره های عزند و قراجه داع بقدر هزار و پانصد ^{سواره}
 در شتربان حاضر کردند و شاه که با میربها در منصب وزیر خنک ^{داود} ^{تغیب}
 بود بر چیمخان که در ابر بود تلکرافت نمود که سواره و پیاده خود را در آن
 و عازم تبریز شوارفتند و غارت و بردن غرض و ناموس مضایقه ^{نما}

و در اطاعت علما و پادشاه که ایشان بیرون آمد دولت اند هینکه در سیما خان شهر
 چلبیانان که فی الحقیقه طالب این روز با پیش خود و نصرت سلطان را با هزار نفر سوار
 روانه مستبیر نمود و گویا از هر جانب سیلهای بار و بشهر کرد و بمضایق
 و بیرون بر نماند اول است در خجک از بیت و ششم شهر حاوی اولی
 در طهران و تبریز آنچه در طهران محسوس در اطراف بهارستان سنگر
 بودند چنانچه از مجلس حکم شد که لشکرها را به پیشبرد پراکنده شدند و بارها
 مستبیر فرجیت را خجست نموده و توپ بمجلس بهارستان و مسجد ^{سالار} چه
 مردم بسته هر دو را غراب نمودند و کما بهر پراکنده هر یکی در کجا
 مخفی شدند از و کلاه آذربایجان حاجی میرزا ابوالحسن اقا طالب الله ^{شهر}
 شهادت نوشید در طهران آنچه کردند بود که در وقتل جوانان و سوار
 و بتان از تاراج خانه داد و دستگیر نمودن تجار و بردن ناموس و بی
 همان در بیت و ششم خود همیشه طهران نمایند مجاهدین با غیرت اند ^{شهر}
 برخاسته تفکات در دست در مقام جان شاری و کذا ^{تفکات} شستن نام ^{تفکات}
 ایستادند و جناب ستار خان سردار که با جمعی سوار در ^{تفکات} سنج بود
 بمیرزا خوانستند که کار شهر واره و نه شده باران ^{تفکات} باریدن گرفت ^{تفکات}

شهر منظم که در عرض سه ماه از بلد های متعدد همیار بود و پراشوب نمود خود را
 بر نودی برسانید اول دعوا در بیت و سیم شهر حمادی الاوسه ازجا
 در وازه سرخاب سواره قراجه داعی و مرندی و لغتنگه از ان سرخاب
 شتران و قره ملک هجوم آورده مناره و تپه ستره و مناره های حصا^{الام}
 و سایر جا های محکم را سنگرموده نبای تیراندازی گذاشتند و ازجا
 از سرمناره مجیدیه ابتدا ^{شده} از چهار ساعتی روز الی عصر تکبیر
 اندازی زیاد بود و فتنه مثل تکرک ^{مبارک} یک نفر از مجاهدین
 از مادر افتاد و چند نفر از سواره و شتران مقتول گشت و مستبدین
 با غرض لایحه نوشتند بر اسباب ^{چند} بایند بودند که بنده خودم را خوا^م
 باین مصنون که ایسلما^نان همه تائید بن عزت شما گماست این باها
 جمعه اند با اسم مشروطه میخواهند مذهب خود تا مرا آشکارا نمایند
 است که اسلام از دست برود بر همه شما با جهاد و حبیت تاریخی این
 از روی زمین برکنند این را خواندم و تعجب کردم که این قایان ^{مستبد}
 بچه قسم شیعیان حیدر گزرا را بهتان میکنند و چه طور مردم را غوا^ط
 در ریختن خون مسلمانان برای حب یاست و رضای ظلام داخل محاسن

ایشان کشته جمیع آقایان که از شجوه ملت صاحب قریه ناشده اند حاضر
 تنگ گذاران تفک در دست در سر آقایان استاده اند میگویند آقایان
 اجازت بدهید برویم سر این ملائین بیاوریم یک از عمامه دار این ^{مستحق}
 و میگویند این بیدنیان با امام عصر عجل الله فرجه امام موهومی میگویند دیگری
 میگویند این ملائین بر رسول اکرم صلی الله علیه و آله سب و ناسزا میگویند محال
 که مجایس از اینطور سخنان حرام فریب بسیار انداخته اند نه شرم از رسول
 اکرم و نه خوف از خداوند چهارم دارند آقایان قسم در جواب میگویند این
 خبر نمایند در این ایام جهاد لازم شد و ولی دوستیکه ما کفن پوشیدیم و ام
 جهاد نمودیم آنوقت اقدام نماید حال حاضر بهتر است و هنوز وقت
 نشده گویا پیغمبر در سیم شهر حادی الاولی بود و کوفی بودند که در بار میان
 طهران قتل و غارت نمایند و در بریز چنانچه در بیت و سیم حادی الاولی
 در بار میان مستبد مجلس به توپ بست و این آقایان مستبد نیز نیاید
 بنای خونریزی گذاشتند چون غرض اصلی از جنگهای دوسر و احیاناً
 شمر صولت است اگر بخواهم شرح مطالب آیند و سال و اغوامی آقایان
 شرح بدهم رشته مطلب از دست خواهد رفت اختصاراً عرض شد از همه

حوادث دو سال تا مطلب بستیکر شود که چه قسم این کرگان غنم صورت خون
 چاره ملت را ریختند و چقدر خون ناحق بناحق کشتن این شبیه طین اینس
 شد و چه قدر مالها بیچاره رفت و چقدر نوا میس و عرصها بیا و فاشد
 چنانچه نوشته شد از ۲۳ شهر حمادی الاولی این قایان
 نیابتا بسر کردنی ظلام حکمران سیاسی گردید و حکم بقتل و غارت
 مظلوم و بیچاره بریزند و زند جنگ در پیوست تا عصر تنگ آنروز غوغا
 قیامت آشکارا بود و روز شنبه چهارم بهمن در حله و رگشته سالار ملت
 و مشروطه جناب باقر قزوینی در میان بان و سردار ملت و مشروطه جناب
 ستارخان در میر خیر مشغول دفاع و شریح گردیدند و مشغول شدند و در
 جانب میان خودشان و دشمنان بسجک زندگی بحقیقت که در این واقعه آید
 شخص محترم و غیور در مدافعه و دشمنان بجان کوشیدند تا جانم شرف
 پوشیدند و جنگهای دلیرانه و شیرانه با معاندین دولت و ملت نمودند
 و اسم بزرگ در عالم گذاشته بشرافت ابدی نایل و فایز گشتند
 و امانی مظلوم بسید را از کرگان سینه دندان محفوظ نمود و ونگذاشتند
 بسید قیظم و استبداد و مکر بار افراشته کرد و دانشاء اتمه در تمام خود

نوشته می شود ولی لابد است و قایمیکه در این ایام شده و تحریر در این
 آیندگان بداند چه رحمت کشیده و چه جوانان جان داد و تا مشروطه
 آمده است اجمالاً گفت که میان شتران و سواره ها که لشکر مستبدین نظام
 بودند بر ملاحتناجج الاسلام بنحیف الاشراف نمیکردند نهایی شکر ریزی کشیده
 الی غره شهر حبسادی اثنائیه روز و شب بازار خونریزی و گیر و دار خنک
 بود و جمع کشیری از طرفین قتل گشت تا اینکه به پوک خان پسر حسین خان
 خاندان دولت و حکم آید میان مستبدین بریزد از هر حرکت کرده باز
 سوار چهار در باغ صاحب دیوان قرار گرفته نهایی را هرگز قطع طریق نهایی
 مترودین را نمحت می نمود و بغیر از سوار و جمع کشیری از امانی قراجه داغ شتر و
 و الاغ دار و غیره بسرا راه آورده بود که اسوال غارت شده را حمل و نقل قراجه
 نمایند چون امانی چهاره باغیثه در اول امر تسلیم آقایان مستبدین شده بود
 و سینه آزادی گرفته در بغل داشتند شب اول میوگهان آمد نمود و غارت
 غارت نمایند علی بن محمد بن محمد با خانهای کلاته مرحوم و خانهای سید
 سفید اسلایته را زده بودند غارت گزین کردند و بخشی ابقا نمودند و غارت
 خوری دادند و دینت مارا که آورده بودند حمل نموده با و طان خود رسانیده

کردند گویا عرض و ناموس و خون تبریزیان باین بیدنیان حلال است
 در دویم شهر حادی لشتانیه بویو کنان باغوی حاجی ابراهیم صرف کرد
 اسلامی بود و با مستبدین هم جلسی بود از راسته خیابان بهیت اجتهاد
 جلوریز غرم شهر نمودند جناب لار در پشت سنگری که در میان خیابان
 بودند با کمال شجاعت استاده آقا محمد و داری نمودند که سواره با مثل
 سیل بامان نزدیکی رسیدند آنگاه امر فرمودند وقت خالی و شنیدند
 تفنگ نمایند مجاهدین شهر و دست یازنی گویان حمله در کشته کلون تفنگ
 باریدند و حمله و شلیک دشمنان بازی شدند بویو کنان شکست یافته بعضی
 داخل باغ حاجی ابراهیم آقا صرف گشته و بعضی بسیار باغ صاحب دیوان
 شدند مجاهدین از عقب رسیده داخل باغ حاجی ابراهیم گشته با سواره
 معاند تفنگ را خوب کردند در اندک ساعت هفتاد و هشتاد
 نفر از سواره نامی بویو کنان مقتول گشته و عده کثیری مجروح گردیدند
 بعضی غارت گشته نامی خود را حمل تقراجه داغ کردند بویو کنان بایوس شده
 افستان و خیران معاودت بسیار صاحب دیوان نمودند چون راهز
 شغل انطا یقه شیر بود و سنای دزدی گذاشتند و هر کاروان و راهگذران را

پیش از
چون
که حق
با من
تو
را از

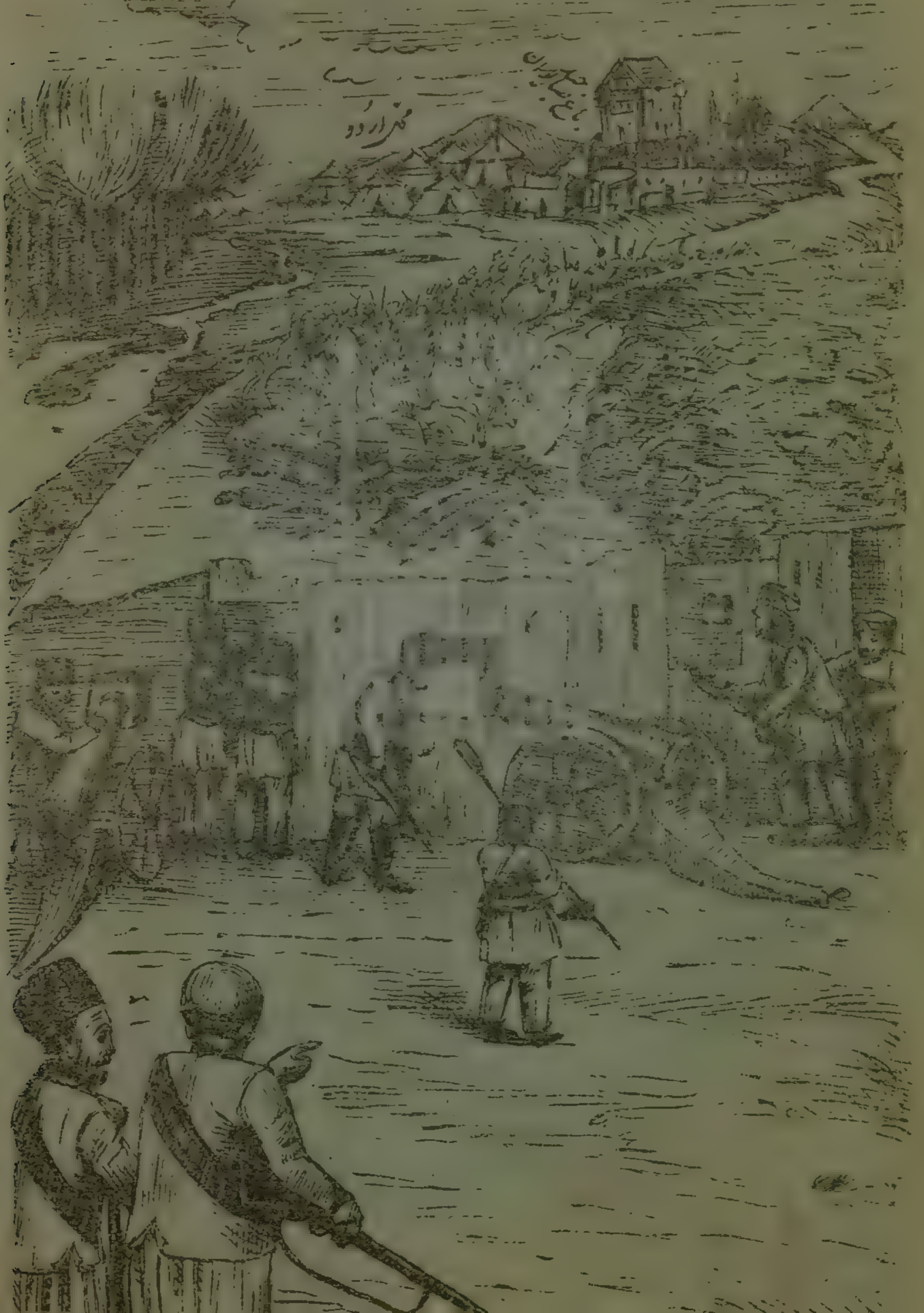
او

مجامع
ام و
خانه
بیش
را

که
رو
خانه
رو

نقشہ رستہ خیابان و حلقہ دہلی و نیر پور و سواتیان
و نقشہ باغ صاحب دیوان و اردو دولت

لخت می نمودند که بالمره راه آذوقه از آنجا ده بزرگ بریده شد و اهل شهر
 غارت با غیثه سخت استادگی نمودند و سبب بلوی بزرگ شد چون
 رحیمخان بنای غارت و راهزنی گدشت اقامات ملت در باب مطاعه حقوق
 خود زیاد شده و عهد نمودند در حفظ حقوق و مال و جان و عرض و ناموس و شایسته
 تلف نیامده و بخوبی استادگی نمایند و بویکخان پسر رحیمخان هر چه در حق
 داشت مضایقه نمود چنانچه پادشاه در آن وقت در لاهور بود و تاج احمد بهار که از
 خرید می آوردند که در دست و دستگیر کرده و ایشان هم چقدر پول دادند
 شتر را پس گرفتند

در سیم و چهارم جادوی استانی که در آن است بزرگ و سواران ضرغام و شجاع
 نظام محمد در کشته خان جناب شمس الدین و جناب اجلال الملک خان
 و حجره جناب امین التجار را که در سرای حاج میر محمد حسین آقا صفه نایب
 و از خانه حجره اش راه دارد و تاراج نمودند از مخلفات بول التجار که بسیار
 فرش کرمان و تبریز بود و مبالغ کثیری از جواهر و نقود و بیمار رفت
 چند روز پیش از این حاج میرزا محمد رفیع
 حاج میرزا کریم اما جمعه و میرزا رضا آدم اش را مجاهدین گرفته

آقا میر ابو الحسن مجاهد محسوس بودند خباز و یک نفر قصاب با زور خانه
 حاج میرزا حسن آقا با شمشیر که آتش زده و سوزانده بودند آوهای قصاب که
 مجاهد بودند رفته از آقا میر ابو الحسن حاج میرزا محمد را که شمشیر خون قصاب
 بقتل رسانیدند میرزا سید علی آقا سید علی قاری مشهور محکم شاکر و
 خانه حاج میرزا حسن مجاهد بود چشم از جهان پوشید در این احوال خوش ظاهر
 راه شیطنت شریک شد با بیکدیگر میان بی علم و مستبد و سواد
 و راجه داغ و مرند و تشکیلات و شریکان و قریه ای که یکدیگر را میوه بین و قتل
 غارت این باب با محتایند و میگردانند با کشتن این بدو میان بشا احوال
 ملاحظه کنید که باین راه که از میان ایشان در وی است و نماز و روز
 و عقد کجاست نمیدانند مومن میگویند و امر قتل و غارت نمیدانند و دیگرشان
 متوجه نیستند که روزی که باین مظلوم تریز خاک بر سر که خودشان مختار
 با نهاییان نموده و از شاه گرفته اند حال با بخت مشروطه گفتن اسم
 که شمشیر اند بر ضای خاطر و باریان بستند دست از شریعت برید
 و خلیف محسوس ظلم زده که با مباح و عقاوند اند عیش و روز عالم فانی
 غنیمت شمرده و آخرت در نظر ندارند این گفتگو در میان اهل بی درو شده

با حصص آنکه ریحان چون خبر سگشت شدن سواره مار شمشیر شمشیر شد
 و بیو کجایان تکرار نمود و به هر خواسته و سخت تنیدی و تندی کرد و بود که
 همه این سواره مار بکشتن دادی پس از آن خودش با یک هزار و دوست
 خوشنواره و یک فوج سرباز قراجه داغ و دو عراوه و پو و قورخانه عازم
 شده با دبدبه زیاد و بار و باغ صاحب دیون گردیده امانی است
 از رود و اورو حی تازه و سینه بی پانزده روزه و دهکی بدین خوش
 آمدن وی دویدند و چنانکه از دمان از آمدن این لشکر جبار منزل خودش
 مراجعت نمودند ریحان خودش سر کرد و بزرگ آواز با کجایان بود
 در بار یان سینه باین شکلی در تشریف و تشریف خود داری و مصیبت
 نزد و شهرت بر راتواند بر و بر نایب آن بود که بسای راهزنی و چاقو
 با طراف قریه ما برده راه آذوقه رساند و کرد و اقایان حکم فرمودند که
 فتح آله آسیابان رفته آبهای آسیابان را برداشته آسیابان را کار
 و هر چه آرد و کند مردم بود و برداشته بار و وی ریحان بروند با سینه
 بسیار کم باشد و در این روز تهنیتی از شبران و سرخاب و سواره داغ
 که در منزل کرده بودند علی بنعلی هجوم آورده از دم تو چانه الی حوالی (کوی)

دکان و بازار بود غارت نمودند بقرار ششصد باب دکان و مال که سیاحت
و تختی نمود و بیست هزار تومان مال مردم چاره تاراج شده و دست
شدند و مخصوصا از اینفرد آقا یان مستبدین بسیار دشتا و بودند و
مسادات که در آنجا بود او هم بنیاد رفت

در دویم و سیم جادو را نشانید آقا یان مستبد دیدند که در آنجا کوه
حاصل شد آنم فرستادند هر کس در راه بود بیدق بید بزنند در آنجا
شد و در هر روز سوار شده و فرستادند که با هر یک از آن تازه آمده بودند و محله
بقدر چهل خانه تا پنج که در آنجا بود و هر یک از آن سیم طرف و چاه
تا جهر باشی و در آنجا بود و هر یک از آن محله خیابان رفقه پیش
سالار و او را بزدن بیدق بید راضی نمودند و وی نیز لا بد است
چهل آقا یان سوار بزدن بیدق و سبب و بلا خطه دیگر اسلحه و مجاهدین
گرفته تسلیم تا جهر باشی کرده و در حسیمنان با دبدبه زیاد و وار و شهر
کشته در باغ شمال و دولتی منزل کرد و سواره نامی رحیمخان در محله
بنای دست و رازی گذاشته اسباب و مختلفات برای خودشان
بنمودند و در محله نو بر و خیابان سواره گذاشته هر کس میاید و کار خود

میرفت بهانه اسلحه جوئی هر چه چاره از پول وساعت دشت از او میگیرند
 و نایب غلام علی فراشباشی نو برهم در پیش حسین خان بی بی شد یک
 مردم را نشان میداد که فلان مجاهد و فلان روزنامه نویس است و فلان از
 انجمن بود تا اینکه خانه کبریا را به علی سپرد و غارت کردند و پسرش را گرفتند و
 نمودند و از انجمن اسلامیته سرداران بزرگ نظام بهر محله بیدق سفید
 و امر کردند بریند هر کس بیدق سفید نمیداد فلان و کسان را ج و خودش مقصود
 و سرش را خواهند برید چون در جمیع محله از اهل اسبادهست در بعضی
 فوری بیدق سفید برافروختند و غلام علی را در شب و در صورت شهر در
 در این بین که در پاره قیامت و در بعضی از خانه های محله خیابان
 و نو بر مستبدین بیدق سفید را بود و خبر آن قوشول شریف بود
 به پیش جناب ستار خان سردار ملی گفتند که به باقر خان بیدق
 دولت روس را دادم او در امان دولت روس است بیکر هم بود که
 جوان دلیری میدهم تا در امان دولت روس باشی جناب سردار فرمودند
 که من در زیر بیدق جناب ابوالفضل العباس علیه السلام و بیدق ایرام
 بیدق شما من لازم نیست و من ابد تا به ظلم و استبداد نخواهم شد و هر روز فضل خدا

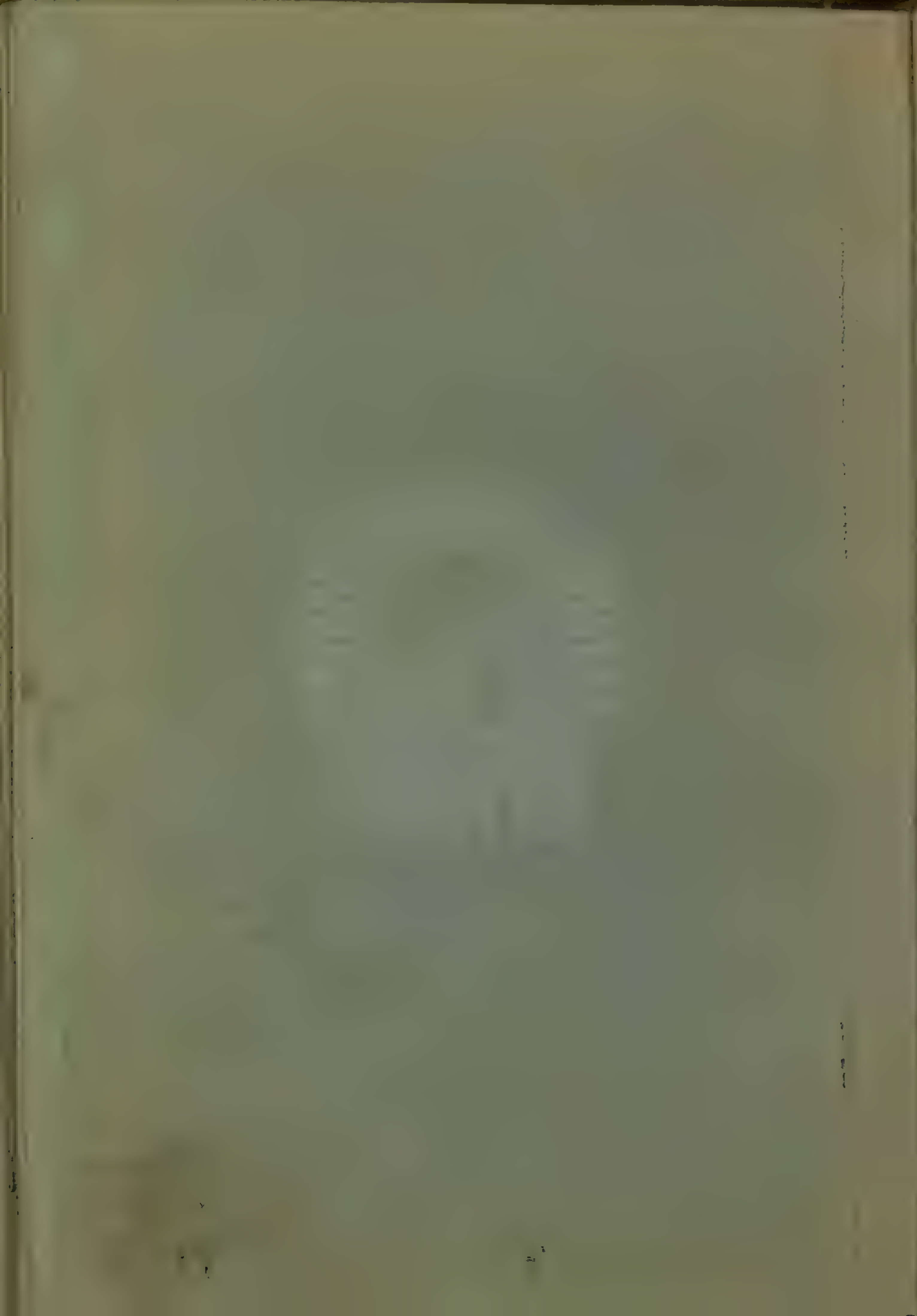

بیدق اسلام و ابو الفضل العباس علیه السلام در دست گرفته و همه بیدقها
 مستقیم در شهر زده اند قلم خواهم کرد اگر شاه ایران بمن سیاست
 فرمایند نوش خواهم کرد و ابد ملت از حقوق مشروعه خود دست نخوا
 کشید مگر من و امالی مستیر نزد دولت علیه ایران باقی شده ایم که

زیر بیدق شما پناهنده شویم یا می دانیم و پدر تا جدار ما و بس
 این نفرمود و برخاسته با چند تن بجای پدر رفتند و جمیع بیدقها را قلم نموده پرا
 و مراجعت بمنزل خود نمودند و مگر بهت میمانند و بهتای دفاع و بر
 کشند و خود را از کشتن می ترسند و می ترسند و ندانند جناب لاری
 دیدند که باین خدعه و کلاه زده اند اگر فرصت یابند هر چه از دستشان آید
 خواهند نمود و لقت گها را بدست آورده بمجا بدین دادند و بنای سنگریزی
 گذاشته از اطراف محله خیابان مشغول دفاع شدند و جناب سردار
 امیر خیز که در مقام خلبان ایستاده بودند

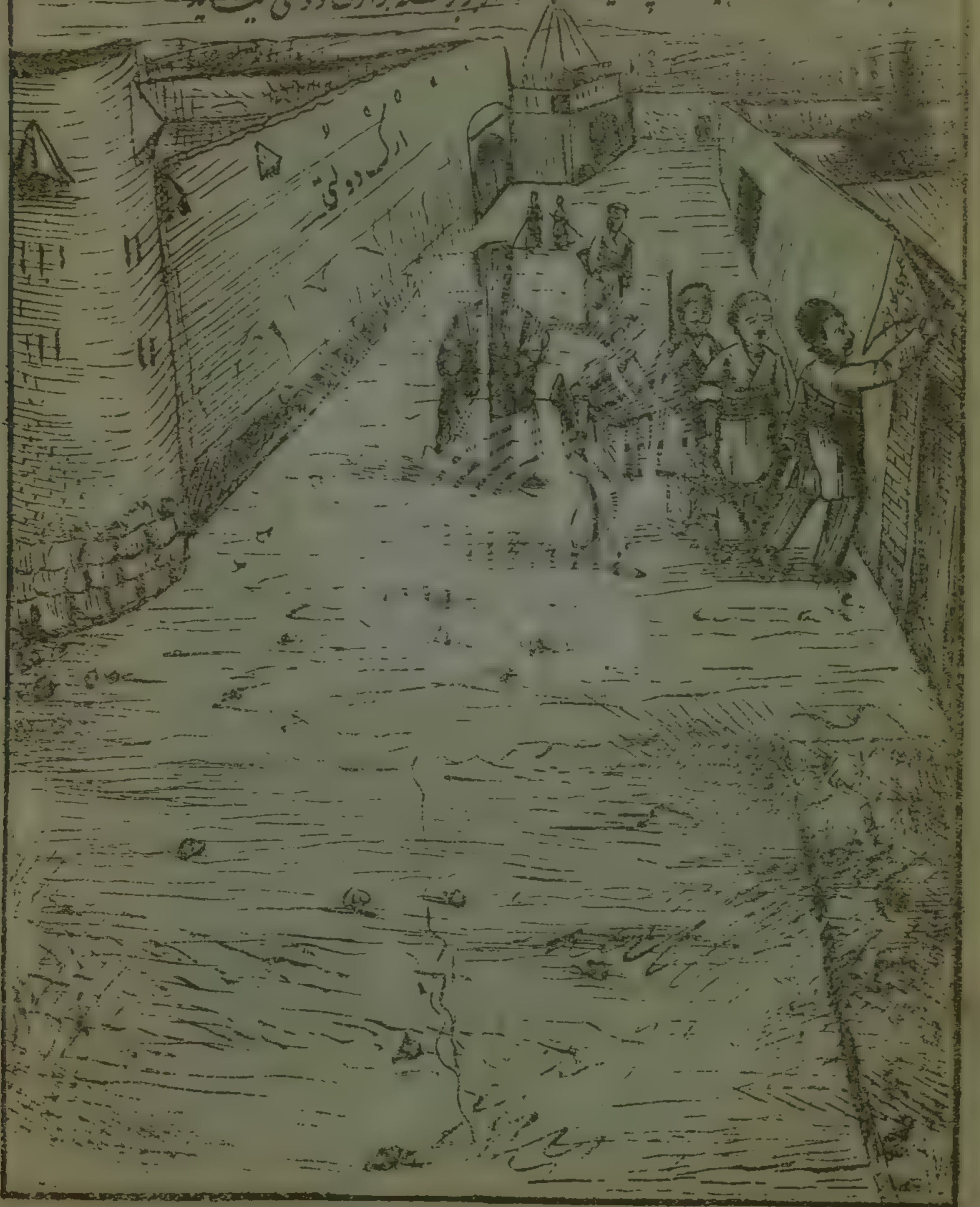
از ۲۴ شهر جمادی الاولی الی ۲۲ جمادی الثانیه روز و شب مشغول جنگهای
 هولناک شدند همه روز و شب و نصرت بجانب سردار نبود و در این
 بیت روز و شب نفر سواره قراجه داغ و بیت نفر سواره مرند و خا

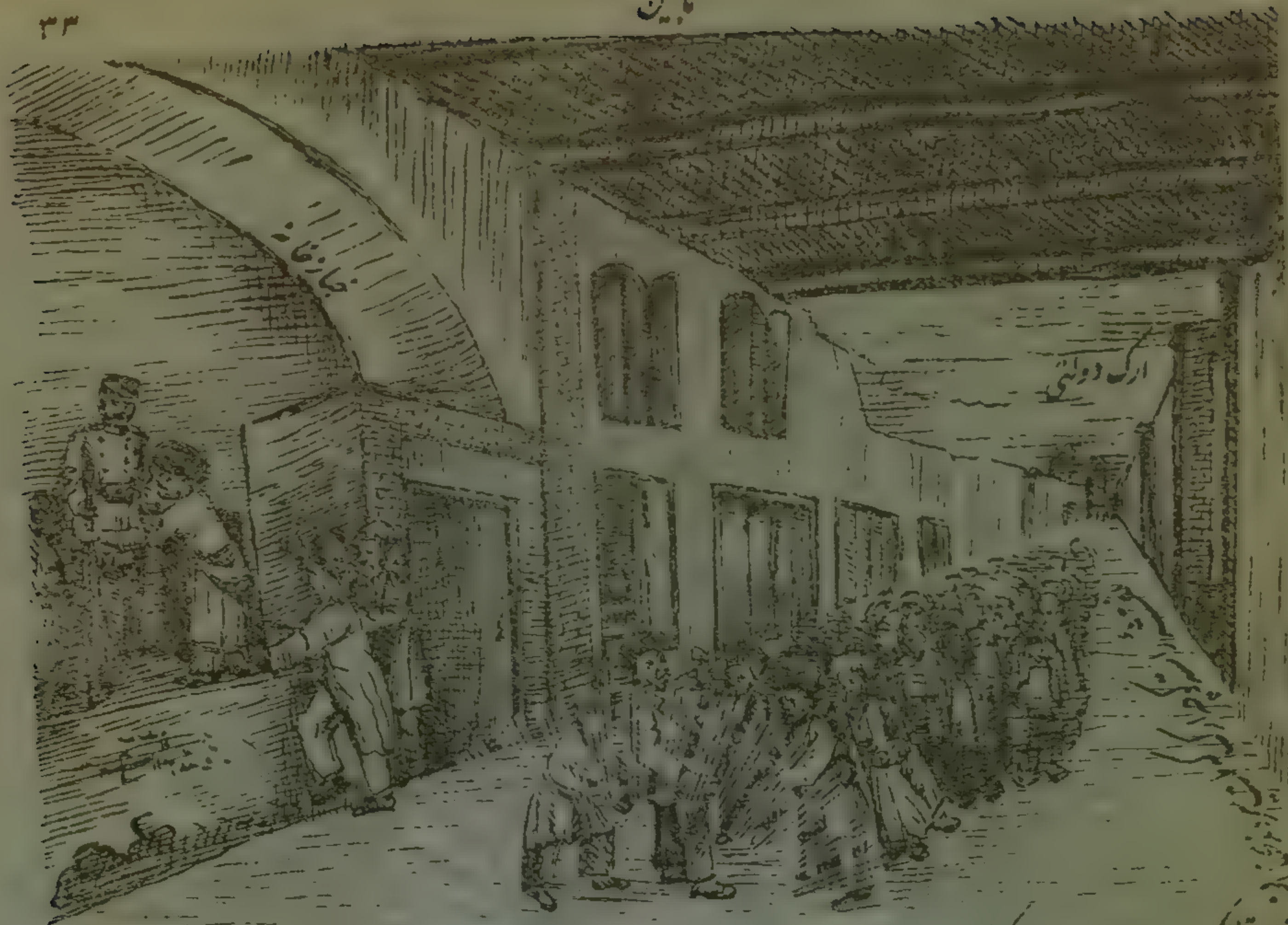
نقشه جانبی دار که میدان چهار بازاره نماید
و از نو بر گرفته بر ارک دولتی نماید

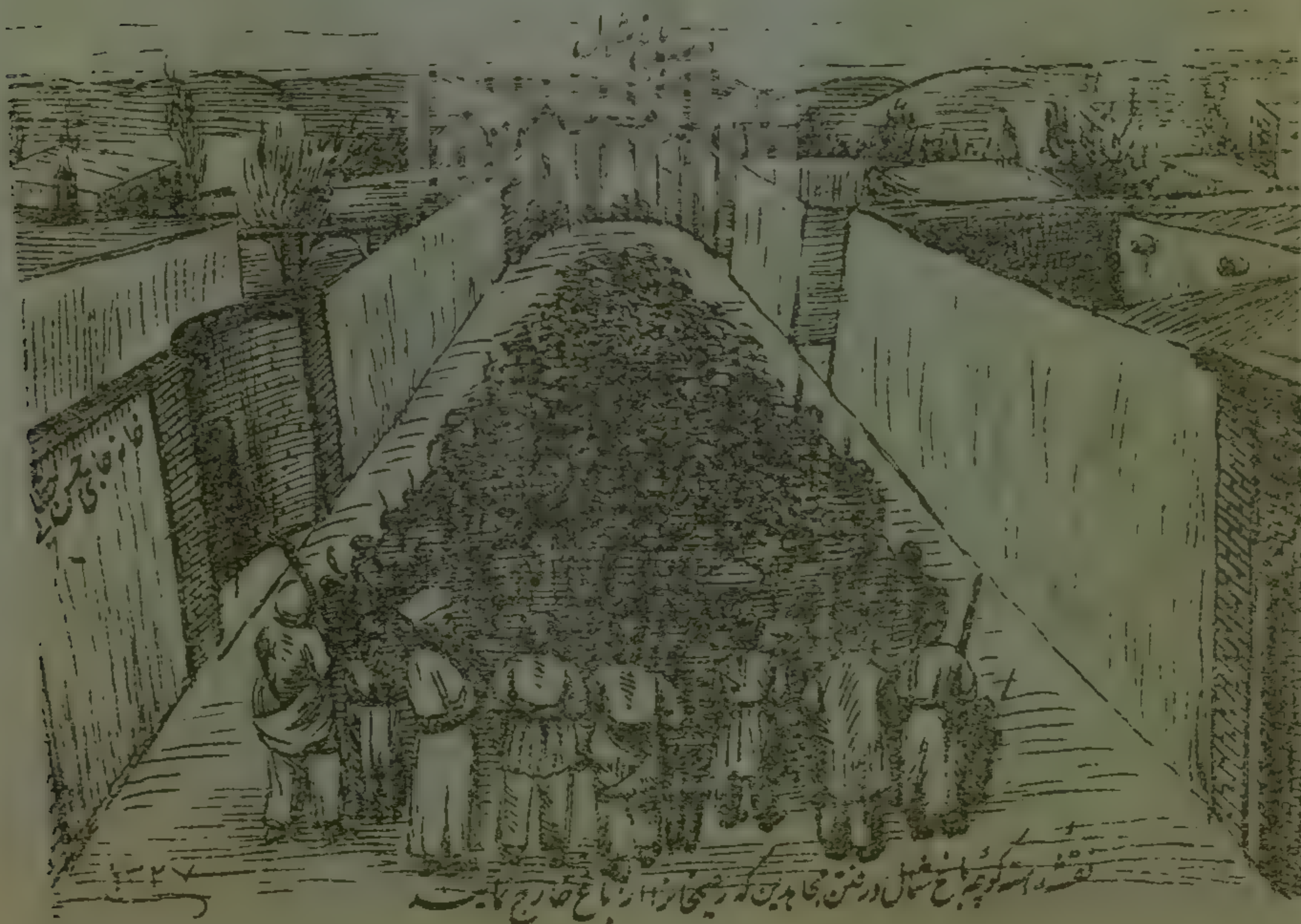

تلاش و تفنگ سواره با را در راه میگردند

نقشه استواری کوچه باغ شمال در شرف مجاهدین که در میان آن از باغ خارج نمایند

شتران به محبتش مقتل رسیدند و از مجاهدین من جمیع الجہات دوازده نفر بدرجہ
 سعادت مظلومی رسیدند و در یازدهم شهر جمادی الثانیہ امانت محکمہ جات
 کہ در مسجد مصفاخان جمع میشدند جناب مشہدی میرکریم ناطق جماعت مسجد
 برداشته عازم خیابان شدند و در عرض راہ بہر کسی از سوارہ و سرباز طاقت
 میکردند و اسباب و اسلحہ اش را میگردانیدند تا وارد حیث بابان شدند و جناب
 سالار گھمتند آمدہ ایم با دشمن و عوانا میم اگر مردہ باشیم حکم علماء و کتب
 مظلوم و قشدہ ایم بلکہ بشیر اگر باشیم باز ہم حضرت علماء و ما جویم جناب
 سالار فرمودند اہل خدمت و جنگ ملت را نمیستیم ما مجاہدین تبار
 در بدن داریم مدافعہ ایم کرد و نخواہیم گذاشت بجان و مال شما ای سہیل
 رسیدہ شود

در این اثنا خبر آوردند چند نفر سوارہ شدہ داعی کہین کردہ کہ تیراندازی نمایند
 مجاہدین برخاستہ مقابل ایشان رفتہ از دو جانب تیراندازی شدہ و فرمود
 جناب سالار ملت را عودت دادہ با مجاہدین بجانب باغ غرم نمود کہ رہنمای
 از آنجا خارج نمایند از سہ جانب باغ حملہ ورستہ باند ختن بکولہ تفک و بولہ
 رحیمخان و سواران سرایسمہ رو برگریز ہستند و در رحیمخان کہ خود را

که خود را رستم نامی می پنداشت هر چه هست و نیست از مخلفات و اسباب
 خانه و آبدارخانه و توپ و قورخانه بود همه را ریخته از طرف جنوب باغ
 رو بگریز نهاد و از هول و وحشت بعقب خود نگاه نکرد و مجاهدین رسیدند
 و دیدند چنان در سماورد دم کشیده و پلور آتش بر خانه ریخته و گریخته اند
 همه آتش تخته ف مجاهدین در آمده و در میان باغ بانگ روس می شنیدند
 در آنجا خود را می زدند و آتش را در باغ بانگ روس آرام گرفتند
 که دید چون دو دشمن جان و عرض نامیوس از شهر خارج شدند همه امالی
 بخاطر جبهی سبای گرویش که نشسته اند که چه بازار و فلان نبود اما محاله
 میگرد که در کوچه و بازار و در باغ و درخت نخواهد کرد و در میان که از نظر
 شهر خارج شد و عجله عابت از دشمن رفتی کرد دید از محله شیران سوار و ما
 اهل شیران همه روزه سنگریزه و خانه مارا سوراخ کرده و دیر این پیش آمده
 مشغول میکشند و همه روزه از چنگال شیران صدمه دیده و بکمر سوخته
 مساودت میکردند و روزی نمیشد که چپند نفر از سواره های قراجه
 و مرند کشته و بخون آغشته نمگردیده باشد چون از در باریان سپرداران پرچم
 حکم میر رسید که سواره مارا ترغیب نمایند بدو و بغارت مال تطبیع نمایند

این کتاب در دست
 میرزا محمد باقر

و تفنگ

سواره پی در پی بطمع مال مردم که در باریان حکم داده بدون اجازه لهت میسازد
روز بروز بر تخت ایشان افزوده میشد در این هشت روز علی الاطلاق
جنگ بود و انقضا لا کر ما کریم جنگ از صدی تفنگ گوش آسمان گرفته
شده بود و هر روز انالی چهار مسجد تاجرباشی ارمنستان جمع شده و برپا
این فتنه و فساد لعنت میکردند جناب حاجی شیخ علی صغری و غلام محمد
میر کریم ناطق مردم را از هر مسجد بیرون میدادند و در حیچان مغرور بعد از این
در باغ صاحب دیوان میرزا کریم چون بوعده حکومت آمد و بود ملک فرستاده
داد که اگر امروز و غدا تسلیم شده و زیر سیدی من آمدید فیهما و الا شهر را
یا توپ خراب خواهیم کرد و در عوض جواب اینده و سر کرده و دیار خراب و سر
و جناب لار فرستادند چندی مراده توپ آورد و در محله میر خیز و خیابان
کداشتند

در چهاردهم شهر جمادی الثانیه رحیمخان و خرافام نظام و حاجی فرزند خان
و سایر سرکردگان قراجه داعی و سواره های ایشان و شجاع نظام
سام خان و حاجی موسی خان مرندی با سواره های خودشان و تفنگچیان
سرخاب و شرابان و قره ملک بسرکردگی نایب حسن نایب کاظم و صهر کوش

عرض شد در اول امر خود این آقایان مستبدین مشروطه را گرفتند اگر چه الواقع
بد بود چرا که رفتند و اگر خوب است پس چرا مشروطه طلبان را می کشند
و جان مال عرض و نامویشان را هلاک می نمایند

باجمله جناب سردار از هر جانب با مجاهدین شیردل جواب میگویند بشکر
قوی پنج رانمیدانند چنان غوغای محشر در تبریز بود اگشت که مردود زن
از بزرگ و کوچک و صغیر و کبیر چاکر کان بهم خورده و سر اسیمه ^{حاج} بهر
میرفتند یکی استثناء نه بودند قهار میکرد و یکی بخت توفیق بود بفضل علیهم السلام
متوسل میشد امانی مظلوم از دست ظالمان و غریبین توپهای تشریفشان
از نورسان بهر طرف پراکنده و پریشان گشته بر باعث این فتنه ^{بزرگ}
لعنت میکردند با بچه توپ گشته بودند به امنه که هر خاب و طرف سلاخ ^{خانه}
از آنجا پاره در په کلوله توپ اسیر امانی امیر خیر و دیوبند و چیت دوران ^{ریدند} میان
از جانب محله سیلاب که بامین شیران و امیر خیر و اقصیت بقرار صد نفر سوار
فته داعی جلوریز حمله در گشتند شش نفر مجاهد در یک بالا خانه سنگ
کرده بودند که از امانی سیلاب بودند از بالا خانه خارج شده و میمانند
بطبع مال میآید ما کاسیم نایید ایشان گوشند و همه و میشوند تفکیک

چنانک دست از همان بالا خانه شنیک نمایند بدون مان در یک آن
 بیت و دو نفر سواره خیره سر را از آب انداخته قدحش ایشانرا با خاک
 یکسان نمایند از آن سیلاب سخت یافته از پشت دره دیگر حمله ور گشته و از
 آنطرف یک تیر توپ بالا خانه میاندازند مگلوله توپ یکطرف بالا خانه را
 میکند مجاهدین دیگر توپخانه را در آنجا جایزند است و پائین آمد و میخوابند
 لشکر و یحیی سوارند که سواره و پیاده در پیشگاه مجاهدین را تیر باران نمایند
 مجاهدین باز در آن سنگسارهای چند نفر سواره را از زمین پیاده میسازند و میکنند
 رسید حسین قصاب که جوان دلیر و نام آوری بود با تیر تفنگ سواره ها
 منظم می شود دیگران گریخته و سواره ها از پشت آن کوچه را بالمره غارت نموده
 حتی اهل و عیال آن پیادگان را میمانند و از جانب مقبره هستند
 و میدان کاهن فروشان چند خانه و باغچه را سوراخ نموده بکار و نسرانداد
 شده که یکطرف مرکز جناب سردار بود و از آنطرف همچنین چند خانه و
 سوراخ کرده تا پیش روی انجمن حقیقت بر کردی حسین پاشا خان پسر
 از دو جانب جناب سردار را احاطه نموده مگلوله تفنگ پیچیده را مثل
 بر مجاهدین میبارید جناب سردار با مجاهدین شورش و صولت که چگونه

در میدان کاهن فروشان

غنیمت میگردند عرق دریای آتش شده عدوی به شمار را نشان کلوله سست
 و چند بومب بجانب دشمن انداختند و بازار جانبازی گرم شد از طبل
 روز تا غروب آفتاب صحرائی محشر در آن فرصت تنگ آشکارا بود و تا آنکه حسین
 پاشا خان یک کلوله بجانب سردار میاندازد و بجهت کلوله بدیوار میخورد و
 سردار چون حبارت آن بخور را می بیند میفرماید حال از شست من بگر تفنگ
 بجانب آن و لیر خالی میاید ^{مسیح} پاشا خان بایک سواره دیگر ^{بافغان} زمین
 دل حسنی از آن چون زخم کارگر خود میوراند سواره ها که مثل مورخ
 کوچه و سراها را پر کرده بودند دیدند که کشتگان ایشان از حد گذشته اند
 بخاک و خون غلطیده و شدت ششای گشتگان را بر داشتند تا که گمان نظر
 سربازان روان شدند در این گیر و دار ده نفر سواره در طویل کار و اسرار
 کرده کلوله میاندانستند فوراً در محاصره مجاهدین شیردل میمانند و ^{شان} سواران
 با کلوله تفنگ از پا در افتادند یکی منظر قراجه داعی بود که از جمله سواران
 قراجه داعی شمرده میشد هفت نفر دیگر بقتل گهای خود را تسلیم نموده
 شدند وقت غروب آفتاب نور و ظلمت از یکدیگر جدا شد و هر صبح ^{مخبر} خبر
 کشته از عدد برق توپ تفنگ امانی خلاصی یافتند و ^{اصل} اصل

در این روزها نوزاد مجاهدین چپا رفته درجه مطلوبیت رسیدند و تفرار
 نگاه نفر از سوارهای رشید مقتول گشت جناب سردار دادنده نفر را
 غسل و کفن نموده و دفن کردند حسیمنان خیابان میدانست که در یک خطه
 زیر درخت خواهد گرد چون روز هفتم باغ و جنگ اینروز را دید ملاحظه نمود
 و عوی نهنگ است نه بازی بچه مجاهدین شیر صولت هرگز از تلامذم دریا
 شکر دشمن روگردان غیبا شدند و چون تا اسکندر از تهاجم فوج
 و باجوج استادی دارند و برق تفنگهای ایشان بسیار جسته و
 مصلحت خیابان دیدند با بعضی آقایان مشییدین که آدم فرستاده به مهلت
 بگیرند که صلح داده شود و آل آنکه به لیکت بود که گشته های خودشان را
 ببندند و استعداد کامل حاضر نمایند

در روز ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ شهر مجادی ایشان دعوت شد و اسطه ایشان آمده و
 جناب سردار خمینی آمدند که میخواهند استعداد جمع نمایند با همه این
 مهلت جایز دانسته و دادند ولی در اینجا شمه از احوالات دیگر عرض
 شود

چند روز پیش از هفتم ملت جمعه تکران قریب با این مضمون علیت

بهیونان نوشته و نمودند پدر تاجدار تواریخ عالم نشان میداد که
 غیورترین االی حال یعنی دولت علیه ایران نشده و بدین دولت طاعت
 مکر با عیال شامیستم که این طایفه مان مستبد و سرکردگان بیار مارا می
 و امول را غارت نمایند چون تلکرافخانه ضبط بود از تلکرافخانه کمپانی
 قونسولها بطهران مخبر و شد و جواب نیامد معلوم است عراض مظلوما
 ملت را در باریان مستبد خاکیهای هایدون میسر سازند و اگر تلکراف ملت
 هم برسد و جواب آید در بریز نخواهند داد و چنانچه وقتیکه مانع
 جناب لار بر حیجان شده و از هم خود را که باخته بود و ندانسته از
 خودش بر ماند در آن شش تلکرافات طهران در زیر مسند بجا ماند و بود
 آنجناب تلکرافانی باین مضمون در جواب تلکرافات بود که ^{رضی} عیجان من
 نیستم و حکم کرده ام که ملت را بخشی و اموالش را غارت نایم بهیقدر که شهر
 گرفته شود و کسی کار نداشته باشی و شهر را آرام نایم و در نهایت ^{مطلب} جمعی
 هست اول اینکه علیحضرت هایدون در تلکرافات فرموده که ^{شهر} شهر گرفته
 شود و حضور ایشان و در نزد در باریان مستبد سرکردگان مجاهدین
 جان نشان ملت در وسای آنجناب متقدس ^{عظمان} ملت اند و از در باطن و آماج

در نزد خداوند جل و صاحب عصر امام زمان عجل الله فرجه این آقایان
 دین فروش و سرکردگان دزد و دریان خاین میباشند اگر امام
 صلوات الله علیه و آله حاضر شود عرصه عالم را از لوث اینگونه ظالمان محو
 شریعت احمدی صلی الله علیه و آله و پامال کنندگان دوستداران شیعیان
 حیدر کرار و فروشندگان مملکت ایرانند پاک خواهد فرمود و دیگر اگر ری
 شریف همایونی بر این قرار گیرد که بیعت ظلم نشود و مال کسی بگارت نرود
 این ظالمان نخواهند گذشت چنانچه بعضی در باریان مستبد علنا محض
 حج الاسلام نجف اشرف نام میگویند و حال آنکه ایشان بایب امام علیه
 چنانچه احکام ایشان را در خود من مشروط و تکلیف فرموده بودند که حاکم
 مشروطه حمایت کند و امام زمان علیه السلام است و محارب آن دشمن امام
 در طهران بدست آورده بان کلام مجید که خود شاه و در باریان قسم خود
 و مهر کرده بودند همه را سوزانند و دیگر اینگونه خائنان شریعت و ملت خدا ^{شناس}
 نمیکذارند که رای مبارک شاه باین عداوت گیرد که عدل و مساوات ^{میان}
 عموم ملت ایران بشود یا اینکه این مستبدان که از خون حکمرسانان ^{صاحب}
 قریه مانو دارای آلف الوف شده اند نمیکذارند محاسن عدلیه برپا شود و ^{صاحبان}

تیول و مواجب بجا که از دست پنج رعایا و بزرگ مالک ملک و صاحب عیش
 و عشرت و فاعل و مفعول و شارب کونیان و عرق و بارنده شطرح و کنج
 و سازنده مجلس مطرب دیگر راضی شوند مجلس شورای ملی جمعی
 انجمن امانتی که نهی از منکر جاری نمایند یا صاحبان غله و انبار
 و مالکان املاک غصبی که یکجمله از هشتاد و شش حصه قریه اقطاع نمود
 و بهمه شش صاحب شره و صاحبان املاک در بیابان خفت می کشند
 و این رعایان هر روز بختام می روند و بخودشان خط میزنند در هر حال
 صاحب خیال و مال صاحب شه و عیش نمایند اندرون باجگان
 متانت بیرون آمده چهره دار و آرام رخت رکوع نمایند و دست اشرا
 زیارت نمایند راضی میشود که روزنامه نویسان قبیاح اعمال آنها را
 بنویسد تا اینکه آزادی بشود که کلمه حق را هر کسی بگوید در منابر و عطا
 مستدین پرده از روی کارشان بردارد و یا در مجلس عدلیه ملک
 غصبی را گرفته بصاحب ملک رد نمایند هر قدر مالی غنورتر و مقام
 مشروطه طلبی سخت بایستند اینها نخواهند گذاشت ایگان که اول
 مرتبه رفته و سیاهی معاصی نقطه سفیدی میسازد و پوشیده و بطلت

محکوم شده اند از اینگونه اشخاص عمل حسنه سر نخواهد زد و هرگز
 رحمتی در دای این ظالمان نخواهد شد چنانچه تا بحال بیت روبراست
 که چندی و بدون سبب و بیکباره کلوله توپ و تفنگ بر آنالی سحاره
 تیر میزدند مرد و زن در کوچه ها و خانه ها بکلوله می افتند و مقتول میشدند
 ای نشسته گان اسلامیه این کوچه ها و کان معصومان چه گناه دارند و اینها
 چارکان چه تقصیر کرده اند در شب کلوله بسینه اش میخورد
 و در کوچه می افتد و جان تسلیم نماید شامی گویند ما مسلمانیم و میگویند
 ما عاقلیم آیا چقدر زرافتی شدید که در عرض این بزرگواریت روز تاج انداز
 قتل و غارت شد و چه قدر خون مسیحه اثنا عشری مذهب ناحق
 ریخته شده و چقدر ناموس باور رفته و چقدر مال مردم غارت گردیده
 چه طور در روز قیامت باین مظلومان در حضور خدای سول اکرم صلی
 علیه و آله و سلم و در پیشگاه خداوند متعال جواب خواهید داد مگر بر روز
 قائل نیستید مگر جواب دهید که ما بخوابش در میان مستبدان و
 در آنوقت ما کمان جهنم دست از شما بر خواهند کشید و دیگر همه ما
 معلوم شد که شرار از کجا برخاست و عالم آتش گرفت و با قایان واضح

با همه این قتل و غارت ملت دانستند که از اینها شده است دیگر برده
 بر دار نیست تعیش ایشان دیگر در این شهر و در این مملکت نخواهد شد اگر چه دولت
 مستبده شود بحیال خود گذشته اند چه قدر رفق در بدن دارند سعی نمایند
 در خرابی شهر که چشم ممالک ایرانست آخرت نیست است حکومتی
 نقد هیچ عاقل نقد را به نسیه نمیدارد. بقول عمر سعد لعین شاه طاهر بعضی
 آقایان مستبدین شهر را ~~چند~~ ^{چند} روز دولت تمام شد و قورخانه از مرز
 که شاهزاده فرزندش را برای مرز و خیر برده بود رسید
 از هفدهم شهر جمادی الثانیه در میان دسایر مرکز دکان نهایی جنگ
 دولتی گشته توپها را با منته که در شتاب گشته اند امیر خیز که مرکز خراب
 است نشانه کلوله های توپ ساختند از غریب توپها و آمدن کلوله
 شرا منبل و جنپاره های دوزخ لهب و لوله در نه قبه افلاک افتاد ^{نجات}
 خراب سردار امر فرمودند توپها را در باغ حاجی صمد مرحوم گذاشته
 بجانب دشمن کردند و هر من خرمن از دهن توپهای آتش نشان ایشان
 دشمن میانداختند روزنامه معامله امالی با توپ بود و شبها است
 در تبریز سگها با تفکات الی بیت ششم شهر روز کار امالی و محاسن

غنور بدینوال گذشت جناب سردار و جناب لاد از این شکر بان سنگ
 رفته سرکشی میفرمودند و مجاهدین را از حمله بدون منع میمودند تا از روبا
 بازی گذشته شیرگیر شوند و جمعی از سواره نادر باین ده روز مقتول شدند
 و از تدبیر جناب سردار که در فنون حرب با هرند آسبی بجای این رسید
 هر روز در مسجد مصامخان جمعه جناب حاجی شیخ علی صفر و مشهدی میرکرم
 مطلق نطق نموده و امام را مساکت و از فتیای استبداد و شرک باطل موارز
 مشروطه بیان میکردند و در هر روز با جناب قاضی میرزا حسین واعظ که از
 جان وزیر پیدایی فرانسه متهمین بودند و بیایان مالی درآمد و گفت که خون
 از دیگران رنگین تر نیست تا چون وقت صبر نمایم و ایشان هم غیر رفته با مو
 دل پذیرد و مالی را آرام مییوند و آقاییان تحباز هر یکی در گوشه نشین
 منظر فرج بودند و دیدند که در انصر صده جان مال سهل است عرض فرمایم
 تشریف آوردند و در مسجد کوچک ارغستان که اصل مسجد مصامخان است جمع
 و تکرانی به توسط سفرای دول با علیخترت های یونان نوشتند از تکران خانه کمپان
 عرض حضور شاهنشاهی نمودند و فریب با نمضمون حاصل شد این بود که با تاجار
 عموم کسبه با دول خارجه داد و ستد داریم چنانچه این طور متل و غارت که

سرکردگان عشا یرو سرداران مقیم اسلامیة نمایند اگر فرمان از طرف علمیه
 بیستونی باشد اجازه فرمایند ما از دست عیال خود گریز از این
 مملکت رفته در خارج مسکن نمایم یا که از این سردارانست قدغن نمایند
 زیاده از این مارا پائیل نمایند ما که یا غنی دولت نیستیم در حقوق
 خود که مشروط است استیاده ایم (انتهی)

ای بسیار دور است که در وقت چهاره هزار نفر از متظلمانه بنمایند و جواب
 آید وزراء مستبد در باریان ظلم و وکلای محبوس شورای ملی مخفی کی خواهد
 رسید اگر رسیده شود شاه در آنجا است رأی شریفش بگوشت مال ملت شود
 جواب نخواهد آمد اگر شاه جواب بدهد تکرار در دست دشمن جان مال و
 مملکت خواهد رسید چنانچه جواب شاید در ۲۲ جمادی اول شایسته امانت غیور بر ملا
 نمودند که علما شهر حاج میرزا حسن و حاج میرزا محسن و آقا میرزا صادق و حاج میرزا کریم
 اما مجتهد و شیخ عبدالرحیم گلپیری و حاج میرزا ابوالحسن سرخابی و سایر صاحب
 محکم ما در انجمن اسلامیة با آقا میرزا شمس که مؤسس این بلوای بزرگ است
 رحیمخان سردار نصرت و شجاع نظام مرندی و ضرعان نظام
 و سایر سرکردگان نظام قرا داغ و مرند و بجوانان با وجود

با وجود این قایان ملت قتل و غارت نمایند و با غیث و منار و نامی
الحکمت و سرمارالان و قوری چای شتر بان و امیر خیر اقلانصف باز
نارتنفت و دوات اطراف شهر پایال و چایید کشت و جوانان بخون
خود غلطیده شد و کو دکان و زمان در کوچه ها و خانه ها بکلوله ها افتاد چنان
صلاح دیدند که با ملت اجتماعیه صدی با علی کشتان بروند با سلامیه و به
آقایان عارض شوند که اینچه ها که است در باربان کلام بسیر ریخته است
رئیس ما و اور سر فقرا پیر و همه اوقات ایام حاجت باستانه شما آمده
و او خواهی خواستیم بسیر اینچه ها و اینچه ها بسیر این سر کرده
همه روزه در خدمت شماست مکررات در دست شما باشد و جوخت
تا جدار ما عرض ملت را برسانند و ما را از اینچه ها نجات دهید با تخال
بقرا و دو هزار نفر از سادات و هضاف و فقرا با صدی ملت با علی گویان
در دستشان کلام آماجید روانه شدند تا نزدیکی در وازه خراب شدند
صدی با علی و صاحب الزمان شهر را فرو گرفته بودند ناگاه از دو جانب
آنجبر از پشت با آنها آن چهار کاره را هدف کلوله تفنگ ساختند و در یک
چهل بیست نفر از سادات و فقرا کلام آتند در دست کلوله خورده

خود را

است اند و چون خود غشسته گشته جان شیرین خود را در روی خاک تسلیم نمود
 مابقی مال و کسان گریخته از آن مهمل که کنار کشیدند و کشتگان بیچاره دور
 جا مانده بدست صبا جانفش رسید معلوم است مسلمانان است دفن خواهند
 کرد و در هر روز در میان مالی شهر عالمی دیگر شده و در خانه ها و کوچه ها مال و
 و حسینه بود دیگر بعد از این زبان ملت بسته خواهد شد

در این ایام بعضی از مردان با خبر شده و کار را زنده دیدند که این مردم غش
 پذیر نخواهند شد و دعوا طول خواهد کشید و حالا از طهران متواتر خبر میرسد که
 و قورخانه حرکت نماید و شش هزاره غیرت را و از حکمرانان و با بجان شده از
 از ویل سواره های شاهسون را خواهد آورد و امتثال سلطنت در ماکو و خوی
 لشکر کشی نماید خواستن که با این تیریه اهرم قاعده بگذارند که قاعده نظام
 شود چون جناب سردار و جناب لارشب و روز در فکر جنگ و دفاع بودند
 و آنرا آسودگی از جنگ ندانستند غیبت نمودند بقوا عبد با بدین رسید
 فرمایند که بدین قاعده قرار گذاشتند که هر بیست نفر یا بیست و پنجاه نفر مجاز
 یک سر کرده معین نمایند بدین خواهی بدین سر کرده ایشان معین کردند که آن
 بیست نفر مجاز در اطاعت آن سر کرده شوند و در جنگ که فتن و شام و مانا

رومی

و خبری گرفتن اورا بشناسند و بهر جا که میروند در دعوا با او باشند جمیع
 دستجات معین شدند و نامهای ایشانرا نوشتند و قرار کردند که فتنه
 یکی در پیر خیز و یکی در آخن یا لقی و یکی در ارک دولتی و یکی در حنیان
 باشد هر قدر پوست فشنگ مجاهدین میاورند بر پیش فشنگها شمارند
 و در عوض فشنگ بپردازند و بگنیزند با طالع سرگرد و ده خود چون ملت مخلص
 میدوند و هر روز هزار تومان بکند و زیاده را بچ مجاهدین بوزخوار
 در آن ملت میفروشند تا بشود از هر محله کنفر و از چهار دوازده
 فتنه و او که توار است از کسیون جمع شود و در دو قدر دخل و خرج
 شود و تحویلدار قلعید و قرار کردند سرگرد و ده ای مجاهدین از کسیون خارج
 بود میباید مجاهدین تابع خود را در یافت نماید و با آنها بدو اسبم باشد
 و در قمر کسیون ثبت شده و چند نفر تابع دارد نوشته بودند با
 بسیار منتظم شد هم حساب فشنگ معین شد و هم حساب خرج نامار و شام قرار
 سکری و هم مقرری مجاهدین تا آله خرد بنظر ابر رفتار دارند و هر مخصوص
 کسیون درست کردند که با مهر تخواه گرفته شود تا دیگری و بیاری و
 از ملت بگنیزد و جناب سردار و جناب لار اعلان فرمودند اگر یک مجاهد

کسی یک شایه بخواهند بدو فوراً شخص آمده اظهار نماید تا آنجا بدو را بر سر
 برسانیم و قرار گذاشتند مجاهدین دست به دست در سنگر معین خودست
 چهار ساعت شب و روز قراول کشیدند و دست دیگر باید پس فردا
 دیگر و هر سه شب چهار شب بقرار نوبت یک دست و دو شب بایه شب و خازن
 استراحت نماید در وقت لزوم همه اش در سنگرهای خود حاضر شود
 خط دعوا که از سر حنیان بان و قزوچانی که که است الی سر پل حاجی از جانب
 باغیثه سرحد شکلا از در و از باغیثه بطرف که در حرم حاجی میرزا
 جواد مجتهد از آنجا که شد از شب از در و از باغیثه از شهر تا نزد آمدن
 کاهن فروشان قطع نماید از سرحد محمد شاه میرزا و شیرین میگذرد و تا الی
 پل که بکمر خنیم راه است از دو جانب در جمع بنده سنگر بسته
 دو بیت سنگر خواهد شد از انطرف تفکیک میان شیرین و غرب و سوا
 قرا داغی و مرندی شب و روز قراول میکنند از این جانب مجاهدین در شهر و
 شهر مجاهد که داشته شده بغیر از این سنگرها مستحاط اند و در جانب مغرب
 قره ملک که معاندند در هر محله قره آقاج و از محله حکم آباد و شیرودی
 ملک تا چند سنگر بسته شده و از مجاهدین قراول میکنند با نوبت مخصوص

غرض شد و اینقره را عرض کرد و تمام طلب در دست آید و غایب
 که چون مجاهدین در رحمت اند و بریز بلا اینقره قیامت است
 بخمار و رجمه بیست و پنجم الی عصر آرامی بود صدی توپ و تفنگ نیاز
 چهار ساعت بغروب مانده شد از جانب تهران شروع جنگ شد و
 توپ و تفنگ فضای تیریز لرز گشت در این روزها در باربان سواره و
 قزاقان که سپرده در حین آن سواره و مرند که سپرده شجاع نطفه ام بودند و
 نکر و مار و نه از طهران که یک فوج ملایری بود با توپ و قورخانه بسرا
 سه نام الله و نه روانه کرده بودند رسید و ریحنا از اوقات بازو شد
 و جمعی از پیاده و سواره ایشان و جمعی از سواران خود و مرند در این روزها
 عالاقا پوخته و ده که از جانب امیر خیر جناب سردار را مشغول جنگ
 از آنجا سواره و پیاده یورش برده و داخل محله حینابان شده بلکه دستبرد
 نمایند و با جناب سالار مشروطه عوض باغ شمال بعل آید در این گیر و دار حکم
 سرداران از ارک دو تیر توپ بمیدان توپخانه در ب عالاقا پو خالی نمودند
 سواره و پیاده بهم خورد و سر اسیمه داخل بازار گشته مجاهدین شیرگیر که
 کین که استاده و آمازه بودند شنیک تفنگ نموده جمعی مقتول و

سند
مدین

الحج
سنة
سنة

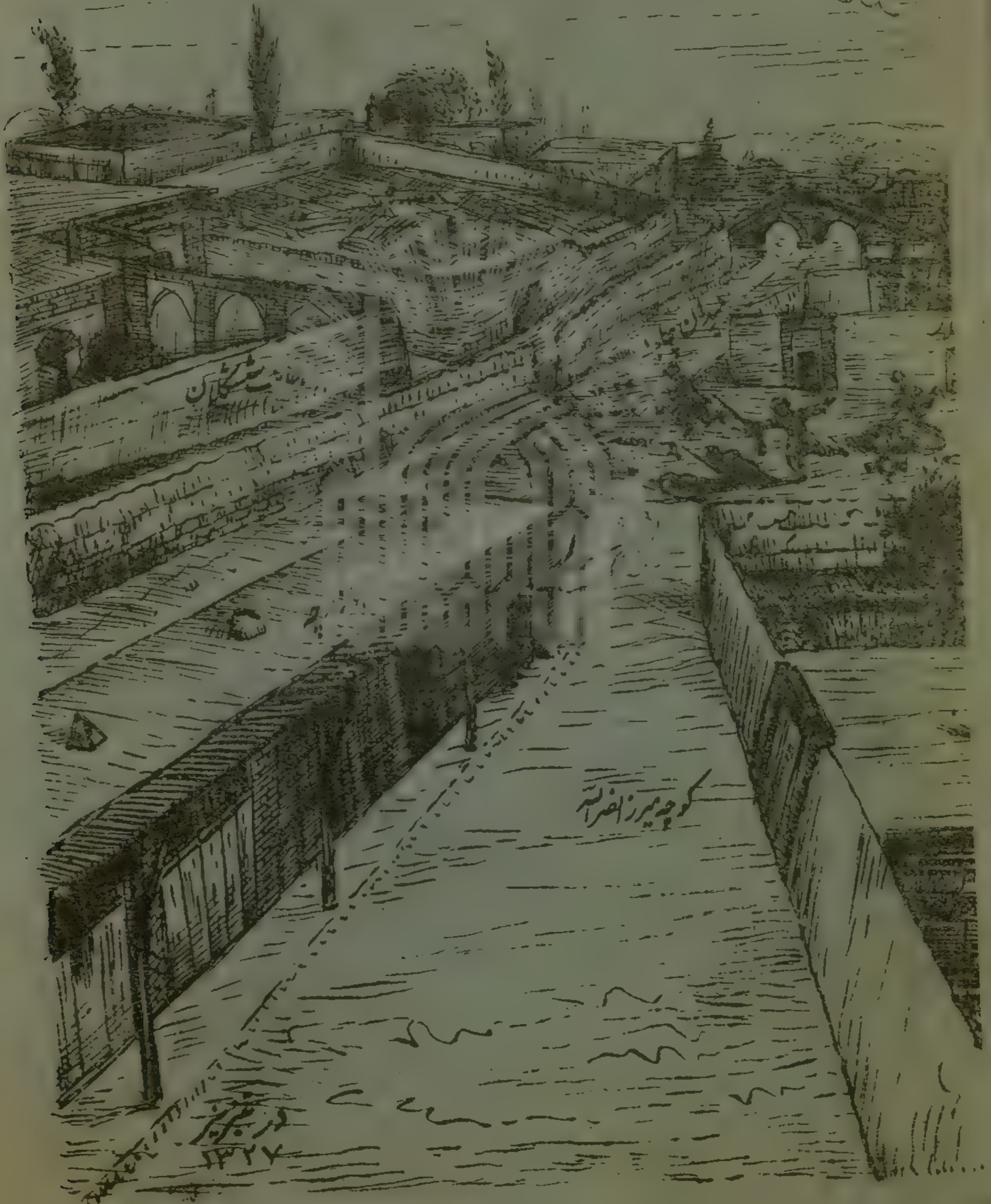
غرض شده و منتظره را عرض کرد و تمام مطلب دست بدست آید و غایبین
 که چگونه مجاهدین در رحمت اند و در زیر ملائکه خیریه قیامت است
 بخمار و رجمه بیت و نیم ای عصر آرامی بود صدی توپ و تفنگ نمایان
 چهار ساعت بغروب مانده شد از جانب تهران شروع جنگ شد و صد
 توپ و تفنگ فضای تیر تیر گشت در پیروزان و در میان سواره و پیاده
 قرا و اغ که سپرده و حریفان و سوار و پیاده که سپرده و شجاع نطف نام بودند قنات
 نکرده و در از طهران که یک فوج مایه می بود با توپ و قورخانه سردار
 سهام الله و له روانه کرده بودند و در حین اوقات بازو شده
 و جمعی از پیاده و سوار و پیاده و جمعی از سواران خود و مرند در انیر و روانه
 عالاقا پو نموده که از جانب میرزا جناب سردار را مشغول جنگ نمایند
 از آنجا سواره و پیاده و یورش برده و داخل محله حینابان شده بلکه دستبرد
 نمایند و با جناب سالار مشروطه عوض باغ شمال بعمل آید در این گیر و دار حکم
 سرداران از ارک و دوتیر توپ بمیدان توپخانه در عالاقا پو خالی نمودند
 سواره و پیاده بهم خورد و در سیمه و داخل بازار چه گشته مجاهدین شیرگیر که
 کین که استاده و آماده بودند شنیک تفنگ نموده جمعی مقتول و جمعی

چند قلعه که سواره ریحان غارت نموده همزد و محاپدین تیرباران
و مال غارت شده را از دست ایشان گرفته و می کشند

دولت عثمان

کوچه میرزا خراسانی

در تبریز
۱۳۲۷

دستگیر شدند و بقیه راه فرار گرفتند و از جانب امیر خیر بامر خباب دست
 مجاهدین شیردل را نوبزین گذاشته تیراندازی خوب نموده و دشمن را غلبه
 و جمیع انجاک هلاک در انداختند آفتاب غروب و عریف مغلوب شد
 شب شنبه بیت و ششم جادی آثانیه مجاهدین در سنگرهای خود چون
 ستارگان ثوابت قرار میگرفتند تا صبح شنبه ۲۰ و آفتاب طلوع نمود و
 سرداران معاندین طرح و نقشه و عوارض کشید و بودند بان نقشه پوش آورده
 که شهر را غارت نمایند فوجی از لشکریان دروازه باغیچه حمله ور شده
 کوچه قوللار شده بامی غارت گزاشتند و از جانب لار خبردار گشته قدر
 مجاهد کوچه قوللار روانه و خود مستان با قدری تیر تیر بدروازه حمله ور شده
 در اندک زمان سواره مارا پس نشاندند و با تیر و دلد و ز تفنگ و دانه
 نفرشته غارت در پشت از پا در آورده و شکست فاجش معاندین در پشت
 بجانب نهر خاب گریزان شدند تا بحال در کوچه قوللار سنگر شدند و فرمود
 در آنکوچه نایر سنگر بستند و مستحظ از مجاهدین گذاشتند تا صدمه از فغانین
 ایشان دیگر نرشد و از جانب امیر خیر از جمیع سنگرها و بندرهای و
 که یکی پیش مسجد قبا قر است دیگری از میدان کاهن و نشان سواره

و شمار با یک عراوه توپ جلوته پر آمده در دویت قدمی مرکز جناب
 توپ را گذاشتند و سواره ها و شتر با آنها باها و کاروانهای نجانب
 گرفتند و قوا از جانب پشت مقبره سید برآیستند و داخل در بند علی غیر می
 که روی آن کجاست شده و جمعی از جانب کوچک آنرا حاصل از شتر
 جهت اطراف جناب سردار را احاطه نمودند جناب در گرفت مجاهدین اگر چه
 یک عشر در عدد دشمن بودند اما استقامت کرده مشغول تیراندازی شدند و
 از زخمهای پیاپی شکاف هر دو لشکر تمام سپهر نیک گذاشتند و توپ مخالف
 آن نزدیکی منزل سنگ را از خراب و دلهای کباب می نمود و در مقابل ایشان
 توپهای جناب سردار که در باغ بود و گناه را درست میکرد و بی معنی کار
 شرف بود و خالی میکردند و در سیحان برای قتل سپهر حسین باشا خان
 و سوخته شدند عوار خود را بر دوش بر دمه گرفته و فتد غن کرده اگر سوار می
 بگذار و با گلوله بزنند و فرستاده بودند که امروز باید کار جناب سردار
 با خراسانند لهذا از طرفین چنان دعوی سخت شد که دل آدمی پاره می
 صدی توپ و تفنگ گوش آسمان را می نمود و و لوله و شوت می می همانرا
 بود از این دعوی هولناک امالی را آرا می نمود و از آمدن گلوله تفنگ پر

تر و مشکل بود پس آنهاییکه در میان جنگ باشند چگونه خواهد شد با جمعی از
جانشانی در آن روز تیره الی عصر تنگ قایم و برقرار شد از توجه حضرت امام
عصر عجل الله فرجه بکشت بجانب معاندین افتاده روی بگیرد و بسازد
همشاد و پشیمان و نفر از سواره و شتر با سوار مقتول کشت و از مجاهدین چهار نفر
بدرجه مطلوبیت رسیدند و دو نفر در بازمانده در وازه اسلامبول در اول
که بکام محمد علی قصاب و کبری یار حسین خال که در اینجا یکس کار خود مشغول بودند
تیر خورده و مقتول شدند

روز یکشنبه بیت و مشتم از طرفین دعای توبه از افراد و ثوبهای روزهای عید
مشرع و یادگشته در کوچه و عمارت از دهشت کوه توبه نشستن مکن نبود
امروز عبد الله سلطان سر کرده قراخانلو از تبریز میگیرند و که چنانچه بود
در عرض راه پیاو کشتن گان ملاقات میکند و میگوید در عوض غارت نموده
توبه تفنگ هست نروید جان روندگان در مسکن است و ساقی
جناب سردار هفت سواره را دستگیر فرموده بودند و قونسل روس
جناب سردار آمده بوی داده بودند مجاهدین بروه بقونسلگری میرود
در حیچان آدم فرستاده خواسته و قونسل آمده دوباره خود جناب

آدم فرستادند که بجای ایشان در حینان رود فرمایند اگر چه ایران مارا ایشان
 امروز از توپها صد مه با نیجانب رسید بود این آیم انقدر توپها را
 انداخته اند چیزی نشد مگر در کوچه کرمانی محمد حسین مگر سوراخ شده و
 گنج پر خانه شکاف گشته و اسلام کلوه نامه بجای عالی افتاده و از بر توپ
 امام عصر غسل اند فرجه ایسی رسید و اگر دعوی روز شنبه را ملاحظه نماید
 از کثرت اعداء و قتل و خون و بیهوشی و جناب سردار و کشتن دشمن قوی
 حاصل میگردد که از حمایت حضرت ابو الفضل العباس علیه السلام است و در
 بنده نفر سوار و قوی و کمال کثیر میباشد و نا آرزو و کار نیرسد
 روز دوشنبه ۲۱ شهریور با وی الشما نی چون در حینان دید که سوارش در میان
 حریف مجاهدین نیستند خواست با حیل و تزویر بکشتن سی داده و بگریخته
 خود آب سردی بپاشد توسط حاجی بزمایسم طرف که ایروز را از اهلا
 آمده پیش حینان و خودش واسطه حیل های مخالفین قرار داده و جمع
 خیال فاسدش و پیشرفت امور حینان است آمده که حینان میخواهد صلح نماید
 و مالی آسوده شوند عتدای ملت و جناب سردار و جناب لار کشته و دیگر
 مطلب صلح نموده اگر فی الواقع رحیم خان آمده است شهر را آرام نماید و محکوم

بحکم است بامر صلاح از جانب دولت بیاید در دیوانخانه میسند و امر شهر را
 اصلاح نماید و در محله تبران با مفیدین بنشته انگیزه مکررهای فریبانه میان
 و گذشته از این حالا طرف دولت شد و میگوید که مشروطه نباشد و با حکم محض
 حج الاسلام نجف الاشرف میگوئیم بایست دولت مشروطه شود و خائنین دولت
 و علماء سوء و اهل ظلم در یکطرف و دولت با علماء نجف در یکطرف و چنان سرگرد
 و زودان چه کار است صلاح نماید انگیزه فرخنده بکشتن نمیرسد و خود در میان
 فعلا مقصد دولت است بخواه باین که از دست خلاص شود و بنقد
 خانه را پیرایش میباید و خودش که آمد است بغیر از چاول ضرورتی ندارد
 میان ما و او واسطه و صلح گویا توپ جنگی ظاهر شد است از آنجا که از با
 شمال دست بهم زد و او را خارج کردیم بعد از آن که کوشمال سیر از خود شهر نیز نفیست
 بیرون خواهیم کرد و حاج میرزا حسن مجتهد را هم که در دوش قره ملک تابش و از
 شد و شهر آرام را چنان فتنه بکنیم نموده که هزاران خون ناحق از فتنه او در شهر ریخته
 خواهد شد است از توجّه امام عصر عجل الله فرجه بالاع تیز و سوار کرده خارج خواهیم
 نمود و بکذا بسایر مفیدین بهمان قرار رفت تا خواهد شد و مشروطه که شاه مرحوم داد
 و شاه حاکم ما امضا فرموده صاحب خواهیم گشت از دست خواهیم داد

[illegible]

عالم کون و فساد دو و زه بخوشش نفس نفس خودشان نه مذکانه و عیش نمایند اگر چه
 رجال دولت از وزیر و امراء و سردار و میرنجه و سر قیاب هر چه ظلمت است در ضی
 نیستند که دولت مشروطه شود ولی ایشان حق دارند در وقت استبداد با قوه
 ظلم مال حیا به ملت بصد هم میگردند که صاحب که در باشد اندر خزینة دولتی حیا
 و دنیا ری پیدا نمیشود اما در ایشان ملونها هست آقایان علماء شمار چه شده
 آخر شما میگویند ما حج از اسلام و درین شهر نیست ایم ما ایم که شرع احمدی را روا
 دهند ایم پس چرا با این ظلم میزند و همزمان و هم مشرب شدید و نه را تسبیح
 مال و جان را حلال و نیست و حکم داد و قتل و غارت نمایند و این لاند هبانه را
 جری کردید و حال آنکه ما بهر آنرا از آن قرار و تقاضا داریم و شیعه اثنا عشری
 هستیم چه رواست که از میهنادرمانان برای آنکه با مشروطه میجوئیم و تابع شریعت
 نباشیم ما را قتل و غارت نمایند آقایان این دنیا شما هر چه کردید ما را زبان بسته بود
 نمیتوانستیم بگوئیم حال که آنوقت شد حرف حق گفته شود اگر چه در باره شاه باشد
 و دید که مبتیج اعمال شما گشاده خواهد شد از بسیل احتکار کندم و نمک و نمک
 غیر بدون حق و خوردن مال صغیر بعد از وصی شدن و خوردن تمام و کمال ملت نیست
 و دادن ثلث میت بعضی اشرار و ابله که قوه شرارت شما باشند و در هر یک

گردون تیز ویر و نرم سخن گفتن با بوی منتان و بوی تنیای در حق مظلومان و جمع کردن
 وجه سادات و فقرا که چار و عوام مریدان از وجه حسن و مال امام بشاد داده بودند و
 گرفتن رشوه مخفی و حکم ناحق دادن و پوشاندن لباس زنانه و زنک بزبان خود
 در اندرون و خوردن بره و از تعارفات ظلمی همرای رعیت و گرفتن و دادن
 ربا و مجلس ناشرار و مستحق بطلان سبیل دار روی تراشیدن و بوی تنیای بمون
 و غرور و توقع بوسه دادن از دست مبارک معلوم است اگر کسی نبوسد چه خواهد دید
 کدام صفات حسن شایسته بر شود حال خون مال باشد در مشروطه خواهی مساجح می
 و حال آنکه اول خودیان گرفته اند هر چه ایشان شدید بشا چه میدهند مسکونند کنند
 بالا خواهد رفت و بگویند هر چه میخواهند و در حال دست بسته بیدارید این امر سر
 پایک و حاصل نظر در تغییر قیام نام نیست خواه معتمد و خواه مکار باشد اصل معصود
 و نوشتن اینورقه با بلای بزرگ تریز و فتوحات خراب سردار مشروطه تار خان
 و جناب لار مشروطه باقران و رحمت کشیدن و غیرت ملت و مجاهدین است که
 چه رحمتها کشیده و آن بنشایر بمانوده مشروطه گرفته و حفظ نمایند تا در روز کار
 بماند و در عصا آتیه اولاد وطن قدر و منزلت مشروطه را بدانند که هزاران خونها
 شده و گردانها لغارت رفته تا این حریت و آزادی محفوظ ماند و اگر شمشیر

فقرات ظلم آقايان سبتدين نوشته شود از صد يك مقام تقرير و تحرير نمايد و بخواند
 آمد ظلمهاي پنهان در هر ساعت بطور جلوه گر ميشود چه قسم تقرير خواهد شد اگر چه شبيه
 بر کامل حزينت ولي حديث شريف دارينمور و عرض نمايم از امام عليه السلام
 پرسيدند كه قرآن چه معني دارد حضرت فرمودند معني امروزه ميگويد يا معني فردا را
 كه دفعي تو باشم مگر قرآن امروز معني ديگر دارد فرمودند قرآن در هر ساعت
 معني ديگر هست پس آيه قيامت ظلم ظالمات اظلمت نوعي عليمه خواهد آلي خبر بيا
 نعمت عظمي كه گرفته و خطا كشته بايشان سيد و شكر نمايند و بر شيدان و بر
 كشان انيزان رحمت بخوانند و بر ظالمين لعنت بگويند بچه تا امروز در بازار
 و خور و زيادهست جناب سردار و موفقيت بازار و كار و اهراماي تجارتي در و طست
 شود و عمل خط بازار را جناب سردار و انبن يا لتي بگره بياي چرخان باغبان كه جوان لير و شجاع
 و اين است مفوض فرمود كه بر در بدست آورده و حفظ نمايد و از شر اشرا محفوظ نمايد
 لند روزي عني شود كه در بازار انجبايد و سواره زخدار و مجروح نباشد كه از سواره
 كه بجهت تاراج و اسل باز آيند مجاهد پير و سواره مانعوض نمايند از صد تفنگ
 و اهرمه كلوله بازار و اخل شدن امكان دارد و بسياري از سواره ها در بازار تقبل
 و سنگرماني مختصر در بازار است شده اگر محكم سنگرماني شود بازار محفوظ خواهد شد

كتاب جامع در امور ديني
 و اخلاقي
 و سياسي
 و اقتصادي
 و اجتماعي
 و فرهنگي
 و تاريخي
 و جغرافي
 و علمي
 و ادبي
 و هنري
 و ورزشي
 و تفريلي
 و ...

كه مشروط

دليل

و کسب بازار مالها را خالی نمایند بازار نزدیکی میداد صاحب الامر که در وقت
 شترانها و سواره داشت ممکن نیست تاراج نمایند آنها که دکان شترانهاست
 محفوظ است تعارف میدهند به تفکات دارند دکانها را میرند حاصل چهار صنف
 بازار مهملکه افتادند در بازار امنیت نیست که رفته شود امروز پاشا ملک
 قره غاجی مجاهد که جوان دلیر و در بازار زحمت کرده بود وفات کرد و در
 فوج ملایری که از طهران آمده بودند دیدند که چهار نفر از ایشان مقتول
 از و تمام تمام تفکهارا از دست چینیان آمده و بنجانب ایشان تسلیم شدند و جناب
 دو شبانه روز آنها را در آن کمره در محراب و نشان خود فرستاد و بر سر
 آذربایجان به هم از شاطرا و متفرق نشینند.

روز سه شنبه ۲۹ شهریور ایستادند جناب پاشا در مجاهدین شیرینجه از بازار
 خیابان و سواره کماندین و تفکداران دو محله از جانب حمزه و شکلات
 آورده از ظهر تا دو ساعت بغروب مانده کلوه تفکات را بر یکدیگر مثل باران
 مجاهدین غنیمت طایفه شیرازی چینیان مجیدیه پس نشاند و هشت نفرشان
 هلاک یافتند و دو دوازده نفر زخمی شدند معازره را تصرف در آوردند
 این گریه و دار از عقب بسوار و معاندین کوک آمده مجاهدین را تیرباران میدهند

از مجاهدین چهار نفر که یکی عباس نام و یکی یه بود بدرجه مظلومیت رسیده و در آن
 و سایرین حال را چنین دیده کشکان و حجت را از او برداشته برشته و در آن
 معازنه را تصرف در آورده اموال خارجه و داخله را غارت کرده بقرار یک کرم و
 زیاده مال برده ضایع نموده و بدن عارت بقرین آتش زده و خراب کردند و در آن
 و از آنجا که دوزخ لب از سنگهای آگهی مسجد و از آنجا که خراب انداخته شد
 و از جانب سر خراب و دامنه که و تو در آنجا که آگهی مسجد میانه خستند و مساجد
 ایند و شجاع نطفه مردمی بودند این شخص یک آدم شریر و شرار و بسیار
 در این نام چند مرتبه در دست نثار بکرده که با این مردم و غیره چون
 در آنجا نب بود و مردم نمیوانستند بیایندن در دست نثار و همین شجاع نظام
 بسیار چون ملت نشسته بود و ساقی آرام داشت که با این اسلامی و کاهی از مناه
 های مسجد صاحب المراتب و تفک مخصوص ده تیرالمان کلوله بستر ملت بسیار کاهی
 میفرستاد از کنار اسفشتنگ میاورند و کاهی سواره بغارت میفرستاد و
 نه شب آرام بود و نه روز و ملت بچاره بسیار نفرین بروی میسر کردند و ظلمهای
 حلبیان را زیاد مردم فراموش شد و پسر زرش در نزد کاهی آذوقه مانع بود
 کاهی مجاهدین قفقازیه و بعضی را میگردفت و بس میورد و سواره و سوارین را

لوخت میکرد و هر چه از دستش میآید در باره ملت مضایقه داشت
 چند روز است از بازار آنچه که بتصرف مجادین آمده که بایه حسنیان باغبان رسید
 دارد و این است و مال مردم در حفظ ولی صنایع بقدر امکان شایه و کاکین را
 در کار و هنرهای تجارتی میگذرانند و امروز قرار گذاشته بودند سفیران در
 خصوص یک خوری سخن رانند ولی نخواهد شد حرفی ثمر است و امروز از طهران
 آمده بود با شاره نوشته شده که در توهمات دشت گریلا در روز عاشورا در طهران
 هوید شد و از تیریز شهرهای دیگر تلگرافات قسمیت حقیقه آنکه مرکز مایه است
 و مرسله فرستادن که از آن شهر بر غوغا نوشته باشد امکان ندارد و در سخنان
 بلاد و شهرها مفسر که نوشته اند بهر حال در میانند بغیر از عمل تجارتی حرف
 نوشته باشند ضبط نمایند خبرهای شهرهای ایران یکدیگر بسته شده است هرگز جو
 در شهرها پوشیده و ستور مانده جلو بالمره در دست ظالم است و وزیر را نمیخواهند
 شکر کشی و با توپ و تفنگ و قوه جبریه بر بیرید قیظم و استبداد و در آرزو دنیا
 اسم مشروطه را از دولت بعضی قایمان سوء وطنمهای باندازه در ایران حال
 خوین دولت از جمیع بلاد ایران بالمره و در داشته اند که کسیر ماری کشتن مشروطه
 ممکن نیست هر کسی مشروطه بگوید زبانش از پشت کردش در میآوردند تیریز طلب

پنهان نمایند ولی از توجه امام عصر علیه السلام فرجه و اهتمام حج الاسلام بخت انا شرف و از
 غیرت و محبت جنابان سردار و سالار و مجاهدین شیرینچه و اتفاق و اتحاد و امانی
 یازده محله تبریز با خیال نخواهند رسید و آرزوی معاندین و طالبین چشم کورشان
 خواهد ماند و خبر رسید که در اردبیل ملا امام میرزا که مشکلی را که مشروطه طلب و آدم شنید
 و شاگرد جناب فاضل شریک بود حاکم اردبیل میرزا علی شرفخان خفه کرده و در معمر
 آویزانده است و این هم از شارات قایان مستبدین شده این چهاره در اول
 بلوای تبریز در اینجا بود و میگفتند که میرزا شایسته است که در مملکت شایسته و رفیع خواهد
 برو و مانع شدند که رفتن و در این بین برای تو خوب نیست گفت میروم و سوره
 چون عتلا صلاح نمیدانستند که میرزا که میرزا پس مانع باشد که شاهسون
 بضد نمایند عازم اردبیل شدند قایان مستبدین حاکم اردبیل نوشتند که ملا امام
 آمد و از روسای بیهاست گیر و نوشته کن و بیایان اما حاکم حیا کرده و نوشته

نخست
نخست ۱۵

روز چهارشنبه سلسله شهر حادی اثنانیه جانب امیر خیر آرام و صدی تفنگ کشیده
 ولی از جانب باغچه دروازه و معازره سواره های جوشی حصال خد شاس قرا و
 و مردی با نجاران ریخته غارت نمائید جناب لار قهر امین از قند جهت اینکه در

از میدان جنگ نوبه‌ها روگردان شده و چهار نفر دلیز نامدار کشتن رفته بودند
بتصرف دشمن افتاده و آنجا هم نوبه‌هاست سواره‌ها مانع داخل خانه صدر است
شده مشغول غارت می‌باشند حاجی حسین با چند نفر مجاهد خبردار شده تفنگ دست
جلو این و شیار اگر مشغول دعوا شود و در اندک زمان نه نفر را مقتول نموده
فرار کرده و در آن حصی بویس داخل خانه حاجی شیخ محمد نوحه دهی صاحب سری در
کشته تاراج نمودند از آنجا که دختر خاتون حبیبه حسن اقامتگاه سلامیه در سری حاجی
شیخ مرزبان است خبردار شده و به چاه دوم پیوسته که آنجا مال است آنجا چاه غارت
نمایند مژده سواره‌ها و طبیعت غارت است خواه سینه دوست باشد خواه
سینه دشمن پیش خود را خواهد زد و ایشان در زنده و زوی خواهند کرد و اگر چه
سر و ارشان باشد و دیگر این خود اقایان آنها را بطمع مال بیاورده اند که هر چه
نمایند مال آنها باشد و دیگر موجب داد نمیشود موجب اینهمه شکر غارت است
چه کنند که غارت نکنند آن بود که کرور و مال مردم بیچاره را بغارت بردند
چون شیر مادر و خون کافور خورد و حلال شمرند احکام تبه
روز پنجم غره شهر حجب المرحب امروز دعوت است چون در آنجا نب با لمره غره
تمام شده از آنجا معلوم است که اینکرا آورده کلوه توپ از این میارند و با آنجا

می نوازند و دیگر شجاعان سواره باورند و جنگ تلف شده اند و بعضی آنها
 از سواره باقراداغی و مرندی از چاچی و جلادیت و شانه زبانه مجاهدین شیردل و باهم
 افتاده اند میخوبند و قورخانه و مدد از اطراف جمع نمایند بعد از آن قیام می شود
 در این ایام که ابتدای این بلوی بزرگست سی و چهار جنگ شده شانزده
 جنگ ساده با تفنگ پیچیده و ورنده با تیر توپ پیچیده جنگ و دوی
 می شود که صد تیر و صد و بیست تیر می افتد از دست ایشان مجاهدین
 شیرگیر جنگ شده اند و روز بروز باو طلب اند تفنگ و رمه میدارند و بدو میروند
 اگر سواره باقراداغی و مرندی بزرگ نشود و اقامت نمیکنند اگر چه
 برای راه زدن اینو حشما و منزل را میروند تا آنکه میرند حال مال التجاره
 مخلفات دم در پس دیوار است میمانند و چون خربشت مجاهدین دیدند
 چنانچه تا بحال در این جنگ های هولناک بقدر پانصد و ششصد نفر از سواره
 عشایر و قرا داغ و مرند بخاک هلاک افتاده اند و از مجاهدین چاک الی چل چاه
 نفر درجه مظلومیت سیده باشند یا نه شاید ایراد شود که از سواره های شیرگیر
 آنقدر کشته باشند چگونه است از صراف نو آموز شهر چل چاه نفر چگونه گنجایش دارد
 دلیل اینکه اولاً شهادت ایشان در پشت اسب و میان است و ثانیاً تیر اندازی و

حشمت و عظمت و شایسته نشان حمله نمایند ولی میان موقت تمام و تمام در
 سنگی حکم اگر بعد از نظر پیش آید از دم تفکک مجادین خواهند
 حاصل خبابان سرگردان مقنن سلایقه و حیوان و شجاع نظام دیدند و خانه
 تمام و حرفت پر زور اند میری نمودند که چند روز با شیب بازی میدان جنگ گرم
 نمایند تا بلکه مار در پای از طرفی کشاوه شود و علی الا اتصال بطهران ملکر است نمایند
 و جواب میدقتم در دست دشمن که است و دست دشمن هر چه میخواهند نمایند ملک
 بر تلکراف میکنند جواب است و دو هر کس سخن میکند که شمشیر میدهند که چه قسم خاک
 بر سر انبلیت چهارم مظلوم رختانند با سحر خباب حیر مناف صراف شتران را
 گفتگو در افراسنج نمایند بعد از که فن کنند که از این جانب حایر مناف آید
 حاجی علی صفر عمو بر از که در سر خرابه شیرین و دیر خیز و فست و خود خباب
 نیز با نجاس خسته بودند و ایشان هم تشریف بردند بعد از سول و جواب قرار
 گذاشته شده نفر از جانب محاکمه شیرین و ده نفر از جانب سردار یکجا جمع شده و در
 گذارند و صلح نمایند اینجاست اول در خانه محمدان که خدا قرار گذاشته اند که رو
 جمعه وقت عصر با نجاس جمع شوند مجلس تمام شده برخاستند همه شعبه با شکار
 بود و در باریان مستبد و بعضی قایان سو و جمیع خیالات را باین گذشته اند که

بردارند و ستیزان غیرت جناب سردار و جناب لار و مجاهدین با جمیت
تیمیه کامل نمایند این پولتیک جناب حاکم منافع آقا از اسلامیه تعلیم گرفته اند
است سر مردم را به پیچیدند که با بخور پولستیک همه و قند با کله است
از جانب غلامان و ملک افغانه و معازره با صدی تفنگ چنان میاید که زهره
چاک میشد صبح معلوم شد که سواره با وقت کچیان تر باز بجانب ملک افغانه حمله آورده
او بوده است مجاهدین تحطیر آنطرف استی رسید و ولی از سواره چند نفر
مقتل شده

روز جمعه دوم رجب المرجب آرامی بود از صبح جانب صبحی توپ و تفنگ نمیداد
وقت عصر در خانه محمد خان که خدا بنا بخواند در روزی مجلس شد ولی نتیجه بدست
مجدد اقرار کردند و وقت صبح در خانه حاج کاظم اسکویه مجلس نمایند
روز شنبه سیم رجب صبح در خانه حاجی کاظم جمع شده بودند چنانچه عرض
از حرفهای معنی و تعبیه بازی در میان آمده مجلس مناجات اینطرف و آن
طرف با جانب رفت معلوم شد که خرابه هفت و میان معاندین شهرت کرده
جناب سردار کشته است چنانچه شجاع نظام مرندی در راپورت طهران
بود خبر آوردند بیک نفر کشته در وقت غسل دادن چشم غلام را بسته اند باید تا حاکم

شده باشد حاتم منافع را فرستادند برینند انجمن صحت دارد و یانه و دیگر قورخانه
 از مراغه و طهران و از اردشیر فشنگ پختیر آید جناب سردار شمس پور حاضر شد بجنگ
 کشانیده توپچیان چاک دست توپهای اردو همیشه آتش کشیده و نوله جان
 دشمن اندازند و مجاهدین شریعت از سنگهای خود بنای ششلیک کشیده و
 دعوا که از سردار در یاد با طراف شهر رسید از ارکان نایب خیل خان مجاهدین
 جناب ساربانک طبیعت امر نمودند توپهای قلعه کوپ بر دشمن جان و غرض
 تکیه داد و بهند سردار نصرت حینان که با بیایان بانی شهر دار و شدانی
 بریزانگاه و از شکار خود سازد از ضرب شصت مجاهدین کنا که میجوید فرمان دادند
 توپهای دوزخ لهیب آتش گذارند و چپاره های آتش فشانند از فیلد برینند از هر
 کلوله توپهای شرانبل و چهار باره بارید ان که دست بعضی در هوا و پاره در زمین متپاشند
 فضای شهر پر آشوب را کورده و نار ساخت صحرائی محشر بود و شراره توپ و تفنگ
 زمین را پر کرده و آتشی گویان بودند و در و شب در این در جهار
 از گشادن توپ و تفنگ و تلاش مجاهدین صاحب نام و سنگ و حمله ای معیار
 پلنگ طبیعت و نهنگ صولت آسمان را گرفته کورده علاحده بر حقیقت ده و در
 حجاب گردیده بود حاصل از چهار ساعتی روزی یک ساعت نیم غروب غبار

قیامت در تبریز آشکارا بود بعد از آن هر دو شکر دست از جنگ کشیده و در
 آرمیت با ملی حاصل شد امروز از جانب مجاهدین رضا نام در پیش مسجد آقا باقر ^{منظوم}
 گشته ولی از هر جانب سوار کشته و تعجب آن شب نیز بقتل رسیده از اول جنگ توبه ^{المرور}
 در تبریز ملائکه کثیرار و دویست هشتاد و شش تیر توبه از دو طرف انداخته شده است
 تبریز از جهت توبه اندازی بلکه بسبب سنگ و حمله بودن و لشکر یکدیگر که فاش
 و دیوار مارا شکاف نمایند و نیز از بس گداز و انجا نایک و عوار و نخل است و جنگ
 در آن خط اتفاق می افتد چنانکه کاف و بر سیدن کایر شل خانه زنور گشته
 و نیز تفت کچی رفته اند و کذا را نه صورت ^{نمیتوان} تکرار افات را که آقایان
 اسلامیه جواب ایشان را که کرده و آورده اند و کس آنها را برده است و خود
 صورت دوباره است تکرار آن را که کرده اند و در اینجا لازم آمد که تکرار افات ^{بشطان} خیابان
 بنویسم که از روی عکس آقایان نوشته ام که پامهر بود معلوم است که آقایان
 یا مجبور بوده اند چگونه تکرار افات نوشته اند یا اینکه صلاح ملت را ملاحظه فرموده اند
 بما مسطور است و گرنه در ظاهر صورت انحضرات ایشان بسیار بعید است
 تکرار اف میراثم خدمت با شرافت جناب مستطاب اکرم
 اعظم آقای سپه سالار میر خنک دام اجله العالی اولاد و حمتهای بجای آنها

۱۳
 بود

کرده بودند

۱۳
 بود

اقتانرا داشته و همواره از درگاه حدیث مستقیم نماید که وجود منقسم مستقیم
 آنحضرت را از جمیع طبایع محفوظ دارد و نمیدانند و نمایندت دوال حقیر که ^{جلا}
 بوده و چه زحمتهای کشیده تا کار بچنانچه بدین مقام رسیده و در این موقع که هیچ ^{ساخته}
 باین زحمات نبود از به ترتیبی بعضیها بنقد طول کشیده و دولت را مشغول
 جگر انسان خون میشود این موقع نفعانیت نیست باید در شرف کار و اتمام
 عمل کوشش نمود و کمان ^{کمال} پیرو و گوشتی که کسی در ششمنی داشته و مخصوصا با ایشان
 گرمیت دارم و تقاضای در دولت عیب کار را عرض کردم و گریه حقیر تا جان دارم از
 خود قصور نخواهم داشت از دیر روز باز در ^{خدمات} باب اصلاح و اوقات فرا ^{آورده}
 اگر نشاء الله بخوبی گذشته اما در بیشتر از سه روز نمی کشد و ما را از روزگار ^{دخالت}
 برآورد و مشروط بر اینکه ^{و حالت} محرمانه ایشان را تسخیر فرمایند که بدون ^{و حالت} و ره کار ^{و حالت}
 نمایند بتاریخ غره رجب ^{و حالت} ششم الموسوی محل مهر
 چنانچه ملکرافت این اقا سید ششم عرض کرده شد این آقای شیار و و غلط ^{بیکوف}
 خود چه مانوشته است آنچه نوشته محرمانه ایشان را تسخیر فرمایند یعنی ^{بیکوف}
 مستطابان حاج میرزا حسن مجتهد و حاج میرزا محمد حسن آقا مجتهد و حاج میرزا کریم ^{بیکوف}
 بانی معنی که رتق و فتق امور دعوا و حکم لشکر و سرکردگان باین باشد و لالت ^{بیکوف}

بریاست طلبی این قای بزگوار و اینکه نوشته در مدت و سال چه زحمتهای
 تا کار بدست تمام رسیده چنانچه عرض شد این ریاست طلب الواد سید تاج را بخود
 جمع کرده میگفت هر چه من بگویم بایست او بشود این قای را بدینجهته انالی تیر از شهر
 خارج کردند رفت بپهران باخانسان دولت و ملت میانه قرار داد و در بدو این
 امر مقدس گذاشته مراجعت کرده باعث شد که اطراف و جوانب از بیجان مان
 و مغشوش گشت بیکجا از شهر و دهها هزار و سه صد و بیست و پنج در
 بیع نشان دادار نمود بکشیک و غارت و دات قزاق و مال چاق
 رعیت دات بیخار رفت و در این مدت در دست هزار پانصد نفر مانده بود
 تا کار بدست تمام رسیده و پیش آرام و منظم را در این آقا و پسران بچار نمود و بگو
 که سه روز بیشتر طول نمیکشد و در روز کار هزار برآورد یعنی انالی تیر و محاسبه
 بقیع کشیده و هوایشان را تاراج نموده و عرض و ناموس ایشان را بدست اکر
 و آدغی و شاهسون مرندی خواهم داد و از جمیع لفظهای تلکراف این آقا مفهوم است
 چه قتها خواهد کرد و شاهانه تعالی از توجه امام عصر عمل الله فرجه و استقامت
 مشروطه و لای مشروطه و مجاهدین با غیرت با رزوی ناصواب خود نخواهد
 تلکراف سایر آقاها

حضور مبارک جناب مستطاب اجل اکرم آقای سپه سالار عظم و دمت شکسته
 روز شنبه از صبح تا عصر تنگ جنگ بود و سواران شجاع نظام با جمعی تفنگیان
 شیران نایب کاف و نایب جنحان شتران به جد کامل و فتوح شایان گردیدند نظام
 نظام با سواران خود نیز جنگ خوب نموده و خیلی جلو رفتند امروز با میر خیزی
 سخت روز بود حاجی موسی آن جوان امروز در مهربان و مردیهایی خیلی حاجی حسین
 بودند (محل در خیابان مستطابان حاج میرزا حسن و حاج میرزا محمد و حاج میرزا

کریم امام محمد

تکلیف این آقایان نیز داخل شود که سرگردان و سواران را با محبت فرموده
 بی رشادت و جلالت ایشان چنانچه آقایان نوشته اند صحیح باشد جای
 است ولی در این موقع مناسب نیست و الا و شتران را چه قسم تعریف فرموده اند
 چون ایشان همانند شاید از ایشان و همه دارند یا خجالت کشیده اند و الا در
 و استاران امام علیه السلام ایشان را که نیک هست به تعریف از آنجا معلوم
 زحمات صغیر کوش بریده را نوشته اند یقیناً در محاسن نبوده است که همه
 در حاضرین بوده است چون امروز بسیار آدم کشیده شده و بسیار ضعیف از جو
 غش کرده و سقط نموده است از شیعیان حتی بنی طالب همه مومن و موحد

آنکه دعوی روز شنبه عرض شد میخواستند اینحضرت بپایان هر کار غلطی و خصوصیت
فرموده اند باغوی درباریان مستبد غیظ و غضب شاهنشاهی را ساکت فرمایند چون
ایشان عالمند بعضی حالات خوب میدانند که بپایان مستور است زیاد از این
دادن رسته مطلب را از دست میدهند خود مطالعه کنندگان خوب بسط خواهند
داد و تکرار و دومی را عرض نمایم از اینجا ظاهر میشود که آقایان خوب میدانند
ایشان تکرار آقایان

خدمت جناب مستطاب اجل اکرم آقای سپه سالار عظمی و است شوکت
استعد و صوری کاملاً موجود و سردار حضرت شجاع نظام در کار خود مجدداً
از بی پولی دست بسته و گنگانگ دارند و شکست دارند سوار و سرباز
میخواهند و بی کار میروند اعتماد الله و الله با عسار بقدر میکند حاجی ابراهیم از
اسلامیه کنار و کاری از او ساخته نمیشود و کمربند از وزیر خود سندی میخواهد چیزی
نمیدهد مسلمانی ای و مسلمانی جناب امام جمعه از بانگ قرض کرده با سلامیه و ایدم و کبر
قدرت داریم اگر خواه بعورت رسیدیم و ایم شاه الله کار بخوبی ختم شود و الله
در سوانه خواهد کشید صلاح مملکت خویش خسروان دانستند محل ملاذات انان
حاجیر زهن حاجیر زهن حاجیر زاکریم امام جمعه

از این تکرات معلوم است که همه لشکرا را بسته شد و قتل و غارت و زشتی
 ندارند قتل و غارت نمایند تا مشروطه بر داشته شود با حکام و حبس طاعه
 حج الاسلام بحسب الاشرف که نایب امام علیه السلام مذکور یا عتق نمایند
 و نوشته اند که سرباز و سوار و حیره میجویند و کار میزنند یعنی بحسب
 مسلمانان قتل و غارت شیعیان که نه یا غنی دولتند و نه خارج از دین و نه مشروطه
 طلبانند منتها آقایان باید اسم گذاشته اند و این اسم مشهور شده اگر چه بنده
 باشم همه روزه ملت با ملت میمانند و مساجد جای انکار ندارد و
 این اسم را جناب قاضی ماسد ماسد گذاشته باشند

تکرات شجاع نظام

طهران - توسط جناب مستطاب اجل اکرم شهرت وزیر جنگ پهلایان
 خاکپای مبارک زندگان علیحضرت قدر قدرت شهر یاری ارو خدا
 امانی شهرار محله جاست تا ما عقب نشسته اند از معنیدین در میز خیر جمعه اند
 جمعه اغلب لشکری شتار را که قدام دو فقره سگرم حکم بسته توپ شراذیل کشیده
 انقتال میاندازند و در دست نمیتوانند بزنند که بحکم صد مد برسانده
 به توپهای غلام بسته تمام کرده اگر مقتضی می مبارک باشد از سفارت

قولسول و س امر شود میت هزار فتنک بدهند بر ختم محل خیزی نمانده غلامان
 را و شترانند محل مهر شجاع نظام ۴۲ جادی لیسانه

ملت میگویند جناب شجاع نظام ایسر کرد و رسید شهر را بقول شما این مجاهدین
 میگویند در اول مرتبه در باغیشته مفند که نبود چرا امر کردی چهار صد خانه را سوز
 کم فرصت غارت کردند حتی اینکه چنان زنانه را عریان نمودند که بر روی بدنشان
 گل کشیده فرار کردند از سخت باغیشته و یک چهار پورت را بطهران و دوزخ میزدی
 چرا ننوشتی با چهار سوار و هزار مرد و کشت چنان مردان را و این و شتران جمله
 سردار به پدر من اتشش و و این لشکر بهشت داد و چنانچه از این سواران با بنو
 موشن وارد و غل شدند

این تلکراف ستمی خیابان ملا و ابوالانام است که عرض میشود
 خاکپای هانیون و دام سلطانه آقاخان سیگل و کیرم خان در هر بانصره مالک سنگ
 جنگ گذشته و غنایش میکنند سردار نصرت که در بریز مشغول انجام خدمت بسیار
 هم و از تکثیر سوار و سرباز ناچار است تقویت او از هرجه لازم است کارگر نجاران
 و آقاخان در این موقع خیل نامناسب و باعث جبارت اشرار تریز و خاست
 دولت قدغن اکید و تهدید سخت لازم است که مشار ایها ترک هرزگانه نماند

۴۳

نصرت

نصرت با سود کی کار بریز را صورت بدید محل مهر آقایان الواثق بالله
 الغنی عبد الحکریم بن عبد الرحیم محمد حسن بن محمد باقر محمد حسن بن محمد
 آقا خان حبیب الله و کریم خان حبیب الله و کریم خان حبیب الله و کریم خان حبیب الله
 شد سردار نصرت رحیم خان گویا حمله و گشته اند قدری سخت گیری نمایند در خصوص
 بعضی منافع شخصی خودشان جنابان مستطابان میجوایند جلوگیری شود و خون
 در راه ریخته نشود بسیار عرض است و بسیار میفرمایند سردار نصرت در بر
 مشغول انجام خدمت بسیار فهم است این فرمایشات قایم را هر چه فکر میام کمال
 میسر نام شاید بریزد یا نه نمی شود و اندک اندک میفرمایند تا
 خلافت شرعی از ملت سرزده می شود و قیامت آید از آن شود یا باعث شده
 دست چار ملت از ملت الی او که گناه شده و میفرمایند مارشاید کار
 رسید که نایم و نوشته اند بدولت خیانت است و باعث جبارت اشرار هر
 ملاحظه میشود و سردار ملت هوخواه دولت اند چنانچه بحیرال قوسل خواب
 غمزه است که بیدق دولت علیه السلام لازم است نه بیدق شما غمزه در خصوص
 مشروطیت قسم خورده ام و احکام حج الاسلام اطاعت دارم چقدر رفق و درین
 در مشروطیت خواهم کوشید و تقسم خود عمل خواهم کرد اگر امروز در باران شنبه

از پیچید

دست از ور دستن مشروطه بکشند ابد کسی کاری ندارم و آقایان بنویسند
با سودگی کار بریز را صورت و بدیع قتل و غارت خوب نماید یا چیز دیگر است
قد ممکن گشته قتل و غارت کرده و علی الاقصا سال هر وسیله که مستط میشود غارت
چنانچه معازنه را کرده و ملک کرده و مال خارج و داخله رفت خراب شدن شهر را
رفتن مال خارج را و تسلط روس و خیانت دولت بنشینانند که فردا دولت سر خواهد
گفت صد ملیون به تبعه من ضرر خورد و باید به بختک آمده شود و وقت خوابی
که مملکت رفت این خیانت نیست که سرگردان و سواران میکنند اگر سایر ملوک
نوشته شود باعث طاعن خواهد شد یک تلکراف و صد و شانزده مقتدرالدوله
کرده است که نایب الحکیم آذربایجان از جانب شاهزاده اعظم عین الدوله حکمران
کل آذربایجان دام جلالة العالی که چند روز است علیه حرکت بمایون معین فرموده اند
هنوز از خراسان حرکت نکرده اند

تلکراف شاهزاده مقتدرالدوله

طهران - خاکپای مہر اعتلای علی حضرت قدر قدرت اقدس بمایون شاهنشاهی اروا
فداه از ملک خواری و دولتمخواهی دیگر طاقت طاق شده ناچار است که همه چیز را
بے پروه بعرض سازد بریز و اطراف بکلی خراب و کام شد شجاع نظام سفیر مریدی

فتیله عالم ارواح فدا کمالا میثناسند و در نظر عالم چهاره را که از مقتضیات سیاسی
و مملکتداری به اطلاق عند آلت اجرای مقاصد فاسده و منافع شخصی قرار داده اند
بایت نشود کردند هزار مرتبه داد و فریاد کردند و از دهن آقایان حضرات گرفتند
تسایندگان دول خارج التماس و تملق کردند که نشستن آقایان در سلیمانیه و در حاکم
بامور سیاسی و طیفه ایشان نیست عرایض غلامانه موقع قبول نیافت و در هر روز
مستحاج و ضرر وارده و خلبه و غیره است امروز که تملک گرفت رفت آیت میر علی حضرت
الهی روحنا فداء و فرستاده و ما رحم الله علیه را بهمه ابلاغ و قدغن کردند که حساب
قدر قدرت سیمیه نه شکست اندازی موقوف شد تمام سوار و سر کرده ما قبول
کرد و غیر از شجاع نظام که شب اتفاقا در بیرون بیرون بود و تو می منزل خود جا
نموده و همه شهر را بهشت انداخته حتی کوله بویایه منزل سردار نصرت آمد و بیایه
خورده بنک اعلی حضرت به عالم قسم است هرگاه خانه جان مال و اهل عیال غلام
در راه خدمت دولت استقلال سلطنت برود ابد او همه ندارد و قابل مذاکره نمیداند
و لای خرابی و ویرانی مملکت از حد در گذشت تمام بیچاره را محض جلب منفعت شخصی است که
دولت ملت خیانت نماید باز بنک مباح یا و قسم نماید مخصوصا سو و قصدی که
دارد که غفلت بوسیده ممکنه با قتل خانه را دوشوب و گیری علاوه بر انقلاب حاضر

انشاء الله بعد از چند روز دیگر که شاهزاده عین الدوله وارد میشود صدق عرض غلام
 معلوم خواهد شد تصیری که عرض نمایم چه خانه ها و چه خانه ها و چه مخازنه و چه بازار
 بتاراج رفته و میرود هر وقت عرض بقایان کردم عوض اینکه عرض مصلحت را
 بمنیر عقل بسجده و صلاح مملکت را در نظر بگیرند هزار گونه ملامیات از خود اقا
 و دیوانه مرندی شنیده ام روزی نیست که کاغذهای رسمی از دول خارجیه رسیده
 حضرت شیخ طاعت این نکات منتقد کسی که با خیالات غلام همراه است سر داری
 و جناب قاضی ما شتم استرعا و غلامان ما را هم توجیه بعمل فوری بفرمایند که ملکیت
 از این ویران نشود
 عمل مضامین خانه را و منوچهر

تکرار شاهزاده مقتدر الله در دست است شاید جانب مثبت ملاحظه نموده و نحوه
 خودش را مسئولیت بزنند چون نزد شاهزاده عین الدوله خواهد آمد اگر دید ملکیت
 و ملت ضایع شده بوی خواهد گفت چرا بمن خبر ندادی و یا شاه را از این مرتب آگاه کردی
 اینها را ملاحظه کرده باشد بازی برویم سیر مطلب اینها را شاید نوشته ام صل عرض
 بطوی این شهر است

روز یکشنبه چهارم رجب المرجب وقت عصر است و از هیچ جانب صدق تقصیر
 نمیشود باید دانست اینکه جناب سردار ملت و مشروطه پیوسته است و در جنگ

نغمه و اندوختگی معاندین اقدام نمایند اگر اقدام جنگ و حمله ور نشوند از جانب
 سردار اقدام جنگ نخواهد شد بدین سبب هر وقت میبایدین حمله ور شدند و وقت
 و تفنگ انداختند آنوقت دعوا خواهد شد حمله آوردن از معاندین است دفاع از جانب
 سردار است و آقایان تجار که در مسجد کوچک ارستان جمع بودند و طغرانک و نوشته
 یکبار با علی حضرت سیون و دیگر را بنوا بوالاست شاهزاده عین الدوله که در اردیبهشت
 آوری سواره شاهسون مشغول بوده و امروز خبر رسید که دولت عثمانیه بخروج از
 شرطه شده و بدون دعوا و زور و خور و تانین پاس داده و سفیر عثمانیه امروز
 رفتند بستران سر کرده و او را دید که در حالی غروب در آنجا بوده و معلوم
 چه گفتگو کرده اند و هر روز یک توپ بزرگ من پراندارک آوردند و خبر
 و جناب سردار شب در درجه بر تیات حساب جنگ رسیدگی میفرمودند و اول
 شب با دعای دیده و جنگ آورنده اند و در قیون دعوا کامل و رویه رزم را بهتر
 بویسته دشمن فریب نمیخورند و ملت هم راضی نمیشدند از غفلت نمایند
 روز دوشنبه پنجم رحب المرحب سواره و سپاه قراوغی مرندی و تفنگچیان سرجا
 و شتران بکلم آقایان و سرداران بازار ریخته اند که بقیه استیف تاراج نمایند
 سینخان مانند شیر گرسنه با مجاهدین جایاک از دم آهن حمله در کشته آرسا

روزی عصر تنگ در بازار بازار جانستانه رواج داشت از صدای تفنگ و ناپود
 ویران و آمدن تیر شهاب کلوله بازار تجارت از میدان جنگ پون خبر برابری میداد
 در پیروز از توجه امام عصر بجا بدین سیج آیهی زبیده و له سواره با کر تخیه بسری حجاب
 حاج میرزا کریم آقا و جناب حاج میرزا رفیع خان و جناب شیخ عبدالرحیم کلیری داخل شده
 برای خلاصی از صدمه مجاهدین سنگر کردند و هفت نفر از ایشان بخاک خاک افتاد
 در مقابل مالهای غارت شده بازار از غارت شدند جان دادند و سواره و نارطاف
 استادن نشده بود و تفنگ و شمشیر کشکان بدست مجاهدین آمد و وقت عصر گردید
 حینان منظره منصور بجا شد و یاران مجاهدین در جناب سردار سعی دارند و
 بازار در دست مجاهدین باشد و مردم که با یاران مجاهدین رسیدند و بستن از این دیه
 نشو و نوخت عصر جناب سار مله از خیابان با پانزده نفر سوار نامه را آمدند و جناب
 سردار را دید فرموده و مرحمت کردند و قریب از یک ساعت در این ایام جنگ
 قهقازیه با که مجاهدین حقیقی اند بسیار رحمت میکنند علی الخصوص مشهدی حاجی و
 یوسف و فرج آقا و آقا میرزا علی که بر حسن آقا و سایرین و فنون جنگ بسیار
 شب سه شنبه ساعت از شب گذشته چنان شلیک تفنگ از بازار و جاب
 خانهای خیابان حاج میرزا حسن آقا و حاج میرزا کریم آقا و حاج میرزا رفیع خان میباشد

که بوصف نماید مستحقین از مجاهدین آن طرف در مقام مدافع استاده با کجوات تفنگ
 آن ناداران میزدند تا اینکه کمک مجاهدین در رسید و لیکن سواران را تر
 باران تفنگ ساختند و عقب نشاندند و نفر از مجاهدین بدرجه شهادت رسیدند و
 از سواره مقتول کشت جمع خیالات سواران این بود بقیه بازار را تاراج نمایند
 مجاهدین مانع شدند و نیکو انداخته شود و الا امروز که چهل و دو روز است
 این بلوای بزرگ را پیشتر از این فرار کرده اند و تفنگی که به دست کرده و تاراج رفته با همه این
 ریحان شجاع نظام درین است که بکسیر را کشته اند و به مکان خود
 هزار تخمینا سواره و پیاده ایشان کشته شده و رسید نفر از مجاهدین مقتول
 و به عمل بجای نرسیده

روز سه شنبه ششم رجب سال ۱۲۸۰ که در آن روز نیکوای دهنه کوه توپها
 رعد آوای معاندین گشاده شدند چون سردار شیردل ملاحظه فرمودند که کلوز توپها
 در پی میسرند و فرمودند از نیکوای میز خیز و ارک توپها از دامنش
 آتش گذارند و از برق توپها آتش بجای دشمن بیندازند از دو جانب صد توپ
 کوش آسمان را گرفته و کلوزهای کوه شگاف بنای آمدورفت که آتش غنچه شهر
 رعد و برق توپها بر آسمان کرده و قرص آفتاب حجاب شده و همه تنگ

تنگ بولناک امتداد یافت و لا امروز اصدای تفنگ شنیده نمیشد چونکه از سبک
 طرفین تا دو یا صدی تفنگ دیده و شنیده میشد و از کلوز توپ تا آن سنگری
 نداشتند و سنگر و استحکام آنرا میپرسیدند باین سبب از هیچ سنگر و شلیک تفنگ نبود
 مروز توپهای معاندین بجای خمر و سرسانیده بود و کسی بکلوز نه افتاد و نه توپ
 سردار در سنگر خواب نه نفر را پراشیده است که کلوز تا توپ با خمر و دوی
 می افتاد و بی توجه امام عصر کلوز را فرجه افروزیدند و چون خمر سردیوار شکافته بین
 افتاد و میگویند این هم از بزرگترین است و در هر عصر در کوچ و حیرت
 مجتهد مرحوم در میان راه با دوی بزرگ سخت داشتند بجای چاک است
 از سنگر کوچ و قوه خانه آنجا شلیک تفنگ با شمشیر تمام شده با هر کلوز یک سوار
 از رتبه سی برین انداخته شلیک دادند و قبل و بعد از آن در هر شاک باک افتاد و جمله
 خود پشیمانند آمد و بودند مال برید جان دادند عجب اینکه با همه این دست از رتبه
 نیکند معلوم است حالت اینطایفه اگر ادوشتی ترا دهر کس در راه نرفته نشود و او را
 میگویند پدر تو در خانه اش جان داد اگر مرد بودی در میدان جنگ کشته میشد اقایان
 مستبدین با ملاحظه فرمایند که در میان شهر با نیاجا دادند و جان مال مالی تیریز مستط نمود
 چیست من جو زدن نگر غیرت قماشان و لا امروز تجارت و ملت چهار تکراف نظام

سفيران دول با عیوضت همچو نه کرده اند جواب یکدیگر میباید این را بخند و چه توجیه
 خواهد کرد و اول اینکه در بار بیان مستعبد نمیرسانند یا اینکه میرسانند و زراعت خان
 جواب گرفته ولی نمیدانستند یا اینکه جواب از طهران میاید چون تکرار فیه است آقا
 افتاده با بجانب نمیرسد حاصل جواب تکرار فیه میاید لا محاله ملت بیچاره بکلیت خود را
 بداند و این را ملاحظه نمایند که روز بروز بخشیر لشکر میافزایند و قوای خانه که برهنه
 بودند میآورند و بعد از آنکه گفتند که قتل از زیاد نمایند و معلوم است که مشروطه را
 از شهرهای ایران و در دوازده شهر اند میخواستند از شهر تیریز هم و در دوازده شهر
 آقاییان مستعبدین قتل میآوردند از دوازده سال مشروطه شدن مجدداً بر میزدند
 در آورند ابداً امانی نمیبریزند با عیوضت بی رغبتی خواهند داد چه قدر رفق در بدن دارند
 و کوشش خواهند کرد و ننگ کردن گیر قبول نخواهند نمود با جان مال در هر که
 حفظ حقوق خود تا نخواهند کرد و در اجرای ققادی علماء بخت کثرت است اما هم
 خواهند بود چنانچه عرض شد جناب سردار در حینیکه محله جات بود همه قیامه
 بقضا داده بیدق ظلم را از اسلامیه آورده در محله جات نصب نموده بودند با
 نفر رفتند در هر جا که بیدق زد و بودند با شمشیر حمیت قلم نموند چو به غیرت
 گنجیده خواهد شد بعد از دوازده سال مشروطه رجال خائنین دست تسلط ملت بیچاره

در آن زمان چنانچه امانت بر سر او ایستادگی دارند
 روز چهارشنبه بمقام شهر حجب بقرار ویری توپهای رعد و ای طرفین
 میشد که از هیبت غریب نشینان زمان برزاهفتاده کلولهای کوه شکافش
 مثال تلک مسیبارید الی عصر کرم و دعوی توپ بود وقت عصر سواره قرا و ای
 و سایرین قفقچیان شرمانه و سرخا به از جانب عاقا پو و میدان توخانه نورس
 آورده مستحظین سنگرهای آنجا ایستادگی نموده باز اگر و وار کرم شد کلوله
 مثل باران باریدن گرفت چنانچه قایم ناسم خباز مشهور که شخص دولت مند و غیور و زنده
 از دو جانب محاذین تلک طبعیت کرده و کشته شد و کشته شد و کشته شد
 اتفاق را گرفته کساعت غوغای شکار را و دیران طرفین از آمدن کلوله های
 شکاف قدم پس منیگد شدند تا اینکه کشت بجانب سوار و امانت الی هیبت
 کشته بر کشته و شب پنجشنبه از هر جانب صدای تفنگ و شلیک و زهره شکاف شدند
 الی صبح آرامی نبود و شب تورخانه مراغه را بمحل شتران رسانیدند و
 قوه قلبی بایان حاصل گردیده و دعوی سخت امشب در کوچه حاج میرزا جواد و مردم
 سواره با هر نحو میخواستند خودشان را با زبان بیدارند و حال آنکه بسیار از دکان
 غارت شده و دست سواران و رچیده برده اند الی امروز حجب که کشته شده است هیچ طرف

از دعوای گردان نشده که اینک بسی کثیر بقتل رسیده برای وردشت کشتن بای
خود از دعوای دست کشیده اند آنچه اگر او و سواره ها هست بدگر می مال و طمع غارت
و غنیمت که آقایان مستبدین و سرداران ایشان شکار داده اند و مجاهدین
غیور و سرنام و نمک و حفظ عرض و ناموس و توسل با مام زمان علیه السلام
نموده در سر حقوق شروع خود و اجرای احکام حج الا سلام کوشش نمایند مثال
سدا کنند و مقابل دشمنان را بپایان آورده اند و همه روز و فتح و غلبه با مجاهدین است
اگر چه در عدد و پنج مقابل مجاهدین می شوند ^{شب} خسته و دعوی سخت در جا
راسته کوچه و دم مسجد آقا با قرد و رودخانه سواره ها یورش آورده مجاهدین
در سنگر آماده و تنگ در دست ایستاده بودند از دو جانب شدت تمام کلمات
بسر هم میگیر میخیزند و با دوسا میمانند و بافت چند نفر از سواره ها مقتول و بقیه
بجانب شهران گریزان شدند اما لی قره ملک با نجیب سیه خود دست بگردان شد اول
این بلوای بزرگ سواره های قزاقان و مردی راه داده و با ایشان است
بنامی را هرگز و دزدی که داشتند چون در جاده ارواق و خوی افتاده است و حاده
بزرگ شهر است آنجا ده سد و دشت جناب سید دارا فرمودند که آب خانه ایشان را
بریده نگذارند جاری شود اما لی نو که در و کامشان نهر ایشان را زدند بعضی از آنها که

ملک آمد و متوسل شدند بسردار ایشان هم امر فرمودند آبرو جاری سازند و ایشان
 متعهد شدند که دیگر خلافی ننمایند بهیهات پلاس سیاه سفید نخواهد شد چنانچه
 تا امروز آنچه از دستشان میآید در راهرنه کوتاهی نکرده اند اگر ذکر آنها را بنام
 طول خواهد کشیدین هم از دولت آل برکت خلاف ایشان مشهور شده
 روز بیستم شهر رجب المرجب چونکه قورخانه مشیت سوار رسید
 شده اند یک ساعت از روز گذشته از دامن کوه غلغله مشیت خالی گردن شدند و دو
 توپها را از یکدیگر جدا کرده و دهنه کوه را خرم آتش ساختند و صفی محله امیر خرم
 از باریدن کلوه توپ شریف متلاشی شدند آنها در پی کوره رعد و برق ساختند
 ناسی توپ بجانب سردار انداختند و ایشان هم با کمال قار و تکلیف
 بودند دیدند خائمان دولت حریف بخان و جماع نظام اندام شرم ندارند و پا از
 بیرون گذاشته دلیرانه آتش شان میمانند هر فرمودند که توپها را آتش زنند و جواب
 دشمنان ملت دین مبین احمدی صلی الله علیه و آله را با دهن آتشبار توپ دهند
 چاک دست توپهای کوه شگاف را کشاد دادند و آله غروب آفتاب آتش و جواب
 توپ شعله ور بود و مالی چار عیسوی بریز در میان این آتش سوزاک همچون
 هم می چیدند وقت عصر قدری سواره رشتند از جانب سرباز و کیوی و غیره

گوشت است و ارد شهر شدند و بخدمت سردار مشرف شده در حجر که مجاهدین استاده
 چون آواره دیرری و مردانگی جناب سردار ستار خان امیر خیزی و جناب سلاطین
 خان چنابان در آفاق عالم شهرت کرده بود که مستبدین ایران طرف مقابل گشته در
 حقوق ملی که مشروطیت است خنک نمایند و چهل شبانه روز است آرامی از خنک نشده
 از روی غیرت در مقابل هزاران هزار دشمن قوی بجهت استاده که نمایند مردان غیور
 بجانب ایشان کرده بجان شاری میسازند از پشت زنه مجاهدین با غیرت ایشان
 بکف نهاده بجان شاری میسازند اگر چه در پیش محبت دریا مثال جناب سردار
 اینگونه کارها سهل است ولی باز چون قلمرو بدیر یا محلی میشوند میسر و آرمند
 بفضل خداوند و توجه امام عصر علیه السلام و شهادت ایشان دولت ملت و سرکردگان
 که از خصلت بزرگواری منکوب میشوند و دست چاره از این تنگنای حیاتی میسازند
 چنانچه در طهران از سعی و تلاش این مستبدان آنچه کرده اند و آنچه گفتنی
 گفته اند قتل نفوس صغیر و کبیر و غنی و فقیر و عالم و جاهل و از غارت خانهای متمرکزی
 و بتک حرمت و عصمت و عریان نمودن محذرات و برداشتن عصمت زنان
 که قمار می بقضیرن و کشتن بکیمیا مان و نهی از تعزیه داری و منع از نماز جماعت و ضبط
 و تلکرافخانه که اخبار از شهری شهری نرسد اگر شاهنشاهی جوان بخت با نوحه از یکدک

ظلمها بملت بحیب ایران وارون شود او یک خائن دولت مستبدین و بارشافتن
 نخواهند گذشت و مفت خواران ایران جمعی باین امر شریف ضامنند که ملت حجاز
 با شاه جوینخت دهدت شد و نگذارند که خائنان دولت زیاده از این دولت ایران
 بایمال کنند که غایت امر با تقراض منجر شود

روز جمعه نهم رجب المرجب یک ساعت بظهر مانده توپهای دوزخ لهب از دوش
 غریبین گرفته لی غروب آفتاب بر بزمی بزمی نشسته و نتیجه اند عوا از جانب
 خیزی معلوم نمود ولی از اینجا شب کسی و بجای صدمه میرا اگر چه کتوله توپ مثال
 بسیارید از دوازدهم شهر جاوی لشمانه که اول توپ اندازی بود با توپها
 و مننه که به غراب با محله خیابان کاری نه شد اگر چه جناب لار در خیابان هتای
 جنک بودند ولی در اول مرتبه در جنک بیکان زمین ایشان سوخته بود ایشان
 کشید متوجه جناب سردار بودند چون جمیع سوارها و سربازان و سربازان و توپ
 جمعه با امیر خیر همسایه بودند و فاصله در میان نبود خیال آنها این بود که جناب
 سردار را اول از میان بردارند بعد متوجه خیابان شوند معلوم نموده بودند که این شهر
 دلاوری و نهنگ دریای نیروی است سیل امان از کوه بلند چه خواهد بود و کما
 در زیر پایش نابود گشته غرق دریای سرگردان و پریشان خواهد شد

روز شنبه دهم شهر رجب المرجب شاه به عرض بنده است روزیست نمونه از محشر آقاها
مستبدین و سرکردگان عشار چون دیدند لشکر موجود و قورخانه با کفایت حاضر
شد چنین نقشه کشید و بودند که امروز عمل را ختم نمایند و ملت را در آتش سوزانک بسوزانند
سوار شاهسون بسرکردگی نصرالله خان یورتچی سواره قراوغا بسرکردگی جیم خان غلام
نظام و سواره مرندی بسرکردگی شجاع نظام و علیخان و موسی خان بجو و سایر
وسر باز و قنقچیان شتر باران و غراب و بخت و شتر از نفر از شجاعان آذربایجان هر
با سام نریان برابر می داشتند و یی جانب سردار در مهر خمر و بطرف جنوب
سالار و حسن با این مثال و این از خیزش حرکت نمودند باوچا و نفر تقب زن
فوجی از جانب شمال و میدان مشق از سر مغازه های مجید الملک و فوجی از جانب
قایو و میدان توپخانه و فوجی از شرق و میدان و بطرف جنوب و در خیابان
و فوجی از جانب بازار و میدان صاحب الامر بسته کوچه و فوجی از بازارچه شتران بجای
مسجد قایم و دروازه اسلامبول و فوجی از میدان کاهن فروشان رود دروازه اسلامبول
و مرکز جانب سردار و فوجی از جانب کوچه لک لر و بطرف چپ سردار از سمت
بحرکت آمد مثال دریا خیزش نموده کلواک تفنگ پیتر مهشال باران میاریند و غلام
قیامت آشکار نمودند از آنجا که مجاهدین شریعت در سنگر با آماده جنگ شدند

سنگرمای جانب میدان مشق و میدان توپخانه و کوچه قاضی میان مجاهدین سید
دست انداختن تفنگ نمود و شرار و بجان معاندین زدند چنانکه شش از کمر زد
حریف در طرح بازی تا ندانست قدمش نهاد و همچنین در رسته کوچه کتک
بهر جانب از سنگرمای مجاهدین بباریدن گرفت نکه داشتند سواران رسته کشته شدند اگر چه سنگرمای
محکم داشتند ولی خوب خود داری کردند سرگردان معاندین توده عریه را بجات دروازه
و میر خیز میخواستند بزنند سر مجاهدین را از تنه انداختند و شش از تنه انداختند تا از آنها بگویند
بسر واریاید مگر صدمه بسردار شیرین برسانند فوج بزرگ که بکوه کی غلام و نایب
و نایب کاظم بود مسجد آقا باقر علیه السلام در کوه شش مجاهدین کجا از غل غل بودند در سنگرمای
سه نفر من جمیع جبات تفنگی بباران آوردند و در هوا میگریزند از آنجا همان فوج
بدون نفع بدروازه اسلامبول هجوم آورده و در فوجی از میدان کاهنشان میاید باسر و
نصرتان شاهسون رو بطرف بیرون دروازه جست و خیز نمودند و حمله ور شدند دروازه
اسلامبول مستحضر از مجاهدین تیر پنجه همین میت پیغری بودند و خاطر حسنی سنگرمای
آقا باقر داشتند در سر کار خود آمده بودند از جانب اندرون دروازه معاندین
کوچک آنجا داخل شده و با تیر و چپ کوچه آنجا ایستاده دروازه را تیر باران نمودند
مجاهدین با غیرت دیدند که دشمن قوی پنج غفلت اسیرشان رنجند و تشراری

دیوار دروازه سپید کجاست که دروازه را میزدند

و توپ

بدم دروازۀ دود و پیت سای جنگ شدند با تیر شهاب کلوز تفنگ انطاکیه را خوا
عقب نشانند دیدند که از مسجد کلوز تفنگ بمبشال تگرگ عیار و مجاهدین اکثر
و دشمن وقت خود اندیشه نکرد و ده خودشان را مثال سمندر با تش زده زانو بر زمین
با و هن تفنگ آتش نشان جواب آهنا را میدادند جناب سردار دیدند که دشمن قوی
نیچه غفلت هجوم آوردند همچون شیر خشمناک در غرضه خود فاک جلد و حالاک بمجا
نیسب میزدند چون هر چه میزدند بر قوی دیدند و میزدند توپ شراعیل که در میدان
فروشان بود و محاسن و دروازه کشید و رشت حیات و شمر قطع نمایند توپچان
دست فوراً توپ بدم بازارچه کشیده بلرزد و دشمن حیرت دست خالی نمودند و آن
تنگنای بازار سه توپ نشان کردند و دو توپ با هر دو غنچه بازارچه را گرفتند و
مجاهدین با غیرت اگر چه در کلوز انداختن فرصت پیدا کردند و لهجه گرفتند و غلبه
کار و عوا از دست رفته دشمن توپچه و کار را از نو ده فرصت را غنیمت شمرده و آن
توپ کشته چنان شلیک تفنگ نمودند که در یکدم هزاران تیر و ریه و طهران نمود
صدای توپ و تفنگ در آن تنگنای بازار و میدان اسب و رویشان صور سیرا
آغاز و میدان نموده عرصه محشر نمودند از این گریه و در کشت و این اشاد و دروازه
خانه است از پشت گنج خانه سوار و بر آرد و یوار و کاف نموده داخل کشته شد

مجاهدین را احاطه نموده از انداختن کلوله تفنگ مضایقه نمودند و یکدیگر را بمرسته
 دعو از دست مجاهدین بچپاز و رفته شرق و بیای تش شدند از دعو ^{نشده}
 رو بفرار نهادند ستار و عباس و برادران توپ دست کشیده توپ را سنگرمه
 مشغول دعو شدند ناگاه ستار که جوان دلیر بود کلوله خورده و بفرار کرده و دست ^{مجاهدین}
 نقش آن جوان را از میدان جنگ برداشته و تفنگ اش را گرفته قدری راه آوردند و
 بحال بردن پند بر زمین گذاشتند اما عباس و شنگر را تمام کرده دست کشته خمی
 در بغل داشته کشیده سه نفر مشغول خودش گرفتار شد سواره با توپ ک شرافیل گرفتار
 بیزار از تش شدند و بجانب سید آقا باقر گشتند و این گیر و دار این بنده با چند نفر در
 دروازه کوچ که اول و سجیه است تفنگ دست ^{مجاهدین} بیاورده بودیم مردوزین صفر
 و کبیر فرار از محله پیش گریخته ناله گمان بجا نداشتند و سجیه گریزان بودند فوج فوج
 میآمدند در این تنها مجاهدین که از دست کاک اجل خودشان را رانانیده از دروازه اول
 که سر صورتیشان از دود و غبار معلوم نبود ایستادند ایشان را ولاری میدادیم و ^{مجاهدین}
 از مقتول شدن ستار که جوان دلیر بود و اسیر شدن عباس که ارشد مجاهدین است ^{مجاهدین}
 و متأسف بودند بعد از آنکه آرام شدند بمیدان جنگ گشتند در آن حال ^{مجاهدین}
 تفنگ داشت که فاصله ما و آنجا هزار قدم لا محاله مسکیت از سوز کلوله پیر میگذشت

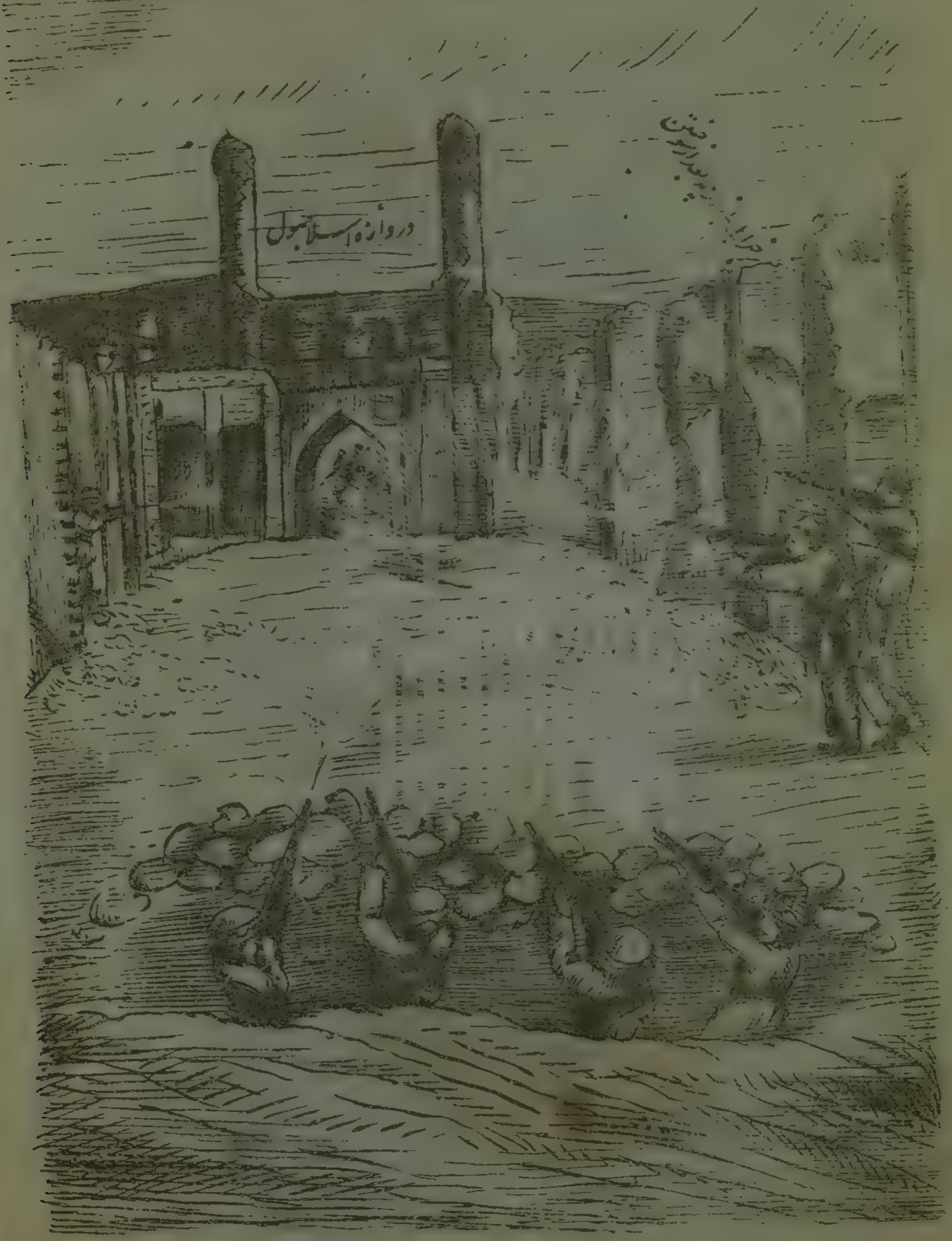
در دم در دانه هشت کار و اسرای بزرگ بود همه اش سوار و ناگزیرند و تش میداد
 شعله در کردند و از میدان سب فروشان و میدان کاه فروشان و کوچه عیسی کوچه
 لک بر سواره های شاهسون اگر او قرا داغی و فریدی هجوم آورده و اصل کوچه بزرگ
 امیر خیر کشته که مرکز جناب سردار نامدار بود و اصل شدند کار و اسیر و مسجد را
 شکر نموده با تفنگ پتیر تش نشان نمودند جناب سردار با ده و دوازده نفر مجاهد
 ویر مقابل آن لشکر به پایان جنگ رسیدند استاده توکل بخداوند عالم نموده و
 از جناب ملا می مستیان نوشته با این غرض قتل مشغول تیراندازی گشته مانند شیر مناس
 اند و مان تفنگ تش سوزناک بجای آن لشکر به پایان میاندختند یک ساعت
 از ظهر تا سه ساعت بغروب مانده بود که در دوازده یا بود که تعریف او را با زبان قلم
 کرد که بهرام فلک دست خیر و تش نشانهای این جنگ لناک نمود و در واقع
 بر شاد و جلالت و شجاعت این ناداران حنت حنت میگفت اگر چه این بنده
 حکایت عرض نمایم و نمیتوانم تقریر نمایم کسی حاضر نشود و انوغای محشر را نبیند
 معلومش کرد که در پیرو چه قیامت شده و صد هزار مرد و زن طفل و صغیر
 چه قسم دشت بردشته و میان شهر در یک دقیقه چهار هزار تفنگ گشاده شود و کل
 پیر و پیر و از صدی تو تفنگ کوشش آسمان گرفته شود با اهل شهر چنان

نقشه دروازه بخامبول و خانات مجاهدین با بوارها قراجه داغ والواتبرن و خرابه بازارچه بعد از زلزله

دروازه بخامبول

نقشه

وزیر علی

خواه شد چنانچه عرض شد مجامعین که از بازارچه اسبها قبول گرفته بودند بر گشتند
 همه شتران را اهل بچویه و کورد و لوبو بودند و ششصدی سیست کورد و لوبو سیست ایشان
 مشهد حسین نام دست خالی هم از عقب ایشان روان گشت بعد از آن که بایه ^{انعام} بود
 که از صوفیان تازه رسیده بودند خوش باغریه رسانید حاصل طلبان ده دوازده نفر
 مجاهد با غیرت کورد و لوبو و بچویه و حاجی حیدر بمقابل چهار و پنج هزار نفر سوار خوار ^{شدند}
 بیست از کوچه تاج احمدیها خورشید ^{بسیار} آمد و شترهای مشرسانند با هر گلو ^{تفتک}
 یک نفر سوار و از بازار آوردند ششصد حسن مزاج و شتر خالی نیمه میزدند
 در یکدم آنکاره ^{از آن} که شتر ^{در آنجا} سواره با بسری دیگر بختند و
 خان باغبان در این گیر و دار رسید از جانب دیگر یک بالاخانه ^{را} شتر
 موده از بسری دیگر سواره ^{با} شتر با بنیاد ^م و او با بسری دیگر رخت خوری نقب زن
 از اینجا با نقب ده فاصله دو ساعت جمیع کار و اسرار از وجود دشمن خالی
 عاقبت الامر چنان عجز بهم رسانیدند که قسم میدادند دیگر نزنند تا گستاخاورد ^{شدند}
 برویم و این جمع قبیل ایشان ^{از آن} دادند گشتهای خود را آوردند و فتنه ^{از آن}
 جانب رودخانه که خواب سردار بانفس خود مشغول بود بدست فاحش ^{از آن} آن
 وحشی را داده و ایشان هم گستاخان خود را آوردند گشته بجانب شتران ^{از آن} شدند

در این

در تمام تنگنایان پس آب و نو بر در رسیدند و قدری در آن او خمر خنک تر اندازی نمودند
 چون آدم کثیر از شتران و سرب و شکر و سنگان از غنای این لشکر آمده بودند چند خانه را
 سواره ما و ایشان غارت نمودند در میدان سب فروان و هر روز چند تانار خنک و نوش
 انداخته شد و نوپها جهان سواران و دو جانبی در پی انداخته میشد امر و زانان و ذکر
 اهل شهر دانه و افغان بودند و از ته دل بر باعث و برانگیزنده این فتنه بزرگ لعنت
 میکردند معلوم است شبیه به این در سرکه و گمان در سلامیه طرح اند عوار را ریخته بودند و آقاها
 مستبدین را ببینید که حاضر بودند چه گونه امر را بین قتال نمودند از مجاهدین مسکینان که من
 یا حضرت عباس میگفتم سواران و شتران و کشتن و شتران را چه میشاید مگر بایستی
 من به بایستی لعنت کردم گفت و آهی شارب با بایستی که اندام می گشتند و خطیه بایستی
 شیعه اثنی عشر را بایستی هم میگذاشتند با قلام و شمشیر و شمشیر و قتل و غارت میشوند
 که مشروطه را و دارند که با قایان از هر جبهه خمر کرده از از زانای گندم و بریدن و
 و برهم شدن قبول و ستاوی در کلیه حقوق ملتیه الحاحی در امر و جهان سواران
 سوار و پیاده لشکر و تنگنایان شتران و سرب و خنک و روپه نفرین خاک هلاک در اقاد و
 بیت نفر مجاهد از جانب لار در خیابان و جانب سردار و سایر محلات بقتل
 یک ساعت بفرستاده دعوی است و طرفین بر گشتند طول عواده ساعت تمام شد

در این ده ساعت در یکدم هزار تفنگ تپان می شد طرفین دست از جان شسته بودند
 این جنگ بسیاری رو بر و بود و در وقت غروب شهر فرغست حاصل نموده شد
 بود ولی دروازه سلامت بول بالمره خراب و تپش گرفته بقرار خراب و کان معمر سوخته و غارت
 شد شب بیدین در میان آن خرابه قراول می کشیدند و از جانب میدان مشق و عالی قاپو
 هر دو طرف مقابل یکدیگر همچو پاره جاب استاده تیر اندازی داشتند لکن از سنگر
 خود پیش نرفتند هر روز اصل نظر در پی خیز و جناب سردار بود و الحمد لله با انقراض
 کاری نداشت و رشیدان خود را پیش و اند هر روز اگر چه بیست نفر از مجاهدین مقبول
 و مطلق بودند در عوض سه برادر و دو طالب از جوانان عزیز مجاهدات تفنگ و رو داشتند
 کور و لور که گرفته بودند بر دهنده و پاره شده و دوی مسلم و مسلم حرمت از مصدر خود
 آقایان حکم صادر شد که آن جوانان را با سر بریده بسیار و نیزه بدین سبب از کور و لور
 و بجویه دوازده نفر جوان دیگر مسلح شدند از آنجا مشهد می سیف الله که جوان لیر فام داشت
 مشهد حسین کور و لور محض در سر عزت تفنگ برداشتند هر قدر یک لشکر معاندین
 پیدا می نمود و فوج فوج از سواره و پیاده بکشت ایشان می آمد و عواش شدت پیدا می کرد و آنجا
 ملت نیز جوانان غنور دست از جان شسته تفنگ و رو داشتند و بجهت جناب سردار
 جناب لار می رفتند و بجان نشاری مشغول می شدند اگر چه تا بحال از سیصد و پنجاه نفر مجاهد

در راه دولت جان شیرین خود رها سازد و به عوض آن سه هزار جوان و کسری
 شده بجنبش میروند

روز یکشنبه یازدهم شهر حبيب المرحب سرکردگان لشکر جلالت اثر در پیش خود ملا
 نمودند امر وزیر برای ایشان از آوردن توپ بزرگ شمر بیل و نزدیک آمدنشان با حین
 حقیقت که مرکز جناب سردار است فحی شده است اگر چه اینقدر شور و محمول شده در
 چنان روزی گفتند بسیار نیست خیال آنما چون امروز گشته مجاهدین بسیار بوده
 از دهمست امروز دیگر پیش نخواهند آمد مثل تیریز ختم نماییم سردار را اگر قمار و مجا
 متفرق و شهر را تاج خواهیم کرد و تکرار فرموده شب بظهران خواهیم داد و اما ندانستند
 قدر ایشان سخت کمتری نمایند و مقابل آن اینطور محکم خواهد شد شب یکشنبه در غو
 بیت نفر دو بیست تن عیال و وزیر سلاح رفت با بجه طرح پورشش و وزیر پند
 همان شکل پورشش آوردند و دو تفاوت داشت در راسته کوچه تیراندازی نکردند
 و بدروازه اسلامبول حمل نکردند چون که سی و دو نفر ایشان از طایفه شاهسون در ا
 بقتل سیده بود سایر حملات بقرار دیر و رست فوجی بزرگ در میدان مسجد آقا با
 جمعی از آنجا داخل و در خانه شدند چون که سدهای رودخانه بلند و سنگر محکم است
 رودخانه آمده بعد از گذشتن از پل مسجد میدان سب فروشان طرف راست مرکز جناب

سردار و طرف چپ خانه‌های غارت شده دیر و رست در روبرو خانه خود داری نمود
 و مشغول تیر اندازی شدند فوجی از میدان کاه فروشان که میآمدند و یک عراوه توپ
 جلو میآوردند در غزمیدن در محاذی رست که چوچه که مشرفست مسجد ایریلو را گذاشتند
 بعضی سواره مادی که چوچه آنجا شده از پشت کوچه بکار و نه ساری آنجا و خسته سبک کردند
 و از پشت متفرقه رسید بر ایهم همانا قرار و داخل کوچه غیر رخنی شده که زقاق تنگ است
 آنجا ساکن گشتند و فوجی از بالای کوچه غیر رخنی مشهور یک کوچه تنگ است خانه عجمی
 یک یک شکاف نموده پیش آمدند بطرح شلک استیل و دو وقت ضلع آن مثل را احاطه
 و لایحه جانب دیگر ضلع مربع استیل را احاطه نمودند و بکوی لایحه جانب سردار یمن دوست
 مانده بود از سه جانب سردار را احاطه نمود و در آنجا تیر اندازی کردند که کشتار
 آنهم نزدیک تیررس است همین پنجاه قدم با سواره مادی و در پشت مسجد که از
 گرقه بودند آنجناب حقیقت است در آنجا فاصله مانده بود و خوب نقشه برای خنک مروری
 دیگر رتای از این نقشه بسیار شکل است هم محیط شده اند و هم مانع از رسیدن کوچه
 توپ که در باغ است سواره مادی که در خانه‌های غارت شده اند همین پنجاه قدم راه محل
 عرض شد و لایحه حشمت بنیوال است این پوش بدون صد و شصت یک بود و اول
 دعوات توپ که در غزمیدن کاه فروشانست مسجد ایریلو مانده گلوله توپ شریف و لایحه

در میان دو

و

مسجد

مسجد را شکافته در توی مسجد آتش گرفته و پاشیده شد مجاهدین که در مسجد بودند از این
 رم نمودند و از مسجد بیرون آمدند آنها که از سواره مادر و خانه بودند شش تن
 کسان حبست و خیر نموده داخل مسجد شدند از کار و اسرارهای پیش و عمارت های تاقی و غیره
 سواره ها و معاندین با تفکهای خیر بنای شلیک گذاشتند در غرضه خوفاک حملات
 بستانند پورتا تورا با ریخته بقلم دادند جناب سردار دریا حوصله که مشتاق از شکوه
 بودند ملاحظه فرمودند که مراد حاصل شده و دشمن پایی خود آمده و بدام افتاده و فرمودند
 فوری از عقب مسجد سواران برکشوند و فرمودند چنان فرسخ صولت از باغ بود
 بسج گشتا و دهند گلوله بپاشند که کوبید و دیار مسجد را شکافتند و نفر سواره سلیق را خود
 برده از اینجا بجنب مسجد مجاهدین توی مسجد را شکافتند و از خالی نمودند تصالاک لوله
 بارانند و در مسجد پیش آن از گشته ها پشتاترینند و اند سواره های توی بکل فوراً از
 خارج شدند از سنگرهای پیش مجاهدین تیراندازی نموده سواران از اینجا و بهین خود را
 داخل کار و اسرارهای پیش نمودند و چنان جناب سردار با تیر توت تفنگ جاشا را
 نشانه نموده بساطیله در اینجا چیده بودند تا مار و بر چیده نمودند در این گریه و در گریه
 حین جان باغبان باده و دوانزده نفر در رسید از رودخانه گذشته و حاصل کوچه توت
 گشته در اینجا یک جابر سنگر کرده از پشت دشمن جان مال و عرض و ناموس بلکه دولت

و ملت مشغول گشت باندختن شهب کلوه تفنگ حریف از خواب غفلت بیدار شد
 و دید که در چهارموج گرداب بلا افتاده و راه نجات از هر جانب بسته شده نقشه سرگردانی
 غلط رفتن بر سرچ و تاب گیر افتاده مجاهدین با فرمانک بکار و اسرار و خانه و پناه
 که محلو بودند از بطول یافت اگر ادشاهسون و قرا داعی و مرندی بومب نمرک و نارنجک
 انداختند از صدی تفنگ گشتا دن نارنجک و غریب توپها زمین و آسمان بلرز
 افتاده صد اماند را از اثر جزو خاک با آتش و سیل از طرفین چنان کوشش و جنگ
 بود باز جهنمای پهلوانان و شمشیر منکد شدند اگر برادر یا قناد برادر دیگر را
 او کشته کلوه میانه باخت و در واقع سواران ریش و شمشیر بر زمین خنک گرانند
 از کوه و روایت از پیش پس نشسته اند و غروب با قیامت از غریبه هولناک و غوغا
 قیامت بکار بود تا از هر جانب شکست بجانب سواره و عشارا اگر اوستاده روی
 نهادند چنان خودشان را باخته بودند که کفش از پای و کلاه از سر و تفنگ از دست
 می افتاد و متوجه نمیشدند و در وازه شتران مجاهدین تلک طبیعت تعاقب نموده
 کار و اسرار و کوچه ها و خانه باغچه ها ملو از گشته های شاهسون فرود آمد و مرندی و سربازان
 بود شب سواره ها و شتران را راه دادند و کاری نداشتند و ایشان با سواران
 الی صبح مقتولین خود را در دشت میبردند و دیگر مشکل است بعد از این سواره های

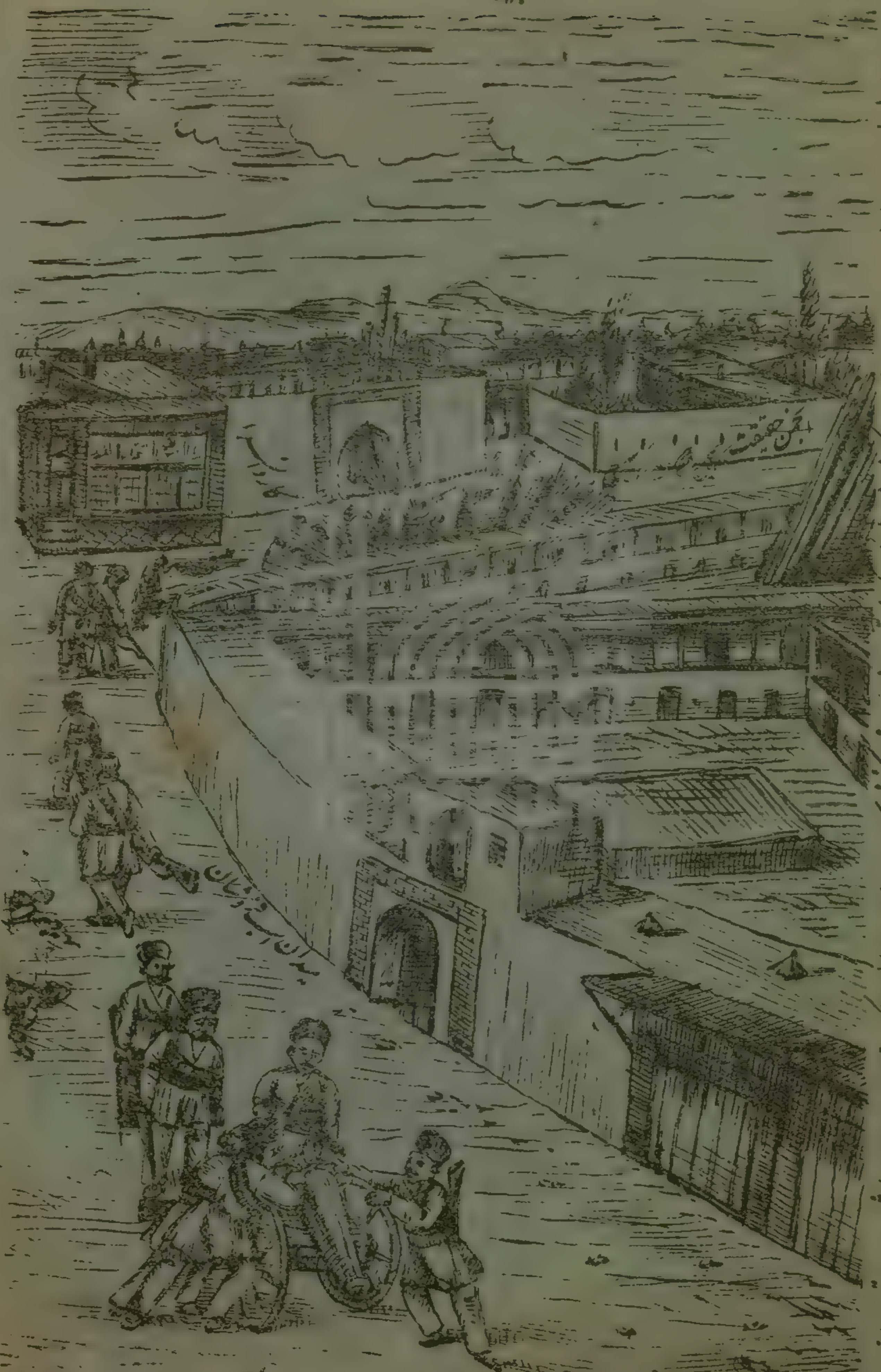
و شجاع نطنام و سایر سرکردگان اقدام بدعوانا میدادند و روز ویر و آنچه قوه داشتند
 زدند و دیدند حریف پر زور است جنگ با این پلنگان کار سهل نیست اگر در ^{ملاحظه} دست
 شود یورش و نقشه سرکردگان چنان بود که از آن مرحله رهای یافتن بسیار ^{مشکل} بود
 و لای جناب سردار در جنگ چنان تمهید کردند فی الفور آن کره ^{مشکل} را شاد و بدست
 و از جانب سیاهان جناب لار با قرخان با مجاهدین سیاهان در رشته کوه خیا ^{بانیان}
 سنگر محکم بسته بودند و در مقام دفع استیلا و سردار نصرت رحیمخان بعد از گرفتن
 از باغ شمال و باغ صاحب دیوان منزل داشت بخواب حکومت آذربایجان و بخان ^{بغیر}
 سکنت دادن مجاهدین بزرگ دولت شیرشارب سیاهان خود سوار گشته بودند و ^{خستگی}
 و از شهر شد و صاحب کتبه قزوین ^{بشد} کیفیت باغ را خواب سیاهان نموده که چنین
 واقعه چطور خواهد شد که جمیع قلیلی مرا با هزار سوار هزار باغ همچون ^{تسلط} غلغله خارج
 باشند از سردار در پی هر خبر من صد مه بسیار رسیده ملا فی را امروز از سر گرفته ^{اگر}
 کرد و امر نموده همه سوار شده یک عراوه خوب بود پیش سواره با جلو ^{بر حمله} و
 از هیچ تاظهر که با گرم دعوا بود و در واقع اینده استناد که خوب نمودن ^{چون} سیاهان
 رسته خیابان جاده بزرگ شهر بود کاروان بمشال سیل میآمد و میرفت و ^{باز} روز
 آنکاروان کلوه توپ و تفنگ بمشال سیل آمد و رفت میکرد و در ^{هر} عراوه ^ن

نقد میدان بس در شان و بودن سواره نوبت بزرگ شمس را و گفته کوفه الهویر و بخان میرزا کریم خان
 دار مسجد ارمولر و حاکم مجاهدین با سواره مارشال همون و قراجه دلیغ

سوار بسیار بکوک اجل اسب کو نیز میترز زده بجانب باغ شتافتند و گشتن
 ایشان در خون خود غلطان در میان میدان ماند
 قاتل از جانب دروازه باغی که عرض شده از سواره پوده در آنجا حمله ور گشته بودند
 انداختن توپ و تفنگ مضایقه داشتند جانب سالار با مجاهدین خونخوار در میان
 نشسته بود بجانب ایشان بستند بعد با تیر شهاب کلوله آن دیر از در آن عرصه
 و او را از همی که آمده بودند با تیر از آن بسیار ایشان را زدند یعنی بدیدار عدم بقیه
 ر و استیتر تر کردند و امیدوار بودند هر دو جانب سالار را از دشمن خالی شد و از جانب
 قاپو فوجی که آمده بود جانب سالار را از دشمن خالی کردند و قاپو فوجی که آمده بود
 با مجاهدین شیر صولت حمله ور گشته از دشمنان کشتار نمودند کلوله های ایشان
 بر ایشان باریدند سواره های چپک بهیت در میدان جوانان مجال استیگرگی
 بسیاری از ایشان جام اجل را از دست جانب قاپو فوجی که آمده بود و سواره
 سالار و اقامه صدق قنقاری مجاهد نوشید و بقیه در زوایای تیره آنجا پنهان
 شدند از بیم مجاهدین لای نصف شب پنهان بودند یکی از انعامات که پنهان
 یکجا جمع شده پابرهنه مساکین کفش مارا بستند و کلاه در دست گرفته خم شده از
 اینجا با آنجا از آنور طه خارج شدند پس از آن کفش سپا و کلاه و بر جانب شتران پیش

آقایان و سرکردگان خود و دیدند گفتند تا بجای محاصره بودیم آنها را پرکنند کرده اند
 با بجا آمدن روز فتح نمایان شد بقول صحیح از غنائخانه و سایر قریبها خبر آوردند و روز
 و چهل و دو نفر از ایشان کشته شدند از مجاهدین هم شش نفر مقتول و پنجاه نفر زخمی شدند
 بعضیها که از مطلب دور است در اینجا ایرادی نماید که چه طور خواهد بود و مقتدر از سواره های
 آذربایجان کشته شود و بی از مجاهدین شکاره فرورده جواب همین است که گلوله های
 بدن ایشان می خورد و گلوله های اسب کشته چون ایشان حمله میاورند اینها از سنگ می
 تهاوت می نمایند و اسبها را با سازه ساخته شده مجاهدین یک تفنگ خالی نموده
 سنگ می پاشند و از پشت کوه و شیب شال تکرک میبارید سنگها بدین قرار
 شده اند با سازه و پیکر که شجاع و نام فریدی در بر دهن توپ بزرگ فخر و مبارات
 و می گفت امروز اگر چه آدم بسیار تلف شد ولی توپها را آوردیم فردا خود ستار
 می آوریم امروز صیحت و متحیر بود که مقتدر جوانان و لیرا کشتن دادیم و خمری نتوان
 چنانچه ایشان گرفته اند اگر از ما کو و طهران استعد و نیاید با ایشان جنگیدن نیست
 بنام زدن است

و امشب بعد از گذشتن یک ساعت از شب امانی جمله کی اذان می گفتند و گشتان با
 از خداوند عالم میجوئستند اگر چه امروز فتح نمایان و ملت در آه و ناله بودند و می گفتند

ایطالان سخت دل و یقینان انجمن اسلامیة و سرکردگان دون بهت شما همه کی کلام
 مجید در انجمن مقدس قسم یاد نمودید که چقدر رفق در بدن داریم در این امر مقدس خوشایم
 کوشید و میکنید بعد از این ملت خدمت خواهیم نمود چه شد که حالا جمع شد باید برکت
 خون ملت پر حنیان و شجاع نظام شما بودید بعد از قسم خوردن میکنید مانور ملت قسم
 چه شد شما را که حقوق خود را بخوریم همیشه باید قتل و غارت نمایند با بجه در هر روز
 از انداختن توپ و تفنگ مضایقه زنیست در این دور و چنان خونهای میبارد
 تیریز هویدا بود که حشیمان مجاور خان هوا از ده فرسنگی که رم نموده و از مکر و
 کور و نار و زمین و کوره خاک بر باد میبرد و گرسنه و عالم دیگر داشت شده بود و
 بمقام تقریر در آید عشق از انجمن و دناک عرض نماید
 شب دوشنبه آرام و صدای تانک شنید میشد ولی وقت عصر در سر پل میس
 اسب فروشان یک طفل دوازده ساله را سواران بمیر و تانک کلوله زده بودند
 و مادر طفل صغیر مظلوم چه ناله می نمودند جگر انسان کباب میشد
 روز دوشنبه دوازدهم شهر رجب المرجب امروز جناب آقای شیخ سلیمان سلمه
 یک مر اسب نجیب عاجیز حسن نوشتند که حاصل مضمونش این است جناب مستطاب
 اما شهر شما را برادینمایند و میگویند چرا در انجمن اسلامیة نشسته و انشور و

و غوغای محشر را در شهر حادث نموده که سبب شده است تباراج بازار و غارت امول
 مقتول شدن جوانان و نوازش رفتن و خرابی شهر و سوختن و کاکین و تخط جنین و کینه
 مردم با طراف و کلوله خوردن طحال و زمان در کوچه ها و خانه ها و سایر ملامت ها و
 جمع نموده اید همه روزه اگر اوجوشی را ترغیب و تخریب نماید بخت مومنین و این که
 خداوند حرام نموده است در حاشیه همین مرسله جناب حاج میرزا حسن جواب نوشته بودند
 که حاصلش امنیت این راه است ^{بمن} ^{فعل} ^{دارد} ^{دو} ^{من} ^{هم} ^{از} ^{خوف} ^{آمد} ^{در} ^{میان}
 دو محله بزرگ در استانیست که خود در خفا ^{ایم} ^{ای} ^{شهر} ^{سو} ^{وطن} ^{در} ^{حق} ^و ^{می} ^{نموده}
 پابهر نموده روانه کرده بود و حال آنکه ای همه میگویند که بنیفتد و عظیم را که در شهر
 برپا نمود که باعث شد پیشتر آرام و چهار چگونه بنای ناکه ان گشته و قتی که ای
 جمادی الاولی در تکرانخانه جمع شده در سر حقوق ^{ایه} ^{سوال} ^{جواب} ^{نمودند} ^{که} ^{شرطه} ^{دو}
 حفظ نمایند جناب آقا مجالس مخفی نموده ^{سند} ^{مانوشه} ^و ^{مهر} ^{کردند} ^{که} ^{شرطه} ^{را} ^{اور} ^{دارند}
 و حال آنکه اشجر طیبه عین عدالت و احکام الهیه است و سبب برکندن ریشه ^ط
 و استبداد که انبیاء و اولیا علیهم السلام نامورند از جانب خداوند عالم هر نمایند ^{تفا}
 و اتحاد و مهر نایب مومنین یکدیگر و رفع ظلم و اعانت فقرا و ملهوفین و موات ^{الضعفا}
 و عدالت حکام و ترک حکار و بس آذوقه فقرا و دادن حسن و زکوٰه و اصلاح ^{حال}

مومنین و تدارک اسباب حیات و مشروطه و قانون میخوانند و اجرای این او هر بنامید جمع
 خیالات آقایان باین منجر شده که نگذارند این امر مقدس جاری بشود باطلا و مستبدان
 به دست همزمان شده این بلوی بزرگ را حادث نموند و قتی ملت و وقت شدند که
 میان آتش سوزناک و قتل دهند و جان عرض و ناموسشان در معرض تلف است ملت
 همه میدانند جناب آقای پنج و شش و ز پیش از اینجا در پشته بود در اسلامیه در جای
 بازار گشاده و شهر آرام و همه مشغول در دلال و دودند نه خوف بود و نه کسی با کسی
 کاری داشت تفکیرها را روانه کرده و غلامی تابع را با اسلامیه آوردند و در اینجا پست
 گفتند و اقرا ملت بچار بستند تا اینست که محشر را بر پا نموده در بیت دوم شهر
 جمادی الاولی تقف که فرستادند اما را بر تیر باران کردند و دیگر اما را غیورترین
 عمل شمارا بطور رو پوشش نمایند چرا اینیست که من از خوف آمده در اسلامیه نشستم
 که تنها ننگوید بلکه همه اما را از کوچک و بزرگ زبانش با خیالات کویا
 الحاصل در پیروز با جمیع خیالات سرگردان نیست که بالمره هم مشروطه را از شهر
 بردارند تا شاهزاده عین الدوله با سووگه دارد و شهر شده بطریق استبداد و دودخواه
 خود کمر اندازند و حال آنکه اما را بریز و جمیع آذربایجانیان هشت کرد و ملت مشروطه
 میگویند اگر چه ساکت اند در بعضی مبداء از خوف ظلام و له در باطن سخن بگویند است

همه روزه امانه شتران و سرخاب مخفی از سرحد ها گذشتند مسجد صاحبزاده میانیدو
چاره از دست مارقه چه کنیم آقایان سواره غشای را اگر ادرادخل محله ما کرد و ده اند
چهار گمان قدرت حرف زن ندایم اول بدعی این طالبان باسیم و چنانچه چهر
شتران و سرخاب آمده در بیطرف گلوله میاندازند امروز شهر ساکت بود از جاب
اقدام بجنگ نشد

در مقام مدافعه و مقابله استاده و تیر ماران گذشته کاری نتوانسته اند و له به میدان شریف
که باسم مبارک جناب ابوالفضل علیه السلام و حضرت صاحب العصر غل آنه فرجه مروت
کلوه زیاد دی بر خورده بود بحسب اهدین خدمه نرسیده و له بتقریر راویان ^{سواره} سواره
مقتول گشته است در جائیکه در مغازه تاج محمد الملک در کتابخانه های آنجا پانصد ^{سوار}
کلام آه سوخته شود باسم شریف آتمه هدی علیهم السلام کلوه انداختن و تیر ماران
بسیار است

روز سه شنبه سیزدهم شهر حبه الحریب الی مظلوم ابرار ایام سابق مسجد
خان جمعه جناب مشهدی میرکیم و جناب آقا میرزا حسین ^{اعظم} از مظلومیت
و ظلم ظالمان و محنات مشروطه و شرافت امروز دست ارج فحال سینه دو
انال شرجی بیان نمودند و بر شرافت و جش آن امروز و ده تورس نامی جناب
متیقان علیه السلام در ارک دولتی خالی نمودند و موعظه تمام گشته جماعت مسجد کلا جات
مقبر یک عید شریف با میر خنر آمده و جناب سردار را دید نموده بعد از عرف شربت
غلیان فرستند جناب سار را در خیابان دید نموده مرحمت کردند و مجاهدین ^{سنگ} غنچه
خود همه ماده و هیت بودند و از جانبی اقدام بجنگ نشده و له معاندین نیز بودند
بسیار میاندختند تا غروب آفتاب چنین تیراندازی ^{و شمشیر} معاندین بعد از غروب اقدام به

بنمایند چون در مدت پنجاه روز یک روز و یک عت میدان جنگ را خالی نگذاشتند
 و تمام آن شروع جنگ دارند و همه اوقات غلبه با مجاهدین است تا بعد از این
 اقدام جنگ نمایند و بسیار را پورت بپهران داده اند و فرمایا بدو روز و عمل تیر را
 ختم نمایم در این دو روز یعنی دهم و یازدهم هر چه در قوه داشتند بزد و کاری
 ساختند و بدید امر بسیار مشکوک است مجاهدین در پایداری همشال کوه پارتیجا
 و ابدا قدم بر زمین نگذاشتند و تفکات ایشان نزد ترکشاده شده و تیر ایشان خطا
 نمیکند پس شبها شیخون بر نیم بیکه کاری از پیش بریم از نیروی دوشب اقدام
 بجنگ دارند و در روز هفت بجنگ بنمایند

روز چهارشنبه شهر حبیب الرحمن اهل اقریه خواجه دیزه سه نفر سواره مرید
 گرفته بودند که فشک پختیر داشتند آوردند و بجنور جناب سردار معلوم شد که اهل
 و فشکها را آورده اند بفروشنند و بیکه از پول نقد فشک داشتند جناب سردار
 که قیمت فشکها را با ایشان پسند و بعد مرض فرمودند و امروز در شهر ارمی است از هیچ
 اقدام بجای نرفته اگر چه صبح معاندین تیراندازی نمودند و لای از پنجاب جواب داده
 چنان بنمایند که سر کرده با مظهر و رود نواب لاشا نهاده عین لدوله میباشند
 در این روزها از اردو کتدم و میوجبات فراد از هر جهت حال است از طرف بسیار

میاید و از است اطراف و جوانب شهر همه با آنانی بریزیم آواز و هوا خونیست مگر آنانی
 قره ملک و سرور و در اینجای بعضی الواد و اشخاص مستلط و مستبد است از آنجهت است که
 همه شان بفسد تریزبان حرکت دارند و آن الواد برای مدخل شخصی خود که از آنانی مستطیم
 از لوخت کردن مردم و پول گرفتن از آینده و روزه که قابل تقریر نیست و امروزه
 آقایان حسین و غلط و مشهدی میر کریم آقا در مسجد قریب با ستمیمنان نطق فرمودند که بعضی از
 آقایان مستبد کمردون بمبتی خود را بسیار زده اند که آشپز و طه را بر هم زنند و بطریق
 ظلم و استبداد در شمار نمایند و ملت مشغوم را با ستم بایه مشتم ساخته اند نه از امام زمان علیه
 شرم دارند و نه از خداوند قهار خوف نمایند و میگویم پدر تاجدار احکام ظلام با ظلم
 نمایند یک حدی میگذاریم از آن زیاده با ظلم و تعدی نکنند از باب و مبادی
 هر چه هست نیست داریم از ما میگیرند بمقوق خود را میستند زیاده از حق خود از ما
 و این بایات که میدیم امنای دولت بجای دیگر مصرف نمایند بسواره و اسب و سوار و
 بدهند که ایشان مضطر شده فعله که نمایند قهرای ملت هر سال صد هزار بلکه زیاده بخواه
 رفته فعله کی نمایند بچه زراعت در مملکت خود مان کار کنند کار خانات درست نمایم
 روغن از زمین خارج کنیم مرغیخانه و دار العجزه بنا نمایم و نگذاریم کسی بجای دست خط
 دراز نماید هر کس حق خود را بستاند اطفال یتیم و مسکین را که در بازار با عریان مانده

ضد حرکت

بکند

بکتاب گذاریم صاحب علم و صنعت نمایم و زمان با عفت در پیش و کاهنا حیثی باری
 نمایند سرماز و توپچیان بالباس لطیف گردش نمایند و سواران بلبشان ملواری
 سرخ و سفید شود و سنگ ترازو مارا درست نمایم و شهر و قصبه و دهات را آباد
 نمایم و راهها را بسازیم که آیندگان و روندگان آسازد آمد و شد نمایند مساجد و مدارس
 محترم و سادات باغرات اعیان و پسرانای دولت با شرافت دولت و دولت و ملت و ملت
 دولت و مکتب و سایر از باب مکتب از هر عیش آباد و طالب مشروطه ایم اینها را
 درست نمایم آقایان درباریان و زمام میگیرند میگوید ما میگذاریم این امر مقدس
 جاری شود و محکم و پاینده تا بحال بود است به خواهی یک قریه چهار تومان محکم شد
 بر دو عمل تمام شود و همچنین سایر مردمان و میگویند چنانچه یک اسمی گذشته
 پنجاه تومان از هزار تومان جریمه که قبلاً میبردیم بعد هم بگیریم و سایر ظلمها بشود
 کردگان میگویند تا بحال هر چه و موجب سرماز و توپچی و سواره مارا از دو
 و بایشان نداده ایم جای خود دارد و سواره از ایشان جریمه که قبلاً میبردیم باید
 قسماً از نمایم درباریان و نمایان میگویند چنانچه تا بحال پول دولت
 هزار اسم برده ایم باز هم ببریم صاحبان ملاک میگویند با چه مردم از کر و سنگی
 یانه روی کنند و اینها را میگویند دید مگر اینک چه چندی دفعه بعد از آمدن و بر کشتن

لیکن چهره او دنیا رقص خاک و ریخت شود میفروشیم آن اس سطلوان با مو لهر
 شاه قول خود قرار میدهند در هیئت خون مار اعلان مال مارا تاراج نمایند
 باین طریقی فاحش خودشان البته باید مار میترسند بایستد با اسم بایستد که شتران
 امام عصر حیا نمائید از مالت مظلوم حیا خواهند نمود چگونه ملت را ضایع و دین
 حضرت امیر سلیمان را رخنه میزنند آه صداه کاشش چشم بصیرت پاکشاده شود و تمام
 اینگونه علت مار که برای منافع شخصی خودشان چه فتنه ما و آشوب دنیایم
 انداخته اند

روز پنجشنبه پانزدهم شهر جمادی الثانی در شهر آرام و از هیچ جانب
 شنیده نمیشود امروز در شهر ظاهر و لغت شده بود و از غارت اموال و تاراج
 و شکایتها از ظلم سرداران آقا یار و سادات و اعیان اقامت میرزا حسین و مشه کرم
 امان را امر بصیر نمودند و گفتند آوازه آمدن شاهزاده عین الدوله عشر
 بعد از آمدن اموال غارت شده شما را گرفته و رد خواهند نمود هر کس که
 بغارت و تصرف صورت بگیرد و بیاید و در ثبت نایم شاید گرفته شود معلوم است
 هم باین رضا نخواهد شد بهیاس بسیار بعد است شب جمعه همچنین آرمی بود
 کم کم صدای تفنگ از سنگر میآید

روز جمعه عا شهر رجب المرجب مجاهدین با غیثه که با سلامیه تسلیم شده بودند
 بعد از تسلیم شدن ایشان با غیثه نبارت رفت و دیگر پشیمانان بجایه نمیرسد
 اکثر ایشان آمدند بحضور جناب لار بعد از اظهار پشیمانی گفتند حقد رتق و درین
 داریم بموجب فتاوی حج الاسلام بحضرت الاشرف در راه مشروطه کوشش نموده
 دفاع خواهیم نمود ما را مقیمین اسلامیه با انواع حیل فریب دادند و اول نام نیک
 شد که محبت ما ببارت رفت و این غیثه در دست سرکرده دکان سواران
 در محله خیابان مجاهدین با غیثه اقامت نمودند و در میان دین از هیچ جانب اقدام
 بجنگ ننمودند و شهر آرام است و امنیت دارد و پیش از روشن شدن از جانب شهر
 عین الدوله نامورند استخراج امانت بر سر راه نموده و با ایشان بر تندر وقت عصر
 داده بودند بحضور جناب سردار بر سر گذشت که نمایند این تجار عیان علماء و
 در این حقیقت جمع شدند جناب صارم الدوله حاکم طاشن و جناب وکیل اربابا
 اردبیل و جناب شریک الملک وقت عصر تشریف آوردند جناب سردار در جا
 دیگر با مورات تفنگچیان مجاهدین مشغول بودند بعد از صرف شربت چای و غلیان
 بهیت فرمودند در ضمیر شاهزاده این است که این امر مهم را اصلاح نمایم و
 صلح تبر است از جانب شاهای غفوعومی خواهم داد و مرحمت نکند که به عموم

خواهد رسید جناب آقا میرزا سید حسینی خان فرمودند که شما از جانب شاهزاده حکمران
 را استمراج و طرح صلح و صلاح امر ریخته بعد شاهزاده دارد و حکمران خود
 باشد گفتند البته صلح و امنیت بهتر است جناب آقا میرزا سید حسینی خان فرمودند
 عین الدوله چند مدت از جانب دولت حکومت آذربایجان منصوب شده اند گفتند
 یکماه میشود فرموده حسینی خان شجاع نظام در عرض انبیا آنچه قتل و غارت نموده اند
 بملت تقریباً بیت کرد و ضرر زده اند آیا یکم شاهزاده حکمران کرده اند یا خود
 گفتند نه خودشان کرده اند فرمود پس استمراج و صلح در این صورت لزومی
 اول ایشان باعث این شد و دیگرانند خسارت و ضرر وارده ملت را از ایشان
 نماید که خیانت بزرگ بدولت نموده اند بعد از این حضرت سیونیه بخوانند
 مجلس شورائی را برقرار فرمایند و خودشان هم انجمن ایالتی را بموجب قانون انجمن
 نمایند و مجلس عدلیه و نظمی و بلدیه را تشکیل فرمایند و معقرین را بعد از استنطاق در
 عدلیه برای تقصیرات ایشانرا بدهند بعد از آن امر صلح فرمایند و الا چه صلح
 مصالحه در این اثنا جناب سردار مجلس تشریف آورند بعد از ادای رسالت تعارض
 روبه هیئت و جناب شریذ الملک نموده فرمودند که من باغی دولت شاهنشینم حضرت
 همایون را پدر تا حذر ماست و شاهزاده عین الدوله که از جانب دولت حکومت آذربایجان

منصوبه تشریف بیاورند و نهایش چشم کمال بندگی و اطاعت داریم و این
 خادم کمترین ملت بحکم واجب الطاعه حج الاسلام بحضرت الاثر ف که نواب امام
 آقایان حقیقی و روحانی مایند حمایت کننده محاسن مقدس شورای ملی طهران ^{از کجای} شریفه
 و انجنین مقدس مالیاتی بریز و مشروطه میباشم الان حکم ایشان در بغل ملت اگر شاهرا
 در این امورات با ملت همزای و در جرای او امر حکام حضرات حج الاسلام کونایه
 سامی و جابذ همه که ذکر کمترین اویم و الا باسیال خام مثل آقایان سلامیه ^{نشینان}
 بیزیر تشریف بیاورند و انداخته بشد و نیست ^{توانند} از ضرب دست مجاهدین ^{میان}
 عرصه گذارند آنوقت هر قدر زور بآورد و از بدست جمع قلیل که دست از جان
 شسته اند دفاع نخواهم کرد و نه ^{انتهای} از فضل خداوندی و توجه امام زمان علیه السلام
 و ما را از روزگار نظام و سستی من نخواهم آورد تا جرای شریعت ^{صلوات} علیهم
 و احکام حج الاسلام نشود و دست نخواهم کشید و الا بخوانند با بعضی پوستیک ^{این}
 زمان سرطنت را پیچیده و بشهر دار شوند بعد از این ملت هوشیار شده گول نخوا
 خورد و زمین گذارند و ارد شوند ^{استند} عا نمودند که چند روزی مستار که شده اند
 بجنگ نشود بلکه این امر قهر را بیکت وسیله اصلاح نمایم جناب سرور قبول نمود
 محاسن ختم شد و حاضرین خواستند در سخن و کوجه مجاهدین شیر صولت بقدر ^{صف} انصاف

فریاد خائستگان

گشاده و آرام استاده بودند و هیئت از جانب دروازه اسلامبول بمنزل خود مراجعت
نمودند معلوم است ملاحظه خواهند نمود خجک و روزی شنبه و یکشنبه چنانچه
شده که در دیوار اینجا چهار نگشت های صاف پیدایش مثال خانه زنور است
اینجا خواهند داشت و تیری و شجاعت جناب سرور و مجاهدین شیردل را که چو
در مستابل هزاران کلوله ای جانستان استادگی و استقامت نموده و برین
چیره غلبه کرده اند

روز شنبه ۱۱ شهریور حبيب شب آرامی بود و هر روز بعد از تفکک شنبه
نیشود و از سر حد معاندین مردود گردن گمنامیت همیرو کسر وزن و تچه در هر جا
بنظر ایشان میرسد با تیراندازان و پادشاهان و بکون خود سلطان میمانند علی
محسن خان مرندی مشهور بقدر که کثرت اوقات مبارزه صاحب الامر میرو و کلاویها
بسیاری از مردود و تچه کلوله وی مقتول و مظلوم گشته اند این را حجه یک تیراندازی است که
قرنیش در مصیفات پیدا میشود و خلعت کبودی میماند اما در سواری و تیراندازی هم
ماند است اصل امروز خبر تلگرافی در شهر منتشر شد که از اسلامبول الی ایران بطهران
نموده اند بنیکه اگر علیحضرت یونیه مجلس شورای ملی را برقرار نفرمایند بهر گشتی
خارج خواهند شد و هم امروز یک علی و بونصب در میر خیزانند و ختنه برای نمونه که یکی از

جنگست یکصد و نوزده شش بقینا کفایت صد نفر خواهد نمود و یکی از اسباب جنگ
 آلات احراق است میوند یک محله را در یک ساعت بسوزانند و از جناب سردار
 در نزد استمال نمایند و امروز و کلا، انجمن مقدس انتخاب نمودند که در انجمن نشسته
 با مورات مردم رسید نمایند چو مدت دو سال عصاره منقضی گشته از آنجهت عصاره
 لاحق قرار دادند تا انشا الله بعد از آنکه بموجب قانون انتخاب نمایند
 شب یکشنبه از دروازه باغچه کوچه گشت از دروازه سنگر صدی تقنک
 یکدفعه بلند شد که دل آدم چاک می نمود و با پیران پاک از هر جانب صلواتی را
 بارش تمام باد و من تقنک است بار جواب ایشان را میدادند چنان معلوم شود
 سرگردان پیشان و غیر تمام نظام و شجاع نظام و سایر سرگردان نام
 جنگهای گذشته صرفه برده و سوارگیری بکشتن داده اند بکشته می میست که خوا
 در متار که جنگ چند روزه کرده بودند طاعت ندارند میخوانند بیکونه چیل مجاهد
 بخواب میزند و دستبرد می نمایند غافل از اینکه جناب سردار و سالار بهوشیار
 بدینگونه قولها طمینان ندارند و مجاهدین که دست پرورده ایشان غفلت ننمودند
 همواره در طریق خرم راه سپارند و دقیقه از کار خودشان غفلت ندارند و در
 بازش کلوله همچنان برقرار بود که به تقریر نمایان بعد از آن گشت معلوم شد در آن

شب شنبه آورده سوار کثیری مقتول شده که تعدادش انداختیم و از پنجاب
 یک نفر مجاهد قفقازی بدرجه مطلوبیت رسیده و سه نفر دیگر مجروح گردیده
 روز یکشنبه ۱۱ شهر رجب المرجب ۱۲۱۱ با انجمن مقدس جمع شده دیدند جناب ^{حاج}
 مهدی آقا تشریف میآوردند اجتماعاً رفتند با احترام تمام جناب معزنی الیه را از خانه ^{خارج}
 با انجمن آوردند و میگفتند چرا در این زمان تاریک ملت پچاره سرگشته اند
 اینجا که جنابان سردار و ^{دولت} ^{دولت} و رشادت میان زده و سینه ^{دکست}
 خودشان را سپر تیرانی و دشمنان شده و منی گذارند و ملت مظلوم پچاره برسانند
 جناب شما هم باید با تیغ زبان از اینجا یک ملت پرست و وطن دوست و ^{مرد} ^{مرد}
 ملت ستید با مال حمایت فرمایید اینک در گوشه خانه نشستند منتظر باشید اما شهر
 تشریف آوردن ایشان شادمان گردیده و فوج فوج میآمدند و تبریک نمودند و گویا
 تازه بآبدان مال رسیده و جناب قاضی میرزا حسین واعظ با استاده مجلس ^{مجلس}
 منطق فرمودند که همه مال لازم و بل و حبست که با حکامات و اواخر حضرات حج الاسلام
 الاشراف اطاعت نموده و بشروط حافظ و نگهبان باشیم و نگذاریم مخالفان ^{است}
 این امر شریف را بظلم بگیرند و محبت دما را بر زیر بید قیظم و استبداد آورند تا
 خرابت ملت ضایع و سرعیت مال شده بعد از این ولاد ما با ما سر نشین نفرین ^{ند}

یاران

و گویند پنجاه سال جدا کند شکیان مملکت را محفوظ داشتند و دولت تا از دول این
 بود شایسته حمیت نمودید هیچان را از خوار و ذلیل نمودید حاضران با صدی بلند
 گفتند چقدر رفق در بدن داریم تا آخر قطره خون خود خواهیم کوشید و نخواهیم گذاشت که
 بعد از این دست ظالمان بملت نجیب ایران دراز شود و مملکت ما خراب و ملت ضایع
 و ملت ایران ضعیف شود بعد از آن اگر بحیثیت تیراندازی شب سخن بمیان آید ^{که بحیثیت}
 اردیلب قرار گرفته اند که متار که شده و چند روزی اقدام بحکایت نشود به پیش از
 که خیابان شما قرار گرفته اند که چند روز متار که در حکایت شود بلکه بطوری استعمل
 شود ما هم توبه نمودیم اینک را نموده و دید که ایشان چه غوغای قیامت انداختند
 غفلت آمده چند دکان را تاراج و کینه فرستادند و سبانه اندام روز شهر آرام و صدای
 شنیده نمیشود و این چنین تیر میزنند و هیچ از نفر برائی نمان گرفتن بجانب دروازه خراب
 رفته اند ایشان را گرفته و با سلامیه برده اند و در آنجا حبس کرده اند یکبار از آنجا
 پیداشده و او را از دست ایشان گرفته و رها نموده و آنسه نفر را محبوس کرده اند و در صورت
 صحت انصاف و مروت سلامیه شینان بر همه گان معلوم و روشن میشود
 در پیروز ما جناب نصر السلطنه سپهسالار که از طهران با اردوی بزرگ نامور بودند وارد
 و اردوی ایشان تشکیل است از سواره و پیاده و کله و کیکاوند و پشت کوی و سپاه

نویسنده

حمزه قزوین بقدر شش و منقهر از سواره و پیاده با چهار عراده توپ و قورخانه
 مدارکات آلات جنگ و خبر میرسد شاهزاده عین الدوله از اردبیل و سربازان
 و طوایف هسون سواره و پیاده با سرکردگان ایشان آلات جنگ از توپ و قورخانه
 با ستاد کامل جمع آوری نموده اردو بزرگ در شاطرانلو تسکین داده اند و در سواره
 و پیاده طوایف و شایسته نظر هماوار میشوند در واقع شکرکشی خوب نمایند بجهت
 رنجن خون امانی غیر تیر برای همیشه که دست از مشروطیت و در دارند که عین عدالت
 مساوات و آغیسات امانی تیر از این شکرکشی و اهمیت کرده دست از حقوق ملی خود بکشند
 و ملت ایران را بخاک نندازند بسیار دور است این اردو و جانب جنوب شرقی
 شهر و قسمت در طرف جنوبی شهر از رفیع از خمر و شام و سرور و با سواره و پیاده اسکو
 نظر هما و سیف آخان و امان آخان با سوار و توپ و عراده و راه رسیده و
 و دانات ایچان و والو اقره ملک از جانب غربی بجا برین مانع نشوند و هر کس بکشد
 و متواتر خبر میرسد قبایل سلطنته ماکوئی مدارک شکرکشی نمایند از اکو و خوی و سلماس
 بقدر شش و منقهر از سواره با توپخانه و قورخانه خواهد آمد و ایشان بعد از آمدن
 شمال شهر خواهند گرفت و صیخان و شجاع نظام و ضرغام نظام و سایر سردگان
 در تبران و سرخاب بنب شهر اگر قیامند با همه این تهاجم لشکر گران که از شهر

جنگ خانه داشتند رفته در هر باب منزل گرفتند و در تحت حمایت آیند و برادر شدند چون
 در این ایام چنانچه سابق عرض شده بر آن مجاهدین خرج لازم بود از تجار و اهل محله
 کسی بوقرار داده بودند که بقدر قوه هر کس اعانه گرفته و خرج مجاهدین شود از کسی
 چند دفعه قرض نوشتند بمقتضی این باب از یک یا دو نفر تفکیکی مجاهدین فرستادند و در وقت
 نمایند و برادر تفکک تفکیکیها را گرفته و نگذاشتند وجه وصول شود و ثانیاً خیال
 داشتند از اطراف جوانب تفکیکی بفرستادند و با ملت مثل همینان و شجاع نظام
 رفتار نمایند جناب سردار هر چه در نتیجه و ظاهر اول دلیل و هیئت نمودند قبول کردند و جناب
 سردار فرمودند برادر صاحب شجرت و هیئت امروز باید حمایت ملت نمایند
 بضرر ایشان حرکت کند لا محاله حمایت شجاری بضرر ملت تمام میباشد هر چه نصایح
 نمودند قبول نشد و از احکام حضرت شیخ الاسلام که فرموده اند حمایت مشروط نموده
 حمایت شهیدی که بر بلا میباشد که در پیش روی امام حسین علیه السلام شهید شده اند و
 بمنزله شکر ابن سعد که بروی مبارک جناب سید الشهدا تیر انداخته فرستادند که این
 حکم علمای علامت است اطاعت ایشان و هیئت باز قبول نموده و پاره اش کرد و مجاهدین
 بمرتد دیدند که حجت تمام شد و در مقام انکار ایستاده اند دفعه اول از آن فرمودند
 یورش برده تیر اندازی از دو جانب میباشد در این ایام جمیع سبزه را محبت است

کبریا

میفرار تو مان جمع کرده دروازه محکم گذاشته محله را یک قلعه محکم قرار داده بود مجاهدین
 از جانب سیل آباد و قبرستان کجیل احاطه نموده یورش بردند و دروازه که بجانب سیل آباد
 گذاشته بودند در استه کوچه دروازه برون نهاد و همین در پیش اندروازه یک
 مسجد است نزدیکی دروازه اهراب از پشت و جلشدند از در مسجد زدند حلقه زره
 دروازه پاره شده خودشان را انداختند دروازه را گشادند تعین کجیلان که بمایه
 در سردروازه بودند تیرهای نهند فرار نمودند از اینجا گریخته مجاهدین شلیک گنان
 دوره خانه که چای محمد را گرفتند بعد از زده خورد بسیار از جانب قبرستان کجیل
 و در برادر خارج شد که دیگر مجاهدین را با کلوله از پا در آورده بودند بجانب محله کوچه مانع فرار نمودند
 داخل خانه و با پنجه های آنجا شد از اینجا با خودشان را میاندختند مجاهدین از عقب
 ایشان در رسیدند بسیار هر دو را پید کردند بعد از زده خورد و دو
 هر دو را مقتول نمودند و مراحت نموده بخانه و باغچه اش آتش زدند و نایب غلخین
 هشترومی در عوض غن مجاهد کلوله زده بود و نایب محمد در حین تیراندازی دچار دو
 کاری شده از پا در رفتند و جناب سردار منادی فرستادند در محله اهراب ماند نمود و او
 با بنجاهدیکه در محله یکسوی اذیت از آنرا میدهمه الی برادر میاند اگر یکی از مجاهدین
 نماید بجزایش خواهند رسانید و محله را بر شش سفیدان و رئیس مجاهدین آنجا جنابان حاکم

شان
 بعد از اتمام عمل این

محمد واقعه مشهوری ششم سپردند فرمودند اگر در هفتاد و یک روز که می شود شمار می شود
 همه اهل اهراب سوزده و دعا گو شدند و این روز جناب مستطاب تقی الاسلام که به
 دورخانه خود کوشه نشین شد و با هیئت اردیلب را به اهراب بخانه حاجی محمد علی اهراب نشین
 آوردند مجدداً هیئت از جانب نوابوالاشا همراه یمن اندو که هر روز وارد بخ تیار
 شده بودند آمده اند و کلام انجمن مقدس گفتند که نباید بعد از ایشان بعضی از بندگان
 آمدند و سوال جواب در میان ایشان بوده و کلام ایشان این است

هیئت گفتند نوابوالاشا همراه یمن می آیند از طرف علی حضرت تقی الاسلام و عفو عمومی خواهیم
 داد و چند تکلیف بمن فرموده اند و داریم آنها را با یکجا خواهیم نمود از این مشروطه بمن
 چیزی نفرموده اند و بمن ندادم و کلام فرمودند علی حضرت تقی الاسلام در ماه پیش از این که
 دول خارج فرمودند و با نیجا هم تکرار فرموده بودند الان حاضر است در مجلس پنج و
 نفر خائن و مفید هیئت ایشان قبیله و خارج خواهیم کرد در عوض آن پنج و شش نفر مجلس
 سپه لار مرحوم را به توپ بست و در طهران قتل و غارت و مجلس را سه ماه تعطیل نمود
 بموجب قانونی که خودشان با داده اند مجلس تعطیل بر دار هیئت سخن بادر نیجا هیئت
 در این است نفرموده اند انجمن ایالتی بریز بسته شود نظایطه بلدی و در تیره را بر رسم
 پس چرا این آقایان سوء اسلا میه نشین همه مجلس را بهم زدند و امر بقتل و غارت

و شهر را خراب تا بحال بچاه کرده و بکشتن جوانان بجا کشتن قباوه
 و بچند روز و ماهها تا راج و خراب شده شاهراوه جناب شما را فرستاده و نوید غمو
 عمومی داده بطریق مشروطه تشریف بیاورند محاسن عدلیه و نظمی و بلدی و در ^{تشکیل} دست
 نمایند و شهر را اگر قه مان غارت شده اگر قه بجا بانش رود فرمایند و مجازات ^{مقتضی}
 دولت و ملت را بدهند اگر ایشان هم بمشال امانه اسلامی قمار نمایند و حقوق ^{ملت}
 ضایع نمایند چنانچه میان با و پیشین اسلامی و سرداران ظلام جنگ راست ماوی
 هم خوبیم نمود و عوای ما در مشروطه و سر حقوق ملی خودمانست اگر مشروطه خواه ^{مقتضی}
 چنانچه ما می خواهیم می دانند اول مختصر شاه خواهد شد که مشروطه را با داده
 و قانون اساسی را هر دو مضامین است لفظ عفو عمومی بکار ملت می آید این بود
 بملت ندهند ما بموجب قانون مجازات می خواهیم محاسن تمام کشت مسجد و کوچها ^{مملکت}
 امانه بود و جناب شهدی میر کریم نطق می نمودند امانه چون اوقت بفارشات ^{شاه}
 عین الدوله شدند همه کی معلوم و محقق شد که ایشان هم مثال دیگران یعنی امانه ^{سلامت}
 رفتار خواهند کرد چنانچه می دانستند که حکمران می آید داد و دل امانه را از ظالمان ^{جوان}
 گرفت ملاحظه کردند که حکمران جدید که آمده است مثل آقایان اسلامی ^{قادر}
 خواهند کرد و بطریق عدالت مشروطه

مختار

روز سه شنبه بیستم شهر رجب المرجب صبح مجاهدین محله اهراب مسلح و غیر مسلح
که چندی بود در تحت الشعاع مانعیت کر بلائی محمد نایب واقعه بودند بقدر دست
و پنجاه نفر آمدند بحضور جناب سردار و از سان گذشتند هر کسی تفنگ داشت تفنگ
گرفته و هر که مجاهدین استادند و از محله با غمیته مجد و بقدری نفر مجاهد آمده
امروز شهر کجی آرام و از هیچ جانب اقدام بجنگ نشده است

روز چهارشنبه ۲۱ شهر رجب المرجب شاهزاده عین الدوله نوشته بودند جناب
نفر از وکلای بیابند و در امر مستند سوال جواب در پیروز نامتواتر خبر
اردوی ماکو میرسد که امروز و فردا از خوی حرکت خواهند نمود و امروز تفکیک
و مجاهدین خواجه دیزه و مایان می بینند که از جاده و فیان قدری سواره باطل
تمام رو بطرف شهر و حرکت می نمایند ایشان رفته و همراه ایشان گرفتند تا حظه
نمانند چه سواره است سواره با جانب اینها تیراندازی نموده و اینها هم در سوار
و نهرا بودند بجانب ایشان تیراندازی نمودند در اندک زمان سه سوار را از این سوار
نموده باقی رو بفرار نهادند اینها بجان این که از سواران اردوی ماکو خواهند شد
معلوم کردید محسن خان مرندی قوز است قه است از مرند و از کس از فشانک
بیان و در پیش تقریف این محسن خان را نمودیم در پشت اسب و پیاده چنین جلد

تیر از است که تقریر نمایند و بسیار در این امر کوشش دارد و آنرا رحمتی
 امروز شهر ساکت از جانبی اقدام بحکمت نشده و لایق قرار اتمام سابق یک یک از
 سنگرها تفکات خالی میشود و شب نخبه هم آرامی بود مگر اینکه دو ساعت ^{نصرت} صبح
 نیمه سحر ماضی شینک تفکات برخاست و یک ساعت و نیم امتداد یافت در یکم
 هزاران تفکات گشاده شده زهره آد میر چاک می نمود صبح معلوم شد که سوره
 و الواو شیران از هر جانب پوشیده بود و در آنوقت شیرینی خواب شلخون زده
 و مجاهدین مستقیم سکرها که الی طلوع صبح خواب بر اجودشان حرام کرده قراول
 می کشند تیر اندازی نمود و در محبتشان انداخته و نتوانستند کاری بسازند

(روز پنجم بیست و دوم شهر)

امروز بنای سنگر یکم برای توپ کشیدن در هر میر خرو اول و چوبه در شب
 حاجیر با قراول دم بلوغ حمام حاجی کاظم نایب گذارسته میسازند از روی کارهای
 مفهوم میشود که شاهزاده عین الدوله از هر جانب جمع آوری شکر مشغول جنگهای
 بزرگ در میان دارند چنانچه با قوه جبریه از طهران اسم مشروطه را آورده اند از
 آذربایجان هم وارد دارند چنانچه امانه غیورترین دهن بهمت بکمر زده و مردان را
 دارند و چنانچه قوه قلب در جناب سردار و سالار است و مجاهدین با غیرت چنانچه

میدان جنک از جمله گاه دوست یارند از توجه امام عصر عجل الله فرجه و اهتمام
 حج الاسلام بنویسند کاری نکنند در اصرار مغلوب و مغلوب خواهند شد چنانچه
 علماء و مفتیین اسلامیه خودشان را بدنام و ضایع نموده و وعظان همه روز
 در منا بر خیانتشان از اجمالت و شریعت میگویند و همه کس محقق شده که حقیقت چیست
 واضح برای مسافع شخصی خودشان نموده اند میخواهند ملت پیاپی را بکشت
 لقمه نان را با سودگی بخورند

و امروز در مسجد مصطفیان که حج ملت است قرار گذاشته اند و ملت از هر محله یا
 سرخ و منقوش بشیر و خورشید و مرقوم باسم مبارک جناب ابی الفضل علیه السلام
 زند باد مشروطه و مشروطه طلبان بهتر یک نفر منتهی بر آیند و خودشان را با این
 جنک یعنی قتل و شکنج و تفنگ راست نمایند و در حمایت اجرای احکام حضرت
 حج الاسلام و مشروطه و جنک کربلا فانیین نموده و طالب نام نیک ابدی باشند و
 شهر آرام و عهد تفنگ از جای نشیند و بشود بلی معلوم است معاینه بین میباشند
 استعداد کامل درست نمایند و با ملت پیاپی را بهتر میکنند

روز جمعه بیت و یکم شهر رجب المرجب انا له محلات فوج فوج علماء و اولاد
 و ریش سفیدان و پیش و مجاهدین و لقمه کد اران و عقب و پیش که در کوچه و بازار

جای عبور نبود و اصل سخن اینجمن شده علما و سادات و ریش سفیدان بطلال رفته و
مجاہدین وقت گذاران در صحن چنان ملو بودند که امکان حرکت نبود از طلوع قیامت
ظهر بد نیمه نول دست بسته میآمدند و میرفتند و جناب حاجی شیخ علی صغریا و جناب
حاجی مهدی آقا کوزه کشتی و سایر ناظرین چنین نطق مینمودند اعلیت با غیبت
فدای غیرت شما شاهزاده عین الدوله که با فرمان حکومت وارد باغ صاحبان
شده اند اگر بگویند که من در این شهر نیستم یا تر مشروطه طلبم قبول بعمل آید یا
باور نخواهم کرد و گرنه ای که فعل میخواستیم اگر است میکشند بایست مثل جناب
است لطفه وارد این کشته با غیبت چو در دو چهره بان بوده اشرار را گرفته و احق
میان ما و ایشان نموده شود و هر چه قانون نه ای که در خارج شهر نشسته از رسیدن
مستبد شهر پیش خود بخوانند و در کوزه حیدر ما در خصوص ملت نمایند و سخن ایشانرا
شنیده و قبول نمایند از دشمن ملت یک حاکم اردو میل است که ناحق ملا امام ورد
گرفته و خفه کرده و آویزان نموده که مشروطه طلب حقیقی بود و در سیمخان شقی و سجا
نظام شیر مرندیرا که تیریز را خراب و مال و پنجاه کرو و رملت ضرر زده و رت
اند در منزل خود جا داده و گفته است که کار تیریز آنقدر مهم نبوده که دو ماه است
بنمایند و عاخر شده اید چنان معلوم میشود که چند گران آ و مخوار یک جمع شده اند

و در سفر ضیاع نمودن ملت اند اینچنین حاکم چه شور کار ما خواهد آمد ملت با صدی
 گفتند زنده باد مشروطه و زنده باد سردار و سالار و زنده باد ملت و جناب
 حاجی مهد آقا بعد گفتند ای مردم غیور سر من آخور رسیده و ملت مرگ است شما
 وصیت میکنم از حقوق ملت خود دست نکشید و اتفاق اتحاد نماید در خط مشروطه
 بعد از شایع شدن اولاد شما رحمت شوند و بشمار رحمت بخوانند کوشیده و بزرگترین
 نروید که عدوی بین و دنیا شناس است و گریزید بدان پیر غیور مستحکم گشته بود همه
 مردم که در صحن بودند بقرار چهار هزار نفر گریه کردند و همه گریه کردند فرموده شاکر
 میکنند در سر حقوق خود ایستاد که نمایند و بعبادت دست نکشید که در همراه جوانان
 بخون خود غش گشته و در این بنای ملک افتاده و خیرین جواب گفتند خود را
 در بدن داریم سعی و کوشش می نمودیم و این را می کردیم از مارقه استابان
 نشویم دست نخوریم کشید دعا و ثنا گفتند و معاودت نمودند در این مقدس
 ظهر بدینمبول بود و امانت محبت و یحیی که نزدیک می خیز است در و دست
 جمیعت با بیدق و علما و سادات گفتند با میر خیر بختو جناب سردار کارنده
 باشم در همه حوادث حاضر بودم و بچگونگی احوالات ناظر نه اینکه بقول او می
 شده است علما و سادات و تجار در طالار نشسته و سایرین در صحن و جناب

سردار مشغول عمل نفسی کیمان بودند تشریف آوردند بمجلس بعد از ادای تعارف ^{نطق}
 فرمودند بامضنون که اینجا دم ملت راضی نیستم که موافقی از سر نندگان خدکم بشود
 خون زمین ریخته شود و بدولت یاعنی منتم اولاً بجمیع مومنین دیندار لازم و ^{جست}
 و تکلیفش اینست که بقوای حضرات حج الاسلام که در غیبت امام عصر عجل الله فرجه
 ایشان اطاعت نمایند اگر کسی احکام ایشان را رد و اطاعت نماید نمیرد اینست که
 اطاعت امام علیه السلام ^{است} و هر کس که از اطاعت امام علیه السلام سر
 شود کافر مطاع است و اینجا دم ملت از خود و حج الاسلام تجاوز نکرده تا یک قطره خون
 در بدن دارم خواهیم کرد و خداوند عالم متعلق خود را خود سر کرده است مگر امام ^{عصر}
 تو همش از شیعیان خود دور داشته ^{و هر روز} نمی بینید که کجش بوستان میگرد
 دو دفعه بآن بوستان میرکشی میاید همه روز بجا بدین میگویم که هیچ شویی در ^{قلب}
 شما نباشد ایشاء الله امام عصر با شماست لکن حال دو ماهه با مخالفین حضرات حج
 الاسلام و مشروطه و خواهست همه روزه قهر و غلبه بطرف مجاهدین است ^{شب}
 غلیان آوردند صرف شد همه مردم مراجعت بمنزل و خانه خودشان نمودند
 (روز شنبه بیست و دوم شهر رجب المرجب)

شب آرامی بود و روزش چون بازار را بعد از دست برد مخالفین جناب سردار مکرر بلای

حاصل بطریق مشروطه رفتار خواهد کرد و در اینجا میگوید تحالیف ملت که پیش
 برای مشروطه است بشاه عرض نمایم و در اینجا میگوید بطریق مشروطه رفتن را خواهیم کرد
 و پیش از این مهیت اردو و سپاه سفارش کرده بود از مشروطه و مجلس و انجمن در نزد
 چیزی نیست معلوم است با این معایرت کلام در عرض دور و نزدیک مجلس هر چه میگوید
 یونیتک و کذب خواهد شد مهیت آمدند و کیفیت را نقل نمودند معلوم ملت بود که چه
 خواهد گفت شب بکشیته بود از گزشتن یک ساعت نیم از جمیع سنگرها و بندرها صد
 شلیک تفنگ بلند شد و صدای هر لنگ گزافه را که در یک ساعت و نیم طول
 کشید بعد ساکت شد و معلوم شد که سواره و پیاده و پیاده که در سنگرهای بل
 مجاهدین بودند شلیک کرده اند و مجاهدین در مقابل جواب این را داده اند و جواب
 سردار قدغن فرستاده اند که بعد از این باینگونه تیراندازی دشمن استقامت ندارند
 بچهار تفنگ بر دست تیراندازی در مقابل میشوند و هر دو دیوار و سنگ
 روز بکشیته مهیت و پنجم شهر رجب المرجب

در انجمن مقدس و کلا و وقت لاه حاضر بودند و جواب لستیکهای روز گذشته
 اجمال الملک و شریف زاده بودند بحضور شاهزاده عین الدوله و بموجب قانون
 اساسیه گفتگو نمایند و هر دو را روانه نمودند و در یک لایحه تحالیف ملت را بکشیته

شاهزاده
 عین الدوله

نان

تا بشا براده بنین الدوله برسانند که در جای خود عرض خواهد شد
 و بعد از آن گفت گوی تجار بعضی میبایان آمد که مخفی و پنهان شده اند نه مجلس
 و نه مسجد در این اثنا حاجی حلیل مرندی که وکیل مرند بود وارد و حاج میر یعقوب گفت
 این حاج حلیل آدم شریر و خاین است آمدن او را اینجا هیچ اسم خدایت حاجی مهدی آقا
 فرمودند که کتیف ما این است با همه مردم رفتار نمانیم تا بحقوق خود صاحب شویم حاج
 حلیل مجلس وارد شد و نشست در خصوص ملکیت و حقیقت امر حکمران صحبت میبایان
 گفتند اگر حکمران سخن درست میگوید که من شرط طلبم چند روست در ملکیت
 شده چهل در چهار استبداد و بالاست آنها یک سبب این غشاش و باعث فتنه و
 شده اند در حضور وی صاحب عزت شریف گفت که اگر آنها مسدود و مخاربات و لایا
 و عمارت این موقوف اگر در مسیر یک پیرینه طریق مخا بره را بکشایند و مخالف
 و سبب آشوب بر بگیرند تا بدانیم مشروطه طلب است و هر کس که قانون قالا کلام
 مانیا بد مجلس تمام شد حاجی حلیل مرندی حاجی علی قزاجه داعی همراه سیده
 نامزد وینی کلیای قدیم ارستان رسیدند ناگاه صدای تفک شنییم رفتم دیدیم
 حاجی حلیل را بسبب بعضی خیانتها که با آن مرند نموده بود یک نفر تفکیکی آنحال زده
 کلوله از شش بر خورده و از سینه اش بیرون شده و خون فواره وار از سینه اش

و غارت و خسارت جان و مال ایشان را با اطلاع انجن منقذس گرفته و بزنجیر کشید اگر
 امروز الی عصر ایشان را گرفته و مجوس نمود و بها و الا فردا ملت اقدامات خود را
 کرد تا بعد از این در تواریخ عالم مسطور شود و همین مطالب را نوشته لایحه نموده بخود
 شاهزاده عین الدوله روانه نمودند بعد از آن مالی بسیار آنرا کفشد بجهت
 لازمست اسلحه و دروایم و با این مخالفین و دفاع و نزاع نمایم و چند نفر در بهانه
 اسلحه و در داشته و از آنجا بمسیر صومعه امکان رفتند مردم زیاد بود و جناب اقامت
 حسین نطقی نمودند از علم الامان و استبداد سلطنت و پولتکلیفی شاهزاده
 وزیر ایران میگفتند مردم بسیار آمد و حالت دیگر رخ داد و کفشد با خیانت
 میکردیم که شاهزاده میرسد و غارت را از میگرد و ظالمان را تنبیه نمایند
 معلوم میشود که باحقاق حق نیامده و غارت است با مضطل و پایال نماید و ما هم خیر
 در بدن داریم و راخذ حقوق خود مدافعه و منازعه خواهیم کرد و هر قدر استعداد
 میخواهد جمع نماید فردا ایشان را دفع اشرار نمایم هر کس منزل خود رفتند مجاز
 پلنگ هیت شب را بخمال خبک فردا صبح نمودند
 روز سه شنبه ۲۲ شهر رجب المرجب امروز از بهر تائب و با نجر منقذس کرده
 که امروز در میدان خبک بخون خود آغشته خواهند شد پس بر پدر و برادر و برادر

منظور ملت

خواهد ماند در مسجد و انجمن مقدس و کوچه های ارمنستان مخلوشده از مجامیدین و تفنگچها
 اذن یورش و خنک میخواستند جناب سردار همیشه رای شرفش این بود و میفرمود
 من در مقام دفاع ایستاده ام هیچوقت ابتداء بد عواویشدستی در خنک نخواهم کرد
 و چقدر دشمن بروی من توب تفنگ نکشایند و نه انگشت من توب تفنگ نخواهم
 انداخت همواره نمیخواستند بقطره خون ریخته شود بلکه بیک طوری قایمان می
 قنیه شده با حکام حضرات حج الاسلام اطاعت نمایند مکن میشد لهذا جناب حاج شیخ
 اصغر و شریف زاده بمجاویدین مستند امروز اقدام بدعا نمایند آنچه نوشته شد
 ملت را بکومت فرستادیم جواب میاید تا آخره را ایم چه خواهند نوشت مجامید
 میدانستند که جواب حکومت چه خواهد شد گفتند شما را امر کرد آن و خانه خراب و دست
 بسته نمودید جان مال با تلف است روز بروز اینها بدین شریعت و خبرین دولت
 و عمامه داران بد طینت دست از تمکاری خود نکشید با ظلام و شهرار سپید
 ریشه مار را خواهند برید پیش از آنکه آنان مسلط باشند و حقوق ملت را ضایع نمایند
 و ما را از روزگار ایشان در آوریم اینها روز بروز با استعداد خود میافزایند ^{اطاعت}
 بریدند و راه آذوقه را بستند شریف زاده گفت امروز صبر نمایند مجامیدین دیدند
 نخواهد شد در نظر ایشان این بود که امروز در حبله کاه میدان خنک با عروس تمام

و ناک هم آغوش و بخون خود آغشته خواهم شد تا یوس گشته مر حبت گردند و خبرها
 از جنگ امروزی را بیکدیگر داده فوج فوج در کوچه و محله ناکه دشمن میگردند و سیر
 از انجن مقدس خارج شده میرفت بمنزل خود که در سفارت اطرش بود و بعد از گذشتن
 از حمام مستشار الدوله عباسعلی نام نامرو با عو استبدان اسلامیته و تفکیک
 ساخته به پلوش خورده از پا در رفتند اما از آنجا آوردند و اشتند بر دند بمنزل بعد از
 ساعت جان جهان فریاد میسر و مجاهدین با عزت تمام نعلش را و در او شب
 حقیقی خود سپردند و این سید طبیب از هر لسان و منطق و بیان عالم بود و از آن
 شیخ جیحانی که تریز آسوده و عظیم بود و در حقیقت منطق و بیان آن جوان ناکام
 پرست وطن دوست و عباسعلی خلیفه بود از زدن این سید جوان گر خنده در چرخ
 خانه خود مخفی شد و وقت عصر گشت ناکه از هر جانب شلیک تفکیک برخواست از سر خیابان
 آله از محله امیر خیز طولا که کفر سحر راه است از همه سنگر ها و سرحد ها چنان تیر اندازی شد
 که هوای آیه نمود و این غوغا یک ساعت طول کشید بعد ساکت و معلوم شد که شاهزاده
 حکمران امروزموده بسر کردگان طوئیف مثل رحمان و شجاع نظام و سایرین که در آنوقت
 غروب آفتاب از هر جانب حمله و رشوید فوجی از سواره و پیاده اردوی جدید که در
 ناکه کرده اند از خیابان حمله کرده اند جناب سار که در خیابان دامن جلادیت

زده و چون سد بکنند در مقابل آن لشکر بچید استیاد که فرموده مشغول جنگ شدند
 از طرف اردوی دولتی دو تیر توپ بجانب خیابان انداختند توپچیان خیابان جواب
 توپ آنسختان را فوری داده مجاهدین تلک هیت از حمله و باریدن گلوله ایشان
 باکی ننموده حمله ور شده گلوله تفنگ را بر ایشان مثال باران ریختند و محبت نشانیدند
 رو بفرار نهادند بیت چخمر سواره و دو نفر سر بازار پا در پشت او سایرین خود را
 رسانیدند میخواستند خیابان را قتل و غارت کنند تا اینکه دستگیر شدند و از جانب دروازه اسلحه
 و طرف مرکز جناب سردار باجهان محال غلظت هجوم آورنده تیراندازی کردند مجاهدین بهرام
 صولت حمده و کشته باریدن گلوله ایشان را در پشته و کشت و کشت و هفت نفر ایشان
 رسید از هر دو جانب مجاهدین آتش میزدند و بود و حتی زخمی شدند بودند
 با بچه عباس علی مزبور مشهور باهنگر تاتل شریف زاده که کشته بود مجاهدین دور خانه شتر
 گرفته میخواستند بگیرند مخفی با چند نفر همراهش فرار کرده بطولیه جناب سردار داخل
 شده ایشان فرمودند این عمل ملت است بمن داخل دارد ایشان میدانند و تو بعد
 میفرمایند اینها را برید بارک فخر در پنجم استنطاق رسیدگی نمایند شب چهارشنبه در میان
 ملت بسبب قتل شریف زاده فسرده گئی بود اگر چه شب از جانب تهران صدای تفنگ
 بسیار میآمد ولی مجاهدین انداجواب گلوله های ایشان را از زبان تفنگ ایشان

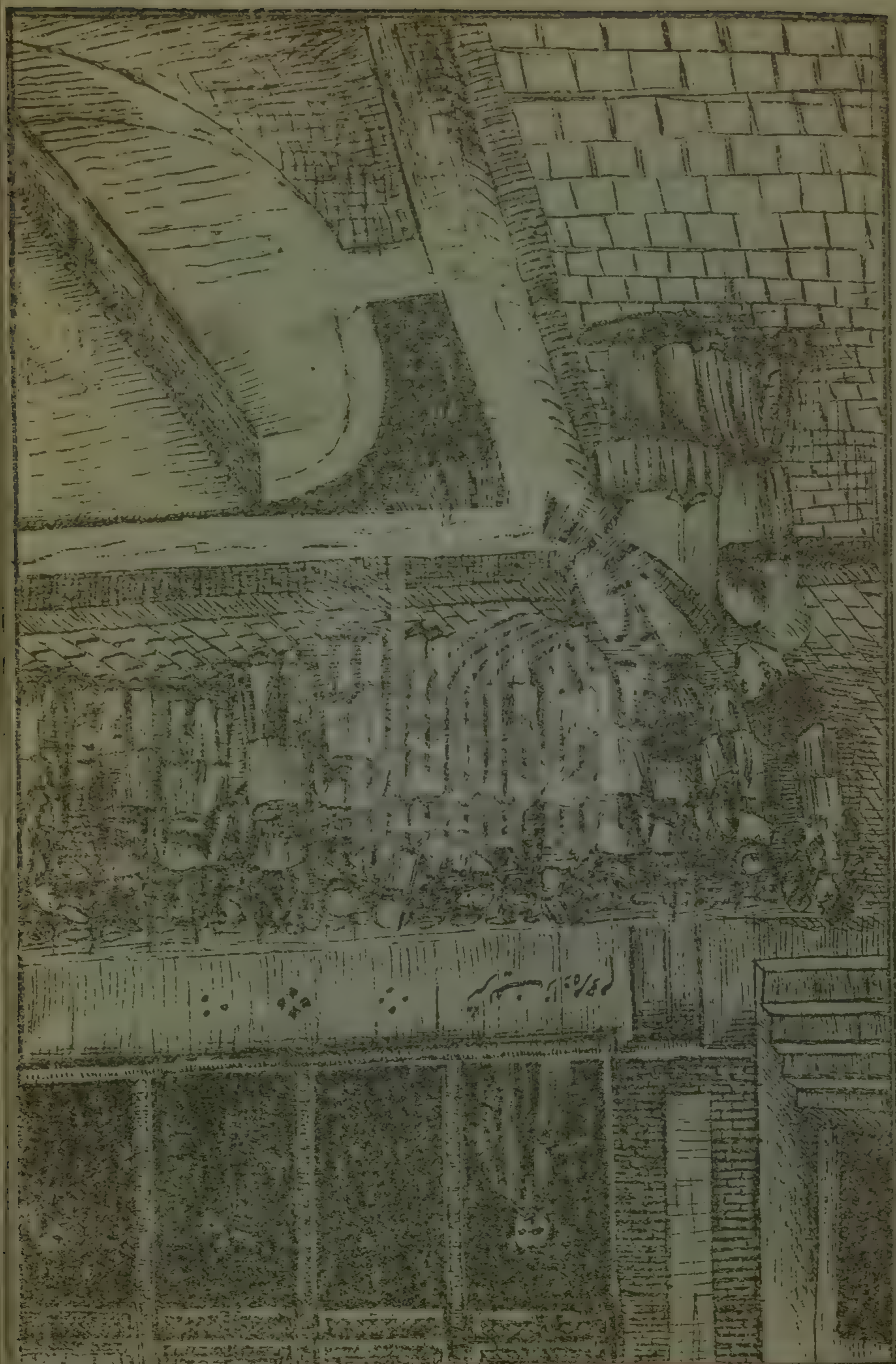
آمدند

در بازار مشبهه شهر حبيب المرحب شهر آرام و انجمن حاجب قدام بدو نش
 و له تب بسبب گشت خوردن سواره و پادشاه و شاهزاده عین الدوله در مانع ضایع
 اقامت روانیده بهجت آباد رفته بود عباس علی و چهار نفر همراهِش از ارکان ^{بخت} ^{بخت}
 استنطاق نمایند معلوم شد که از اسلامیة مفقوده تومان پانها داده اند که هفت
 بخت که یک شریعت داده بود است که عباس علی زده امر شد که برسد در بخا که شریعت
 زاده رازوه عباس علی را همان بایک کلان بخت رسانند برودند مجاهدین بخراش ^{نشد}
 در هماغه آویران کردند و آن مقامان دیدند که از دو طرفه برودند خواستند این
 چراغی را که دست فنی روشن کرد و خاموش نمایند امام عصر علیه السلام نکند
 تنها آستید گناه بدرجه شاد است رسید شب پنجمه ساعت گذشته از جانب ^{سنگ}
 مخالفین سرخاب و شریان کلوز تفک میامد و از صدایش در آن تیره شب عدو ^و
 ظاهر بود سه ساعت امتداد یافت بعدا کم کم ساکت شد از طرفین کاهی ^{تفک}
 شد الحاح

هولناک

امروز یک سید قی زنده باد مشروطه مرقوم از انجمن مقدس بحجاب سردار و یک کتای
 سالار جمعیت زیاد با کمال احوال برودند و در سنگر اول نصب کردند و هر روز ^{غاده}

سنة ۱۲۸۵

توب بزرگ یک دهن بود یک تیر شمر شکیل سنگر جدید مهر خیزوم باغ جاجمیر را برکشیدند
 و یک عراوه توب طوب و یک عراوه قوبوز در پیش آن توپهای بزرگ نهادند و چنان
 سالار نیز دو عراوه توب بزرگ سنگر جدید (کوی مسجد) کشیدند و یک عراوه
 سنگر محسد مرالان بردند

در این ایام از اطراف و جانب از مجاهدین با غیرت بقرار بست هزار نفر زیر حصار رفتند
 بودند و روز بزرگ شربت مجاهدین میافروزد و در دست سیر نارنجک و بمب
 و کوچک ساخته میشد چون عین شربت شکر روز بزم میافروزد و در سواران
 طوایف شاهسون که هر یک در روز شربت سیر نارنجک از سواران قراجه و
 مرندی و از شجاعان ماکو و خوی و اردوی ایران و سواران شستباری و کهر و سوار
 دوران و کیکاوند و سمرقاند و قراجه و باغ و سراسر غیره چنان میبود و میخواستند
 چهل هزار شکر برای ریز روز بر نمودن شهر تبریز و قتل اهل غیور را مآذ و ^{حساب} ^{نایب}
 سردار و مجاهدین را ابد اخذ شده از جمع شدن این شکر قوی بخوار نمیرسانند و هر روز
 کم کم از سنگر با صدی تفنگ میآمد و ششانه روز است جنگ بزرگ شد و روز
 بغیر از این که دیروز یک ساعت دعوی بزرگ بود و طول کشید
 و اینها چند عراوه توب به طایفه های ارک و بالای عمارت را کشیدند و

و میسای جنگ شدند و عمامه داران سوء و حال خائن ملت و دولت ^{شاهانه} عین الدوله بایر
 بنایون بتریز یا نرایا غیبت سلم داده اند و حال آنکه بغیر از مشروطه طلبی و مطالبه حقوق
 خود تقصیری ندارند و جمیع عراق فارس خراسان چشم امید بآذربایجان بسته اند و
 آذربایجان بیهوده از خوف ظلم بربید قتل و رشه اندامان دست مکر تریز و چا
 محله تریز هم طوعا و کرها تابع امر نهی اسلامی شده اند مانند است یازده محله که
 در خصوص حقوق ^{خود} ملت ایران از جان مال گذشته اند که مشروطه دوازده سال
 باشند و ملت ایران از قید سارت برانند و احکام حج الاسلام بخت ^{دشمن} لایم
 مجری سازند تا خداوند عالم بکونه باب ^{نیت خداوند} غیر خواهد گشت و و فاتح باب فتح و نصر
 بجناب سردار و جناب ^{لار و مجاهدین} شیر عدلیت خواهد داد چنانچه مردان در
 دادن مضایقه ندارند در واقع طاعت امام زمان علیه السلام را نموده و می کنند
 چنانچه حکم حج الاسلام بر این است که حمایت مشروطه در ایران حمایت امام ^{زمان}
 علیه السلام است و مخالف مشروطه محارب امام زمان در انحصار است هر چه ^{بدین} برجا
 گشته شود بمنزله شهدی که با خواهد شد نشانده و محارب خورش میزند و امام زمان علیه
 السلام

مجلس وقت عصر اربعه مسجد و مجاهدین بقرار چهار هزار نفر رفتند بسر قرآن سید جوان

مظلوم فاخته خواندند شب جمعه آرامی بود مکر بقرار معمول تیر اندازی می شد

روز جمعه سطح شهر حباب المرقب

جبری جدید و حادثه در پیروز بنود مکر نیکه شب در دم کوچه لک لری تیر اندازی می نمود
از طرفین شب کمره تفنگ بجانب یکدیگر روان بود معلوم شد الواو شتران
و بعضی از سواره های مرند آمده در سنگر شتران با کلوله انداختن شورش انداختند
سنگر مقابل ایشان با دختن تفنگ بسیار از اسیران کشته و از سنگر فرار کردند
اند و دو نفر از ایشان زخمی و زنده ماندند مراجعت نمود و اند

روز شنبه غره شهر شبان معظم

از هیچ جانب دعوائی نبود و از سنگرهای آنها نیز صدای تفنگ می آمد و بوقت
میدان جنگ اینچنین استند و فرود شود در پیچ و خم و حق مظلومان مضایقه نمایند
این بام جنباب ^{وینج} لاریت جزوی سرماندگی بود جنباب سردار از پیروز خیرا چند نفر
چاپک دست سوار کشته بپادشاهان تشریف بردند بخیابان بعد از دیدن درخت
تشریف آوردند با تخمین مقدس از آنجا سوار شده بدو منزل خود تشریف آوردند
و کوچه با جمعیت زیاد از حین ابان الی پیروز خیر صفت کشیده و ایاده بودند که جا
عبور نبود و گوشت بسیار می قربان می کردند و همه مردم دعا و ثنای می نمودند که در واقع

حق زیاد در ملت دارند که عرض و ناموس و جان و مال و مال را چنان حفظ کرده اند و ملت
 یا شاسون مشروطه یا شاسون سردار علی الاقصا آن با صدی بلند میکنند و خبر
 حاجت و نیاز طراف میرسد و مات بلوکات را با شاره در باربان و سرداران محبت
 سواره های بیروت مثال لشکر دشمن متیاختند و خبر رسید پس شجاع نظام مرید
 از مال غارت بریزد بهشت بار فروش تجارتی و رداشته از بیراهه مرید برساند از قریه
 چند اسلایع هم غارت کرده و پیش از صاحبان آن غنا بعقب مال خود میروند ^{باشان}
 که از سوارهای شجاع نظام بود و کثیر از آن چهارکار با کلوله زده و با بخامی قندآن
 عرق ریز میدوید و از قریه های پیش بود و از چو این بعضی از جوانان ایشان ^{بعقب}
 روان گشته و نفر از سوارهای مرندی را میزنند و دو نفر بر خیم کاری میافند ^{عنا}
 که گشته فرشته را و رداشته از میان بدر بردند و مال قریه های محال او تو مرو
 آمدند بجنور جناب سردار تفنگ فشک میخواستند که خودشان از شهر شتر و غارت
 حفظ نمایند از دو منزلی طراف جویب شهر چپان پر آشوب کرده اند گویا
 دشمن دین و دوستند جمیع خیال در باربان خائن این است انیولایت را پایا
 اسبان عشار شاهسون و قرا داغ و مرند و سایرین بنامند گویا با بزره دست
 و نواحی بریزد و رداشته اند که چرا مشروطه طلب شده و با حکام حاکمان مشرعی ^{طاعت}

دارند و دست بدین علم و استبداد نیز نهند در مصیورت علماء و بزرگواران
بدل نام زمان علیه السلام میزنند و شرف ندارند و خوشا آنرا محقق میدانند کل حزب

بسم الله الرحمن الرحيم

روز یکشنبه دوم شهر شعبان ^{المعظم} از هیچ جانب صدای تفکک نشنید
نشد و دعوی عمده نه بود و نه در بازار مردم و لاله زن مجاهدین سنگر بسته بودند
الو او شبی بقرار سابق که صد روز آمد و بودند و استراحت شده بود و کهنه از مجاهدین
میخواستند محمد حسین نام لیل آبادی را سنگر بیرون شده و بطرف ایشان میروند
تا مردان آن جوان صاف دل را با کارد میزنند و میافند و جان شیرین خود را بکافران
آفرین میسپارند و مجاهدین دیدند آن جوان دلیر کشته شد از جان خودشان گدازند و خواه
دلیرانه با آن نامردان بنمایند در اندک زمان بعضی خون شعله چیدند و از سواران و
سترهای بنجاک هلاک میاندازند و وقت غروب آفتاب بعد از کشتن آن جوان
نفس آن جوان را برداشته آوردند شب میاید شب مولود جناب سید الشهدا علیه
الاف لایحه و لاشه است و وقت عصر چهار توپ شنی در ارک انداخته شد جناب
اقا میر تقی مجاهد بامیت فوج مجاهدین با نظام تمام از نو بتر یک عید مولود و مخصوص
سوار آمد بتریک نمودند و در محبت آن کهنه سبکد فتنه شنیک ^{نمودند} هوا

و موزیک در پیش مجاهدین میخواستند و ساعت نیم از شب گذشت تا که محمد
 شنگ تفنگ مخالفین از جمیع سنگرها بلند شد میخواستیم میان
 این را که چند تفنگ در یکدفعه شاد و می شود در بریز بلاخبر چه غوغای قیامت
 شد محقق شود از سر حنیان آله آخر میر خیز قتل مراتب در بند راه و دست
 از هر طرف بسته شده در هر سنگر اقلاده نفر سواره خواهد شد منیکویم صد نفر و
 نفر که در بعضی محاربات شده است در مصورت تعداد اقل لشکر بدو هزار میر
 در مقابل ایشان مجاهدین هم بدقیق قرار است بیکدفعه چهار هزار تفنگ خالی می شود
 در شهر زن و بچه و طاعت چهاره که حالت می افتد در سایر شهرهای ایران همه با هم
 مشغول و میندازند که در بریز در وقت روز و شب چه هنگامه است و اما
 چه قسم زندگانی دارند و چه قیامت است و چگونه علماء و مومنین را ستم
 دل طرفدار این ظلمند در واقع در ساحل بودگان چه خواهند دانست که حالتی که
 هست و کان دریا هلاکت چگونه بوده است چنانچه حافظ اعلم مقامه میفرماید
 شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین نایل
 چه میدانند حال ما سبکباران سالها
 و جناب سردار قرار که نشسته مجاهدین که در سنازل خود با تیراجت مشغولند و نوبت

قراول دستگیر دارند در همین گیردار از همه جا خودشان را می خورند
و بقراولان که دستگیرند ملحق شوند از هر جانب محله جات مجاهدین برخاسته هر کسی بر
سگرمای که آتشند که مساد اصدمه از مخالفین بقراولان برسد از آنکه از وی بپوشد
حسین مشهوری سیف الله کورد را مشهور با بیت و پنجه عجا بدستگردد و در دوازده ساله بمول بود که مجاهدین دستگیر
دستگیرند همچنین که کلور مخالفین مشرک تکرک یارید و دو ساعت و نیم این غوغا
قیامت برپا بود و بعد از آن ساکت شد ساعت پنجم و نیم گذشته از شب یکم
روندگان سلامت مراجعت کردند و بعد از آن مجاهدین صدمه می بردند

(روز دوشنبه سیتم شهر شوال الحکم)

امروز تحقیق نمودیم در جمیع سگرمای مجاهدین سلامت بوده اند و کسی صدمه ندیده
و در حین امان دوازده نفر دم سر بازار خانه و دو نفر و یک نفر در میدان کاه فروشان
دم کوچه لک لرا از سواره ها کشته است اینست یارها از جانب امیر محمد قلی الله فرجه
و هیچ سگی در اینخصوص نیست و مخالفین و عشار به حمیت آذربایجان حکم سرداران
خاین بعد از کشتن خردن جنگ روز یازدهم رجب و عوار است که از این طریق
شیخون حمد میاورند که قتل غارت نمایند صرفه نمیزند مسکوب و محذول و متهم
همه اوقات هیچ نفی از اینگونه بد شرمی و بی حمیتی نمیزند با این روز و روزها

که در شاطر علی تشکیل داده اند سپاه و سوار و ار و پی و حمه و قرا و داغ فوج فوج و
 میشوند و آنها یک در آذربایجان مشروطه طلب و تابع احکام حضرات حج الاسلام اند
 خوف دولت سرکوبیان کنایه می کشیده اند قدرت نفس کشیدن ندارند و لا اریه
 روز بروز مجاهدین مقتت ازیه بجای ای تریز می آیند غریبه است اما مراغه با بزر
 تریز یان روگردان شده اند بقصد حرکت دارند کویا غیرت هم ندی و هم وطنی
 ندارند با همه این اجتماع لشکر جناب این سردار و سالار و مجاهدین شریعت و انانیت
 تریز از شجاعت و دلاوری مثال دریا میج میزنند توکل بخداوند عالم و امام
 علیه السلام بسته اند و صبح و شام بپوش قله کویا رودی دولتی جلدی تهور
 بشهر میرساند زنی بختی این سرگرد و کان و غلایا میخواستند با دست خودشان
 چشم خود را کور نمایند و شهر مثل تریز را خراب کنند که در هیچ عصر کردن مسلم
 خارج خم نموده و مردانه در حفظ حمایت دولت ایران ثابت قدم میباشند عقلا
 دیدند که شاهزاده عین الدوله در قتل و غارت و سرکشی با برکردن و کان بقی
 و شجاع نظام و آقایان سلامیه که سرداران لشکرند و فتواد و قتل و غارت
 و هم رأی شدند جناب اجمال الملک را بحال نایب الحکومه برقرار نمودند و
 در شهر و قشور رسید کی فرمایند نگذارند کسی کسی ظلم نماید

(روز سه شنبه ۴ شهر شعبان المعظم)

و امروز قری سواره شاهسون از جانب مرالان آمده بودند و دستبرد می نمودند
 آنجا خبردار شده مقابلت نموده یکدیگر کمر بستند و نزاری نماینده از سواره ها دو نفر ^{مقتول}
 و دو نفر دستگیر شدند و از جانب معازنه ناخنگ نماینده کینفر از سواره از پاور ^{آمد}
 و از جانب دروازه تبران تیراندازی از طرفین میباشند کینفر بیروح شده و میماند و در ^{مقتول}
 تحت کینفر از سواره ها از لباس ^{مقتول} مستحق ^{مقتول} و امروز نیز مجاهدین صدمه می بردند

(روز چهارشنبه پنجم شهر شعبان المعظم)

شب از هر جانب صدای شلیکات شنیده می شد تا صبح بعد از طلوع آفتاب از هر
 خیابان فوجی سواره و پیاده و کشته و فوجی از جانب مرالان میرزا رضا و دیگر
 هجوم آوردند از هر جانب با راجانسانان رواج یافته بکلور ریزی تفکات پیچید و در ^{مقتول}
 نقد جان را خریدار شدند و در دعبار تصفیات را گرفته و صدای تفکات ^{مقتول}
 بود تا شکت فاحش بشکرا افتاده از دعوای و بهر میت گذشتند و شکت ^{مقتول}
 ایستادن بقتل رسید و دعوای از هر جانب که افتاده بود ساکت شد و دیگر از جانب ^{مقتول}
 خانه و معازنه و جانب میدان توپخانه و عالا قاپو مجاهدین آنطرف حمله کردند و در ^{مقتول}
 و شتران و سرخابه را بارشادستام از پیش ورداشته به پیش رفتند و در ^{مقتول}

و با خبرند

عصر و آیت

حمله آورد

معه

محله شگلان شده و سنگرهای ایشان را خراب نموده معاودت نمودند و آنها
 از جانب درختان و بازار پورش برده بودند و حاصل کوچه مجتهد مرحوم شده از جانب
 سواره نایکه مستنخا خان حاجی میرزا کریم اما مجتهد بودند بضر کلوک تفک از آنجا
 محکم خارج نموده بچینه که طمع مال داشتند دست بغارت گذاشتند و آدم ^{سوار}
 هجوم آورده بغارت مشغول شدند و سواره چون دیدند که همه کس مشغول ^{است} مال
 فرصت غنیمت شمرده و داخل خانه مجتهد مرحوم شده از جانب و خانه های دیگر بنا
 تیراندازی گذاشتند و دوسه نفر از مجاهدین و آدم ^{بک} کار مقتول گشته بعضی ^{کریخته}
 خودش را از آتور طه خامی داده و شبی در محاصره ماند و همگامیکه در محاصره بود
 وقت غروب از جانب دیگر دیوار را شرافت خود را از آنجا میزد معلوم ^{مال}
 دشمن جانبست قدری در این گیر و دار از خانه حاجی میرزا علی برادر امام جمعه ^{بیجا}
 رفت دوباره سواره آتور طه خامی که مستنخا آتور طه خامی بودند عمل جنگ ^{است}
 بسبب غارت با تمام نرسید و سوخته شد و سه نفر هم بقتل رسید و دیگر مجاهدین ^{جانب}
 دروازه اسلامبول بجانب دروازه شیران و سرخاب حمل گشتند سواره ^{مساده}
 سنگرهای عرض راه از هجوم آوردن مجاهدین شیردل فرار کردند و سنگرهای ^{شانرا}
 خراب نموده و دودسته کشته یک از دروازه شیران داخل بازار شد ^{ال} امید

داخل شدند

صاحب الامر و بازار مسگران پوشش بردند و هر چه سنگ و پریش بود خراب نمودند
 بازار از دم مسگران بازار آله خرمیدان کا بهر و شان آتش زدند و بر گشتند بقرار پانصد
 باب دکان در آن بازار سوخته گردید که قرارگاه سواره ها و شتر با نهیا بود و بعضی
 در وازه اسلامبول آنجا مار هزار نمودند و از منازمای صاحب الامر و دوسه نفر ^{مجاهد}
 با کلوله سواره ها هفت و دشت و دیگر از برون در وازه شتران رو بجانب در وازه
 سرخاب حمله بردند تا بحواله در وازه سرخاب و خانه طهر دیوان رفتند از آنجا شتران
 برگشتند و داخل خانه حاج میرزا قزوینی که از روسا اسلامیه بود داخل شده مشغول
 شدند از اینجانب هم سر رشته جنگ از دست رفت و دیگر از اینجانب کوه چک
 که سرحد محمله امیر خیر و شتران است پوشش بردند و سواره ها و شتران که در خانه
 میر صالح کوه کمری سنگر کرده بودند ایشان را متفرق ساختند بعضی از مجاهدین و آدم
 و حسن آنخانه شده بنای غارت گذاشتند و بعضی از آنجا تا گذشت خانه مار سوار
 میگردند و در و بطرف اسلامیه میرفتند بعضی بمنیر ما در آنجا با طمع مال نمودند مجاهدین
 دیدند که حبس گیر یار بعضی بمنیر ما می شود مر حبت کردند و دوسه نفر مجاهد در آنجا دیکه
 شد واضح و مبرهن است که مال غارتگر است آنچه مجاهدین در نظر داشتند بعمل نیامد
 در این روزها نوز جمیع خیالات بآب سردار و جناب لاریان بود که سرخاب و شتران

و ششگلان متصرف در آید مقیمین اسلامیه بدست آیند تا جنگهای دولتی بعد از این
 در خارج شهر و قشود چنانچه از هر جانب لشکر از سواره و پیاده عراق و آذربایجان
 و بطرف تبریز بلا اخیر کرده میاید و در خود شهر جنگ که در زیر پای دشمن و مجاهدین
 خواهد شد و از حرکت بمغنی بعضی لقمه گدازان مجاهدین مطلب بدست میاید و
 حاصل نگردید امروز من جمیع ابجیات از جانب مجاهدین بازده نفر و بطرف
 نفر از سواره یا مقتول گردید و امروز وقت صبح جناب سردار تبریک نام
 جناب اجمال المارکت شریف آوردند و بدین شری خود معاودت نمودند و در عصر
 اعضاء انجمن مقدس و تجار و کسب ملت اکی طهران یک تکرار نمودند که حاصل
 این است که

شاهزاده عین الدوله در امور استیاسی و زبایمان خودش را مسئول نمیداند
 در صمیمش غیر از فتنه و آشوب چیزی دیگر نیست استیاسی عموم ملت همین است
 حاکم عادل با انصاف رفتار کند با قانون مقرر و روانه فرماید

و امروز خبر رسید که پانصد سوار پیشرو لشکر ماکو وارد صوفیان شدند که برای
 اردوی بزرگ سیورت جمع نمایند جناب سردار و جناب سالار و مجاهدین
 در آرزوی این بودند که با دشمن قوی پنجه مقابله نمایند تا شجاعتشان بر عالمیان

خود

ظاهر کرد و چگونه رستم خان را با آن کبر و غرور که داشت ذلیل کرده و شکرش را بکنده
و قتل نموده اند و سایر شجاعان را در عرصه میدان جنگ در آنجا نایب تفتیش
خداوندی که در همه جنگها مدد فرموده اند

روزی شب هشتم شهر شعبان المعظم - شب از جمیع سنگر اصدای تفنگ هوای میآمد
صبح خبر رسید سواره ماکو از صوفیان حرکت کرده در دامنه کوه خواجه میر جان اردو
مجاہدین قریه سہلان و خواجه دیرہ پیش روی ایشان بکوشش و نوازع و مدافعہ
الاعز و انقباض تیر اندازی بود و چون نقر از سوارہ های ماکو بقتل رسیدہ از آنجا حرکت
کرده نزدیکی قریه خواجه میر جان منزل گرفتند مجاہدین و یات اطراف تیر سہلان
بقرار شش و مہم قصد نفر تفنگ در جمع شدند و جناب سردار و سالار امر فرمودند
بعد از این یک نفر مجاہد دست بہارت کند بگلولہ برسند در پنجہ صحن قدغن کنند
و وقت صبح یکید و نارنجک در میر خیز برای امتحان انداختہ شد وقت عصر چہا تیر
در جانب سیابان انداختند معلوم نکردیم برای چہ خالی کردند بعد از تحقیق عرض نمود
(روز جمعه ہفتم شهر شعبان المعظم)

شب یک ساعت گذشتہ صدای شلیک تفنگ مخالفین از جانب دروازہ اسلامبول
در آمد چہا پنجہ از مہاتش دل آدمی چاک میشد ہمان ساعت از مجاہدین بکو تیر

چنانکه رئیس ایشان مشدی سیف آینه و کمر بلایه عبدالحی کور در لو بود و یک
 مستحقین سگرمای دروازه جلد و چالاک روان شدند و ساعت تمام در راه
 غوغای محشر برپا بود و از گشادن تفنگهای متصل و آمدن گلوله های سینه کاف
 دوست که در مقابل یکدیگر آرامی از همه بریده گشته در این پشته و تیر توب از سنگ
 امیر خیز بجای ایستادند و نعره توب و دوزخ لهب غلغله بجهت اقلان در انداخت
 بعد از آن قدری ساکت شد و صدای دریا بدین ای ب غیرتان ماکه مشروطه خواه
 برای آسودگی شماست که جیره و مواجب شما تمام و کمال بدهند و ظلم برای عمت
 و ایلات نشو و گزشتند از اینها شما برادر و یخی و دشمنی ما هستید اگر چه شمار الطبع
 و غارت با بیجا جمع کرده اند و برای شما نگویند نخواهد شد که دست مال کسی دراز
 سواران در جواب میکنند ای بابا با اسم مشروطه میخوانید و مذهب خودتان را
 نمائید چه قدر قوه داریم شما را پامال خواهیم کرد و در جواب مجاهدین میکنند ای پسر
 اولاد بایه و بان کسان لعنت شود که این تهمت را بملت نجیب ایران بسته اند
 لعنت باشد بر بایه شما را این تهمت گردیده اند و ناحق میخوانند خون مسلمانان بخت
 ما نمیخواهیم یک قطره خون کسیر ابریزیم ما مجاهدین در مقام دفاع ایستاده ایم هر
 شکسته میشود و دل میوزد و دل در شما هیچ رحمی نیست مجدداً ایشان میکنند شما

سواران می گفتند

بایستند مجاهدین در این صورت تفنگ خالی میکردند و سواران هم چنین مجاهدین بودند
چنان اقایان علماء رسو و باینها فغانیده اند که نصیحت پذیر نیست کشتند اچ
غیرتان پس چه شد و عواذی که در روزها میکردید چه شپره و اربها بازی که
میدان شده اید و چنانچه روزها و روزگار شما آورده ایم ایشا رتبه شب تا نزد
دار ایشا تیره و تار خواهم کرد این گفت کدای ایشان عالم غریبی داشت

در همین وقت از سر مارالان و حیدر ایلان و جانب باغچه و لیل آبا و سواران حاضر
ار دو یورش آورده بودند که دستبرد می نمایند شیران مجاهدین آن سرحدات که
مستحظ و پاسبان بودند و ایشا مذاکره می کردند و در آن وقت می حکم می نمود
پیر ایشان ایشا را میدوشتند و ساعت تمام ایشان هم مشغول جنگ بودند تا
خورد و کشته های خودشان را آورد و اشته که کشته شان بجانب اردو
گشتند این شیخون آورده بودند بخمال آنکه کوی جلادت از میدان بر بایند تا
بودند که شیران میشه چنان از غفلت ندارند

همین روز مجاهدین در بازار سنگردم بازار دلاله زرا خالی کرده بر آمانا خوردن
بودند جمعی از سواره ها آمده سنگرد می کردند و جمعی داخل برای در شب می شدند
و همیای دعوا میباشند مجاهدین از پیغمبر خبردار شده بافتن کهای ماده متعادل
رفته

رفته بستار و ریزی کلاه مشغول میشوند تا که ملایم حسینخان و مشهدی محمد علی لیل
 آبادی با جمعی از مجاهدین بمشال شیرگرنه میرسند از جانب دیگر مشغول تیراندازی
 در اندک زمان سه نفر از سواران مقتول شده و اسلحه مسلحین در محققین کشته
 مشغول و عوایشوند بعضی از مجاهدین مسجد را محاصره و بعضی برای در عباسی را که سنگرم
 است گرفته تیراندازی شدید در میان گرم شده تا احوال غروب آفتاب در اندک
 سنگرم محکم و عوایشوند قرار بر آن است که سواران و دیدند که چاره بجز گرفتن از جانب دیگر
 نیست خودشان را در محاصره غریب و بیرون انداخته سنگرم نزنند و دیگر قدری مجاهدین
 در سرپل آبی پناهی مستحکم بودند می بینید که از دهنه گدازه سرخاب ده و پازده نفر
 سواره بجانب قرینه آنا خاتون با سرعت تمام در حرکتند از آنجا برخاسته بمقابل
 ایشان خودشان را رسانیدند از طرفین از باریدن کلوله تفکات مضائقه نموده
 نشانه هدف بلامینمودند ایشان سواره و اینها پیاده در یک لحظه سه نفر از ایشان
 از اسب پستی پیاده شده و باقی فرار می نمایند و از عجایب امور آنکه در قریه پرو
 چهار نفر سواره مرندی وارد میشود مجاهدین پرو و دو نفر ایشان را گرفته و دو نفر
 بقتل میرسانند و در خورجین ایشان مال غارت شده را که اسباب طلا و غیره بوده
 میآورند و یک مرسله شجاع نظام را پیدا کرده میخوانند نوشته است که من

نقشه بازار دوم و اوله زن بازارانی پرل سید ان چای

سکر بازار

ز خدا شد هام ده و بیست نفر سواره رشید بیاید و مرید معلوم شده آنکه روز است
 به پیش نوشته مجروح نکته است چون بد خوانم یاد جان آن شیر مناره صاحب
 الامره است در بالای مناره سگرت از آنجا تیر اندازی دارد در طراف بسیار آدم
 در دست آنشقی کشته شده حتی چند نفر کوک ده و دو دوازده که در کوچه انجمنش
 رسیده و زداست انشاء الله در وقت رسیدن اجل بخیرای خود خواهد رسید
 در پیش عرض کرده و وقت رسیدن از جانب میان صدی چهار تیر
 آمد معلوم شد که جناب از جانب الیقین مذات شده است که میخواهند از جانب
 صاحب دیوان حمله ور شوند که غفلت امده و بخیر این برسانند چند نفر ایشان که بیشتر
 بودند از صد که کوله توپ با خاک یکسان شده با آن که بر زمین میایند و چنان معلوم
 در دعوی شب جمعه و روز جمعه چهار بیست و پنج نفر سواره مستعمل رسیده
 و امروز در راسته بازار پیش سری حاجی سید حسین مرحوم معاندین با مجاهدین
 تیر اندازی نمودند از مجاهدین یک نفر لیل آبادی مظلوم و مقتول گشته است
 و امروز دوتا از دست گدشته جناب اقبال الملک نایب الحکومه باز وید جناب
 سردار با میر خیز شریف بردند تا ظهر آنجا بودند بعد از ظهر معاودت و منزل خود
 فرمودند خداوند عالم که تدبیر و مقدر است در امور است بندگان خود جناب

و جناب سارایانانی غیر متبذیر بنزد دو بازو قرار داده یکی در جانب یمن شهر
 امیر خیزو یکی در بسیار شهر در حین بابان و اندو بازوی با قوت نگهبان ملت معلوم
 و آن استراحت ندارند در راه مشروطیت سینه خودشان را سپر کرده و با فحش و لعین
 روز در تیرند که برای احکام حضرات حج الاسلام و جان و مال مشروطه طلبان را بنمایند
 چنانچه تا الی امروز فتح و نصرت بایشان است و در هر جمعه خواهد شد انشاء الله و ملت
 هم در قدردان و شکر و تهنیت بازوی پر قوت خودشان از مال و جان مضایقه
 ندارند

(روز شنبه بیستم شهریور سال ۱۳۰۲)

شب بقرار سابق صبحی شکر کردیم و شکر می کردیم و صبح و چنانچه عرض
 شد پیشرو شکری که در نزدیکی قریه خواجه میران اردو زد و اندک بهمان قرار ایجا هستند
 و سیورسات ایشان از خواجه میران گرفته میشود و تفنگ داران اطراف سبلان
 راه ایشان را گرفته و نشسته اند پیش تازان شکر منظور و دار و دوی میباشند
 بایشان ملحق گشته باز و حامی تمام از انجا بجانب تریز حرکت نمایند هر روز
 چهار نفر از عیان مملکت بهرامند از جانب هزاره عین الدوله مکتوبی عمل را اصلاح
 نمایند معلوم است سرخواهد گرفت از این طرف ملت مشروطه میخواهند اجرای قانون
 عین الدوله بحد مشروطه حرکت نمایند بهیاست بسیار مشکل است بعد از این با قوت

و خسارت مال اسم صلح بدون بدون مشروطه و در صورت مابست شورش یا خود
 حکمران و در میان اسلامیة چنان بغیر خودشان گذاشته اند که این مستی رعیت از هجوم
 آن لشکر بکیران خوف نمایند و از مشروطه میگذرند و نمیدانند که آیند و شیر که درین
 گشته اند از دریا و ریاط ماطم عدوی قوی بچه خوف هر اسب ندارند و چنان خبر
 شاهزاده عین الدوله از طریق محرم و ملاحظه کاری از باغ صاحب دیوان بجا نوقوع
 نموده شب شنبه از جانب سرحدات کمرهای معاندین صدای شلیک تفنگ
 بلند بود و صبح لشکر معاندین با شتی آرام نداشتند چنان بکلان از ختن فرود آمدند
 و چون ملت رنجین جابه مثال که یک بشمار آید

امروز معلوم شد قدری سوار و هندی و قراجه و افغانی میآیند که در منهای تفنگچیان شین
 آمده اند از پشت سرای خان دیوار شکافته و داخل شده و از اینجا دیوار
 تیمچه خراز بهار شکافته و داخل تیمچه شده اند از آن از خوف جان خودشان در جای
 پنهان کرده و حمره مار کشاوه بغیر از چهار حجره که از اهل تبران و اسلامیة است نیست
 جمیع مال التجاره و پول و سند هر چه بوده اطمینان صبح تمام و کمال برده اند چنان
 موجب ایشان که از جانب درباریان حواله با اسلامیة است در اینجا نخواهد حاضر نموده
 حواله باین تیمچه کرده اند

۱۱۱ امروز بازار و پشت صرافی خان در تصرف سواران است اگر در دست کر بلا یحیی
و مشهدی محمد علی مجاهد بودی جبارت باین دزدی نمیشد

۱۱۲ امروز از طهرانی عزوب کشاب از سخرای معاندین کلوه تفنگ میارید و چهار
توپ از دامنه کوه سرخاب معاندین بجانب میر خیر انداختند بعد از آن خاب سرد
امر فرمودند توپهای آتش فشان آتش گذارند و جواب ایشان را باد من و وزخ
توپهای صخره شکافند و چهار توپ از یک پاره آتش و دو دغا در گرفتند
بدنه قبه افلاک و در پشت دولی قلیات از اینجا نشد مگر یک کلوه توپ معاندین
راست آمد و با غلاق یک کلوه سرشته شد و در شام در توپ طاق کلوه
توب شرافین آتش گرفته و پاشید و شد اگر چه و بام و چرخه را خراب کرد و دولی کج
نرسید محب کلوه جای خود شمشاد

۱۱۳ امروز جهان نوز از طرفین میصد و بیست و شش توپ انداخته شد اگر چه تعداد توپها
عرض نشده ولی در آخر خواهیم نوشت تعداد همه توپها را معلوم است این طوایر
است و وقتی تمام خواهد شد اگر چه بنظر بسیار طولانی میاید
(شب کیشنه نهم شهر شبان معتمد)

۱۱۴ یک ساعت از شب گذشته ناکاه از طرف معاندین از محرابان آله میر خیر از محراب

سخرهای بندرهای محله جاست از خط سرحد و فرقه بیکدفعه چنان شنیک تفنگ نمودند
 بیکدفعه هزاران تفنگ خالی شد از اینجانب مجاهدین شیه کمر بهما قرار جواب دادند
 بریز بلایان سورشش قیامت در آن شب هر یک دید چنان نمودار شد شاهزاده
 عین الدوله وزیر ایران بر او ویران نمودن بریز از سی و چهار طایفه شاهسون بر وی
 مردان کاری و خونخوار انتخاب نموده و آورده است که هر یکی در میدان جنگ بر برتر
 و ستانت قرار گرفته اند و اینها از هر جانب حمله ور گشته و بیکدفعه شنیک
 مجاهدین شیرصورت را با تشریفات رم داده کاری را پیش بر برد بلکه از جانی شکست
 شهرافارت و مالی رعیت را سوزانده اند که عقاب را از هجوم شیه چاند
 و شیر را از شکله گا و چه خدش خواهد شد

جانی که عقاب پر بریند از پشت لافری چه خیزد
 اسحاق صلی مجاهدین سخرها و زشبات و استادی در مقابل دشمن همچون کوه بلند
 در برابر بادای تند استادی نموده و انور بادان آتشبار تفنگ جواب شایسته
 چنانچه صد این خونگای قیامت اثر گوشت و مجاهدین با فرنگ شد و از هر جانب
 رو بسنگها با ستانت مستحقین در حرکت شدند کوههای پختیر را باران بهاری
 بر سیدن مشغول تیراندازی شدند کوه دار خبک کرم و توپهای اثر در شکل و درخ
 لب

در غزین و نارنجک و بومب در رند و برق و این تیره شب نمونه محشر ساخته و کلاه
 تفنگ شهر را فرو گرفته بود بعد از دو ساعت سکوت لشکر معاندین در فستاده از
 میدان جنگ عقب نشستند و جمع کثیری از ایشان بجایک پلکان افتادند اگر چه
 در مدت دو ماه و نیم جنگهای هولناک بسیاری بوده ولی همچون وحشت این خبر و خیانت
 نه گویا جمیع زور بازوی خودشان را جمع نموده شب خود را زانای نمودند و صبح برودند
 چهار ساعت از شب گذشته از سنگر بعضی مجاهدین آمده خبر فتح در آوردند صبح از
 نتیجه این دعوی پر خطر خبری رسید است این است از جانب ششکلان مجاهدین
 مستحفظ سنگر بودند بشام خوردن مشغول فوجی از سواره غفلت آمده سنگر ایشان را
 متصرف میاژند جانب آقا میرزا شمس الدین با بانه با قدری مجاهدین چون پلنگ خشمناک
 حمله ور گشته مبارزین تفنگها را تاختان نموده و با یک شلیک سواره مارا از اینجا دور
 سنگر از دست رفته خودشان صاحب شدند مجاهدین شیرین بنای تیر باران و در آن
 در آن محل هولناک ایستادگی نموده سواره ها شکست یافته داخل باغچه شدند مجاهدین
 ایشان رسیده بازار جانتار و اج یافت در اندک زمان بقدر ۳۵ نفر سواره از ایشان
 هستی عاری گشته و باقی رو بهزیمت گذاشتند و دیگر از سر خیابان سواره ها شاهین
 و غیره که تازه وارد شده بودند بسان سیل کو هساری هجوم آوردند جناب لاریجانی

ست همچون کوه پا بر جا ایستاده از آمدن آذریای لشکر صف شکن
 خاطر شریفش نرسیده بمجا بدین امر بشلیک تفنگ نمودند آنجانبان وسیع را
 آتش ساختند از دو جانب ابر بلا کلوله باریدن گرفت توپچیان چالاک آتش توپها
 صخره شکافتند از صدای توپ و تفنگ افلاک از کرب و محنت شکست
 تمام سواران رشید همون و مجاهدین بهرام کین کرم و غواشند همراه همکیشان
 سواره و افشاده کشتگان خود را آنچه دست رس بود و در داشته خودشانرا از این
 دار کنار کشیدند کشتگان ایشان از صد کشته بودند سی و پنج لوله تفنگ در دست
 در رسید نتیجه شیون آوردن ایشان چنین شد چونکه روز دوازدهم صفر فرموده بودند
 میخواستند شب بلکه سگشی داده شوند مگر نباشد.

با بکله هر چه جستجو نمودم از مجاهدین کسی مصدوم نشده بود و آنچنین کشته های سواره
 مشب بیکصد و شصت و چهار بقلم دادند و مشب هجده نارنجک و بومب انداخته شده
 بود اگر این دلیران بمثال سواران قزاق داغ و مرند دعوی مجاهدین را دیده بودند
 رو برو اقدام بجنگ نمینمودند شاید بعد از این نیکو نه اقدامات از اینها دیگر باشد
 وقت عصر دالاندار تیمچه مرحوم حاج شیخ میگوید روز شنبه یک سواره زخمی خود را
 انداخت به پشت در تیمچه با صدی عزیز گفت ای برادران من زخم دارم در راویا

و حسن شوم طاقت ندارم بروم بکشتیم ما ذون نیستیم در را و کینم گفت در را و کینم
 بخدا قسم من هم بایه می شوم ما کینتم صد هزار لعنت خدا بایه شود گفت و آیه را از او
 که امانی بریز باید شد. اندمال و جان و ناموس ایشان بشما حلال است اما ای سگهای شراب
 ملاحظه نمایند چگونه سواران شجاع مارا گردید. و مقتبل و غارت مسلمانان آورده اند
 عالم جز ایشان را بدید مشب و وساعت از شب گذشته اما ای غیور منظلوم تیریزان
 گفتند چنانچه صدی اذان می شنیدند و میروند برای آهنگ سواران تکبیر می شنیدند
 بدانند که ما موجود و کشیده اثنا عشری نه؛ چنانچه چنانچه بایه که مارا می نمود و اند
 اذان ملت نیک زده را اما ای سگهای شراب کشته اند بایه بیای چنان است
 یحیاعت از شب گذشته اذان می شنیدند اگر بایه که بایه مطلب بایست نوشته شود
 و در رشته سخن به نیاید کشید که در تیریزان بایه

تکراتیکه از حج الاسلام بخت الا شرف داشت بر کاتم آمد و بودا حشمت
 انصافون بود که بایشان شاهسون و قزاق و مرغ و ما کو و غیره هر کسی بشروط
 تیریزان از و بمشایه لشکر این سعد خواهد شد و هر که حمایت بشروط نماید بمنزله حمایت
 زمان علیه السلام همین تکرار فشریف را لایحه نمودند و بار دوی دولتی نوشتند
 که بلکه مستنبت شوند و لایحه سودی نخواهد بخشید

روز یکشنبه نهم شهر شعبان المعظم

امروز در مسجد مصطفی بنی طهرین خبر دادند ملک پشاوره فک زده که در خیابان مسجد کهن
خوایم رفت سفارشی از نواب و الا شاهزاده عین الدوله خواهد شد اما لاله مرگردان
بتریز از عسکرها و سادات و تجار و کسبه فوج فوج بخیا بان رفته مسجد و کوچه
از ملت پشاوره ملو شد ملک لایحه بشاهزاده عین الدوله نوشتند با مضمون که سواره
دولتی و الی و شتر بان بحال در قتل و غارت میضایقه نموده اند آنچه کرده اند با هم
نشده امشب آمده چند دیوار که آجرها شکسته و دامنهای چوبی خراب شده است
مال تجارتی و تجار را برده اند و خیال میفرمایند بر تخته دول خارج و ایشان را میطلبند
خوایم نمود و تجار از پا افتاده و نواب این که خواهد داد اگر جناب شما مشروط
خواهید سواره با و در در متفرق نمایند و در منزل شهر شبیه میرا لاله فرمانبردار شما
و بیکر چه حکم دارید کشف فرمائید تا ملت تکلیف خود را بدانند
این لایحه را از جناب اقبال شکر باغ صاحب دیوان روانه نمودند که جویش فردا
دوشنبه خواهد آورد و دوباره ملک خبر دادند که فردا حاضر شوید و جواب بفرمایند
اما لاله متفرق گشته و منظر جواب بودند که فردا نشاء الله جواب شایع خواهد شد
شب دوشنبه بقرارشهای گذشته از سگهای طرفین تیراندازی زیاد بود

از اینجا

دشمن

و میدان صبح شهب کلوه تفکک بر سر امانی چاره ریخته می شد

روز دوشنبه دهم شهر شعبان المعظم

چنانچه بانای خبر داده بودند مردم از هر طرف رو بخیابان نمود و مسجد کریمخان کوچه
ملو شد جناب آقای میر حسین و غلط بفرقه از محسنات مشروطه و غیوبات سید
بیانات فصیح می گفتند و انانی را امر بصر می نمودند تا به نفر بیست از جانب حکومت وارد
که یکی بنقصان الدوله همه کاره سپید رنصر سلطنت و معاونان لایا که کاره نو ابوالا
جناب سید ملکوت و امثال آنکه جناب آقای میر حسین نطق خود را تمام کرده و کلا و امثال
که حاضر بودند اول گفتگوی سری گفته و مردم حاجی سید حسین بیان آمد گفتند
فجد و اسواره ابوالوا و شتران آمده اند و یوار کج آجر سرای حاجی سید حسین اسکا
داخل کار و اسرا شده و مال التجاره و پول نقد صرف و تجارت را برده اند در جواب
گفتند از شتران بیاع صاحب دیوان تلفون کشیده شده شیخ عزیز و غلط ارد
الاصل از جانب مقیمین اسلامیه بنو است و الا شانه را ده عین الدوله عرض نمودند و
و امصیب شاه این بابها بیازار دیوار می کشد و سنگرمی میزند و شب نیمه هزاره
سرای گفته حاجی سید حسین را چاییده مال پول برده اند می خواهند کسر بازار را
و با اسم ما میزند جناب حاجی مهدی قافرمودند از آنجا که به تیمچه و سرای حاجی سید

که از این ماجرا در ملت پدید آمدن مطلب را گشاده و گشنگوی آنگونه ظاهر شود
از مسجد بر خاستند بخانه جناب آقا میراثم خباز رفتند در آنجا بعد از مکالمه و نشسته
جناب مشهدی حاج محمد بشهر و بقیعقازیه بر پا ایستاد و بلفظی نمودند که خلاصه منضم
آن نیکه

ایلی حضرت سیمون شاهنشاه مغفور ملت مشروطه و قانون اساسی داده محمد علی شاه
امضا و صحه گذاشته و ما هم حکم انشور و بده و قانون را گرفته ایم چقدر رفق در بدین
در حفظ این باب است بزرگ خواجه ایم کوشیدیم و عیث از دست خود نخواهیم داد
شاهزاده حسین الدوله که بکران آذربایجان منصوب گشته و آمده اند در وقت
از اعلی درجه اتا بیک منزل نموده باین امر که یک متوجه شده اند اگر ایشان در وقت
کهن سالی بفرایض ملت بطریق عدل و انصاف ملاحظه فرمایند و طریق حق مشروطه را
بگیرند تشریف فرما شوند و در انجمن ایالتی و محابس عدلیه بفرایض ملت رسیدگی
فرمایند هر کسی در این ملوای بزرگ مقصر دولت ملت شود امر فرمایند با مجامع
اورا حاضر نمایم تا مجازات شود اگر چه پدر و برادر باشند نه اینکه در خارج شهر
مشغول جمع آوری شکر شوند از طوایف شاهسون و قراجه داغ و سواره و
مرندی و قوشون ماکو و سواره کرا و شکاک و جلای و باین سواره و پیاده اورا با

قانع نشد از طهران و قزوین و رنجسان سواره بجایاری و کیکاوندی و پشت کوهی و
 قاشقآله و غیره اردوی بزرگی در شاطراط تشکیل بدهند برای قتل نفوس شرور
 طلبان بریزه و غارت نمودن مال ملت بلکه امر بدست داری ناموس را این
 با حیرت و الهی چقدر رفق و زبدن داریم مدافعه و موت آله خویم نمودار این شکر که
 همه اش بالغ بسی هزار خواهد شد و غده در خاطر ما هرگز نموده و نخواهد گشت چنانچه
 رحیمخان قاطع بطریق خائن را در دست چندی از سواران سواران عجزا را مارا نمودیم
 از فتنل خداوندی و توبه ایام سرچل آله فتنه چه اگر عهد هزار لشکر میمانند
 خوف نداریم تا یک قطره خون از ما نرود نه خواهیم نمود و در حقوق تیره خود توان
 کوشید و میخواستیم دولت علیه ایران بمشلس پایردول اروپا یک دولت
 بشود در ظاهر خبا بان مهیت این نطق برنا به حقیقی را پسندیدند و قبول نمود
 که سخرا خوب گفتی و درستی آن نمودی بعد قرار گذاشتند چند نفر از کلین ملت
 توسط سفیران دول خارجه با شاهزاده عین الدوله نشست گفتگو نمایند مجلس تمام
 هیئت بیایغ صاحب دیوان و مردم مبنائل خود مر حبت نمودند
 و امروز در بازار اردوم دلاله زن بازار فتنه مجاهدین و پشت پل رودخانه
 بازار گفتند و زن سواره ناوالوا و ستر با یک تیر اندازی شدید نمودند در آن

هفت نفر از هواداران استبداد و قتل میرسد که از آنجمله یکی میر کاظم قره آغاجی که
از بستگان حاج میرزا کریم اما مجبور بوده است

چون تابانجا اسم بعضی از مجاهدین با غیرت عرض قلمی گشته و بعضی از مجاهدین در
دل و شیر صولت که از رؤسای و سرکردگان مجاهدین پلنگ طبیعت اند و ظاهر
که در اجرای احکامات محضات حج و الاسلام کمر بسته است و در خصوص مشروطیت
سینه خود را سپر کرده و تا قوت نفیست معاندین نموده همواره پیش خنک
طالب نام و غیره شده ملت دوستی و وطن پرستی خود را اظهار کرده اند و
و پیادگی از تابانجا و سراق و دشمنان و مال و عرض ناموس ملت شده اند
بحکم طهران گفته اند که منتهای داند که نموده اند ملت و اما از ملک زده
روز و شب بر اعتراض خود و گریه و بیرونی دشمنان با مجاهدین با غیرت نموده
خودشان را بر آتش زده اند لازم بل واجب میبود که اسم شریف ایشان
در اینجا ثبت و عرض نمایم چون عرض صلی در نوشتن و قایم این آیات و بلوی
تریز بلا اینز و حکمهای علی الاطلاق سردار ملت جناب ستارخان و سالار جنگ
باقرخان بود و در سیاق تقریرات جنکها بجهت تطویل کلام بتقریر نیامده
در اینجا هم عرض اظهار نمایم تابانجا به بحیب ایران کشوف شود چه گونه شناسیم

با غیرت جان شیرین خود را در راه مشروطه و حقوق ملت خود گذشتند
 اینها نیند سرکردگان و رؤیان مجاهدین با غیرت اینها نیند جان ثار این حقیقی اینها
 که هرگز پشت بر دشمن نکردند اینها نیند که همواره خودشان را بدرگاه آتش زدند
 اینها نیند در نهایت روز و شب استراحت ننمودند اینها نیند سر و مال خود
 در راه ملت گذاشتند در خیابان

جناب سلاله الاطیاب آقا میرزا شمس و فرزند ارشد آقا میرزا محمد علیجاده نایب
 مشهور به بالا عالیجاه نایب حسین سلاله الاطیاب کریمایه سید حسین
 عالیجاه آقا حسن که مشهور عالیجاه و نایب حسین مارالان عالیجاه نایب
 حسین خان مارالان عالیجاه کریمایه نایب فرزند
 اشرف حاج حاجی حسین غلامی عالیجاه نایب حسین آقا اکبر
 عالیجاه محمد آقا نجار عالیجاهان محمد علی سلطان و میرزا خان میرزا
 سلاله الاطیاب آقا میرزا حسن که آقا میرزا سید آقا
 که هر سه برادرند عالیجاه آقا کریم و آقا حاجی آقا و آقا
 عالیجاه آقا علی قره باغ عالیجاه آقا محمد علی حسین باغبان
 عالیجاه آقا حسین آقا آدم آقا جووان باغ عالیجاه آقا محمد علی حسین باغبان
 مجاهدین خیابان و باغیثه و مارالان از جانب جناب لاریس و نهیاست و

خیابان و مارالان و قوری چای در دستان است
عالیجاه نایب خلیل خان قدری با مجاہدین مستحضر ارک دولتی
سلامت الاطیاب قاضی حسین در کوچه سیدای چرنداب

عالیجاه مشہد محمد صادق در چرنداب
عالیجاه نایب حسن چرنداب در قوم باغ
عالیجاه حاج محمد میراب در سیل آباد
عالیجاه آقا حسن آقا قنقاری در حاجی

و جناب مستطاب سلامت الاطیاب قاضی مشہدی میر تقی در نوہر

عالیجاہان مشہد ششم و یوزباشی محمد حسین در ہراب
عالیجاہان کرمان
محمد و کریم شفیق در کوچه چای
عالیجاہ غلام حسینیان در مقصود و قانلو

عالیجاہان مشہد حاجی و مشہد حسینی قنقاری در دروازہ خیابان

عالیجاہ نایب سلامت الاطیاب حاج میر علی کمر در قرہ ابا
سلامت الاطیاب حاج میر علی کمر در قرہ ابا

عالیجاہ نایب یوسف و حکم آباد و در کامشوان و در نوکہ دیزہ و امیر

زین الدین
عالیجاہ مشہد لطیفی در چہت دوران

سلامت الاطیاب مشہدی میر صادق
سلامت الاطیاب مشہدی میر علی کمر

و عالیجاہان کر بلا ی غلام علی و مشہدی سیف نہد و مشہدی یعقوب و مشہد

حسین کور در لوہا
و عالیجاہ اسد قاضی کلک و شمشیر خور

و جناب آقا شیخ حسن و نائب محمد علی و کر بلائی علی صفر درویش و یحیی مستحقین شکر نامی درویش
اسلامبول و مسجد آقا باقر و در بند شیرانچی

سلانه الاطیاب آقا کر بلائی میراث دی و باغ حاجی آقا لار

عالیجاه آقا کریم میر خیزی مستحق شکر نامی مسجد حاجی باشم و سرپل منجم
عالیجهان آقا محمد علی و شرف و شرف و خدا واد خان مستحقان سرپل آجی چای
عالیجاه کر بلائی زین العابدین چراغی مستحقان دم که چای و چار راه بالا
عالیجاه نائب اکبر خان در خطیب

عالیجاه کر بلائی محمد آقا مستحق شکر نامی و چار راه پائین
عالیجهان مشهد حسین مرحوم که در دوشوا ترک کماله قشاد و سیف البه سلطان
عیرانچی و کوچه شربت آتش

عالیجاه نائب نینجان از دوره انجن الی دروازه کجل و سرراشته کوچه
عالیجاه کر بلائی نینجان باغبان لیل آبادی و عالیجاه مشهدی محمد علی مستحقان
در انجن الی و بازار

عالیجاه مشهدی حسین در تکیه آقا باقر . سلانه الاطیاب حاجی میر علی که خباز در مقبره
و کوچه مجتهد مرحوم و حب خانه . عالیجاه آقا یوسف قصاب و جمعه مسجد نام

زاده کهنه و رستم کهنه

سلامه الاطیاب و انجالب حاکم طاهر در دباخانه و کهنه امام زاده الی سرپل طاهر
محمد دای

هر کس در محل خود مستحق سکر و اورش محاسبین و از وسایلی که بنده اینها سر می
و ساعتی آرامی نداشته جناب استظابان آقا کریم علی سیو و عالیجا
فرج آقا و آقا میرزا علی آقا شایسته عبد الله قضا زنی و آقا حاجی نو جوان کریم
علی سیو و سلامه الاطیاب و انجالب حاکم طاهر میسر می آقا

و مجاهد امیر و حاکم جناب سردار پروانه و از خود شایسته میروند
کریم دای محمد و شایسته و از انجالب حاکم طاهر و انجالب حاکم طاهر

و عالیجا و حاکم غلام مراد و جناب سردار عالیجا کریم دای ابوالقاسم و حاکم

عالیجا و آقا حسن خان و شایسته و سلامه الاطیاب آقا میرزا کریم شایسته

سلامه الاطیاب حاجی میرزا و بعضی از خواص که همه را نوشتن با عیال

کلام خواهد شد جنابان سردار ملت و سالار ملت جمیع مجاهدین شیر صولت را

با غیرت سپرده بودند و ایشان روز و شب دقیقه آرام نبوده بخدمت خود

مشغول بودند و هیچ یاری خلاف کردن نداشتند و چنان منظم بودند که

نظام مقدس

تو پچیان علاحد در سر توپها دورین در دست هر جانب متوجه بودند بومب اندازند
 هر نقطه علاحد در وقت لزوم کلنگ در دایره علاحد قرار دادند ^{علاحد} سنگها را در وقت
 و قتی که در شیپور اعلان خبث شده همه در خبث حاضر و مجامعین با غیرت در عرض
 و ناموس نام و ننگ در جنگهای سخت استقامت تمام داشتند

(روز سه شنبه یازدهم شهر شعبان المعظم)

امروز دعوی ای از هیچ جانبی نشناخته شد و در اول خبرهای وحشت انگیز می رسید
 که اردوی طهران و اردو باج و غرضی تیریز و اردوی که در دصوفیان ^{شش} در
 تیریز گردید اما لشکر مجامعین با غیرت دیدند که اردو و جانب در بای شکر تیریز
 کرده در حرکت اند توکل بخداوند عالم ننموده مستقر شدند و در آن وقت
 سنان و خواجه دیزه دیدند که حرکت پروردگار ^{سنان} و خیال خودشان را کو چنانچه
 فرستاده در کامشون قرار و مکان دادند و خودشان توکل بخداوند عالم
 در مقابل اندیزهای شکر در مقام مدافع در ایستادند شب چهارشنبه اگر چه
 صد اتفاق شیشه میشد و دعوی نبود و دولتیان مشب را برای خودشان ^{حیت}
 قرار داده بودند که بعد از رسیدن دوار دوی بزرگ دعوی سخت نمایند

(روز چهارشنبه دوازدهم شهر شعبان المعظم)

طرف صبح اردوی ماکو از صومیان حرکت نموده در خواجه میران به پیشرو شکر
 خود ملحق گشته رو بجانب تیریز بلا آنکیز در حرکت آمدند سواره و پیاده هزاراد^{جلال}
 و شکاک و عشار ماکو و ادحق و خوی و سلما سس بقراشش و هفت هزار نفر با پنج^{عزوه}
 توپ بزرگ ته پروشرا منیل با قورخانه و چادر و سایر مهمات اردو که دست
 ویسایان از کثرت ایشان تنگ شده بود تار سیدند بجواله سنگرهای پهن^{چهار}
 سهیلان و الوار و مایان و خواجه و دینه و ایشان در پیشروی این لشکر قوی نیجه^{ستاد}
 نموده مشغول دفاع و برامع شدند و بر سیدن لشکر هزار ماکو پنج و شش توپ
 بجانب ایشان انداختند و تنگ گشتن سر رشت و عوار از دست داده هر یک بطرفی
 شتابان شدند سواره و پیاده ای که از شکاک و جلالی اسب انداخته شلیک کنند
 و سرباز و پیاده ایشان هجوم آورد و بمرز قلعههای ایشان آتش زدند که شعله^ش
 نزدیک بود و خرمن با آتش زند و راندن ایشان بیست و هشت نفر از تفنگچیان
 آنچار پنج قریه قتل و ۷۵ نفر را دستگیر نمودند بعد از فرشت از قتل و غارت
 دستگیری و حرقت غرمه های آن سچارگان در نزدیک شهریه سهیلان^{میت} حل افتاد
 انداختند چهار نفر از روسای بکیناه منتظلو مانر عزت آستان ماکو و^{خان} حسین خان
 و نصر آستان و اوجت ملوک سردار شکر بودند حکم کردند بدین توپ^{استاد} به غنای

هو استلاشی نمودند شب پشینه در هماغجا با ستراحت مشغول گردیدند

پنجشنبه سیزدهم شهر شعبان المعظم

امروز در تبریز از هیچ جانب اقدام بجنگ نشد طرف صبح شجاع نظام مرندی که

بجمع سبزمای نظرف شهر ملب بود از تبریز با قدری سواره مرندی بستمقابل

ماکو از دامن کوه سرخاب گذشته از جانب قریه آنا خوانون خود شرابار دوی کویا

با سرداران دید نموده لشکر با امروز در مقابل امول و غنایم و هوا فقریه مشغول

بودند و از سردار رفیع و سیف الله خان و حسن الله خان قره داغی و غیو ضعیف خان

اسکوی با سواره و پیاده کثیر دار و قریه زک کشته و مرکز دکان گذشته وار و رفته

ماکو شده سرداران را دید نمودند و در حال جنگ و پند مرندی و یورش سواره

و کشیدن توپ تبلیها گفتگو نمودند شب جمعه در هماغجا بودند قریب صبح که

و غارم تیریز شدند

روز جمعه چهاردهم شهر شعبان المعظم

سالار رفیع و سیف الله خان امان الله خان و غیو ضعیف خان از اردو جدا شده وار و رفته

کشته در هماغجا آمده و مهیت بودند چنانچه لشکر ماکو از پل رودخانه و جانب کاشان

بهجوم آورده شهر شدند ایشانم از راه حکم آباد و شب غار از ان و قره غاج حمله ور

حمله حاجت میطرقت تا امیر خیر پال و زیر وزیر بنام لشکر ماکو باد بدید و غلبه
تمام بجواله نو که دیزه و کامشون رسیدند توپهای خود را از محاذی کامشون
سرپل گذشتند سواره و پیاده و حصه کشته کجند بجانب کامشون و کجند سر
حمله و گشتند میفرسخ راه طول این لشکر قوی نیجه میگشت

در این گیر دار ضرغام نظام و موسی خان و مدد علی خان و سین خان با قریب از هزار
از پشت مقبره سید براسیم پاشا و نیشابور آمد و داخل کوچه عیسی پاشا شد و دوازده
شکاف نموده و داخل خانه و باغهای آن در بند شده بنای تیر اندازی گذشتند و
فوجی از کوچه گشتند و فوجی از سربازان که هنوز و شان بجانب دروازه اسلامبول
و توپهای رعد دار از دهنه گوه سرخاب آتش گذشتند از هر جانب امیر خیر از محفل
و اتفاقا نگاه جناب سردار استیانتش که فتنه داری حسنیان و مارالان اردوی
وارد دوی جدید طهران که تازه وارد شده بودند حمله و گشته خیابانرا که اتفاقا
جناب سالار استیانتش که کلانهای توپها آتشبار هستند و فوجی از لشکر ماکو بجانب
کامشون هجوم آورده بودند باد و عراده توپ قلعه کوب پیش قدم با تیر اندازی
انعرصه را کوره ناز داشتند و سواره و پیاده لشکر حرار ماکو و اگرادشاک و جلای
باسه عراده توپ سرپل آجی چای پور شش برده بودند بنای شیلک گذشتند

و سواران و سپاهیان و گاو و قره داغ و خسرو شاه و سرور و دبا و انا و قره ملک و
 حکم آباد و شبانه غار از آن یورش آورده کلوله را بهشتان تکران بهر محب بدین نظر
 میاریند و گذشته از اینها از میان شهر یک تفنگ در صدد هر طرف شهر می
 که کلوله آن اجزاء داشته بریدن منزل آتش گرفته و پاشیده میشد و صدی گشتن
 تفنگ داشت در کوچه ها و خانه ها چنان می نمود که تفنگ در سر بام خالی کردند در چاه
 درست فرمایند از ششتر و شمشیر و نیزه ها و کلاه و کلاه و تفنگ از میان
 میبار و حالت بریزان فلک در دو قسم خواهد شد و هشت و هشت چنان می
 مردوزن مستو گشت بود و از پسر و برادران را در غیری داشت اگر کسی حاضر
 نشود با گفتن چطور خواهد داشت نه بفرمایند و نه بفرمایند و نه بفرمایند و نه بفرمایند
 از هر جانب عرض شد چو نیکو حکم است

فوجی که بجانب کاشان حمله نموده بودند توپچیان آتش دست توپها آتش
 آتش زده و سواران و جوار یورش برده با تفنگهای برق آسا کلوله را بهر محب بدین
 چنانچه مجاهدین شیردل دیدند که دشمن قوی پنج به تیر رس رسیده از هر طرف
 شلیک کنند و توپچیان چاک دست از سگرم کاشان توپ و زخه است
 و او و چنان آتش بازی از جانب مجاهدین شیر صولت گشت سواره و سپاه

ماکو دیدند که اینها تا بحال جنگ را اهمیت نداده و بیشتر شیر و پانک نموده اند و از آن
 زمان دشت بیابان از خون ایشان رنگین گشته دیدند دیگر محال است بدون دربار
 این آتش سوزنده ممکن نیست عطف عنان نموده بجانب سرپل گریزان شدند از
 کاشان مراد ایشان حاصل گشت اندر یاری شکر شلیک توپ و تفنگ راجع
 مستحقین سرپل که من جمیع الهیات به خواه نفر میر سپید نمودند مجاهدین خود
 که ایشانرا از اندشت به نظر بجانب شکر کشیده کارشانرا با خبر رسانند خبک گریز
 نمودند شلیک گران بجانب باغات روها دند و ایشان هم شکر کشیده از
 ایشان روان گشتند شلیک توپ و تفنگ می نمودند از سرپل که گشته و قتل
 خود را در نظر سرپل نهاده و تورخانه را آورده در کار و اسرای میر که نزدیک کل
 گشادند و خودشان داخل باغات آنجا شده هتای جنگ گشتند در این اثنا که
 حینخان لیل آبادی و خدا داد خان و حینخان مشرودی با مجاهدین شیر صولت یکو یک
 مجاهدین سرپل در رسیدند و داخل باغ بنظر و کشته و دیوار را شکافه شکافه
 تیر باران نمودند در آنحصار از کشته ها پشته ها قرار دادند مابقی از آنجا فرار کردند
 حبله و چالاک داخل آن حصار گشته هر سواره که میخواست دست تفنگ نماید
 شهاب تفنگ او را از سبستی پایده می نمودند و هر پایده که میخواست از جا خود

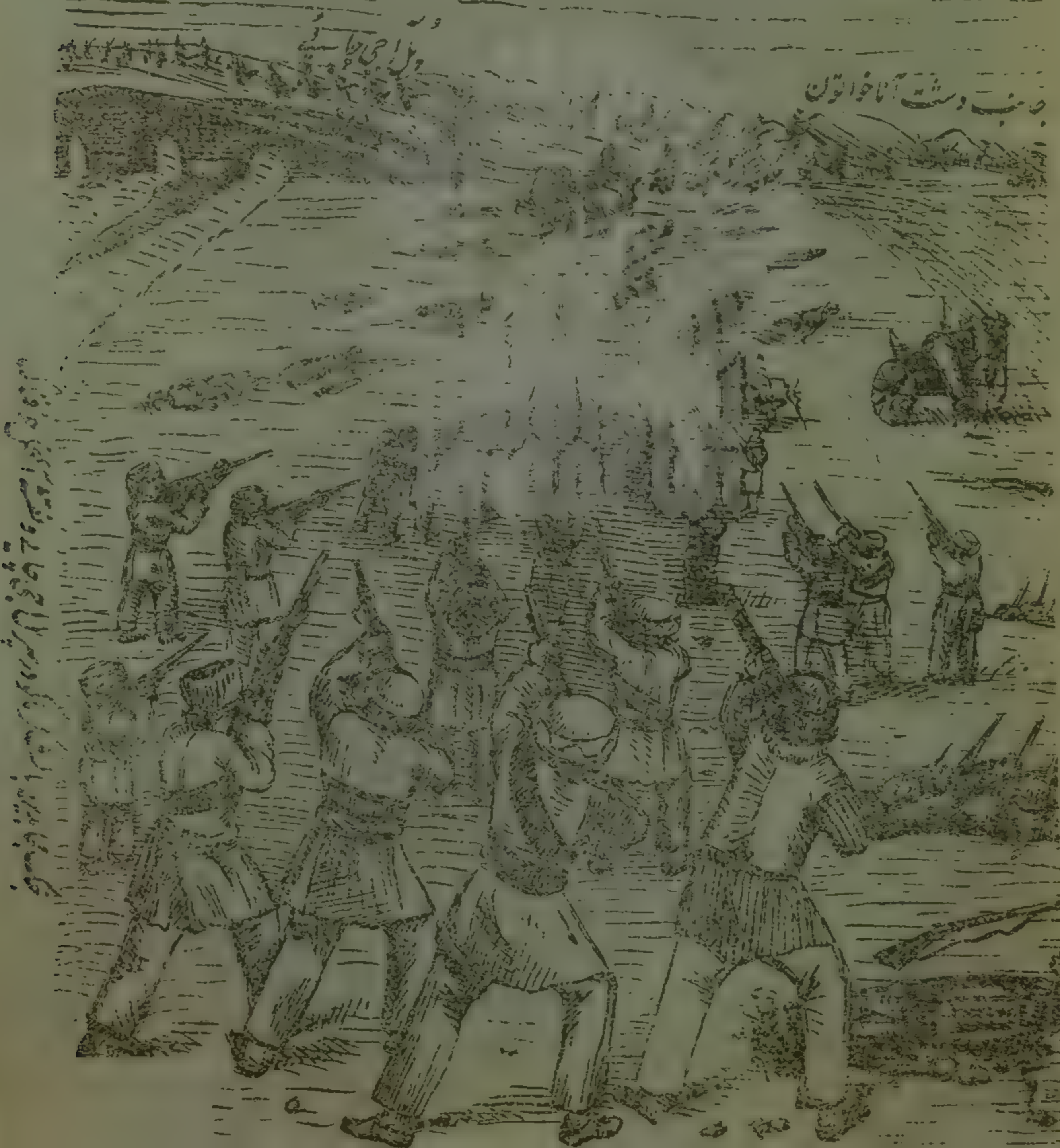

تصویر شهیدان در راه مشروطه شبی مرحوم کربلایه حسین خان

جانب دشت آماخوان

جانب دشت آماخوان

بر خیزد با زمین یکانش میگردند ساعت درآیند آن هر لنگار خاک سختی
 بودند مجاهدین از آمدن کلههای توپ قلعه شکن و تیرهای تفنگ خانان سوزیدند
 قدم پس میگذاشتند و نه سواران جرار اگر او با کوه تا آنکه سردار نامدار از خاک
 فرغنت حاصل نموده با سبصر صر قرام سوار گشته امر فرمودند توپ بزرگ شریف را
 از سگرا میر خیزبان عرضه قیامت انگیز برسانند و فوراً ملت بقرار پانصد نفر توپ را
 در عین ساعت با عینکشان با مژده بر سر ایندند توپهای آن تشریفست توپ را خالی نمودند
 شرافت را در دست رفته در سراسر دوی ایشان که در نظر اول بود متلاشی گردیدند و در
 بدون فاصله چهار تیر توپ خالی نمودند از اینجا شبها بدین هرام کین با عینکشان
 گشتند تا پای ثبات لشکر را که نعرش نورد و در وقت غروب آفتاب اندر پای
 بهر میت ساندند جناب سردار امر فرمودند قورخانه ایشان که در کار و اسرا میر بود
 در آورند و تیر چنجی توپ از قورخانه خود ایشان گشت کرد بایه حنیان و حنیان و خدا
 خان دیگر فرصت نداده با مجاهدین که همه اش با پانصد نفر سید تعاقب بودند
 کسان نیم فرسخ پیاده ایشان را روانده و دستانال گردند و لے توپهای خود را پیش
 بر آه انداخته چون شکست خودشان را معاینه دیدند و از استقامت و شجاری مجاهدین
 ملاحظه نمودند که هر قدر توپ تفنگ انداخته می شود قدم پیشتر میگذاردند نیم ساعت

شبه گذشته اندشت بیابان بالمره از وجود دشمن چیره خالی گشت آنچه قورخانه بود
جناب سردار حمل شهر فرمودند آنچه اسباب هتات اردوی ایشان که تمام و کمال
بجا مانده بود تصرف ملت درآمد و لکن ایران ستمگران را هم برده بود و بر و استیصال
سنگاک و جلای و سواره و پیاده و ماکو و سلکس و خوی با چند نفر سر کرده و سید نفر کجا
پاک فستاده بود و لای از جانب محاسبان بدین سه نفر مقتول و چهار نفر مجروح شده است
در نزد میگفتند ما را از این شهر میکشند یک کچه سواری ما را تمام کرد و و الهی خان ملیک
این نیست که توبه امام عصر علیه السلام فرجه در راهی هر حاله شجاع نظام خفیف از دهنه
سرخاب شیرین گریخته بود

جناب
اما محارب به جانب شیراز و امیر خرمشهر نظام و موسی خان و مدو علیخان و حسین خان
عرض شد و محل خانه و باغچه های آن در بند شده چنان شلیک تفکات میبودند
زهره آو میرا چاک میگردانید از این جانب تحفظین سنگرهای آن در بند و مقابل ایشان
اندازی می نمودند از دو ساعتی روزی چهار ساعت لغروب مانده بازار حالت آبادی
بود در این گیر و دار بومب اندازان یک بومب بخانه و باغچه که ملو از سواره فرار
بودند جستند بومب متلاشی شده موسی خان و مدو علیخان را با سواره کثیر مملکت نمودند
بومب دیگر انداختند بدیوار بر خورده و زمین افتاده گرجی بومب انداز را با دو نفر

دیگر ملک بنیاد محب همدین در این اثنا از هر جانب سواره مارا بدو فکول و تفنگ
 ساخته رونفرار گذاشتند آنچه از کشته‌هایشان وقت گریز برده اند معلوم نشد و
 بیش از چهار هزار کشته باقی مانده بود که شب دزد بربند و دفن نمایند و بومب یک چشم غلام
 نظام را برده و ضایع کرده بود از جانب دروازه اهل مبول و کوچه لک لر همین بدو
 نگذاشتند کسی قدم پیش گذارد و جانب قره ملک ایشان منظر غلبه لشکر ماکو بود
 کشت ایشان را دیده در جا خود مهنور شد و تیر مانده هر کسی بجانب مقر خود مساودت
 پخاچه را هرگز و مانع آینده و رنده شهر بودند کشتند از جانب بان سواره
 و سواره کاعراق و سر بازار ویل و شکیس و سایر طوایف از جانب رجایی و سر بازار
 و مارالان و باغات آن طرف حمله و کشته توپهای خود را بر تپه‌های سرخیان
 از باریدن کلوله کاه صخره شکاف و تفنگ در دستهای تیراندازان
 ناز نمودند مجاهدین دست آلات حرب یعنی توپ و تفنگ نمود و بدو و متقابل
 گشتند عرض محشر یک نمونه از این کردار کشت از دو ساعتی روز اربعه تنگ
 قیامت آشکارا بود چون لشکر دولتی دیدند این پیکان میشه دلیری شجاعت
 قطع خواهند کرد و بگریز و پشت بگریخت نموده خودشان را بار دو ساندند و
 حصول دست از محارب به کشید و منظر و تصور گشتند اگر چه بسیاری از ویلران

شاهسون و غیره بجا کجاک اقامه بودند و تعدادش معلوم نمودیم و چند نفر از
مجاهدین مقتول و مجروح شده است

امروز شاهزاده عین الدوله و سپهبدار و زلفه داشتند عمل تبریر تمام خواهد شد ولی
که بسیار مشکل است شهرتیر با سانی بل بدشواری نیز مستحضر خواهد شد امروز سی هزار
با دوازده عراوه توپ که نمودند و کاری از پیش نبردند غرنیکه ثبوت چهار صد و پانصد
نفر را بجهت کشتن دادند امروز در میان تبریزیان کجید و بهت و دیر خالی توپ
شد بلکه اتحالی در دست نه از تفنگ و چار بجا چیت میگویند چار شرطه
و چار با کجا هم مختار است حج الاسلام محبت انوار است که مرتجعین دین مسین حضرت
المسلین اندام است نماید و حال آنکه یا غنی دولت نیستند حرف ملت این
که شاه مرحوم با ملت مشروطه که گرفته ایم از دست رمانخواهیم کرد و ابد بعد از این
نبریر بیدق ظلم و استبداد نخواهیم رفت با ملت ایران عهد است باشد بلکه دولت
حیات تازه بیاید از دول اروپا عقب نمانیم امروز اگر فرنگ باکر باس ملت
ما بکفن خواهد ماند سایر مدار ما بهما نقرار همیشه باید محبت و یکجانب باشیم این قرض سنگین
نموده اید و روز بروز دراز و یاد است حاجی تلف این را بیایم نگذاریم خاندان دولت
ملع نمایند و بقرض را بدیم و در خزانه دولتی پول حاضر نمایم که در وقت ضرورت خرج

منای دولت

نایم امروز اگر یک دشمنی با رو نماید با چه پول و چه سباب الحمد و چه لشکر و چه
 اورا بدیسم انا لے غیورترین این مہیکویند دولت و دولتیان مردار و سرگردان
 رو کرده اند که مردان شمارا خود ہم کشت و زنان شمارا اسیر خویشم کرد و علما ہودم
 کرده و شاہ ہم فرمان داده بقتل بس انا لے ترین را خداوند قہار پس است تو کن با خداوند
 است کہ شب را روز روشن و روز را شب نماید چنانچہ امروز شب تیرہ ملت را
 روشن مبدل فرمود

الحاصل شب شنبہ کہ عید مولود پادشاہت حضرت حجۃ اہل اللہ فرجہ و شب احیاء و
 و تضرع بدرگاہ احدیت بود و بہشت ساعت از شب گذشتہ صدی شکر شد و باز
 میدان مشق شینہ شد بدرجہ کہ جوہر آویز پر اکندہ چمن و ہزاران تفنگ در یک
 گشادہ میشد روزی اگرچہ پنج برابر آن تفنگ گشادہ میشد و دل از صد و ہجتمہ و
 چندان اثری نمی بخشد انا شب ہوا ف صد و ہجتمہ ساکت چہ نوع وحشت می انگیزد
 و ساعت امتداد یافت بعد ما ساکت شد روز شنبہ معلوم شد کہ غما کرد و دو
 و شاہزادہ عین الدولہ از کشت و فرار نمودن لشکر ما کو با خبر نمودہ اند فوجی از
 سوارہ و پیادہ فرستادہ اند کہ میدان مشق متصرف در آورند و از اقلہ محکم روز
 مشغول و عو شوند تا گوی نصرت از میدان بچوگان و لاوری در بیا و ایشان

دیوار را شکاف نموده و داخل میدان مشق شدند و لیکن مجاهدین که از اول شب^م
 بهم نیکو نشسته^م الی صبح قراول میگذر خبردار شده و از چهار جانب^م آنقلعه متین حمله ور
 بنای آتش افشانان گذاشتند و آنفرصه وسیع را بان و لیکن با هنرتنگ نمودند و دو^{ساعت}
 تمام بخواره تفنگ برهم میرنخستند بعد از دو ساعت که نه از شب گذشته بود و فرط^{مت}
 بصبح صادق سکت بجانب سواره ها افتاده و دیگر نیز نهادند سی و چهل نفر^{نشان}
 سناک هلاک مستعد و بخوابیدند و زید و ابوداین میت مکر الطاف خدا^{بود}
 و نیاز نیات خالصه ملت که میخواستند بیدار^{شد} شرع و عدل و انصاف را ارتفاع^{بند}
 سواران اگرادشاک و جنای دم بل آب بچوبان میآوردند و هله کنان کلوله
 تفنگ پختیر^م شبان^م باران بر سر مجاهدین بسیار اندک کلولها در زیر پای مجاهدین^{بین}
 میخورد و ولی تفنگ^م بیدین که کشاده میشد یک پاک سواری از سب^م زمین میآید
 کلوله را مثل جان در آغوش میکشید

(روز شنبه پانزدهم شهر شعبان المعظم)

صبح پیش از طلوع آفتاب جناب سردار با چند نفر سوار شده بجانب سرپل ستر^{تفت}
 بروند که بلکه از توپهای لشکر ماکو لاری پیدا نمایند بان عجب که ایشان گریختند^{شاید}
 توپها را در وره گذاشته باشند معلوم شد که پیش از فرار چون آتش سکت^م دیده اند

با مرعزت اند خان ماکوئی توپها و اسیر مارپیش از فرار برده اند و در محبت شش نفر
 سواره ماکو که شب در سیلاب دشت پنهان بوده اند است می آیند میجوهند که
 دستگیر نمایند ایشان رو بفرار گذاشته جناب سردار یکرا با کلوه میزنند و بخت
 دیگر را گرفته مرعزت فرمودند و گریختگان را روی ماکو دو حصه کشته بجا میزنند
 از راه صوفیان و مرند و یک حصه از راه ارولق میروند و آنهاست که از راه
 رفتن بودند اگر ادشاک و جلا و بعضی اینها و کان جمعی از رونق انزات میسر
 بخاکشیس و امرزکریا و نادار و قفقاز پیکان انداختند و مراد پشایرا گرفته از جانب
 کلوه بجانب اکرا میاندانند اگر او را دیگر جایی رای میگویند بجا میزنند
 میاندانند بکو رفتن بسیار مشکل حاصل در کجا و جبهه بیع اگر او را بقتل میزنند
 چند نفر از شتر ایشان بایه یافته بوطن خود میروند و جمعی از پیا دکان آنجا
 هم بکلوه رفتند و مقتول میشوند بجا بدین اندامات یکصد نفر خراشی رسیده بودند
 خبر دادند و در یک شب دو نفر سواره ارولقی آورده بودند و هر چه در عرض راه از دست
 غارت نموده بودند از اسب و الاغ از گا و گوسفند که میبردند همه بجا مانده بود
 سردار امر فرمودند مال غارت را جمع نمایند و الاغ و گوسفند و دیر و الوار و پیا
 بیایند مال ایشانست و نمایند و مال و دانت قه هر کس مان خودش را آورده

و حکایت شد

و امروز سرگردان جمعی از سواران با وقت سپیدان محله تهران و روستا شده بدون حد
از پشت مقبره سید ابوالحسن علی بابا و علیه السلام گذشته چند نفر دیوار پشکا شده و حل
کار و اسرای حاجی میر محمد و میثوند که بگد دستبرد می نمایند و با خنجر حقیقت که مرکز خیابان
سرور است دست بیا بندن هر از سگشت و گریختن لشکر را که در دست است
در خیابان ایشان را میگردانند و در این مشغولان طرف است و در حجاب
آمدن ایشان بسری غریب و اول طایفه و دستند و در کین بنشینند و نظر و آن چنان
سرور بودند که سواره را میگردانند و شکایت نموده مجاهدین جواب ایشان را نه میگویند
و ساعت تیر اندازی شده و مجاهدین ایشان غلبه نموده شانزده نفر را بجا کشته
اند و مقتدایان رو بگریز نهادند و امروز وقت ظهر از سگشت و فراری لشکر را که کشته
یافتند تا لاله اردوی شاطران و همچنان میباشند که لشکر را که در جانب چار راه شوی
تیرند با نیت سواره را بجا نماند امیر خیر حمله آورده بودند

فرستاده

(روز یکشنبه عا شهر شعبان المعظم)

امروز از جانبی قتلدم بدعو انود سگشت اردوی که سرگردان و سردار از اسکا
پریشان کرده بود و در صد و ستاد این رخنه بزرگ بودند که شجاع نظام مرید

بیت و هفت نفر سواره از دامن کوه سرخاب از جانب محل شتران رویان
 مرند از راه و جانب آنا خاتون در حرکت بود که از روخانه گذشتند به مقصود خود
 نفیچیان سرپل پیش بجلویشیان رفته چند تیر انداخته یک نفر از ایشان را از
 میان برداشته و دیگران شش او را برداشته برگشتند بجانب شتران چنان معلوم شد که
 اگر بخیکان میخواستند بروند که مجدداً ایشان را جمع آوری نموده بسرتر برسیا و زندجانب
 سردار بعد از فرغت از شتر و شتران قوی پنجه متوجه دفع شتران رفت و یک نفر
 آنطرف گشتند که از اول این بخواهی بزرگ تابع امر و نهی آتانیه گشته از هر
 و شرارت و آوردن سواره و پیاده و دشمن بمیان خودشان و در فتنه در کین
 منظر فرصت بودن میخانه انداختند و این ایام اگر غلبه از جانب اردو
 دولتی میشد ایشان بدون تامل هجوم آورده گشته هر چه ممکن کرده و بنامند تنیه ایشان
 الزم بود که بعد از این مصداق را چگونه بناموسی نباشند هر فرموده مجاهدین نظر نمایان
 بر ده که شمالی ایشان به پند ریش سفیدان بخا دیدند که در میان شش نوزاد مجاهدین
 قوی پنجه خواهند ماند بقرازی و چهل نفر بخنجر و خنجر سردار آمده توبه و انابه کرده
 باین گذشتند از هر کسی مال گرفته یا غارت نموده اند و نماینده نفیچیان ایشان
 مشعل سایر مجاهدین کرامت میان بسته ملت حمایت نمایند تا از صدمه مجاهدین

شیردل در امان باشند یعنی را قبول و دست بچشم گذاشتند از شد مجاهدین و معایت
نمایند و متعرض ایشان نشوند شب و دو شب از جمیع سنگرهای معاندین صدای تفنگ
میان و حرکت ندی می نمودند و کم کم از اینجا به جانب باب ایشان را با دهن تفنگ
میدادند (روز دوشنبه ۱۱ شهر شعبان المعظم)

چون سرداران و مقیمین اسلحه های دیدند که در جنگ حریف مجاهدین شریک شدند
سیف آفرینان و سواران که در سردر و در و در نمودند که راه آذوقه را بستند
نمایند و نگذاشتند چیزی بفرستند در آورند چون آخر سال است آذوقه تمام شده و راه
در دو گوشه بود و راه قرا و از سواران و سواران و ضرغام و راه مرند را شجاع نام
راه گشتاده بود که گندم و آرد از جانب دینوارقان و مرغه می آوردند و وقت
رفع حاصل بود و مسدود کردند در اول مرتبه طاحونه های پنج را خراب نموده و آب
بسته بودند و آب رودخانه آبی نمیداد و از یک جانب غرمهای دانات بقدر مکان
ساختند و قریه های پدیدند از جمیع جهات در خرابی آذربایجان سعی و کوشش داشتند
که با وجود دشمنان خارجی و ظلم و ستم در خصوص هیچ مملکت روانه نشدند که در آن
بیرسم نامیکردند و متهم بسم بای نمودند با تو تفنگ باسی هزار شکر جراحات قتل
و غارت کردند و بدیدارن ایشان دوا و علاج نشد میخواستند با گرسنگی اهل غنچه را

زیر بیدق ظلم و استبداد در آورند نمیدانند با چگونه شداید تحمل نمایند و دست از حقوق
 شروع خود نخواهند کشید در اجرای احکام حج الاسلام کوشش و سعی خواهند نمود تا آخر
 و اما در اوقات چنانچه در زیر مخفی قلم فرمیدهند وقت ظلم فرصت تمام اجتماع نمود
 تلافی خواهند نمود چنانچه در اوقات بکشد و بچاید نفر سواره اگر او را در یک ساعت بکشد
 فرستادند و واقع کیفیت محمود علیجائی و صفها را بر سر تریان و اطراف دولت
 میاورند جناب سردار ملت قدری سواره فرستادند و در قریه علیجان بشوند و بکشد
 تا بعین ظلم و استبداد مانع و ترس را بکشد و فرستادند و هر روز امانی غیور تر در مسجد
 صمصامخان اظهار دوستی نمودند از تنبیل ماه نیم که باز او را کتک میزدند و امانی
 بیچاره رفته و خانه ها تاراج شد و در میان آن خیر بکون خود افکند گشته و در نهایت
 برون خودشان صفا میداد که بعد از این بار چه زندگانی جناب آقا مشهدی میر کرم
 ناطق نطق و اما را در بصیر نمودند و دستهای ایشان را طول کشیدن این بلای بر
 و از بینا موسی سرداران و مقیمین سلامیه بود در دل داشتند و جماعتی بودند که میشدند
 یا ایشان را پر کنند نموده دفع شرارت نمایند شب بشنید از جمیع سگهای صمدی
 شنیده میشد صبح کلور مشال ناربان میبارید شب روز خواب استراحت
 تریز حرامست اما مالک روی زمین در تیر تیر است میخواستند و خبری از تریز ناربان

و انالے دعات نوحی شمرند

{ شجی تار یک نیم موج و گرداچه پسین بایل
{ چه میدانند حال با سبکبان سا حلقها

— (روز سه شنبه ۱۱ شهر شعبان المعظم) —

امروز مجدداً خبر رسید انالے قره ملک از اقرار خود شان نکول و رزیده و چشم بگذاشت
و انخال خیار بهر از او پیشه و آتش گشتند و فساد در شعله و رساخته اند بقوم ظلم
و اوده که در اینجا جماع نمایند و نایره تالی و جلال ابرافروزند چون کلیم سیاه
سبشن سپید گداشته و چتر نمر شیر مستطی در میان ایشان هست و لذت
در بر زمان ظلم و ستم چشیده اند دست از گردانها بهنجار خود نخواهند کشید
و تحت دل سخت و تیز نفس را بهر ایشان در دوش گرفته و خل شهر کردند که با
ایگونه قتل و غارت شد افغان ناشایت خود را ترک نخواهند کرد و جناب
فرمودند از انالے اینجا هر کس را دیدید دستگیر نمایند و مجاهدین با حمت که زحمات
متحمل شده اند رفقه شریکشان را رفع نمایند از چهار صد و پانصد نفر مجاهد سواره و
رو بجانب قره ملک گذشتند از دو جانب یورش برده بعد از اتمام حجت با عوا
منجر گشته نبای تیراندازی گذشتند چهار ساعت بعروب ماند از طرفین باز جدد

و قتال گرم شد کوله تفنگ را نیز میزدند و اسلحه را بر چهار میاریدند و از عرو
 آفتاب گرم دعا بود از هیچ جانب مشاهد و غلبه و نصرت و نموده مجاهد
 برگشتند از این جانب و بر این سبب کشته شد و کینه فرجیاد کاشته مقتول گردید
 جانب نیز دو نفر مقتول و سه تن مجروح گشته بود

(روز چهارشنبه ۱۹ شهریور ماه ۱۲۸۵)

بقرار روز سابق مجاهدین شیرگیر در میان شهر و سالار ارفع و صیفت انصاری
 خارج نمودن سوار ایشان در شلوغ آفتاب و بقره ماکت و دور و دشت چون
 آنجا رسیدند شروع به تیراندازی کردند و قدم به قدم پیش میبردند و باران گلوله
 سیاه شکافت و شمره بارش باری حساب نموده است و غارت و غنای
 حیاتیان بمشال شیر خشتان خود را بر اینجا رسانیده و از اینجا شورش غلبه
 محکم در انداخت و چند نفر از سواره های قره داغی و غیره مقتول رسیده و وقت
 مجدداً مرجعت نمودند و در حواله آنجا بقرار شد و نفر مجاهد کشته شد و این
 جزئی تیراندازی از سنگرمایید و از سنگر بسنگر بودند و بود

(روز پنجشنبه بیستم شهریور ماه ۱۲۸۵)

از صبح مجاهدین بهرام کین بعزم تمام عمل قره ملک عازم شدند و یکسان چون

که ماخلو

اجل دست بگیر میان دیدند از در عجز در آمده هشت نفر از روسای خود بحضور جناب
 سردار فرستادند که توبه و انابه ایشان را از اعمال سوء خود عرصه دارند که ملائکه ^{حسنینان}
 الی صد نفر از مجاهدین در آنجا آنگشته معاودت نمودند جناب سردار ایشان
 ایشان را قبول فرمودند بدو شرط ^{اول} اینکه شراری که باعث فتنه و ^و
 بستند و سبب گنجین آتش شرارت اند و سگمر نمایند و وی سواره نامی قطاع ^{نظر}
 که آنجا را خانه امید و ساخته اند خارج نمایند و دیگرانند هشت چنانچه برادر وی
 بهیستم برادر و از رفتار ناپایم چون بسیار می نامد قره ملک مشروط طلب و به خوا
 ملت بودند و ایشان که بالتاس می آیند بهر آدم و دستکار هستند جناب ^{سردار}
 میخواستند یورش بر بند بر بنی نامی آنجا عهده دار و شود و بعد بطریق صلح رفتار ^{منتهی}
 حاصل ملاحظه این بود چندان محصل غنا و در مقابلت ایشان نبود و از هجوم مجاهدین ^{چون}
 سیل کوهساری مقابلت ایشان حکم خار و خاشاک داشت اگر چه این بیچارگان
 بالتاس آمده بودند از عهده شرارت ایشان توانستند آمد چون ایشان شاره می نمایند و
 سواره از جانب سردار و در فرود میاید در مقابل شرار خود و در مقابل سواره می دوی ^{چون}
 کنند و چه نمایند محاصل چو سرداران و سرکردگان از در و دوی که و کدشتن ^{ایشان}
 از پل آجی چائے رو بجانب باغات و میر خیزگوشه ایشان در باغ صاحب دیوان

بهران را پورت داده بودند که فردا عمل سیر با عرسیده شهر را و شکر و اما
 متنبیه خواهم نمود و تشویش کله در طهران با مال بریز رخ میدهند و قوسها خبر میدهند
 چنین نیست شکر با کوشک یافت و در خانه و قهات اردوی ایشان بگارت رفت
 و عرصه بریز از وجود ایشان خالی شد و باریان مستبد دولت از معنی با خبر و شگفت
 شده و تکرار فخر نیز بر سر کردگان میماند که این چه جبار کذبست و بدست
 متصل میدهند سر کردگان مرقی آید و این محفل کشته میجوهند که جبر کشته میگویند

بنمایند

امروز بحال اینکه بجا بدین شهر از جانب قوه کت کشیدند و ستبروی بایند
 از سر خیابان و ششگلان و میانی صاحب الامر و بازارچه تبریز و میدان کاه و ششگلان
 و در بند عیال و کوچک کت و از جانب قوه چای شورش و شورش در انداختند
 ششگلان بریز از آتش و تپ و تپ کوره هادی ساختند چنان و دله و عو
 در شهر بود اکت کانه صور هر اسل و میدهند از غریزین توپهای جاسور و گشت
 تفنگهای دله و عرصه محشر بود اگر دید فاسل از اینکه مجاهدین شیر و دله
 از دست نخواهند داد و سوار و در سر کار خودشان آمده و میباید و در کین کین
 فقط اقدامات معاندین هستند جناب سردار و جناب لار و خط فرمودند که در

هر یک بنی غفلت ریخته از دو توپ تفنگ روز را شب بدل کرد و بجای بدین ^{ملک}
 خصلت امر فرموده جمله در کشته جواب ایشان را با توپ دوزخ لهیب و تفنگ
 آتشبار بدیند از هر جانب پوش ایشان مقابلت نموده دو فرقه سعد و خس عرق
 دریای آتش شدند نوای غاصد در جهان افتاد کلوز تفنگ از دو جانب چون بر سبها
 روان گشت توپ رعد آواگشادون گرفت چهار ساعت از روز گذشته ^{دعا} ابتدا
 و آتشوب محشر هویدا بود و چهار ساعت ^{ادب} بعد از آن از توجه امام عصر ^{عجله}
 فرجه بکشت بجانب محشرین فتاده از هر جانب ^{جمع} خا ^{کبر} پاشیدند و در رو بفرار نهادند و
 از هر مندر بنجاک پناک افتاد و چپ ^{مجان} کرده از چهار دیو گشت و از جانب
 چند نفر مقتول و متلاوم و چند تن زخمی شدند و پنجاه و شش تیر توپ از طرفین ^{خسته}
 شده و یک نفر از فدائیان کربیه در کشته توپ میزخیز زخمی گردید که از مشروطه ^{طلبان}
 تقاضای بود دولت و کمیت و تسراحت خود را گذشته برای حمایت ^{حند} بالی تریز از
 منزل راه آمده اند و له سواران دولتی پول ملت را مصرف نمایند عزم راجزم نموده اند
 بقتل رسانند و مالش را بگارت برند و چنین خبر دادند که حاجی موسی خان بجوان ^{امروز}
 کشته شده که از سرگردگان رشید ^{ایام} الحق سرگردگان و سواران دودر این
 بلوا که راه می شود در خدمت مرعونه خودشان ^ق بصورتی نگذاشته اند از از چاه

و گشتن و بستن ملت چپاره آفرین بایجان غفلت ندارند ظلمها یکی با طرف زیات
 نموده اند آنها را در دله در عوض آن ظلمهای بیحد شربت خنجر تریزیان بسیار
 تلخ نموده است روزی میشود که از دست سرداران شیردل و مجاهدین اردو بیست و چهارم
 اجل نوشیده باشند

(روز جمعه بیست و یکم شهر شعبان المعظم)

امروز قره ملک چهار روز مهلت فرستاده و مجاهدین آن طرف برگشته و خبر آوردند
 اقامه میباشند شتران که در این شهر است و قتل با چند نفر سواره و پیاده
 بار دوی شاطران و مجاهدین و دیگران که در این شهر است و اقامه میباشند
 تر مار و شده بنایب شهر بخانی بر خورده و گشته است اصل مقصود بعمل نیاید
 است

امروز جناب اقبال شکر و دو طغرا تکران از اردو آوردند که یکی راسپهدار السلطنه
 بشاه نموده است و یکرا شاه در جواب آن فرموده اند تکران راسپهدار قریب
 مضمون بوده که قونسولهای دول خارج مجلس و انجمن ایالتی تبریز را خواهند دید که
 مرحمت فرمایند که انتخاب جدید شود آب و بکار میافتد و سلطنت علیت
 بمایونز نسلا بعد نسل برقرار خواهد شد جواب تکران که شاه نموده حاصلش

باین مضمونست

جناب سپهبد از شما بعید است که بدون تنبیه چهار نفر شهرار در تیریز انجمن داده شود
 چنانچه مشروطه مشروعه داده ام مجلس شور و مجلس سنای برقرار خواهد شد از تقاضای
 خدایندی در طهران تنبیه اشرار شد و آنایک میخواستند مذموب یا تنبیه خود را
 نمایند مضمحل شدند ما دایمیکه اشرار بر تیریز اقلیت نشود و اشرار با حیان آرام نگردد
 انجمن نخواهد بود و در سرار و ما که معا دوست نموده اند بهر نحو بوده باشد
 برگردانند (و استی)

همین عبارات تلکرافت چنین نماید پس این خطای عامه دارالسور است بآیه میا
 که از یکپوشه و روا شده است فرموده اند اشرار بر تیریز اقلیت نباشد و اشرار
 آرام نشود و انجمن نخواهد بود و در تیریز اشرار نیست بشر از مشروطه طلبی حرف دیگری
 ندارند و با حکامات حضرات حج الاسلام بحجت الاشراف عمل نمایند در میان
 ایران بیت کرد و مخلوق مشروطه می طلبند منتها در ولایات جزو از خوف است
 و حکام ظالم سر بکمر میان خود کشید جنبش ندارند و با غر کار میکنند و از جانب
 الاسلام بحجت الاشراف هر روز تلکرافت میاید که در این ایام استی
 بمشروطه در حکم اعانت با بام زمان علیه السلام است و محاربه بمشروطه طلبان

بنزد لشکر این زیاده است در هیئت نفوذ یافته اول شهرار علمای اعلام و
بیت کرد ملت ایران خواهد شد نه تنها بر زبان و گذشته از این آرامی از زبان
بسته بدو کلمه است اول اینکه مشروطه برقرار شود دوم سواران عشا را
و سرکردگان در بی خود آرام نشینند هر چه مجلس شورا و قانون گوید عمل نمایند
جمیع ولایات از بایران آرام میشود و در هر کس جای خود را شناسند و اینکه بایران
استقلال لشکر و دوی شاطرنلو و سواره قزاق و هر چه در محله شربان و محله
سیف الله خان و سایر اشیاع با سواره قزاق و اعمی و الله او اسکندر شاه و سایر
در قره ملک متحد دارند و می ناکور اعدا و دست بدست در راه آذوقه و سایر لوازم
داخله و خارجه رسد و در دایره چنانچه خواهد بود و اندازیم جانب باین قافله مانع شده
در هیئت آرامی میشود ؟ ابد نخواهد شد بلکه مزید بر علت است چنانچه
این تکرار گوشزد ملت شد غلظت عظیم در میان املی استاده همه کی گزیده
بسیار زنده و مردانه همیای دفاع و جدال گشتند

روز شنبه بیست و دوم شهر شعبان المعظم

قدری آرامی بود از جانبی اقدام نمیکند و له در بازار گشت و زنان سرپل از
دو جانب تیراندازی شده یک نفر از سواره با مقتول گشته است امروز همین

یک سفره گوشه زدند اما بقرار ایام سابق اما به مسجد مصطفیان جمع شده چنان
 مشهوری میرکریم و آقا میرزا علی نطق نمودند نطق نمودند که مبنی بود بر ظلم ظالمان و
 مظلومیت مظلوم که راه او تو آئینده و روند رابسته اند و مان باقیه میشود
 اما تنها با میوه جات گذران دارند و خبر آمدن اردوی باکو با جمعیت زیاد که
 مجدداً دست او داده اند میاید میگویند در مرند اردوی بزرگ تشکیل داده اند
 و همه اما به توکل بخیر و نورانیه و دست م و دفاع محکم است و کی دارند
 بکینه آرامی دارد و از جانبی شنیک تفک شیده میشود مکر یک یک از
 سنگرها بقدری سوار بر شترها گشتا و تشنگ میشود

(روز یکشنبه ۱۲ شهریور قبا ان معظم)

بعد از طلوع قشای بجا بدین حفظ سیریل آجی چای دیدند که در آنجا خواتون قری
 سواره هست سواره ماد و تل غلف آتش زدند و رو بجانب شتران در حرکت
 به پیش ایشان رفته جلو گیری مینمایند از دو جانب تیر اندازی زیاد شده سواران
 خودشان را به پشت دره کشیده از دهنه کوه سرخاب متحیل تمام غرم شتران
 و از سیریس خودشان را از حال کنار نمودند و مجاهدین سیریل مرجعت کردند
 مجدداً وقت عصر خبر سواره کشری بجناب سردار دادند که در آنجا خواتون جمع

دارند جناب سردار با چند نفر مجاهد سوار گشته غرم رودخانه نمودند با دوشین
 ملاحظه فرمودند و دیدند چند سواره در سرتپه نمودار است و چند نفر سواره از رفته خارج
 شده عازم شهر گشتند چند نفر از مجاهدین از میان رودخانه رفته پاشا را از آن
 نمودند و پاشا هم خودش از بالا کشیده از تیررس خارج شدند جناب سردار مرا
 فرموده در راستا و در سهوا که تشریفات از میوه جات داده بودند در کام
 گذاشته مشغول صحبت شدند و از آن سواره باز بالایی آمدند ی کوه پائین آمده غرم
 شتران نمودند جناب سردار با پیاده تیر بخیر بجانب پاشا رفتند و چند نفر از پاشا
 محروح گشته معلوم شد که ایشان در میان چنانچه بود است ز قه است بجا
 مکان اردوی ماکو که مرعیت که در میان رسیدگی نماید جناب سردار بعد
 تحقیقات این مراتب مرعیت فرمودند شب گذشته اگر چه بعد از شلیک تفنگ بسیار
 شنیده میشد ولی چیزی معلوم نشد در این تیره شب که چه حادثه بوده است
 (روز دوشنبه ۲۴ شهر شعبان المعظم)

امروز از تیراندازی شب محقق شد که جناب سالار در جانب بازارچه پرسنگه حوا
 داشتند چون جمیع فکر جناب سالار این بود که از سر قلعه با همیشه و ششگانه از آن
 آورند راه تر و داری شاطران با شتران قطع و معلوم شد که چند نفر از سواره

شب بکوله افتاده اند بعد از طلوع آفتاب سواره با اجتماع تمام حمله ور گشته بار چوب
 پر سنگ را آتش زدند و مشغول ستیز گشته آتش فتنه را مالانمودند و مجاهدین بجای
 دیدند که این سواران سخت دل بخیاں فلان خودشان کد گشته اند که صد مه جان و
 مال بقدر آن زمانند و وقت فرصت غارت نمایند و میزنند و میکشند و میسوزانند ^{بقدر}
 امکان مضایقه ندارند بآن سخت دلان شیرانه حمله بردند و از صدی تفنگ گریز
 فلک گرفتند ساعت اینک ^{اول} کشید بعد شکست سواره را فاشاده ^{است}
 برگشتند و چند نفر از ایشان بجاک ذلت افتاد و تسلیم زمین گذاشتند و در ست
 شمر نظامی از سواران آنجا که راه میروند علی رویه بیت و پنج نفر از سواران ^{مقتول}
 شده بودند و از مجاهدین دو نفر زخمی و دو کشته از بختل رسید
 چنانچه سابقا عرض شد یک نفر گریز مشروطه خواه که از استراحت خود دست کشیده
 بجاییت مشروطه خوانان ایران آمده و مجروح گشته بود امروز از این عالم فدا کرد
 چون آن پچاره از عیال و همت نیست خود دور و غریب بود لهند مجاهدین ^{با عزت}
 با عزت و احترام تمام جنازه او را بردند و بجاکشس سپردند و چنان ^{حرام} جنازه ^{مقدس} ^{است}
 شد اگر باقی ماندگان و حاضری بودند اگر چه وضیعه نمی بودند و تسلی در شمع جنازه
 چهار هزار نفر شاهد میشد نظام مخصوص میزدند شب سه شنبه تا دوشنبه از شب

آرامی بود از هیچ جانب صدای تفنگ نمیآمد بعد از گذشتن دوست از سر خیابان
 آخر محله میر خیز بیکه فاصله معاندین حمله ور گشته بنای تیر اندازی گذاشته بودند
 تفنگ لوله بخرچ برین انداختند تا کسی است نیم صبح مانده شورش محشر بر پا بود بعد
 ساکت گشته آرامی حاصل شد شب پرگان محروم از آفتاب شریعت از راه کمر و
 غفلت شبنون آورده بودند بلکه کاری ساخته نمایند حاصل نشد گشته ^{و کشته} چنان
 بر گشتند بغیر از روئیا چیزی داشتند و گریه می کردند و می گریه می کردند و می گریه می کردند
 بمیشل تا رکان چشم بزم گزاشته در سنگرمای خودشان قراولی دارند
 بجای بدین صدمه نرسیده بودند و در میان محنت نشد که در آن تیره شب صدیه
 (روز شنبه بیست و پنجم شعبان الحرام)

چون خبر آمدن مجدد اردوی مانور سیده بوده که مشبای فردا پیشرو اردوی
 خواهد رسید جناب سردار قدری سواره تعین فرمودند که پیش از طلوع آفتاب
 در اطراف آنرا خواتون بشوند و از آمدن سواره های ماکو با خبر باشند سواره مجاهدین
 بعشر موده جناب سردار رفته در جایکین بنشسته بودند ملاحظه می نمایند که از جانب
 صوفیان بقرار چهار صد سواره بجانب آنرا خواتون در حرکت اند مستحقین سرج
 از یک جانب از طرف دیگر مجاهدین سواره ماکو سواره های ماکو سواره های ماکو
 از یک جانب از طرف دیگر مجاهدین سواره ماکو سواره های ماکو سواره های ماکو

نایز هفت سال شتعال گرفت از دو جانب تیراندازی شدید شده تا ساعت از روز
 گذشته بازار گیر و دار گرم بود و در میان و شجاع نظام خبردار گشته بقصر رسید
 از شتران برخواستند عزم آنها خواندن نمودند با تحبیل تمام از دامن کوه سرب
 بلکات سواره های ماکو آمدند مجاهدین که اینها و میانه دو سواره خوانند و مرا
 کرده در سربل مشغول تیراندازی گشتند و سواره مجاهدین خودشان را بسیار ای
 بلند کشیده از آنجا تیراندازی کردند و در میان خودشان سواره ماکو رسانیده
 ساعتی عزم شهر نمودند و کویا میانه بار دوشان را از لود برسانند و در آنجا منزل
 چون آب و هوای آنها خواندن در میان کوه ها و خوب نیت برای آب و هوای خوب
 شاطران لود را با آب و باد و پیاده پیش فته تیراندازی می نمودند و نشان
 هم تیراندازی کرده می رفتند قدری از سواره های رحیمخان از قیب خودشان جدا
 گشته جلوریز مجاهدین پیاده حمله نموده و صاعقه بار گشتند مجاهدین مجال داد
 با کلوه تفنگ جواب ایشان را داده و پس شایند و یکفر ایشان با کلوه تفنگ
 بخاک ملاکت قاده باقی فرار نموده به قیب خودشان پیوستند و آن یکفر را
 هم ورد داشته با خود بردند و در این اثناء از سحر امیر خیز محمد خان توپچی یک
 توپ خالی نموده کلوه توپ دوزخ شراره به قیب ایشان آمده سواره ها پراکنده

شده سر اسیمه بکوه و بیابان اسب انداختند تا سه تیر دیگر پورپه در رسیده
 بزرگ بنیان ایشان هستاده چنان نمودار بود که کسی از کسی خبری نداشت
 بجای بی فراری گشت تا در آخر نفس خودشانرا بستاند و برانرا بکشد
 با دورین تا شایم نمودند چاه و شصت نفر از صدمه کلوله توب برین ریخته
 و پنجک هوناک در آدنشت نیم ساعت پیش از طلوع قنات چهار ساعت
 مانده بود بعد از گشت ایشان دست از جنگ برداشتند و از جانب محل دیگر آردا
 بجنگ نشتاد و ساعت از شب گذشت بعد از آن هرگز از صدی تفنگ لبریز
 از جمیع سنگر تا طلوع صبح از طرف تیر اندازی می نمود و شبی که از جانب
 نموده تیر اندازی داشتند چنان پناه به دراز شکست از یکم مصرف میشد
 روز گذشته شاهزاده عین اردلان از هر سمت دو نفر ریش سفید و مردان جوان
 بعد از رفتن ایشان بحضور شاهزاده فرموده از هر روز چهل و هشت ساعت با تیر
 مهلت میدهم اگر تسلیم شده بیدق سفید با همای خود روند و به مسجد محلات
 و باغ دولتی که باغ شمال است محل امان قرار میدهم جمع شدند و الا بعد از
 حکم خواهم کرد که این لشکر گران که موجود است شهر را زیر و زبر نمایند
 با خرکار خود درست ملا خطه نمایند چون اخیر بسمع شریف جناب سردار رسید

فرمودند که ۴ ساعت بسیار طول دارد و همین ساعت اقدام بحکایت نمایند که
 مجاهدین قلیل حاضرند بحکایت و جناس لاریهم را می شنوید مطابقت فرمایند جناس
 سرور است فرمودند هر چه در قوه دارند مضایقه نمایند و ملت مجاهدین را از
 کثرت وعدت لشکر تحویف نمایند و عموم ملت بحش فوق العاده آمده بحکایت
 نمودن اقدام و قیام شدند و نا طعین گفتند و عده تعطیل و اغسال مجلس تمام شد
 بودیم شاه خبر از تحارب ملت نمودند دادند خبر از مهرمانی شاه پسراده اعلان
 بامیدهند حال شاه است روز و شب بحکایت می نمایند و صوفی میزند و دیگر چه عظام
 بحکایت می دهند ما همه روزه در میان خود می گفتند ما از جنایت و انجمن
 اول مرتبه با کتیه تمام با پیرو گشتیم تا حقوق ملی خود را از دست ندهیم و با
 حج الاسلام اطاعت نمایم چنانچه سرور و سالار ملت فرموده اند ۴ ساعت
 مهلت لازم نیست الان حکایت کنند جوانان حاضرند
 اسماصل انا غیر برتر از متفقاً بحکایت نمودن اقدام نمودند و ساعتها را می شنوید
 شب چهارشنبه از جمیع سنگرها صدای تفنگ بلند و از جانبین اعلان جنگ
 تفنگ بکوبید بکوبید می نمایند تا طلوع صبح باز آتش فشانند از دو طرف و از
 (روز چهارشنبه ۲ شهریور ۱۲۸۱)

امروز مجبای بدین شیر دل بهیچ هیستای جنگ فردای بود و ساعتها را میسر
 با مرشاهنرا ده عین الدوله از اردوی شاطرا ملوالت بر سر میدنفر سوار دارند
 کوه یا نوق که طرف جنوبی شهر است سوار شده بجانب سر در و دوقره ملک غرض
 عازم شدند از سنگر مارالان یک تیر توپ بجانب ایشان انداختند سواره ناخود
 به پشت تپه ماوردیه پاکشید عازم مقصد خودشان گشتند چون شهر سالار
 و سیف الدخان فرادای و غیره ^{مجلس} خان ^{اسکندریه} حکم شده با سواران قراوغ
 تفکیک میان اسکودیه و شاه و سایر محال نظیر دوقره ملک اجتماع نمایند و در
 جنگ از آنجا حمله ور شوند و این سواران فرستاده اند با ایشان ملحق شده و با
 باشند جماعت سلامیه نشین کم کم کار را بزرگ نموده تا باینجا منتهی شد که دو
 شجاعان سواره و پیاده از باجیان و عراقی و پهل هزار مرد جنگی در طرف
 و در محله تبران و سرخاب و مشکلان که چسبیده به جلّه خیابان و میر خیرستاده و مهیا
 نموده با آنالے یازده محمله دیگر جنگ نمایند و معلوم است که در جنگ تلفیات زیاده
 شد و همه ایندو فرقه اولاد وطن اند و برادر دینی و وطنی چطور راضی باینکه نمیند
 بزرگ شدند تا خونها ریخته شود مگر چقدر غافلند و عاقبت کار را ملاحظه ننمایند
 که ملت بموشیار و بجهت ملّیه خود آگاه شده است دست نخورنده کشید

حون سیاوشان در همه زمان جوش خواهد کرد این چه فتنه و فتاد است که ما
 را ضعیف شدیم اگر هزار بار بگوئیم از ما نیست از مستبدین اولیای دولت ملت
 نخواهیم کرد و میگویند اگر شما در طهران و تبریز یکجا جمع نشده و مستبدان
 به دست و پان نهید ایشان غیوه استند این اقدامات بنماید آنها با قوه
 شما قدم با بغیر صدها گزشتند

باجب الامر و رادوی جدید ما کو از صوفیایان و خواججه میرخان حرکت نموده
 تبریز کارهای غیر شده و ما را رنج و سوز میآید از قریه ملک ایشان را پیشوار
 در حواله عصر با عزت و شکوه تمام وارد قریه آنها خواندند که کینه سخی و جانب
 شهر است شدند چون در اول مرتبه در چهاردهم شهر حال بود و بعزم خلیف
 با قورخانه و توپخانه و سواره لشکر حرا بر پل آجی آمدند چنانچه بمقریر رفته در
 و نیم آن لشکر کران و در دست مجاهدین شیر صولت مغلوب گشته قورخانه و مهمات
 بدست مجاهدین افتاد اند از روی حرم و حسیا طعزم اینجا نمودند که از تبریز
 دور است که خود سازی نمایند بعد بمجا هدین تبارند بعد از جا بجا شدن اردوی
 کثیری به پیش آمده بنای سنگر بندی گذاشتند برای توپ کشیدن و گدشتن
 و سر باز و محل پویش را مرتب میآختند سه تیر توپ قلعه کوپار سنگر مزین

ششصد و پنجاه و نه در باکسج بودم سواره و پیاده از صبح تا عصر باز و حمام تمام شب
بریز که نشت که خند داشت و نه حصر با خود کفتم چاره اما لشهر در دست این شکست
جزاردیگماعت و دیگر و شهر با بکلیه با مال خواهد شد

امروز بعد از ظهر عقب لشکر ناکو وارد شده بار دوی پیش در اناخواتون ملک گشتند
بعد ما سواره و پیاده وقت عصر از اناخواتون حرکت نموده از دهنه کوه نجا
عازم محله شیران شدند که دشت بیابان از کثرت ایشان بشو آمده بود و پیر
و دیگر تختیان میران پیش ایشان رفته مشغول سپهر اندازی شدند و تشنگ
در میان ایشان شمع و در کرد و چاه سب سردار فرمودند چند تیر توپ خاکسپار
شکر میر خیز بجانب ایشان انداختند که شعله شعله شد و در میان در سیده
ساخت بعضی از سواره ما است انداخته بجانب شیران جلوریز گشت و با توپ
بار دوی اناخواتون پیوست چنان میمود که حسیمنان و شجاع نظام بوده اند
بودند بعضی ایشان را آورده در شیران منزل مکان بدینند که کلان تفنگ بپای
و توپ توپچیان چاک دست مجال رفتن را نداد و شجاع صیحه با دوین با شاک
اینم که را می نمودند تقریر کرده اند بقدر سی و پهل نفر سواره بجاک و خاک افتاد

غروب نمود و چنین ظاهراً شد که امروز که اقدام جنگ نشد از انظار تنه است.
جنگ تمام بوده شب همه از سنگرهای معاندین سواره دولتی شلیک و زنا نمود
و له مجادین در مقابل ایشان دست بچاق و تفنگ برآورد و اهل شلیک ایشان
(روز جمعه بیست و ششم شهر شعبان المعظم)

امروز روزیت نمونه از محشر شاهزاده عین الدوله ملاحظه نمودند که با تندی و
مال غیورترین بریر بیدار است و دنیا بیند و در هر حقوق علیه خود با شجاعت تمام
دارند بعد از آنکه استعداد شکری و سنگرهای توپهای اطراف که در این
هتیه نموده بودند چپارده را و توپخانه که در محاذی باغ شمالی رودخانه
آجی به تلهای جانب جنوب شرقی شهر کشیده و نصب نموده بودند و اردو
ماکو توپهای خود را در جانب شمالی گذاشته یک ساعت از روز گذشته حکم نمودند
دورخ شرارتو پیمان مرغی هیت آتش گذارند و سی و پنج هزار لشکر خود را از پشت
نفر سر کرده و خوانین بیکه حمله ور شوند و خشک و تر بریزانند و بسوزانند از سب
شهر کالوهای توپهای از در شکل آتشبار باریدن گرفت بعضی در هوا و بعضی
وزمین افتاده و آتش گرفته متلاشی شده و دوباره صد توپ آتش نمودند
مایش با طراف پاشیده میشت جناب سردار و جناب لارامر فرمودند

و سنگرهای خیابان و مارالان و میر خیز توپچیان چاکدست باند ختن توپکا
 کوه شگاف مشغول باشند چنانچه کلوله های ایشان بشهر مساید کلوله مانده نهب
 نیز بجانب ایشان رفتن گرفت و امر فرموده بودند جمیع مجاهدین در سنگرهای خود
 آماده شده جمیع سبذهای را محفوظ دارند و سه حمله های شکرگشته بدافع و متقابل
 اقدام نمایند تا بحکم شاهزاده فخرالدین میرزا که با سرکردگی خوانین شاهسون و طالبش
 از سر مارالان و فوجی بزرگی بسرکردگی خوانین عراقی و بختیاری و شاهسون
 خیابان و فوجی از زنده باد با همیشه و فوجی از عاقبات و چارست دولتی و سایر
 مسلمانان اینها و فوجی بزرگ از جانب ایران که با سرکردگی ایشان و دروازه شترها
 با کیت عراده توپ جلو با سرکردگی حسین خان چلبیانلو بجانب دروازه هلاک
 جانب راست جناب سردار و جو از کوچه عمیراچی پیشروی مرکز جناب سردار
 ضرغام نظام و حاجی موسی خان و سایر خوانین مرده داغ و فوجی از قوری چایی
 جناب سردار با سرکردگی شجاع نظام مرندی و سایر خوانین مرند با سواران حرا
 مرند و اردوی ماکو از جانب دوفخانه حاجی بسیر مل سرداری غرت الله خان ماکو و میرزا
 ماکو و سلیم اسفندی و اوچاق و فوجی از مرده ملک بسرکردگی سالار ارفع و سید
 و عیوض علی خان اگونی حاصل ۳۵ بلکه ۴۰ هزار شکر هزار که هر یک با سامان

برابری داشتند از نقطه جنوب از جانب مشرق و شمالی از نقطه غربی شهر حمله ور گشته
 آتش جنگ شعله ور گردید از غریزین توپها و صد تفنگ عرصه محشر بر پا و در زیر
 هوید اکشت هر دو لشکر مثال سمندر خودشان را در بریای آتش زدند مجاهدین با عزت
 چون سد بکنند در مصیبت ابل ایشان ایستادگی نموده باریدن گلوله های تفنگ پیچتر
 و توپها رعد آوارا باران بهاری می شد و بتار و ریزی گلوله تفنگ مشغول شدند
 و از هر جانب آن آتش بازی می نمودند که ملک میان و فکات مرکز گردان گشت گردان
 لشکر نسیب میزدند و پیش بر میزدند کس قدم پیش نهاد و سرش را بجا نماند
 نهاد و از یک ساعتی روزانه یک ساعت و نیم از هر دو طرف فاصله ساعت تمام نماند
 اشتغال داشت

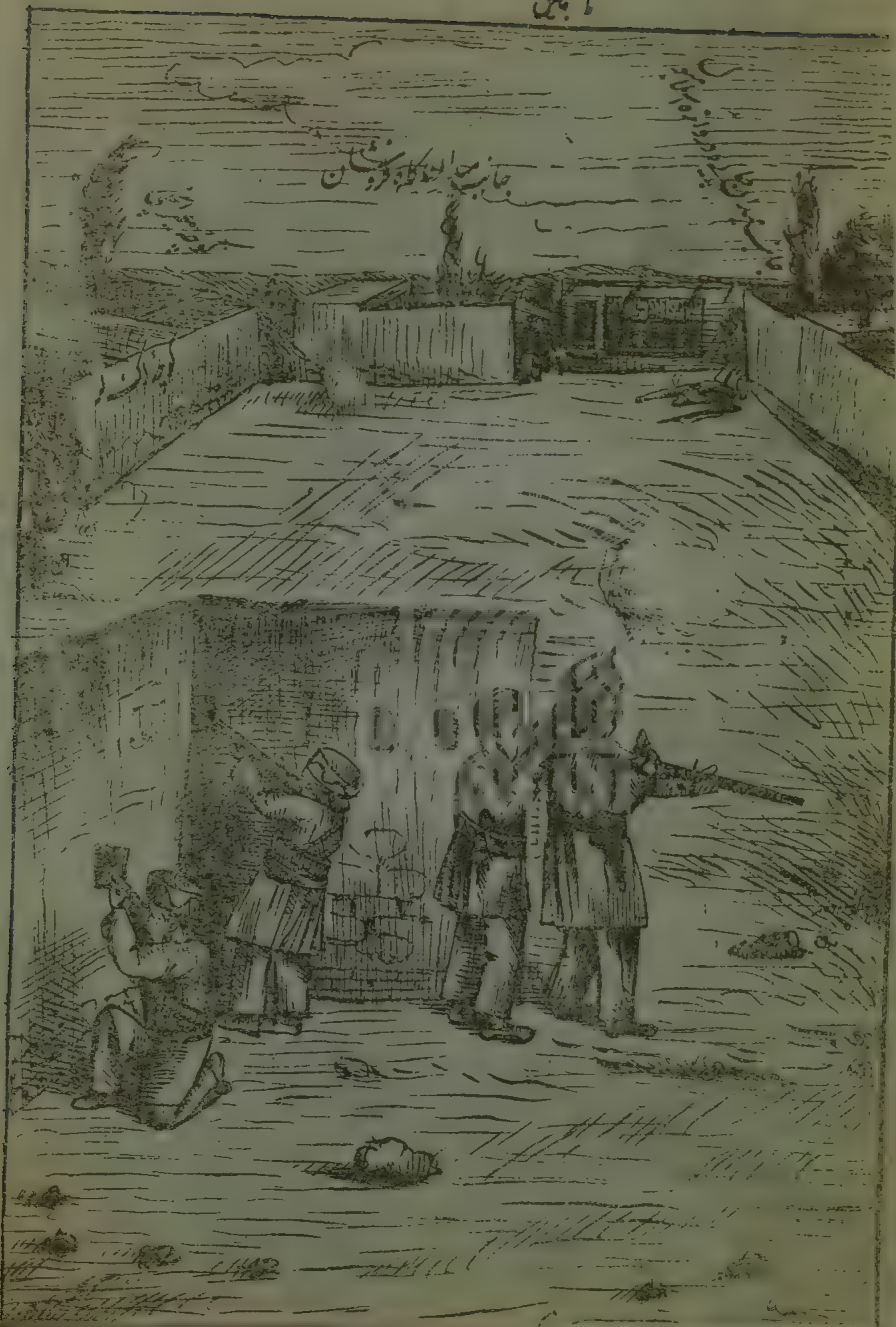
رحیمخان که امروز او طلب و خود اسلحه جنگ پوشیده از جانب دروازه شتران
 با سواره ها خود حمله آورده بود توپ را در پیش مقبره سید ابی بکر گذاشته و سنگرها
 دروازه اسلامبول و کوچه غیر انجی می بست و سواران خود را امر نموده که پیش قدمه در سنگرها
 پیش آمده شوند چنانچه با گلوله توپ سنگرهای مجاهدین را خراب نمودم حمله بر
 و از کشتن و بستن مضایقه نمایند هفده گلوله توپ سنگرهای دروازه زدند مجاهدین
 با غیرت و بجوی و کور در لوقدم پس گذاشته به تیراندازی مشغول شدند حتی کالو

توپ سنگر بر خورده و سنگر را پر کنند و خود را آتش گرفته و پاشیده شد
 حاجی آقا و لدا رشد مشهدی حد اکرم کور در لورا پراپند خون آن جوان و پاره های
 کلوله و سنگهای سنگر بر روی مشهدی حسین و مشهدی سیف آله کور در لورا خود
 باز هم دیرانه تفنگ خالی کردند و قدم پس نکذاشتند چنان بر حسین خان و
 کلوله تفنگ میرنخستند که ایشان نتوانستند در مقابل ایستاد که نمایند اخذ گویان
 خورده کشتن خودشان را آوردند و کمر بستند و حینان میساعت از غروب گذشته
 در هر نفس خود را تنها منزل خود رسانیدند اینجا که عرض شد بر وایتی که زکریا
 خود حینان بود و اما از جانب کوه پیرانچی مجاهد اینک در سنگر پیش میرانداز
 مشغول بودند و آنجا که بالا خانه بود کلوله توپ آمده یک طرف بالا خانه
 و محمد جعفر نام مجاهد را با خود برد و دیگر مجاهدین در آنجا استقامت نتوانستند و بنامیده
 گرجی بومب اندازی هم آنجا بوده با و میکوبند و دیگر جایی تا مل نیست گرجی میکوبند
 هنوز زنده نشده پس از یاد شدن بومب میاندارم مجاهدین دیدند که گرجی
 درست میفهمد و دیگر جایی ایستادن نیست گرنخته و سبک عقب میایند و از آنجا
 انداختن تفنگ مشغول میباشند سواره ها گرجی فرور را با کلوله زده بخش اورا با
 بردند و دیگر بار با مر حباب سردار بومب انداز و تفنگچی داخل آن در بند هولناک
 شدند

جانب از دیوار کربستان

سواران بومب کلوله انداخته از خانه و باغچه آن در بند خارج نموده و این
 کلوله آمده بیای محمد خان برادرزاده جناب سردار بر خورده و آنچنان دیر از پا
 افتاده و در هشتاد و احد نام مجاهد سپر کربلایه حق دیردی فوراً آنچنان رشید^{بشت}
 گرفته با بخت حقیقت که مرکز جناب سردار است برد

اما از جانب رودخانه آبی لشکر ماکو متعال دریا بختش آمده سیاهی شکر بیان
 گرفته بود شنیلک کناره پیش آمده و شنیلک بختش شده مجاهدین نظریه سر کرده
 کربلایه سینخان و خدا داد خان و سخنان در مقابل ایشان مشغول تر اندازی شده
 ایشان نتوانستند قدم پیش گذارند

از جانب قره ملک مجاهدین حکم آباد و کاشان و میرزین الدین بسان چنگان^{خشمکین}
 سر راه ایشان گرفته مشغول بخت شدند و از گفت بعضی مفسدین حکم آباد و چن^{خانه}
 در کوچه اره که عبارت است اما از جانب لاقا پوچا پنجه سواران دو شیو^{لشکر}
 کشان دو اندیشه جناب مسند محمد صادق قفقازی مشهور با مجاهدین برام کین جلوه^{شانرا}
 گرفته با کلوله تفنگ از دهن شیپورچی زده از پشت سرش در رفت و شنیلک^{شدیم}
 نمودند سواران رشید مشل برکن خزان بر زمین ریزان شدند و از جانب قورچی^{چهار}
 شجاع نظام که بجزن ملت بسیار شده بود و جبهه تمام داشت و رشید بود

زور زدن بغیر از کلون تفنگ چیز دیگر مضیباتشان بخت و از جانب خیابان
 لشکر در انداختن کلون تفنگ مضایقه کردند بغیر از صد مه چیر دیگر نخوردند
 و از جانب بالان هر قدر پوشش آوردند خودشان را در خاک نذلت دیدند
 در این روز عالم سوز عرصه محشر بر پا از غریب توپها و آواکشان تفنگهای برقی
 جهنده گوش آسمان گرفته شده و زمین و زمان بلرزه درشتا و بود که کسی از دیگری

نداشت

الحاصل چنانچه عرش شکیست و نیم از هر طرف ^{شکست} شکست
 استبدادیان ^{بسیار} و بفرارها و دود و دوا و راکت و شهر آرام شد و در هر جانب
 از لشکر دیر دوتی و رسیدن ^{از} اقبال و مال فاده و بخون خود آغشته گردیدند و از
 سواران رشید از هر طرف سیصد نفر زیاده بلکه مقتول و اسیر هم زخمی شده بودند
 دیگر زیاده است و سی و نفر از مجاهدین مقتول و بقدری نفر مجروح شده است ^{توهای} و تعداد
 طرفین با نصد و چهل و دو رسیده است ^{تعداد} اختلاف الاقوال که جزوی تفاوت دارند
 تفنگ را خدا میداند و از اینجایک نوع بحساب میاید و قتل نیز در پانزده هزار مجاهد
 نمایند و در هر یک صد تفنگ میشود و یک میلیون و نیم اگر یک فقه عوض نمایند میشود
 میلیون و چنانکه سالار و جانب سالار و امن همت در مرکز ده هر سوشتا فقه کشی نمود

جنگهای شدید میکردند جناب آقای میرزا محمد علیخان طبیب میگوید چند روز بود رفته
 بودم بمنبت آباد و دو فرسخی شهر در جاده طهران واقع بسیار نگرانم از جانب شهر
 داشتم چنانچه آرام نبود و وقت عصر تنگ با بعضی رفقا که ایشان صاحب قریه و آن
 بودند رفتیم بکنار راه مظهر بودیم که آینه شود احوالات پرسیم دیدیم دو نفر سوار
 با تمهیل تمام از آنها پرسیدیم آقایان بگویند خبر و عوای امر و زنجار رسید و خبر
 و عمل خنک در هر چطور شد باین چهار شب بیدار بودیم و بیدار شدیم بکرمان مستبدین آتش
 روز در چطور خواهد شد باین ایشان اورنگ زدیم و محال داشتیم بعد از آن بکنفر سواره
 شاهسون آواز می دادند و می گفتند ای برادر بسیار نگرانیم با بگو خبر خنک بکار
 گفت اینقدر بدانید هر چه ما از شما شنیدیم بکنان بر خورد و هر چه ایشان انداختند ما
 خدا لعنت کند بآنکه ما را اینجا آورده با ملت دعوا نمائیم بفتیان برخواستند رفتیم
 بمنزل فردا صبح عازم شهر شدیم اگر مرده باشیم در شهر شوم و اگر زنده باشیم در
 امان زنده گان نمایم علی روایت از سرگردان نصرالله خان و حیدر خان او قتل و جوار
 خان بختیاری و علیخان یوچی شاهسون و یادرخان مرندی مقتول گشته
 وقت عصر مردوز کیم شخص کامل در خصوص خنک یک بیانات واضح گفت که همه
 صحیح و درست است گفت میدانید سبب و علت این بختیاری چیست که اینقدر

خونهای ناحق ریخته میشود و سبقت در سر کرده و سردار و صاحب منصب جمیعند و اندون
 ملت را میریزند که اسیر طلبهای خود سازند که نه یا غی دولتند و نه اندون خا خند
 اند و بعضی علماء رسوایان امر را منی شده اند با سیت یکی علت بفهمیم و چاره ^{نیاسیم}
 علمای حقه جمیع الاسلام بکف الاثرف و عقلمای مملکت از که مطلب با خبرند و عیوب
 مملکت بر خورده میخوانند ریشه ظلم و استبداد قطع شود و عدالت و مساوات بیان
 تا مملکت را خراب و دولت ضعیف و ملت ضعیف نشود ولی ما به علمها از خواب غفلت
 بیدار نمیشویم و بدون جهت برای غرض شخصی ^{بسیار} جمیعند خون میکشیم و میریزیم و
 غرض نیست که از حقوق ملت خود ^{بسیار} و از هر جهت آسوده شویم تا بعد از این اولاد
 و نوادگان ما آسوده شده ما را ^{بسیار} بیدار نمایند گفت آنایک بعضی این امر مقدس
 حرکت نمایند و میخواهند دولت ایران مشروطه شود آنان است که کار نمیکنند و صاحب
 قریه ما و کرد و ماس شده اند خواه عامه دار باشد یا کلاهدار و همیشه در میان نعمت و عیش
 و عشرتند هیچ از سر ما و گرامی روزگار خبری ندارند ولی سه فرقه ما هست که از
 صبح تا شام کار میکنند و خودشان را بهیچک میاندازند صاحب هیچ چیزی نیستند و
 ایشان احرام دارند و نه از ظلم طالبان امنیت ^{بسیار} و سواره در محنت و مصیبت ^{بسیار}
 و آنرا سودی در حیات خود ندارند

فرقه اولی اهل تجارتند علی الاطلاق ارباب و مرسلانست خرید و فروش مال
داخله و خارجه حسابست دفتر از صبح الی پنج ساعت از شب گذشته نه از خورد و خوراک
لذت دارند و نه از خواب استراحت در میان این سلسله بزرگ که مدار مملکت است بوجوه
ایشانست صد هزار تومان کمتر پیدا میشود با همه این اطمینت دارند و نه خندان قهرم
در پیش آن بکاران در دول خارجه دعوا که هست دعوا تجارتی است از عهد
مملکت میمانند

فرقه دومی اهل کسب است و صنایع آن چهارگون پیش از طلوع قیام پس
کسب صنعت خود میرود و پنج ساعت از شب گذشته بخانه و منزل خودشان میمانند
بازخات زیاد همین تحصیل است لایوت نمایند استراحت حرام از خیال میشوند
از دوست و رفقا منقطع است و نه سال دارند و نه قدرت جواب غلام چرخ
مباشترین میخواهند بضرر سیلی بگیرند و حال آنکه در خارجه با اهل صنایع تربیت
نمایند همه روز صنایع ایشان پیشرفت نموده مدخلهای زیاد نمایند و از هر
آسود و اندوا اهل کسب بشرح ایضا

فرقه سیمی اهل زراعت است و فلاحات آن چهارگان که یک رکن مدار مملکت اند
در سرا و گرا کار میکنند زراعت نمایند وقت در و خارجه داریا مباحثه غلات

و خوراک او را باید ایشان بدهند و ابدار رضی بیک جوجه در روی دور نشود و حال
آنکه آن چهارگان خودشان روی پورا ندیده اند بعد از حاضر شدن کندم می آیند از
هفت یا هشت من دوسن با یک چارک زیادی کشیده و در میدان فرمجه یک چارک
جواب غرض من بضع میشود بعد از آن مطالبه ساعده را میکنند و بخر و در کندم و او را
دو خردار سه خردار میکنند کندم همه اشل صاحب اطلاق میشود و آن چهار خردار
و برداشته دست خالی بخانه اشر میرود و با آن زحمات که دارند صاحب هیچ چیزی
دیگر طلبها بیکه با ایشان دارد دست اندر نه و بچه و تخم مرغ و روغن و غرض نمیکند
اعتباری دارند و نه دست بجا و حق ایشان است انبار آقا از رحمت شان شده
ولی خودشان را در دولت پادشاهی در بلاد محمدنه دولت اول عایت احوال
ایشان را ملاحظه میکنند که در مملکت بته بود و این سه فرق است شاه و نهای دولت
سرمایه توپچی و سواره از رنج و دست ایشان گذران دارند ولی در مملکت ما نیست
ایشان را میگیرند و ابدار احترامی ندارند و دیگری اهل نظام است از توپچی و سواره و
که برای حفظ مملکت وجود ایشان لازم است حالت ایشان بدینگونه است خبر سفر
رفتن میدهند اول اینکه کسی یارای سفر کردن ندارد و یا دارد میخواهد خود را معاف
صاحب منصب اش از ده تومان الی سی تومان گرفته از سفر رفتن او را معاف نمایند

و موجب شادگانی از دولت میگرد و خوششان میخورند و در وقت سال و
 یک نفر را دو اسم میگذارند و از سال میگذرانند که همه آید و فقره در نظام بسیار
 است بدینگونه عملها دیگر در وقت لزوم سربازانیا پس برود و یافت بعضی
 شش صد نفر شود از اینقره در گذشتیم آمدیم باینکه رسیدند محل ساغلی حیره
 لابد است چهار سرباز برود و بقصد گویا حالی یا قضا کند بالباس کشف منشوس
 سفر گذران میکند چنانچه مدت سفر منقضی شد نه حیره داده اند نه موجب است
 شوند تا قدری حیره و موجب گیرند چنانچه آمده است چنانچه چنانچه چنانچه
 گذارشته مبالغی حیره میگیرند و سواران اسم با سواران که ملت و سرباز و سوار
 تنی ولی خزینه و حسنه و قاضیان و دیگر حکام است یک ملک را از دولت
 از چاره میکنند یعنی میایند و در وقت او دست میایند بدینقره است و او را بایجان
 هزار تومان پیشکش باز بایحسان کم میسوند بداند و بدینر حکام اطراف را میسوند
 سه برابر پیشکش را از ایشان میگیرند در حکومت برقرار نمایند خرج شهر خانه بزم
 و شایستگی است در هر جا و صحت بعد از رفتن حکام محل خود و دو برابر می که داده اند
 از خویشان و کدخدایان عشا میگیرند و خویشان و کدخدایان دو برابر می که داده اند از
 خود دریافت نمایند آن هشتاد هزار تومان پیشکش در آخر به دو کرد و میرسد است

میدهند
 که داده

و این چهاره از با محبان در میاورند و غرضه دولتی و مالی مناسک لکن ایشان
خواهش و استعدای این نظام مصفت خواهد راضی میشوند و دولت مشروطه شود اما
مخارج و مواجب حکام را بدهند و ایشان هم آسوده پول دولت را خرج نمایند و کسی
ظلم دارد نشود و بعضی ملاهای دنیاخواه و جاه طلب شرح ایضا با هزار گونه سعی و
ساحبت ثبات شده بنای احکام میگذارند و ابد ارجی بقرا و ضعیف نمایند که
نمیخواهند باین منظمه گذران نمایند چنانچه فقر و قرضدار و شرمند و عیال شد و غریب
استیما که در چهارجه میرود و بوجه دولت که میکنند از ده نفر همین سه نفر بطن
در آید از دست و پایش شده و وقت نشوند

ای سرایز و سواران ایشان را و نافع نیست و ایشان چنانچه عرض شد جمعی
مشروطه را در داند که اگر نه در آنهای که از دست ایشان میرود و شمارا چه شده
خودمان را سپر کلاههای توپ و تفنگ ساختاید چرا از خواب غفلت بیدار نشوید و
به چهاره بایک شما را این ظلم ما وارد میشود اگر فتن جرمیه و سایر بدبتهای سمعی از حق
و سرشکن بهرام و غیره چرا بعضی از شما در خیفه با استبداد راضی میشود و یکی تفاسیر
و تخیلات و در حفظ حقوق ملت خود چنانچه انشخص میباشند این تقریرات را
بیان نمودیم تصدیق کردند که بخدا هم درست و صحیح است و هیچ جای انکار ندارد

چون بعضی ملت ما به سوادند و دست طاعت نشده اند با این نکته که حقوق خود را بداند
 و حاصل در این روز دستخیز در تیریز که هیچ از گشتادن توپهای رعد و آتشهای
 بار و هجوم لشکر و حمله مجاهدین و آمدن کلوله های متصل توپها و گشتها شور و
 بود که بوصف نیاید ولی چنان امانی در این مدت سه ماه آموخته شده بودند و همه
 صد از بنور در حساب میکردند و کو و کان و ده ساله کلوله های توپها را که از توپ
 میآمد بعد از خوردن بجای دوید و دیگر گشتند که اگر میکلوله و گشت از هیئت
 مجاهدین عرضه دعوت از جبهه روسی می پنداشتند و در جناب سردار مستقیم
 بسیج و ایمنه نماینده جناب سردار و ایمنه نماینده ایستاد و شاست زیرا که مادر
 ملت خود که عین عدالت گشتن نمایان ایستاد و در خارج شهری و در ملت تمام
 شب آرام و از جانبی قدام جنگ نشد و از طرفی از گشتگرام کم تفکات

(روز شنبه ۲۹ شهریور سال ۱۳۲۸)

امروز املی ظهر از جانبی آثار جنگ هویدا نمود بعد از ظهر غوجی از سر جنبان بان و
 از میانان و لشکر ما که از جانب سرچل حمله ور گشته شروع بجنگ نمود و توپها
 از دریا صورت و دوزخ اسب از سه جانب آغاز آتش فشانی نمود و کلوله های فشان
 و گشتن از هر جا آمدن گرفت تیرهای دانه و زهره و شگاف تفکات هر طرف

و وزیران هر دو جانب در سه طرف بر نیز زانو بر زمین گذاشته مشغول تیر اندازی گشتند
 تیمار عمر جوانان با خرمیر سپه و قاضی همچون سرو ایشان با خاک یکسان ^{میکشت}
 باران هلاک غروب آفتاب در بارش بود بعد از آن دست از دعوا کشیده ^{جانب} هر دو
 برگشتند و قدری از سواره و اسان فرود یار عدم شدند ولی از مجاهدین ^{یکصد}
 نرسیده بود و امروز از جانبین بقدر یک ^{صد} و پنجاه تیر توپ انداخته شد
 و امروز شش ^{صد} و پنجاه تیر توپ بریده شده و مان بسیار کم است
 با وجود این همه قوت قلب میگویند اگر از گرسنگی بمیریم ^{تسلیم}
 سبب میشویم ولی نه هر چنان چنان که شاهزاده عین الدوله تخم ^{تسلیم}
 کرده امان از گرسنگی و تشنگی شده امان خواهند کشید مانند ملت غنیمت
 استقامت نموده با یخچر شدت استقامت دارند چنانچه پیش کلوته ^{مشت}
 مضایقه نمیکنند از نیامدن آذوقه چه خیال خواهند کرد
 در میر خیز وقت عصر محمد اسماعیل نام جوان سپر حاجی علی صغریز آرد در دستیکه
 در خانه و باغچه خودتان داخل میشد کلوته هوای آلوده بر خورده و فات نمود و یخچر
 یخچر کلوته هوای بسیار مردوزن و کودک بر خورده و هلاک شده اند
 که نوشتن آنها جگر است از این باب میکنند و امشب از سنگهای طرفین بر آید

نیا دی بود

(روز یکشنبه غره رمضان المبارک)

خانه

امروز هم الی طلبه آرامی و بعد از ظهر مجدداً از جانب مارالان و سحر بیابان
 آجی غوغای جنگ بر خاست جناب سردار با مجاهدین شیردل مشغول جنگ
 جانب رودخانه بودند و جناب لار در خیابان جنگهای دیرینه میگردیدند
 مجاهدین نظر نهادند و مارالان بجایگاه برخواستند مجدداً از سه جانب شهر غوغای
 آشکارا شد در این گیر و دار سیف الله خان و من الله خان از غره ملک با سواره
 قزاقان و قزاقان و سواران و پیاده کثیر برخاستند برای بیرون توپ سنگ
 کاشان حمل و در شدند باین با فیرت کاشان و میرزین الدین که قزاقان
 توپ بودند ایشان را از کشته شدن و زخمی شدن پیش در آیند از بیرون توپ
 شده و بجانب نوکه دیزه که هستند که همسایه انجاست و متحمل محلات شهر
 رئیس مجاهدین نوکه دیزه از انداختن کلونه تفکک مانع شده سواران و
 قزاقان و اخل نوکه دیزه گشته قدری از کا و دو گو سفند و مخلفات خانههای
 تاراج نموده و سه نفر را دستگیر کرده با خودشان بقره ملک بردند و با سیر
 کشته بودند که بباستید تا اموال شما را رونمایم ایشان گفته بودند ما را

درینه

نمایند با همه امان آمده تسلیم شویم و مال را بدیدار ایشان بجا آورده بودند آمده در
مقام جنگ با ایشان ایستاده و اموال منسوبه خودشان را خواستند ولی درجا
شهر را غروب آفتاب نایره قتال و جدل اشتعال داشت و امروز از مجا
بکس صدمه نرسیده بود و علی روایت در جانب سیاهان قدری سواره مقتول گشته

و در سیرل آجی چای بهمان قرار مجا بدین صدمه نرسیده بود
و امروز تعداد توپهای فرنگی بسیار دیدیم شب آرام بود و صدای تفنگ شنیده
نشد مگر تفرار آیتام چنانچه که عرض شده است

(روز دوشنبه دهم شهر رمضان المبارک)

امروز شهر آرام و از جانبین اقدام بجای نشد اما همه روزه در مسجد مصطفیان
حاضر میشوند علی الخصوص این ایام جناب آقا شیخ حسن نماز جماعت میگذرانند و غلط
نمایند و پیش از آن جناب مشهدی میر کریم و جناب آقا میر حسین نطنزهای طایفه
و در خصوص منافع ملت مینمایند

و امروز جناب اقبال شکر از جانب شاهزاده عین الدوله با بخش ایالتی آمده بودند
که شاهزاده میفرمایند ده نفر از جانب شاهزاده و ده نفر از جانب ملت شب بخواب
جمع شوند و در خصوص این بلوای بزرگ گفتگو نمایند و سواره مارا مانع از آمدن دور

مالی شریان و سرخاب نشوند بلکه کینوعی امورات با صلاح گذرد و مہیات بسیار
 دور است ابد اہل ظلم و استبداد کہ سالہای دراز است با ظلم و جور و یزید پرور
 یافتہ بریر بیدق عدل و انصاف و آئینہ از این طرف ملت ہوشیار شدہ و بچہ تحقیق
 خود برودہ بسیار و شوار است بریر بیدق ظلم و استبداد و دیگر بار بروند این عقدہ
 مشکل را بغیر از زور بازو چیز دیگر نمیکشاید و اینک نہ تکالیف در آید بسیار شدہ
 و نتیجہ ندادہ است

امروز بعد از ظہر و دوواز و تیرہ شب گذشتہ و فی آثار خلک ہوید است
 و شب نہ شبہ آرام و مسکین تفکک از جانبین میشود
 (روز شنبہ نیم رمضان المبارک)

امروز نیز شہر آرام آنگاہ کاری منجر است بہ دروازہ گل و دروازہ ہما و مہین
 کوچہای ارغستان و بازار چہ نو بر بازار رفتن اما لے غیر مکن بازار بستہ و کاین
 خورده و اروسى ناشکستہ مالہای دکانہا خارج شدہ یا بتاراج رفتہ چہ بازار
 چہ دکان ہمہ پال ظلم و استبداد و شب آرام و صبح از جانب دروازہ ہما
 شینک تفکک زیادى شد کہ از سنگر سنگر میاندختند
 (روز چہار شنبہ چہارم رمضان المبارک)

اگر چه در این ایام امانت بران و سرخاب خفیتا از سواره های مستبدین ^{ترود و}
 و اظهار ضرورتی و دستگیری از نبودن انجمن اسلامی و محله ایشان و اسیری در دست
 سواران قرا داغ و مرند و شاهسون میوند چون غدغن برسم شده بود در ^{روز}
 بسیار ترود و میگردند و بسیار دلا و بودند از دروشتن غدغن قند و جال و ^{روغن}
 لایم در شتران کمیاب بود بقدر احتیاج میگردیدند و بودند و وقت عصر ^{تقریر}
 نمودند که از اینجا بس کچهر زن فخر میر و از خبازخانه بازار چه پر سنگی نان ^{کچر}
 که در پیدت نان ^{کچر} کمیاب و در ^{کچر} زیاد بوده چاره را با کلوله سواران
 میر حم میر خند و دباره از دو جانب آمد و رفت را ^{کچر} شدند شب آرامی بود و
 در حواله صبح شلیک زیاد و در شکرهای دروازه پستامبول و مسیانه سواره
 و مجاهدین کشت و از سنگ ^{کچر} بود و در ^{کچر} بعضی از مجاهدین قرا باغی که تفنگ
 و فشنگ پیچیر میآوردند و مجاهدین گرجیه که بکوکت مجاهدین میآمدند در ^{کچر}
 جمعیت داشتند ^{بودن} بهت اردوی ماکو و آنا خواتون که راه پشانت از بیراهه
 خودشان را به پل سنق یعنی شسته رسانیده و از اینجا گذشته از بیراهه پیش
 سنگر پوت کاشوان آمده و داخل محله کاشوان شده صحیح و سالم وارد حضور
 جناب سردار شدند و برای ایشان منزل قرار و تعیین شد و در خیابان ^{کچر}

جناب لار رفته سرفیاب شدند

(روز پنجم شهر رمضان المبارک)

چون بعد از جنگ دولتی مجاهدین سرپل از نمودن فتوحی در قوه خاهاهی احسا
بهت رمضان المبارک آمده در سرک امیر و سایر قوه خاهاهی قراولی ^{مجلس} بنمودند که
امیر خیز نزدیک شوند آمد و رفت ایشان دشوار نموده باشد از لشکر ^{کثیری} با کوسواره
آمده از پل گذشته در زانها و روسها منزل ^{آورد} نموده و با مدین قافل ^{آورد} تجار را
مانع شده بودند لهذا مجاهدین ^{بسیار} بی خیال خود گذشته بودند که ایشان را از راه
خارج نمایند بکلور رفته مشغول جنگ و جدال گشتند از طرفین ^{گرفت} باران بلا باریدن
جناب سردار خبردار شدند که مجاهدین در سرپل مشغول ^{گرفت} اند کسی فرستاده
شده بودند که هر روز دعوای ترک نمایند و قیام ^{گرفت} اند و می گویند اقدام بجنگ شود
قدری سواره از اردوی آنا خواتون حرکت نموده بجانب شریان غرم ^{بهر} نمودند
باردوی شاطر ^{تفنگ} املو خواهند رفت شب جمعه آرامی حاصل و از جانبین ^{تفنگ} جدا ای
شنیده نمی شود

(روز جمعه ششم شهر مبارک صیام)

امروز از هیچ جانب قدم بمیدان کارزار نگذاشتند و راه سرور و گشته شده

آرد و گندم بسیار میاید امروز روز خنک و وقتی یکفر کز چای در سنگد از پز
 شده بودند تا قوتی حلت زده از ایندیر فانی در گذشت با عزت تمام مجاهدین بر به
 بخاکش در سپردند و از سسر انانیش کی انطق نموده این بیانات را گفت که ما همه صبا
 اهل و عیال و عزت و جلال در وطن خود هستیم و آمدن ما به این شهر شما از روی عزت
 حمیت که مشروطه طلبان حمایت نمایند و دست از حمایت نخواهیم کشید تا نفس آخر که
 همه ما در این راه کشته شویم ابد اینکین صدقات غرم ما را هست نخواهد کرد و علی^{نصا}
 از محبت ما غیر تمندان با تدارکات کامل خواهند رسید و جناب آقای میرزا حسین^{خان}
 آقا میرزا علی و آقا مشیدی میرکریم و مسجد صفا خان و ملحقهای و لحیب از محبت
 مشروطه و جناب^{طلبان} مستقیم و همیروزند و ماری را یا شاسون مشروطه و مشروطه
 و یا شاسون ملایر و اردل و ساکنان^{طلبان} و مجاهدین با غیرت از امانی مسجد بلند شد
 شب شنبه و روزش آرامی حاصل و از جانبی اقدام بحکایت نشد و امانی شش^{طلبان} روزها
 این روزها تر و دریا و دارند و امانی بسیار قهرام در باره ایشان میمانند و مان بسیار
 آرد و گندم از جانب سرور و میاید ولی روحن لا مپ از مانعیت آرد و
 کمیا شده است و بعضی خبرهای از جهیف در میان امانی منتشر است که شاه و پهلوان
 اذن مجالس داده است و مسموع نیست که آثار رحمت هوید میشود و عشا کفکوفی

نمایند شب گشینه و روزش را شهر آرام و مجاهدین رحمت و عفت با مورات خود
 شب دوشنبه نیز شهر آرام است از جانبی آثار خبک هویداشده
 (روز دوشنبه نهم شهر رمضان المبارک)

از جانب قره ملک و سردرود بسیار بایده و رونده مانع میشوند و هر که اورا راه می
 هر چیزیکه دارد از دستش گرفته و کسی بقایمانند و هر روز جانب سردار شهر
 آوزوند با تخمین مقدس ایالتی و در برابر آن بر خاسته و بانیان تشریف میروند
 غروب آفتاب گمشکو بودند ظاهراً غریزی در وقت دسمن که نشسته شدند در غروب آفتاب
 معاودت نموده بدولت ای خود برگشته شب شنبه آراچی حاصل الی صبح
 از جانبین اقدام بخبک نشد

(روز شنبه دهم شهر رمضان المبارک)

مجدد بجهت نا امنی راهها که سواران دولتی کرده بودند تر و دوزار و دوان کیاست و
 چون برآبودن اردوی ماکو در آنجا توان غله آنجا را حمل نموده بستران میردند در
 نان و خورد داشت و مردوزن مخفی رفته میگردنستند سرداران و سرکرده گان
 بستران قد عن اکید نمودند که سواران مانع شده و نگذارند از سر حدان مجتهد و کسی
 بگذرد و نان بگیرد و قافله بزرگ از سرداران ایروان قندو روغن لای

محل نموده میاورند سواران ماکو که در دستاور و وسهانشته بودند نکند نشسته
 در آورند و همه کی را گرفته و ضرب نموند مجاهدین آنطرف در مخصوص تراندازی
 و جنگ نموند از غارتها که قافله را از دست ایشان بگیرند ثمری بخشد و از خوابان
 سردار و سالار سپهها و خاطر خودشان نموده اند که بدفع آیند و اردوی بزرگ دارند
 و شاهزاده عین الدوله در صورت ظاهر ایستادند و بسته شدن راهها و در
 امر حقیقت نداشتند چه از آنجا که در آنجا سپه و سرداران صنف حال خودشان را می بینند
 و ملاحظه نمایند که در آنجا شکست این لشکر قوی بسیار از راه نجات نخواهد شد
 حرکات مذکور از دستهای بسیار از خودشان راه نجات میجویند چنانچه استقامت
 در ملت ملاحظه میشود و آنرا استقامت در راه نجات خواهد شد مگر اینکه ملت تسلیم
 تابع عدل مساوات شوند و این امر بسیار مشکل است برایشان چقدر قوه و قدرت
 دارند با ملت همراه خواهند شد شب آرام و در طلوع صبح شلیک زیاد و از جا
 سنگهای آنطرف می آیند و منی گذارند مؤمنان با سودگی اذان گویند و آب
 از حضرت رسول اکرم صلعم می آیند

روز چهارشنبه یازدهم شهر رمضان المبارک

در شهر از جهت تراندازی آرام بود و از صبح جانب بسبب نمانی راهها قافله

نیست و تروید بریده بود و واضح نماید مستبدین ملاحظه نمودند که از جنگهای گذشته
 و حمله لشکر سید صرغه برده اند اطراف و جوار آن را من نموده اند که راه قافله
 شود بلکه ملت بسته آمده باشند و در صحن باشند طاعت این نگه میکنند باید که
 دارند از اینگونه محذورات قدم پس نگذاشته و در دفع اینگونه حوادث غمناک
 شب بخشنه بعد از گذشتن نصف شب تیراندازی از طرفین زیاده
 بیساعت امتداد یافته بعد از آنکه تمام تیراندازی شبهارا
 نمودم و چون گلی را نمودم سایدار شک امیر میگوید در کشت مجاهدین
 و مقتدران پوست آورده شک و اویم همین تعداد شک چند سنگ است
 همه اش از اینجا تیراندازی شبهارا و در آن مشخص خواهد شد که چه اندازه در زیر
 اینخیز غوغای محشر برپا شده در دست چهار ماه از جنگهای تنهائی

۱ روز نهمین دوازدهم شهر رمضان المبارک

امروز بوضوح پیوست جناب سالار با جمعی از مجاهدین شیرل حمله برده قلعه را تصرف
 در آورده اند و سنگریسته یک عراده توپ با جمعی مجاهدین بهرام صولت گذاشته
 و امر فرموده اند که از اردوی شاطرانلو بجانب باغیثه و سرخاب تردد
 نمایند در واقع از سر قلعه هم میتوانستند اردو و راه پایا نرا بر نهند و کلاز تردد

شتران و باغیچه سواران دولتی بنامید مشب کفج نمایان نموده اند
 و در همین شب جناب کربلای حسین خان از جانب بازار ارم کوچه حاجی میر حسن محبت
 گذشته بسیریل رودخانه پیشروی خانه قدیم جناب نظام علیا که بسیار مکانهای
 خوفناک است بزم گرمی شجاع نظام که بخون ملت تشنه است و در عمارت
 ارفع دم دروازه سرخاب میشود و شجاع ویرانگونه جبارت کرده اند
 خیلی جای تعجب است شجاع نظام با سوارهای عمار خود در اینجا منزل نموده که
 همسایه انجمن است و چتر در اینجا مستحکم میباشد بعد از رسیدن با نخل
 از به تدبیری کفیر مجاهد که کوه پیران را خسته و سواران عزیمت با خبر شده و بسیاری

اندازی شده بمقصود نرسیده بلبل مرام مرعیت نموده است

روز پنجشنبه شانزده خرداد میشود که جاهدین شیر محولت سر قلعه را گرفته اند و یکبار
 نمیتوانند از دوی شاطران لوریت نمایند و شکر که در محله سرخاب و شتران است
 بخلاف شاد و شگل است از دامن قلعه عز نور برود نمایند امر فرموده و دو ساعت
 مانده که وقت سحر خوردن است سواره و پیاده انتخاب نموده قبله نور شتران
 بتصرف آورند و توپ که در اینجا گذاشته اند بروی مجاهدین گشاده دهند
 بعین جنابان سردار و سالار در رسانیده بودند و این شیر و لان از مجاهدین

بختاب نموده بفرستادند که قنطاریونند چهار ساعت صبح مانده و ساعت
 از قرار ایشان اردو را با تشش گیرند و از انداختن توپ و تفنگ مضائقه نیاند
 و امر وزیر و وزیران را از آن محله بفرستادند و سرخاسب و نجاسب بود و کمال همراهی
 ایشان بمل میآمد و ایشان بسم از بودن لشکر در میان ایشان فرسوده دل بودند
 و از دور شهر آرام و از جانبی اقدام بجنگ نشد ولی شب جمعه بقرار آید
 که جنابان سردار و سالار فرمودند که در چهار ساعت صبح مانده از هر قلعه
 شیر صولت بنای تیراندازی کنند و قدری مجاهد از جانب باغ صاحبان
 پیش رفته از انداختن کلان توپ و تفنگ و از انداختن میان لشکر این
 در فستاده از چادرهای خود قرار دادند و در دین و دین و دین و دین و دین
 خط نمودند و چنان تقریر رفت که شب بختاب از این دولت بجا انقور
 برده بودند و در میدان صبح در آنمگر که هولناک تشنه از بود و بپیر کرده
 باطل شده خودشان را در میان آتش دیدند و جناب سردار مشب که در میان
 زدند که بدفع اردوی ماکو که در آن خانقون و سرپل آجی چای در دستا و ای
 رحل قامت انداخته اند و پیر دارند بقدر چپل نفر از حجاب دین قرار در آید
 کامشوان روانه فرمودند که رفته است بی خودشان را و کامشوان که در میان

رو و خانه رفته و از آن طرف پل گذشته و در آغوشه سنگر نایند فرود آورده و چون کمر و دار
 مانع شوند و نگذارند از طرف آنها و اتون بجانب سر پل کسی از اردوی ماکو دور
 و هم مانع شوند که از شتریان سواره بجانب اردوی آنها و اتون بروند ایشان
 رفته پیش از طلوع صبح در همانجا بودند و شان جان پناهی درست نموده و به
 نشستند
 (روز جمعه ۱۳ ماه مبارک صیام)

جناب سردار بعد از طلوع آفتاب و دو سیت نفر مجاهدین شیردل با تیرگی
 که برای حسین خان و دروغی خان بجانب شتران برای دفع لشکر ماکو روانه فرمودند
 و ایشان از دو جانب شتران که گمان از میان شتران و سایر گشت رهای نظر
 یورش برده از جانب دیگر باران با رسیدن سواران حرار ماکو بسر کردی
 خان او حمله و در آنجا دستاورد و ماکو که قتل حکم است و مجاهدین شتران و بسیار
 هر قدر کلوله اینها میاندختند بدو دیوار بر میخورد و هر قدر ایشان میاندختند
 بمجا پدین به خطر میرسد با همه این ساعت ساعت مجاهدین شیرینجه کلوله انداخته
 رفتند تا حوالی ظهر خودشان را از آنجا و رسانیدند و یکدم از گشته پشته با قرار داد
 سواران رشید ماکو جای فرار برای خودشان یافتند تفکات را انداخته و بعضی
 سوار شده و دیگر بزنه اند مجاهدین شیر صولت برای ایشان راه فرار دادند و
 بزدند

پناه و دو نفر ایشان بر پیش زانو و دوا می بستند و نموده و بخواب بادی می شستند
و بهفت نفر دیگر شد و مجاهدین بعد از سخت و فراری بجانب ایشان شلیک می نمودند
می نمودند و در این گیر و دار توپچیان ما که از حواله آنها خواتون بنای انداختن بودند
شرعیل گذاشتند کلوله توپهای کوه شگاف در پی بصریل می آمد و دیگر چه توپ
انداختن است الی پاره تر توپ در انداختند

در این گیر و دار جناب سردار سوار شد و خوش باغ فرشته بلا در رسانیدند
بجاء بدین شردل مرتضی فرمودند که با این توپچیان که در جهنم کباب می خوردند
و رحمت کشان یار و جوانان شایسته را راه ملت است که کرده بزرگ مجاهدین
است رحمت مخصوصی فرمودند و امر فرمودند که توپچی بصریل کشیده
جواب توپهای ایشان را بدین توپچیان بزنند و در این اثنا بخواب بودم و اسیران را
میاوردند و آن بچارگان بسیار به توانای میگردند رسیدم کتفم برادران را
بترسیدند الله الحمد بشما ایسی رسید و جناب سردار بسیار رحم و لطف با شما نمودند
میفرمایند و بشما خرمی میدهند و مهربانی مینمایند و روانه اوطان خودتان میفرمایند
و بجاء بدین سپردم که اینهارا با مهربانی ببرید ایشان گفتند و الله ما بچارگان را
نظم با نیا آورده اند با هم تیار خود نیامده ایم راست میگویند سه نفر مجاهد

با کمال مهر مانده بودند چون در استیلا و لنگهای قند و روغن لایق بسیار
 که سواران با کوه صلب نموده بودند و بعضی از لوده با بقعه طمع نموده میبردند
 جناب سردار فرمودند با صدی طلبند که اینها مال التجار است مساوی است
 بزند و قراول گذارند هر چه ^{بخت نمایند} سب و تنگ و با احتیاج سوار و با کوه بود
 مجاهدین در رسید در این اثنا از مال و مجاهدین چهار و پنجاه نفر بنظر رسید
 چند نفر توپ از سر پل بجانب ایشان انداختند و کربلایه حسنیان با بعضی از مجاهدین
 از پل گذشتند و بنظر رفت بودند و سوار و پیاده گریختگان سر اسیمه هر جانب
 بودند یک سوار شمشیری از اناخواتون سب انداخته پراکندگان را جمع کردند
 بلا هر اعراف انداخته و از سردار بودند ایشان را تمام این جمیع کثیر و گذشتن کرد
 حسنیان با بنظر رفت پل و رفتن کوه و شکریا که از اناخواتون کوچ
 و بنظر آنها دند جناب سردار فرمودند دیگر تعاقب کردند و فرمودند
 شکر از اینجا جمع نمایند و قراول گذارند و پنجاه از مجاهدین مقتول
 چهار نفر زخمی شده بود و مجاهدین و در شش بجایه شان بودند چون
 غروب بود جناب سردار امر بر اجست فرمودند
 (روز شنبه چهار و پنجم رمضان المبارک)

جناب سالار از جنابان تشریف آورده چنانچه مجاهدین پیش از رفتن خودشان
 غسل و سد رو کا فور و کهن با یک نفر طار وانه فرموده بودند تشریف بردند که همه
 غسل و کهن نموده و نماز کنند و بعد از آن در اطراف پل دفن نمایند و سایر خبر
 و لباس و سایر مایحتاج عطا فرموده با کمال مهر بانه روانه او طان خود نمودند و در
 اثری از اردوی ماکو در آنجا خاتون پیدا نمود اما آنجا خاتون پیش از آمدن ایشان
 با اهل و عیال کوچ کرده بشهر آمده بودند و در آنجا نیست نموده چنانچه خودشان فرستند یکجا
 شهر از وجود دشمن قوی بی خبری شده بعد از این مقدمه جناب سردار و جناب سالار
 دفع رحیمخان و شجاع نظام در شهرستان قشادند که ایشان از میان شهر خارج می
 و انجمن سلامیه را پامال و اهل اسلامیه را گرفتار یا فراری بوا دی سرگردان
 نمایند که همه این فتنه و آشوب ایشان مذمت و انتقاد مختصر و پامال نموده اند و
 اردوی شاطرانلور که از مردان کار آمد جمع است پریشان نمایند امروز
 جناب آقا میرزا علی اکبر و عطا از جانب آقایان اسلامیه نشین آمدند حضور جناب حاج میرزا
 ابوالحسن آقا انجلی که در ایندت بلوای شهر خانه نشین و بی طرف بوده اند می گفت که
 در طهران تکرار است که علی حضرت همایون به حکم علمای بخت اذن مجلس داده است
 و عمل عام است اما بعد از شنیدن این خبر میگویند همه اینها پستی است و

و فریب است عتقا با سیکونه حرفها نداریم بس سیکونه تکراتفات چرا با سلامیه میاید
 اول بیت شایسته نهین الدوله بیاید و او غلنی ملکیت خبر بد هند شب گذشته آرمی
 حاصل و از جای صدای تفنگ شنیده نشد شب بختینه یک ساعت نیم از شب گذشته
 از سر خیابان الی میر خیزترین بلا نیز از چنان صدای تفنگ پیچید کانه رعد و برق
 انصافاً میزند کلونه تفنگ را در یکدم چنان باریدند کویا ابر بهاری باران سیاه
 غلغلده به نه قبه افلاک در جهنم شاد و توپهای دوزخ لب از هر جانب کشاد و او صدای
 توپ و تفنگ غوغای محشر را در عرضه شهر بر پا نمود و از هر جانب مجاهدین ملکیت
 رو سبک نمائید در این شب مهلک صفری تیریز از شراره توپ و تفنگ
 کوزه مار و در و دیوار از رسیدن کاره تفنگ غوغا زنبور گشت از سر قلعه الی امر
 محله میر خیز که بقدر یک فرسنگ است در سر در آجنگ و سکره ابر بلا بارید
 گرفت دو ساعت طول کشید دست و رو داشتند در این گیر و دار بجانب مجاهدین
 نرسیده بود و الی چنان تقریر شد و تری از سوار ملحق گشته و مهفت نفر در خیابان
 و سیکر شدند

(روز یکشنبه پانزدهم شهر رمضان المبارک)

جناب لار امر فرمودند از جانب میدان مشق و از جانب عا لاقا پو و جانب چه

و دالان میرزا رضا و چند جای دیگر مجاهدین شریعت خلیان و نو بر حمله برد
 و شکنان و باغیثه را بتصرف در آورند مجاهدین بهرام کین از هر جانب حمله
 از باریدن کلوه تفنگ قدم پس گذاشته الی عصر محله شکنان و باغیثه را بتصرف
 در آورند و آیند محله بزرگ از وجود سواره ها خالی کردند و کر بلائی حینان
 جانب بازار با بعضی از مجاهدین یورش برده سواره ها از سکرهای آنجا خالی نموده
 کنان الی سر تخمه پل پیش رفتند و مجاهدین ^{چندین} دلاوری آن بودند که امروز
 خود را با بجنان اسلامی برسانند و آتش فتنه که در آنجا شعله گرفته خاموش نمایند
 و اصل سزای کوچکی پیش می آید در دانه سر نمایی که کار آتش در دانه ر میزد و در
 سختی جنگ که کلوه تفنگ از هر جانب ^{بازار} میبارید در دم پل و دوحانه ^{بازار}
 مشهد یعقوب کور در لوی مجاهدان با کلوه زنده در دست او آنجوان دلیر شجاع بود
 بی چگونه از دعواری کردان نبود بعد از افتادن آنجوان سواران مرند صحرایی شمشیر
 کر بلائی حینان که خودش را بان سمند بر ریای آتش زده مشغول جنگ بود با ^{لذت}
 از پایش زخمی نمودند آنجوان با غیرت خودش را بیک طاق آن سرکشده مشغول
 جنگ شد و اطراف طاق سواران مرندی گرفته از هر جانب دیوار سوراخ شده
 تیر میاندختند و مجاهدین دیدند که کر بلائی حینان پیدانیت و ندانستند در کجا بوده ^{خانه}

مشدی یعقوب را آورد داشته از کربلای حسینیان خبر دارند که در چه مهلکه است
 بعد از تمام شدن فشک آنجوان دلیر دست بطیایچه نموده کلوه طپانچه را خالی نموده
 سه تن از سواران را از زو سواران دیدند فشک آنجوان دلیر تمام شده که دست بطیایچه
 است از سر پر عیرت آنجوان با حیت با کلوه زدند در رفت او و بخانه او را آورد داشته
 به پیش شجاع نظام برودند گویا که یک شهر را فتح نموده اند این خبر وحشت اثر میسر شد
 که کربلای حسینیان دستگیر شده و برده اند مجاهدین از هر جانب با بجن مقدم شدند
 صحن و اطرافهای آنجا متروک شده بود بعضی میگفتند کشته اند و بعضی میگویند سراسر
 نمانده اند و چنان شهر متروک کرده بود که هر استیلاست زن و بومب انداز همه حاضر بودند
 آقا میرزا علی اکبر و غلام که دیر روز خوش از مشتربان آمده بود و غلام و اشرفیه و محمد خان
 فراموش باشی سرخاب آقا میرزا ششم که در خانه مقتدرالدوله قراول بودند و رسید
 مجاهدین گرفته در آنجن مقدمس بودند بطریق مجوس با ایشان گفتند یک رفته
 با سلامیه بنویسند که البته کربلای حسینیان را از دست شجاع نظام گرفته روانه فرمایند
 اگر مسامحه شود امشب تر و خشک آنجا را در آتش سوزناک خواهند سوخت رفته روانه
 کردند جواب آوردند که کربلای حسینیان را غسل و کفن نموده و دفن کرده اند از شنیدن
 این خبر وحشت انگیز یک سوز شور میان مجاهدین هستاده شد که آنها بدشت

سرگردگان مجاهدین از رفتن ایشان در این شب برای جنگ مصیبت دیدند و گشتند
بروند

این جوان با غیرت بسیار خوش خلق و زیاده سخی بود و هر روز بس کین و فدا و پهل
و اودن مضایقه داشت دلیر و شجاعی بود که در همه جنگها پیشرو بوده و خوف و هراس
و ششاه نیافته بود و ابد حیانت از دل کینه اش نگذاشته بود و کجبان بازار
از آنکه بازار بدست این جوان در آید نموندند و در صفات و صفات پسندیده
بسیار است جناب سردار و جناب لارچین قرار گشته اند که مجاهدین
برند و دو محله را هم از سواران دولتی خالی نمایند و یکدیگر باقی تا غل غنیت آنچه از دست
ایشان میآید مضایقه نمودند و امر و پنج و شش نفر نیز از این دو جوان در راه
تقتل سیده بودند شب و دو شب آرام و از جانبی اقدام جنگ نشد
(روز دوشنبه شانزدهم شهر رمضان المبارک)

مجاهدین شیردل از جانب ششگلان و تکیه حیدر مشغول تیراندازی گشته و پیش میرفتند
از جانب امیر خیز مجاهدین از چند جانب یورش برده و اطراف محله شترابرا به تصرف
در آوردند و سواران کجانب شتران خالی کردند و از غروب آفتاب جنگ از
دو جانب برپا بود و بعد از آن دست از جنگ برداشته و از مقدمه برگشتند

ملاهای اسلامی نشین خبردار بودند که دوشب پیش از این گرفته اند
 چون بعد از گرفتن و تصرف شدن قلعه که واقعا یک قلعه محکم بوده و شکست فرار
 شدن اردوی ماکو بان قدرت و قوتی که داشتند شکست یافتن لشکر سید و شکست
 و تصرف آمدن لشکریان و باغیثه آقایان بالمره مایوس شده راه فرار برای خود
 میجستند و سرداران و سرکردهگان علانیه دیدند که اگر بعد از این صد هزار لشکر جمع
 و یکسال مقابل و مقاتله نماید به قریب نمیتوانند غلبه کنند در مدت چهار ماه از
 و بیرون شهر هر چه عتبه و زور بازو داشتند از دست میبردند و تصرف در آورند و
 مجاهدین ملت گرفته به پیش میایند آقایان دوشب پیش از این اردو
 شاطرا ملو بجنورستان پادشاه عین الدوله رفتند و شب خفتار حینان و شجاع نظام
 والواد شتران و حاجی و تقی صراف و حاج میرزا صراف و حاج میرزا صراف
 با سید ماسم شتران و مؤسس اسلامیة انجمن بودند اسب گیران از این کرده و رولفران
 امانی شتران و صراف چون مایه شرارت را دور دیدند و بعضی از جان بال خود
 از بعضی جهات خوف داشتند از تفکک برداشتن و طریق استبداد پیودن
 سرخاب بخیا بان رفقه بجنور حباب لار و امانی شتران با میر خیز بجنور حباب
 اظهار شرمندگی نموده و امان خواستند حباب سردار و حباب لار فرمودند هر کس

خانه خود بیدق سرخ برند از دست برد مجاهدین محفوظ خواهد شد و بایست در خوا
 حقوق ملیه بآما هم دست شده با اهل اقتدا در خجک شوید و ایشان هم قبول این
 نموده هر کس که در پیش خود جرمی میدانت بیدق سرخ که علامت امان مجاهدین
 در سر بام خود اے صبح زدند و شب اردوی شاطرانوار در دراجا بجای گذاشته و
 هنادند در حینان در جانقور منزل کرد و در ششانه را ده عین الله و حاج میرزا کریم
 در قریبه میدان و حاج میرزا حسن در ریوسان با او و سید اشکم با او و ششبران عازم
 و حاج میرزا محسن و آقا میرزا شاد و شیخ عبدالرحیم و زرم اهر و سواران شاهسون
 و شجاع نظام با خوانین و سواران و در عازم مرند و در یکی خواججه میرزا سرجی
 اریلی را آورد داشته برند رفتند

صبح مجاهدین شیر صولت رفته هر دو محله را آتشفروغ در آوردند و بعضی از اراد و ارباب
 ریخته خانه حاج محمد تقی و منزل حسینخان و شجاع نظام و انجمن اسلامی و خانه حاج میرزا
 و سیدماشم را غارت نموده و آتش زدند و جناب سردار و جناب ساربان
 راضی نبودند اما اے لسان سیل ریخته بودند چاره پذیر نکشت جناب اعیان الملک
 بر خاب و ششبران تشریف برده مجاهدین و محله سرکشی فرموده و تاکید تمام
 نمودند در مهربانی نمودن اهل سراب و ششبران مرجهت نمودند و در محله لیسلی با بغیر

که بایه حنیخان مرحوم را در مسجد لیل آباد گرفته بودند شب خیابان سردار و سالار
 تشریف بردند بچیدن تعزیه آن مرحوم بعد از چیدن تعزیه اعضای انجمن متقدمین
 و جناب اجلال المنک و جناب سردار و جناب سالار تشریف بردند بخانه عا
 اسمعیل حریری فروش مجلس مخصوصی برای امنیت و پاره امورات قهقهه شهر و اطراف
 و محل غله دیوانه را بشهر و بعضی اصناف اطراف و امنیت قرار دادند که نشسته شود
 فجد و افراد مستادی بشهر و شب و شبانه فرمودند که هیچکس از مجاهدین متفرق
 بخیف از امانی آنجا نشود و همه امانی اند و محصله در امن و امان است بدون خوف
 هر اس تردد نمایند و امر فرمودند که گرامی بازار و درواشته شود و حیره ها
 شکسته گاهین را تعمیر نمایند تا بعد از رمضان المبارک بازار گشاده شده و دلیل
 که ب صناع رفته بکسب و کار خود مشغول باشند و اردوی شاهان ملوک که پراکنده
 شده بود بعضی از چادرو توپ ها که بجای مانده آورده ببارک بردند و سواره رده
 کردند از اطراف دما ت غله دیوانه را حمل نموده روانه شهر نمایند که پیش از آن
 برفت و مسدود شدن راهها تدارک آذوقه را دیده شوند و بعضی از اهل ان که
 عمده اسباب سودگی است که حد کامل دارند
 و شجاع نظام مرندی دو عراوه توپ جلو با خود برده در مرند نبای سنگریزه

کنداشته راه تجارتی و غیره رسد و نموده بچاه و پنجفرشته حاجی علی اریلی را
که از حواجه میر جان مرده بود و هر قافله قند و روغن لایق که از کنار رود ارس حمل
نموده میآوردیمه را که قند متصرف شد تا اینکه ششصد و هشتاد نفر شتر را با بارهایش
تصاحب کرده بالمره راه مرند رسد و دو موشوش مرند

در این گیر و دار امانی قره ملک از کرد های خود پشیمان شده از در پشیمان در آمد
و جناب سردار قلم مخور بجایم پشیمان و گریه مند مشروط بر اینست که مال غارت شده
و لوحت گردیده را در هر کسین بشد گرفته بصاحبانش برده نمایند و آرمی از هر
جهت در شهر حاصل گردیده

از نوزدهم ماه مبارک صیام ^{پنجشنبه} اول جناب سردار در امیر خیر تقریه مکرمانه
چینان مرحوم و سایر محبا ^{که} در این ایام جنگ بر وجه سعادت منطوقیت
رسیده و مردانه جان شیرین خود را در راه ملت و در خط حقوق ملتیه و امرای احکام
علماء اعلام بخت الا شرف نبل و هذا نموده بودند و صاحبان ایشان بواسطه اشغال
و سرگرمی در امورات ملتیه خودشان در غزاداری تاخیر کرده بودند و بعد از
سالار و جنایان و بعد از ایشان در هر محله حتی امانی با غیرت شتران و غیره
ال آخر ماه رمضان المبارک تقریه داری مجاهدین مشغول شدند و در

شهر رمضان آقا حسن مشهور بقصفتاری بابک مجاهد دیگر که نوکرش بوده هر دو
 جوان هفده ساله و هجده ساله بدون اذن جناب سردار و جناب سالار بفرم
 بسر در درقه چپ آنچه عرض شد چند نفر در آنجا بلو طلب بودند و سر در در محل
 اشرار و سواران سیف آله خان بود بعد از ورود حاجی عظیم سر در دوی و دوی
 گرفته که بجنوب جناب سردار در آورده بعضی الودان خبر شده که دو نفر مجاهد جوان
 آمده میخواهند آنرا از راه فرار بکشند که از دست آقا حسن بگیرند
 قتل و قتل شدید در ایشان به تفنگ کشیدند که آشته که اینها را بزنند و
 پیش دستی کردند و تفنگهای خود را در دست گرفتند و آقا حسن در میان مجروح شده
 آتش رو بگیرند و اشرار بکشمس را و او را تهاقب کرده و دستگیرش کرده
 و حبس نمودند در این اثنا مجاهدین که در قریه قلیان بودند خبردار شدند
 سر در و که مباحثین با سیف آله را گرفته و آقا حسن را در آتش رو و آتش شهر
 مجاهدین تیریز خبردار شده که آقا حسن زخم منکر شده و در آشته و دستگیر
 مجاهد سواره بسر در و در دستند که اشرار را بینه نمایند جناب سردار سواره فرود
 که مانع شوند و نگذارند کسی مزاحمت رود اما سر در و دست طاعت فرود
 و تسلیم شدند و آقا حسن بعد از یک روز وفات یافت بعد از آن شهر و فراری

اعضاء مجلس بشاه تکراف نمودند حاصلش ^{اینکه} اختیار ایشان را متفرق و تفریز آرد
حکم فرمایند مجلس مقرر و انتخاب جدید نمایند

چون در اول طو اسواران و بعضی عوام الناس امارت شرابان و سرخاب رنجته خان
جناب اجلال الملک را غارت نموده بودند جناب اجلال الملک حاکم تبریز ^{اعلان} هر روز
داوند بر اینکه هر کسی از مال من برده اگر در آورده قبول ندارم و نخواهم گرفت
بذل ملت ساختم و میخاکس خزان ^{در فرموده} شاه است خانه من داشته باشند نمایند
اسوده شوند در واقع از آنکه ^{مبالغه} اقدامات جناب اجلال الملک و صرف نظر از
خطر اماره را خلاص کلی حاصل شد و امر فرمودند میخاکس فرزند با مختلفات خانه
صفا من بخرد

در این ایام که شجاع نظام مرند راه ^{باز} رفته و آذوقه را در مرند ^{مورد} نموده
روغن لایپا یکمن ^{ال} هفت هزار وینار ترقی کرده و گذشته از آن باعث فتنه
و آشوب بزرگ شده و نزدیک شد که آذربایجان بتصرف دیگران برسد ^{بصک}
فتنه این آشوب طلب که بیارنجون ملت رفته است و بدادون مملکت آذربایجان ^{باج}
حینال داشت و اینقدر مال التجاره خارج و داخله رهنسبط کرده است ^{فناوند}
خواستند بدون اینکه خون ناحقی بر زمین ریخته شود دفع این شریر را بنمایند

جعبه مخصوص قیمت دار که اقل قیمت اش خوبهای چغیر بود و لغافه گذشته و بالا
 هر روزه و در روی لغافه امانت شجاع نظام با القاب نوشته شده بودند و شجاع
 داده و قبض گرفتند نظام پتخانه مبارکه مرسله جات و امانات و در
 بخت ارس کسارت حرکت نموده شب دوم شهر شوال المکرم جعبه امانت را بجان
 نظام قبض الوصول گرفت شجاع نظام بعد از صرف شام در حینیکه مجلس با خوا
 اهل رجوع دایره شده بود و بارون و غیره می آمدند و برای شکران و مال التجاره خود و
 تجارت رفته در مجلس کجکوی اشغال و در آنجا بود شجاع نظام بنیال اسکیه من
 خدمتها با اهل استیجاب و در برتر کرده ام و حال در مرند بنیال مملکت فروشی که
 اصل نظرات ایشان است از اشیاء نفیسه بپوشم هدیه فرستاده اند گفت جعبه را
 باز کنیم بعضی از خاندان نزدیک بود و می خواهم است باین طمع خواهند افتاد که سر
 و حاکم مرند حصه از این تخمه با خواهد داد و از همه عاجز شدم در جعبه بودند شجاع
 با دست خود و لغافه را دور نموده خواسته که شاید یکمیرتبه جعبه پر قیمت است که گرفته
 با احمد ای مریب که دو فرسخ راه صدای وی رفته پاشیده شده بازده نفر که در
 مجلس بودند همه را در گرفت چغیر رهش مثل منیه که از دست حلاج برون شد
 نرم نموده و شش نفر دیگر مجروح و جبرئیل مسیحی که حاضر و قدری از جعبه دور

بود چنانکه در گشت شجاع نظام و سپهر بزرگش و علیخان جوان و دو نفر دیگر بعد از
ساعت بار سفر بردن و بار خدوم بر بستند

و دیگر که خون ناحق پروانه شمع را چندان امان نداد که شب را سوخته

و سایر مجروحین را آورد و داشته بمنزله شان بردند این قصه را باقی بقصه از مرز به نیر

داوند قالیطون مخصوصی با جراح برای جبرئیل بردند و بشهر آوردند و بعد از

وی پرداخته خوب شد بعد از این قصه را به نیر و شجاع نظام و رضا قلیخان و رشید نظام و حاج

احمد خان میرپنج که تسلط تمام در مرز داشتند اذن دادند که شهر و دیاران بار بار حمل نموده

شهر شوند بقدر چهل بار قذره و دشمنان را از شهر و دیاران تمام و سواران و اهل طاعت نموده بود

که بدست نیامد و آنچه راه تجار و کشتاده گردید بعد از دوز و سپهر کوچک شجاع نظام

بحکم استبدادیان طهران بمنزله کرامت مرز نشسته و تجربه از پدر خود بختیسل نموده

بنای شرارت گذاشت و علم استبداد را بلند کرد و جناب سردار طاحنه فرمودند تا

طرفها از وجود اشخاص شریر خالی نشود غله و قاشق به بشواری در آید فرج آقا مجاهد

بقفقت از نوزی را با سیصد سوار همراه از راه الهنق روانه زنوز نمودند که در اینجا از مجاهد

کرکر و زنوز جمع نموده بدفع استبداد مرز و سپهر شجاع نظام میردانه و محمد با بدین

ارونق انزاب با مر جناب سردار رفته بعزت آله خان طوچی را که مایه شرارت است با حکم

نمایند و از راه استبداد و برهه مستقیم مساوات را بنمایند و آلا معامله شریک
بدین تفنگ آتشبار سازند

مجاہدینیکه در دلیقان بنظم و آرامی آنجا مشغول بودند از خوی حید خان میرپوش
با سواره و پیاده بغیرم جنگ با مجاہدین با فرزندک عازم دلیقان شده
حیدر کیری ایشانرا نموده شکست داد و حیدر خان بعد از شکست خوردن وارد
شده عزت الله خان مرید را کوی کرد و در هر دو روز یکبار از آمدن بود و باز
سواره و پیاده با توپ و قوس و نیزه جنگ کرد و در این جنگ مرید در دو
دلیقان تلافی واقع و آنرا شکست شادمانه کرد و چون مجاہدین را شکست
دستبرد کامل نمود مراجعت به دلیقان نمود و عزت الله خان مرید را در
چهره نیمه فرسخی دلیقان تسبیح و آرام گرفت چند روز در آنجا اقامت کرد
مجاہدین تدارک جنگ را آماده نموده عزت الله خان از آنجا محکم خارج شد و بجای
مرکت نمود مجاہدین دایره از عقب ایشان در رسید و در دو روز از خوی جنگ
پیوست لشکر عزت الله خان را کوی شکست خورد و مجاہدین وارد خوی شده
آنجا پنهان حاکم خوی که سالار اکرم بود بجایب کوی و کیری نهاد و دلیقان
مجاہدین در آمده بموضع قانون امنیت و رقرار نموده شهر خوی را آرام داد

که کما مشروطه طلب بودند برقیات انجمن و سایر اقدامات ملتی مشغول شدند و
سردار و سالار مجاهدین آنجا از قورخانه و غیره روزی فرمودند

در این روزها که بیت و منقش شهر ذی القعدة الحرام است بصواب دید انجمن مقدس
یک انجمن نظام قرار داده شد که جنابان سردار و سالار در آن انجمن بنشینند و
شکری ملی رسیده که نایب و دوستی که از خوف مستبدان سرکریان سکوت

و منتظر قوت یافتن ملت بودند بآن مقام جناب محترم است و انجمن خود
بر قرار و عذر این خدمت بجهت را با انجمن مقدس میرسانند و همچنین خوی و

و مرند انجمن خود نشان را بر قرار و عذر این خدمت میرسانند و همچنین خوی و

و محباید یکدگر امور بودند و عجب شیر و خانیاں با سواره های چار و دوله

واقعه پیراندازی شدیه در میان ایشان و عتشته و خونریزی جزوی در میان

کشته مجاهدین از گوتگان خبر دادند از جناب سردار حکم شد از آنجا حرکت

بجانب مراغه بروند و مراغه را هم بقصر آورده از ظلم ظالمان برانند

و از بعد هم شهر رمضان المبارک حسینان که در آن نصف شب تیریز کردند

در اهر مشغول بجایا بیامی فوق العاده شده پسر خود بیوگیا نرا با یک عاوه

نوپ بمعا و دست اسم خان فرستاده با یک هزار سوار جبار برای چپاول کردن

دوات اسفندان و سار و موجب بار و کیوی و سایر دوات آنظر منها و ایشان
 کیوی و سار و اسفندان را غارت نموده و بموجب بار نهادند از مینهای اینجا
 در بیرون قریه سنگر بسته بودند مشغول جنگ شدند و دوازده نفر مجاهد مقتضای
 در موجب بار یک بالا خانه را سنگر کرده بودند بنای پیرانندازی گذاشتند
 سواران سافغان و بیو کخان بار مینها را غارت نموده و حاصل موجب بار شد و این
 پیش از وقت ابل و عیال خود را ترا به کلیه می آنجا جمع کرده بودند و چون
 داخل کلیه شده به پیرانندازی مشغول گشتند و سواران موجب غارت گشتند
 چون قریه از هجوم سواره و پیاده فرار دادند و فرار کردند و سواره نظر ایشان
 در غارت است از مینها چند بوسیله پیرانندازی کردند و بیو کخان پیران
 چهار تیر توپ بکلیه زدند کارگر نشد محسوس بدین و از مینها و پیرانندازی محال
 بایشان ندادند در اندک زمان بقدر یک صد و شصت نفر ایشان مقتول شدند
 و از از مینها هفتده نفر مقتول رسید و کا و گو سفند و سایر اوضاع آنجا را غارت
 بردند و اکثر کشتههای ایشان در موجب بار ماند هرگز هیچ صاحب حمیت اینکار را
 که ایشان کردند شب همین فقره را با قاصداً به موجب بار بار امنه شهر دادند
 از بر نیز بقدر یک صد و پنجاه نفر از منی سواره و پیاده با اسباب جنگ بعد از

رسیدن بجنوب جناب سردار عازم موجب بارشند تا بحال از ساقیان و
حرکتی در نظر نهان شده و این قضیه موجب بار در ۱۲ شهر شوال المکرم است
و شاهزاده عین الدوله بعد از تشریف بردن از اردوی شاه از ملوک و قریه
توقف داشتند و نظر ایشان اینکه عازم طهران شوند از درباریان مستبد حکم
شد بر گشته دریا سمنج اقامت نمایند سوار قزاق بسر کرد که بولکونیک
چهار غرا و دو توپ روانه نمودیم در او روز شوال ایشان هم آمده و دریا سمنج
بلوازمات قیامت بمانند بر دامن برانجا نشسته اند تا از پرده غیب بیرون
آید غرضه وی بجز اینست که در این اوقات برتر باقی قرار بود که عرض شد
چون اصل نظر حیرت افکنی متوجه و پیچیده در این بود که تاریخ بلوای بریزرا
و ضبط نمایم و در هفدهم رمضان المبارک که لشکر دولتی متفرق و امانت بفرست
سرخاب که در زیر تسلط استبدادیان مانده بودند خلاصی یافتند و درها بحاکم
نمایم بعد از آن حوادث که در اطراف شده بود بطریق احوال عرض نمودم با
در این مدت چهار ماه انقلاب تیریز که نه امانت را آرامی بودند نه استراحت
در ظاهر صورت باعث این فتنهای نمایان گردید اگر چه در باطن امر امام عجل
فرجه معین بودند اولی حکامات حجج الاسلام بحف الاشراف که روز بروز

با انواع و سایل میرسد و دومی شجاعت و دلیری جناب سرور ملت و جناب سالار
 ملت و مجاهدین با غیرت که همیشه وقت ذره خوف در دل در میثالشان
 با کمال شجاعت و رشادت در مقابل لشکر جبار سید تیاوکی و منوچند تا کوی
 از میدان دلاوری بر بودند سستی اتحاد و اتفاق امانی با غیرت تیریز که تلخ خنجر
 انصاف را بجان خودشان شیرین نمودند و ابد آروی خودشان از ضررهای
 جان و مال ترش نکردند و بدون پول جان سپید یکمیر سبقت نمودند تا اینکه در
 عالم نام نیک نهادند که نور از زمین بر آید و در کماله خواهد شد
 اجمالا دانسته شود که در مدت چهار ماه و تیریز پنجاه و چهار هزار
 و سی و دو توب انداخته شد و بقول انبیا انکادرت دارد و بقراین
 چهار هزار و پانصد نفر از طرفین مقتول شد و بقول انبیا قدری کم و زیاد و
 سیصد هزار تومان مخارج این دعوا شد که همه را امانی تیریز داده و تقدیر
 مال و عمارت بفارت رفته و خراب شد و بغیر از اینکه امانی تیریز همه اش را
 و صنایع و کسب اند از تجارت در مدت چهار ماه بازمانده اند با همه این ضررهای
 مملو نیست دارند که در خرام حق علیه خود صاحب شدیم و امانی ایاز را نکند
 تیریز بدق استند و روند اللهم الحمد لله این روزها شهر آرام و دور است

زیاده آنجن مقدس و جابان سه وار و سالار و سرکار خودشان مهبت اور و
ملت قوی و استبدادیان ضعیف میباشند در غره شهر ذی الحجّه ۱۳۲۶
تاریخ بلوای تبریز با تمام رسید

استدعای این بنده هیچ ندان از صاحبان علم و کثافت اربابان فصاحت
و بلاغت همین است که بتقریرات ساده اش بنظر مرحمت ملاحظه فرموده و خود
یکم ند چون آیام سعود و معارج معرفت این بنده گذشته و روبرو به منزل دار و همین
و ستم معلوم است اهل معارف لطفاً از غایت غریب در درجه نبون
گذشت و نکته نخواهند گرفت

از دست و زبان که برآید که غمده شکرش بدرآید

سال ۱۳۶۸ خورشیدی
ایفنی شد حسن

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی
شماره ۵۴۵۰ لی

